

பொருளடக்கம்

		பக்கம்
	பதிப்பாளர் உரை	iii
	தேவநாகரி எழுத்துகள்	iv
	பொருளடக்கம்	v
	ஸ்ரீமத் ராமாயணம் படிக்கத் தொடங்கும்போது	
	சொல்ல வேண்டிய சுலோகங்கள்	1
ஸர்க்கம்	1. அனுமான் சமுத்திரத்தைத் தாண்டுதல்	9
..	2. இரவில் இலங்கையில் நுழைதல்	35
..	3. இலங்காதேவியை ஜெயித்தல்	43
..	4. இலங்கையில் தேடியது	49
..	5. மாளிகைகளில் தேடுதல்	53
..	6. இராவணன் மாளிகையில் புகுதல்	59
..	7. புஷ்பக விமானத்தைப் பார்த்தல்	65
..	8. புஷ்பக விமான வர்ணனை	69
..	9. இராவணனுடைய அந்தப்புரம்	71
..	10. மண்டோதரியைப் பார்த்தல்	81
..	11. பானசாலையில் தேடுதல்	89
..	12. மாருதியின் மனக்கலக்கம்	95
..	13. மாருதி மனம் சோர்வடைதல்	99
..	14. அசோகவனத்தில் தேடுதல்	107
..	15. சீதையைக் காணுதல்	115
..	16. சீதையைப் பார்த்து வருந்துதல்	121
..	17. அரக்கிகளைப் பார்த்தல்	127
..	18. இராவணன் வருகை	131
..	19. சீதையை வர்ணித்தல்	135
..	20. இராவணன் வேண்டுகோள்	137
..	21. இராவணனை நிராகரித்தல்	143
..	22. கெடு நிர்ணயித்தல்	147
..	23. அரக்கிகள் தூண்டுதல்	153
..	24. அரக்கிகள் பயமுறுத்தல்	157
..	25. சீதை மனம் வருந்துதல்	163
..	26. உயிரை விட்டுவிடத் தீர்மானித்தல்	165
..	27. திரிஜடையின் கனவு	171
..	28. சுருக்குப் போட்டுக் கொள்ள முயலுதல்	179
..	29. நன்னிமித்தங்களைக் காணுதல்	183
..	30. அனுமான், செய்ய வேண்டியதைப் பற்றி ஆலோசித்தல்	183
..	31. இராமகதையைக் கூறுவது	189
..	32. சீதை அனுமானைக் காண்பது	193
..	33. அனுமானும் சீதையும் பேச ஆரம்பித்தல்	195

ஸர்க்கம் 34.	'இராவணனோ?' என்ற ஐயத்தை நீக்கியது	199
.. 35.	நம்பிக்கையை உண்டாக்குதல்	203
.. 36.	கணையாழியைக் கொடுத்தல்	215
.. 37.	சீதை அனுமானுடன் திரும்பிச் செல்வது உசிதம் அல்ல - என்பது	223
.. 38.	காகம் பற்றிய நிகழ்ச்சியைக் கூறுவது	231
.. 39.	அனுமானுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட செய்தி	241
.. 40.	அனுமானை அனுப்பி வைத்தல்	247
.. 41.	பூஞ்சோலையை அழித்தல்	251
.. 42.	கிங்கரர்களைத் துரத்தி அடித்தல்	255
.. 43.	தேவாலய மதிர்கவர்களை அழித்தல்	261
.. 44.	ஜம்புமாலியைக் கொன்றது	263
.. 45.	அமைச்சர்களின் குமாரர்களைக் கொன்றது	267
.. 46.	ஐந்து சேனாதிபதிகளை வதைத்தது	269
.. 47.	அஷ்டகுமார வதம்	275
.. 48.	இந்திரஜித் தாக்குதல்	283
.. 49.	இராவணனின் மகிமையைக் காண்பது	293
.. 50.	பிரஹஸ்தன் விசாரணை	295
.. 51.	அனுமானின் அறிவுரை	299
.. 52.	தூதனை கொல்லக்கூடாது	305
.. 53.	அனுமான் வாலில் தீ வைத்தல்	309
.. 54.	இலங்கையை எரித்தல்	315
.. 55.	அனுமானின் குழப்பம்	323
.. 56.	அனுமான் திரும்பிச் செல்ல முடிவு	329
.. 57.	அனுமான் திரும்பிச் செல்லுதல்	333
.. 58.	அனுமான் நிகழ்ந்தவைகளைக் கூறுதல்	339
.. 59.	மேலே செய்யவேண்டியதை ஆலோசித்தல்	361
.. 60.	அங்கதன் - ஜாம்பவான் தர்க்கம்	365
.. 61.	மதுவனத்தை அழித்தல்	367
.. 62.	தோட்டக் காவலர்களைப் பயமுறுத்துதல்	371
.. 63.	சுகரீவன் மகிழ்தல்	377
.. 64.	அனுமான் முதலியோர் வருகை	381
.. 65.	குடாமணியைக் கொடுத்தல்	385
.. 66.	சீதை சொல்லியதைக் கேட்பது	389
.. 67.	சீதையின் செய்தியை ஏற்பது	391
.. 68.	அனுமான் ஆறுதல் கூறியதை ஆமோதிப்பது	397
யுத்த காண்டம்		
ஸர்க்கம் 131.	ஸ்ரீராமபட்டாபிஷேகம்	401
	பகவான் வேதவியாசரின் ஆத்யாத்ம ராமாயணம்	418

ஸ்ரீமத்₃ ராமாயணம் படிக்கத் தொடங்கும்போது சொல்ல வேண்டிய சுலோகங்கள்

ஸ்மார்த்த ஸம்பந்தாயம்

- ஸுக்லாம்ப₃ரத₄ரம் விஷ்ணும் ஸஸிவர்ணம் சதுர்பு₄ஜம் ।
ப்ரஸந்நவத₃நம் த₄யாயேத் ஸர்வவிக்₄நோபஸாந்தயே ॥ 1
- வாகீ₃ஸாத்த₃யாஸ் ஸுமநஸ: ஸர்வார்த₂நாமுபக்ரமே ।
யம் நத்வா க்ருதக்ருத்யாஸ் ஸ்யு: தம் நமாமி க₃ஜாநநம் ॥ 2
- தே₃ர்பி₄ர்யுக்தா சதுர்பி₄:ஸ்ப₂டிகமணிமயீமக்ஷமாலாம் த₃த₄நா
ஹஸ்தேநகேந பத்₃மம் ஸிதமபி ச ஸுகம் புஸ்தகம் சாபரேண ।
ப₄ஸா குந்தே₃ந்து₃ ஸங்க₂ஸ்ப₂டிகமணிநிப₄ ப₄ஸமாநாஸமாநா
ஸா மே வாக்₃தே₃வதேயம் நிவஸது வத₃நே ஸர்வத₃ ஸுப்ரஸந்நா ॥ 3
- கூஜந்தம் ராமராமேதி மது₄ரம் மது₄ராக்ஷரம் ।
ஆருஹ்ய கவிதாஸாக₂ம் வந்தே₃ வால்மீகிகோகிலம் ॥ 4
- வால்மீகேர்முநிஸிம்ஹஸ்ய கவிதாவநசாரிண: ।
ஸ்ருண்வந் ராமகத₂நாத₃ம் கோ ந யாதி பராம் க₃திம் ॥ 5
- ய: பிப₃ந் ஸததம் ராமசரிதாம்ருதஸாக₃ரம் ।
அத்ருப்தஸ்தம் முநிம் வந்தே₃ ப்ராசேதஸமகல்மஷம் ॥ 6
- கே₃ஷ்பதீக்ருதவாராஸிம் மஸகீக்ருதராக்ஷஸம் ।
ராமாயணமஹாமாலாரத்நம் வந்தே₃நிலாத்மஜம் ॥ 7
- அஞ்ஜநாநந்த₃நம் வீரம் ஜாநகீ ஸோகநாஸநம் ।
கபீஸமக்ஷஹந்தாரம் வந்தே₃ லங்காப₄யங்கரம் ॥ 8
- உல்லங்க₄ய ஸிந்தே₄ஸ்ஸலிலம் ஸலீலம்
யஸ்போகவஹ்நிம் ஜநகாத்மஜாயா: ।
ஆத₃ய தேனைவ த₃த₃ஹ லங்காம்
நமாமி தம் ப்ராஞ்ஜலிராஞ்ஜநேயம் ॥ 9
- ஆஞ்ஜநேயமதிபாடலாநநம் காஞ்சநாத்₃ரி கமநீயவிக்₃ரஹம் ।
பாரிஜாததருமூலவாஸிநம் ப₄வயாமி பவமாநநந்த₃நம் ॥ 10
- யத்ர யத்ர ரகு₄நாத₂கீர்தநம் தத்ர தத்ர க்ருதமஸ்தகாஞ்ஜலிம் ।
ப₃ஷ்பவாரிபரிபூர்ணலோசநம் மாருதிம் நமத ராக்ஷஸாந்தகம் ॥ 11
- மநோஜவம் மாருததுல்யவேக₃ம்
ஜிதேந்த்₃ரியம் பு₃த்₃தி₄மதாம் வரிஷ்ட₂ம் ।
வாதாத்மஜம் வாநரயூத₂முக்யம்
ஸ்ரீராமதூ₃தம் ஸிரஸா நமாமி ॥ 12

ய: கர்ணாஞ்ஜலிஸம்புடைரஹரஹ: ஸம்யக் பிபுத்யாத்₃ராத்
வால்மீகேர்வத்₃நாரவிந்த்₃க₃ளிதம் ராமாயணாக்₂யம் மது₄ ।
ஜந்மவ்யாதி₄ஜராவிபத்திமரணைரத்யந்த ஸோபத்₃ரவம்
ஸம்ஸாரம் ஸ விஹாய க₃ச்ச₂தி புமாந் விஷ்ணோ: பத்₃ம் ஸாஸ்வதம் ॥ 13

தது₃பக₃தஸமாஸஸந்தி₄யோக₃ம்
ஸமமது₄ரோபநதார்த₂வாக்யப₃த்₃த₄ம் ।
ரகு₄வரசரிதம் முநிப்ரணீதம்
தஸஸிரஸஸ்ச வத்₄ம் நிஸாமயத்₄வம் ॥ 14

வால்மீகிகி₃ரிஸம்பூ₄தா ராமஸாக₃ரக₃ாமிநீ ।
புநாதி பு₄வநம் புண்யா ராமாயணமஹாநதீ₃ ॥ 15

ஸ்லோக ஸாரஸமாகீர்ணம் ஸர்க₃கல்லோல ஸங்குலம் ।
காண்ட₃க்₃ராஹ மஹாமீநம் வந்தே₃ ராமாயணார்ணவம் ॥ 16

வேத்₃வேத்₃யே பரே பும்ஸி ஜாதே த₃ஸரத்₂ாத்மஜே ।
வேத்₃: ப்ராசேதஸாத்₃ாஸீத் ஸாசஷாத்₃ ராமாயணாத்மநா ॥ 17

வைதே₃ஹீஸஹிதம் ஸுரத்₃ருமதலே ஹைமே மஹாமண்ட₃பே
மத்₄யே புஷ்பகமாஸநே மணிமயே வீராஸநே ஸுஸ்தி₂தம் ।
அக்₃ரே வாசயதி ப்ரப₄ஞ்ஜநஸுதே தத்த்வம் முநிப்₄ய: பரம்
வ்யாக்₂யாந்தம் ப₄ரதாதி₃பி₄: பரிவ்ருதம் ராமம் ப₄ஜே ஸ்யாமளம் ॥ 18

வாமே பூ₄மிஸுதா புரஸ்ச ஹநுமாந் பஸ்சாத்ஸுமித்ராஸுத:
ஸத்ருக்₄நோ ப₄ரதஸ்ச பார்ஸ்வ த₃ளயோர்வாய்வாதி₃கோணேஷு ச ।
ஸக்₃ரீவஸ்ச விபீ₄ஷணஸ்ச யுவராட் தாராஸுதோ ஜாம்பவாந்
மத்₄யே நீலஸரோஜகோமளருசிம் ராமம் ப₄ஜே ஸ்யாமளம் ॥ 19

நமோஸ்து ராமாய ஸலசக்ஷமணாய
தே₃வ்யை ச தஸ்யை ஜநகாத்மஜாயை ।
நமோஸ்து ருத்₃ரேந்த்₃ரயமாநிலேப்₄யோ
நமோஸ்து சந்த்₃ரார்கமருத்₃க₃ணேப்₄ய: ॥ 20

வைஷ்ணவ ஸம்ப்ரதாயம்

கூஜந்தம் ராமராமேதி மது₄ரம் மது₄ராசுரம் ।
ஆருஹய கவிதாஸாக₂ாம் வந்தே₃ வால்மீகிகோகிலம் ॥ 1

வால்மீகேர்முநிஸிம்ஹஸ்ய கவிதாவநசாரிண: ।
ஸ்ருண்வந் ராமகத்₂ாநாத்₃ம் கோ ந யாதி பராம் க₃திம் ॥ 2

ய: பிபுந் ஸததம் ராமசரிதாம்ருதஸாக₃ரம் ।
அத்ருப்தஸ்தம் முநிம் வந்தே₃ ப்ராசேதஸமகல்மஷம் ॥ 3

கே₃ஷ்பதீ₃க்ருதவாராஸிம் மஸகீக்ருதராசுஸம் ।
ராமாயணமஹாமாலாரத்நம் வந்தே₃நிலாத்மஜம் ॥ 4

- அஞ்ஜநாநந்த₃நம் வீரம் ஜாநகீஸோகநாஸநம் ।
கபீஸமக்ஷஹந்தாரம் வந்தே₃ லங்காப₄யங்கரம் ॥ 5
- மநோஜவம் மாருததுல்யவேக₃ம் ஜிதேந்த்₃ரியம் பு₃த்₃தி₄மதாம் வரிஷ்ட₂ம் ।
வாதாத்மஜம் வாநரயூத₂முக்த₂யம் ஸ்ரீராமதூ₃தம் ஸிரஸா நமாமி ॥ 6
- உல்லங்க₄ய ஸிந்தே₄ஸ்ஸலிலம் ஸலீலம் ய: ஸோகவஹ்நிம் ஜநகாத்மஜாயா: ।
ஆத₃ய தேநைவ த₃த₃ஹ லங்காம் நமாமி தம் ப்ராஞ்ஜலிராஞ்ஜநேயம் ॥ 7
- ஆஞ்ஜநேயமதிபாடலாநநம் காஞ்சநாத்₃ரிகமநீயவிக்₃ரஹம் ।
பாரிஜாததருமூலவாஸிநம் ப₄ாவயாமி பவமாநநந்த₃நம் ॥ 8
- யத்ர யத்ர ரகு₄நாத₂கீர்தநம் தத்ர தத்ர க்ருதமஸ்தகாஞ்ஜலிம் ।
ப₃ாஷ்பவாரி பரிபூர்ணலோசநம் மாருதிம் நமத ராக்ஷஸாந்தகம் ॥ 9
- வேத₃வேத₃யே பரே பும்ஸி ஜாதே த₃ஸரத₂ாத்மஜே ।
வேத₃: ப்ராசேதஸாத₃ஸீத் ஸாக்ஷாத்₃ ராமாயணாத்மநா ॥ 10
- தது₃பக₃த ஸமாஸஸந்தி₄யோக₃ம் ஸமமது₄ரோபநதார்த₂வாக்யப₃த்₃த₄ம் ।
ரகு₄வரசரிதம் முநிப்ரணீதம் த₃ஸஸிரஸஸ்ச வத₄ம் நிஸாமயத்₄வம் ॥ 11
- ஸ்ரீராக₄வம் தஸரத₂ாத்மஜமப்ரமேயம் ஸீதாபதிம் ரகு₄குலாந்வயரத்நதீ₃பம் ।
ஆஜாநுப₃ாஹுமரவிந்த₃த₃ளாயதாக்ஷம் ராமம் நிஸாசரவிநாஸகரம் நமாமி ॥ 12
- வைதே₃ஹீஸஹிதம் ஸுரத்₃ருமதலே ஹைமே மஹாமண்ட₃பே
மத்₄யே புஷ்பகமாஸநே மணிமயே வீராஸநே ஸுஸ்தி₂தம் ।
அக்₃ரே வாசயதி ப்ரப₄ஞ்ஜநஸுதே தத்வம் முநிப்₄ய: பரம்
வ்யாக்₂யாந்தம் ப₄ரதாதி₃பி₄: பரிவ்ருதம் ராமம் ப₄ஜே ஸ்யாமளம் ॥ 13

மாத்₄வ ஸம்ப்ரதாயம்

- ஸுக்லாம்ப₃ரத₄ரம் விஷ்ணும் ஸஸிவர்ணம் சதுர்பு₄ஜம் ।
ப்ரஸந்நவத₃நம் த்₄யாயேத் ஸர்வவிக்₄நோபஸாந்தயே ॥ 1
- லக்ஷ்மீநாராயணம் வந்தே₃ தத்₃ப₄க்தப்ரவரோ ஹி ய: ।
ஸ்ரீமத்₃ ஆநந்த₃தீர்த்த₂ாக்₂யோ கு₃ருஸ்தம் ச நமாம்யஹம் ॥ 2
- வேதே₃ ராமாயணே சைவ புராணே ப₄ாரதே தத₂ா ।
ஆத₃ாவந்தே ச மத்₄யே ச விஷ்ணு: ஸர்வத்ர கீ₃யதே ॥ 3
- ஸர்வவிக்₄நப்ரஸமநம் ஸர்வஸித்₃தி₄கரம் பரம் ।
ஸர்வஜீவப்ரணேதாரம் வந்தே₃ விஜயத₃ம் ஹரிம் ॥ 4
- ஸர்வாபீ₄ஷ்டப்ரத₃ம் ராமம் ஸர்வாரிஷ்டநிவாரகம் ।
ஜாநகீஜாநிமநிஸம் வந்தே₃ மத்₃கு₃ரு வந்தி₃தம் ॥ 5
- அப்₄ரமம் ப₄ங்க₃ரஹிதமஜு₃ம் விமலம் ஸத₃ா ।
ஆனந்ததீர்த்த₂மதுலம் ப₄ஜே தாபத்ரயாபஹம் ॥ 6

- ப₄வதி யத₃நுப₄ாவாதேட₃முகோ஽பி வாக்₃மீ
 ஜட₃மதிரபி ஜந்துர்ஜாயதே ப்ராஜ்ஞமௌலி: ।
 ஸகலவசநசேதோதே₃வதா ப₄ாரதீ ஸா
 மம வசஸி நித₄த்தாம் ஸந்நிதி₄ம் மாநஸே ச ॥ 7
- மித்₂யாஸித்₃த₄ாந்தது₃ர்த்₄வாந்தவித்₃வம்ஸநவிசக்ஷண: ।
 ஜயதீர்த₂ாக்₂யதரணிர்ப₄ஸதாம் நோ ஹ்ருத₃ம்ப₃ரே ॥ 8
- சித்ரை: பதை₃ஸ்ச க்₃ம்பீ₄ரைர்வாக்யைர்மாநைரக₂ண்டி₃தை: ।
 கு₃ருப₄ாவம் வ்யஞ்ஜயந்தீ ப₄ாதி ஸ்ரீஜயதீர்த₂வாக் ॥ 9
- கூஜந்தம் ராம ராமேதி மது₄ரம் மது₄ராசக்ஷரம் ।
 ஆருஹ்ய கவிதாஸாக₂ாம் வந்தே₃ வால்மீகிகோகிலம் ॥ 10
- வால்மீகேர்முநிஸிம்ஹஸ்ய கவிதாவநசாரிண: ।
 ஸ்ருண்வந் ராமகத₂ாநாத₃ம் கோ ந யாதி பராம் க₃திம் ॥ 11
- ய: பிப₃ந் ஸததம் ராமசரிதாம்ருதஸாக₃ரம் ।
 அத்ருப்தஸ்தம் முநிம் வந்தே₃ ப்ராசேதஸமகல்மஷம் ॥ 12
- கே₃ஷ்பதீக்ருதவாராஸிம் மஸகீக்ருதராசக்ஷஸம் ।
 ராமாயணமஹாமாலாரத்நம் வந்தே₃நிலாத்மஜம் ॥ 13
- அஞ்ஜநாநந்த₃நம் வீரம் ஜாநகீஸோகநாஸநம் ।
 கபீஸமக்ஷஹந்தாரம் வந்தே₃ லங்காப₄யங்கரம் ॥ 14
- மநோஜவம் மாருததுல்யவேக₃ம் ஜிதேந்த்ரியம் பு₃த்₃தி₄மதாம் வரிஷ்ட₂ம் ।
 வாதாத்மஜம் வாநரயூத₂முக்த₂யம் ஸ்ரீராமதூ₃தம் ஸிரஸா நமாமி ॥ 15
- உல்லங்க₄ய ஸிந்தே₄ஸ்ஸலிலம் ஸலீலம் யஸ்போகவஹ்நிம் ஜநகாத்மஜாயா: ।
 ஆத₃ாய தேநைவ த₃த₃ாஹ லங்காம் நமாமி தம் ப்ராஞ்ஜலிராஞ்ஜநேயம் ॥ 16
- ஆஞ்ஜநேயமதிபாடலாநநம் காஞ்சநாத்₃ரிகமநீயவிக்₃ரஹம் ।
 பாரிஜாததருமூலவாஸிநம் ப₄ாவயாமி பவமாநநந்த₃நம் ॥ 17
- யத்ர யத்ர ரகு₄நாத₂ கீர்தநம் தத்ர தத்ர க்ருதமஸ்தகாஞ்ஜலிம் ।
 ப₃ாஷ்பவாரிபரிபூர்ணலோசநம் மாருதிம் நமத ராசக்ஷஸாந்தகம் ॥ 18
- வேத₃வேத₃யே பரே பும்ஸி ஜாதே த₃ஸரத₂ாத்மஜே ।
 வேத₃: ப்ராசேதஸாத₃ாஸீத் ஸாக்ஷாத்₃ ராமாயணாத்மநா । 19
- ஆபத₃ாமபஹர்தாரம் த₃ாதாரம் ஸர்வஸம்பத₃ாம் ।
 லோகாபி₄ராமம் ஸ்ரீராமம் பூ₄யோ பூ₄யோ நமாம்யஹம் ॥ 20
- தது₃பக₃தஸமாஸஸந்தி₄யோக₃ம் ஸமமது₄ரோபநதார்த₂வாக்யப₃த்₃த₄ம் ।
 ரகு₄வரசரிதம் முநிப்ரணீதம் த₃ஸஸிரஸஸ்ச வத₄ம் நிஸாமயத்₄வம் ॥ 21
- வைதே₃ஹீஸஹிதம் ஸுரத்₃ருமதலே ஹைமே மஹாமண்ட₃பே
 மத்₄யே புஷ்பகமாஸநே மணிமயே வீராஸநே ஸுஸ்தி₂தம் ।
 அக்₃ரே வாசயதி ப்ரப₄ஞ்ஜநஸுதே தத்த்வம் முநிப்₄ய: பரம்
 வ்யாக்₂யாந்தம் ப₄ரதாதி₃பி₄: பரிவ்ருதம் ராமம் ப₄ஜே ஸ்யாமளம் ॥ 22

- வந்தே₃ வந்த்யம் விதி₄ப₄வ மஹேந்த்ய₃ராதி₃ப்₃ருந்த₃ா ரகேந்த்ய₃ரை:
 வ்யக்தம் வ்யாப்தம் ஸ்வகு₃ணக₃ணதோ தே₃ஸத: காலதஸ்₃ ।
 தூ₄தாவத்யம் ஸுக₂சிதிமயைர்மங்க₃லைர்யுக்தமங்கை₃:
 ஸாநாத்யம் நோ வித₃த₄த₃தி₄கம் ப்₃ரஹ்ம நாராயணாக்யம் ॥ 23
- பூ₄ஷாரத்நம் பு₄வநவலயஸ்யாகி₂லாஸ்சர்யரத்நம்
 லீலாரத்நம் ஜலதி₄து₃ஹிதுர்தே₃வதாமெளலிரத்நம் ।
 சிந்தாரத்நம் ஜக₃தி ப₄ஜதாம் ஸத்ஸரோஜத்யுரத்நம்
 கௌஸல்யாயா லஸது மம ஹ்ருந்மண்ட₃லே புத்ரரத்நம் ॥ 24
- மஹாவ்யாகரணாம்பே₄தி₄மந்த₂மாநஸமந்த₃ரம் ।
 கவயந்தம் ராமகீர்த்யா ஹ்ருமந்தமுபாஸ்மஹே ॥ 25
- முக்யப்ராணாய பீ₄மாய நமோ யஸ்ய பு₄ஜாந்தரம் ।
 நாநாவீரஸுவர்ணாநாம் நிகஷாஸ்யமாயிதம் ப₃பெ₄ள ॥ 26
- ஸ்வாந்தஸ்த₂நந்த ஸய்யாய பூர்ணக்ஞானமஹார்ணவே ।
 உத்துங்க₃வாக்தரங்க₃ாய மத்₄வது₃க்₃த₄ப்த₄யே நம: ॥ 27
- வால்மீகேர்கெ₃ள: புநீயாந்நோ மஹீத₄ரபத₃ாஸ்ரயா ।
 யத்₃து₃க்₃த₄முபஜீவந்தி கவயஸ்தர்ணகா இவ ॥ 28
- ஸூக்திரத்நாகரே ரம்யே மூலராமாயணார்ணவே ।
 விஹரந்தோ மஹீயாம்ஸ: ப்ரீயந்தாம் கு₃ரவோ மம ॥ 29
- ஹயக்₃ரீவ ஹயக்₃ரீவ ஹயக்₃ரீவேதி யோ வதே₃த் ।
 தஸ்ய நிஸ்ஸரதே வாணீ ஜஹ்நுகந்யா ப்ரவாஹவத் ॥ 30

★ ★ ★ ★ ★

பாராயண முடிவில் சொல்ல வேண்டிய சுலோகங்கள்

ஸ்மார்த்த ஸம்ப்ரதாயம்

- ஸ்வஸ்தி ப்ரஜாப₄ய: பரிபாலயந்தாம்
 ந்யாய்யேந மாரகே₃ண மஹீம் மஹீஸா: ।
 கே₃ப்ராஹ்மணேப₄ய: ஸுப₄மஸ்து நித்யம்
 லோகாஸ்ஸமஸ்தா: ஸுகி₂நோ ப₄வந்து ॥ 1
- காலே வர்ஷது பர்ஜந்ய: ப்ருதி₂வீ ஸஸ்யஸாலிநீ ।
 தேஸோயம் சேஷாப₄ரஹிதோ ப்₃ராஹ்மணாஸ்ஸந்து நிர்ப₄யா: ॥ 2
- அபுத்ரா: புத்ரிணஸ்ஸந்து புத்ரிணஸ்ஸந்து பெளத்ரிண: ।
 அத₄நாஸ் ஸத₄நாஸ்ஸந்து ஜீவந்து ஸரதாம் ஸதம் ॥ 3
- சரிதம் ரகு₄நாத₂ஸ்ய ஸதகோடிப்ரவிஸ்தரம் ।
 ஏகைகமக்ஷரம் ப்ரோக்தம் மஹாபாதகநாஸநம் ॥ 4

- ஸ்ருண்வந் ராமாயணம் ப₄க்த்யா ய: பாத₃ம் பத₃மேவ வா ।
ஸ யாதி ப்₃ரஹ்மணஸ்ஸ்த₂நம் ப்₃ரஹ்மணா பூஜ்யதே ஸத₃ா ॥ 5
- ராமாய ராமப₄த்₃ராய ராமசந்த்₃ராய வேத₄ஸே ।
ரகு₄நாத₂ாய நாத₂ாய ஸீதாயா: பதயே நம: ॥ 6
- யந் மங்க₃ளம் ஸஹஸ்ராசேஷ ஸர்வதே₃வநமஸ்க்ருதே ।
வ்ருத்ரநாஸே ஸமப₄வத் தத்தே ப₄வது மங்க₃ளம் ॥ 7
- மங்க₃ளம் கோஸலேந்த்₃ராய மஹநீயகு₃ணாப்த₄யே ।
சக்ரவர்திதநூஜாய ஸார்வபெ₄ளமாய மங்க₃ளம் ॥ 8
- யந் மங்க₃ளம் ஸுபர்ணஸ்ய விநதாகல்பயத்புரா ।
அம்ருதம் ப்ரார்த₂யாநஸ்ய தத்தே ப₄வது மங்க₃ளம் ॥ 9
- அம்ருதோத்பாத₃நே தை₃த்யாந் க்₄நதோ வஜ்ரத₄ரஸ்ய யத் ।
அதி₃திர் மங்க₃ளம் ப்ராத₃ாத் தத்தே ப₄வது மங்க₃ளம் ॥ 10
- த்ரீந் விக்ரமாந் ப்ரக்ரமதோ விஷ்ணோரமித தேஜஸ: ।
யதாஸீந்மங்க₃ளம் ராம தத்தே ப₄வது மங்க₃ளம் ॥ 11
- ருதவஸ்ஸாக₃ரா: த்₃வீபா: வேத₃ா: லோகா தி₃ஸஸ்ச தே ।
மங்க₃ளாநி மஹாப₃ாஹோ தி₃ஸந்து தவ ஸர்வத₃ா ॥ 12
- காயேந வாசா மநஸேந்த்₃ரியைர்வா
பு₃த்₄யாஸ்த்மநா வா ப்ரக்ருதேஸ்ஸ்வப₄ாவாத் ।
கரோமி யத்₃யத் ஸகலம் பரஸ்மை
நாராயணாயேதி ஸமர்ப்பயாமி ॥ 13

வைஷ்ணவ ஸம்ப்ரதாயம்

- ஏவமேதத் புரா வ்ருத்தம் ஆக்₂யாநம் ப₄த்ரமஸ்து வ: ।
ப்ரவ்யாஹரத விஸ்ரப்த₄ம் ப₃லம் விஷ்ணோ: ப்ரவர்த₄தாம் ॥ 1
- லாப₄ஸ்தேஷாம் ஜயஸ்தேஷாம் குதஸ்தேஷாம் பராப₄வ: ।
யேஷாமிந்தீ₃வரஸ்யாமோ ஹ்ருத₃யே ஸுப்ரதிஷ்டி₂த: ॥ 2
- காலே வர்ஷது பர்ஜநய: ப்ருதி₂வீ ஸஸ்யஸாலிநீ ।
தேஸோ₅யம் சேஷாப₄ரஹிதோ ப்₃ராஹ்மணாஸ்ஸந்து நிர்ப்₄யா: ॥ 3
- காவேரீ வர்த₄தாம் காலே காலே வர்ஷது வாஸவ: ।
பூரீரங்க₃நாதே₂ ஜயது பூரீரங்க₃பூரீஸ்ச வர்த₄தாம் ॥ 4
- ஸ்வஸ்தி ப்ரஜாப்த₃ய: பரிபாலயந்தாம் ந்யாய்யேந மார்கே₃ண மஹீம் மஹீஸா: ।
கே₃ப்த்₃ராஹ்மணேப்த₄ய: ஸுப₄மஸ்து நித்யம் லோகாஸ்ஸமஸ்தாஸ்ஸுகி₂நோ ப₄வந்து ॥ 5
- மங்க₃ளம் கோஸலேந்த்₃ராய மஹநீய கு₃ணாப்த₄யே ।
சக்ரவர்திதநூஜாய ஸார்வபெ₄ளமாய மங்க₃ளம் ॥ 6
- வேத₃வேத₃ாந்தவேத₃யாய மேக₄ஸ்யாமளமூர்தயே ।
பும்ஸாம் மோஹந்ருபாய புண்யஸ்ஸலோகாய மங்க₃ளம் ॥ 7

விஸ்வாமித்ராந்தரங்காய மிதி ₂ லாநக ₃ ரீபதே: ।	
ப ₄ க்யாநாம் பரிபாகாய ப ₄ வ்யரூபாய மங்க ₃ ளம் ॥	8
பித்ருப ₄ க்தாய ஸததம் ப் ₄ ராத்ருபி ₄ : ஸஹ ஸீதயா ।	
நந்தி ₃ தாகி ₂ லலோகாய ராமப ₄ த் ₃ ராய மங்க ₃ ளம் ॥	9
த்யக்தஸாகேதவாஸாய சித்ரகூடவிஹாரிணே ।	
ஸேவ்யாய ஸர்வயமிநாம் தீ ₄ ரோத ₃ ாராய மங்க ₃ ளம் ॥	10
ஸௌமித்ரிணா ச ஜாநக்யா சாபப ₃ ாணாஸித ₄ ாரிணே ।	
ஸம்ஸேவ்யாய ஸத ₃ ா ப ₄ க்த்யா ஸ்வாமிநே மம மங்க ₃ ளம் ॥	11
த ₃ ண்ட ₃ காரண்யவாஸாய க ₂ ண்டி ₃ தாமரஸத்ரவே ।	
க் ₃ ருத் ₄ ரராஜாய ப ₄ க்தாய முக்தித ₃ ாயாஸ்து மங்க ₃ ளம் ॥	12
ஸாத ₃ ரம் ஸப ₃ ரீத ₃ த்தப ₂ லமூலாபி ₄ லாக்ஷிணே ।	
ஸௌலப் ₄ யபரிபூர்ணாய ஸத்த்வோத் ₃ ரிக்தாய மங்க ₃ ளம் ॥	13
ஹநுமத்ஸமவேதாய ஹரீஸாபீ ₄ ஷ்டத ₃ ாயிநே ।	
வாலிப்ரமத ₂ நாயாஸ்து மஹாதீ ₄ ராய மங்க ₃ ளம் ॥	14
பூநீமதே ரகு ₄ வீராய ஸேதூல்லங்கி ₄ தஸிந்த ₄ வே ।	
ஜிதராக்ஷஸராஜாய ரணதீ ₄ ராய மங்க ₃ ளம் ॥	15
ஆஸாத் ₃ ய நக ₃ ரீம் தி ₃ வ்யாம் அபி ₄ க்ஷிக்தாய ஸீதயா ।	
ராஜாதி ₄ ராஜ ராஜாய ராமப ₄ த் ₃ ராய மங்க ₃ ளம் ॥	16
மங்க ₃ ளாஸாஸநபரைர்மத ₃ ாசார்யபுரோக ₃ மை: ।	
ஸர்வைஸ்ச பூர்வைராசார்யை: ஸத்க்ருதாயாஸ்து மங்க ₃ ளம் ॥	17

மாத்வ ஸம்ப்ரதாயம்

ஸ்வஸ்தி ப்ரஜாப் ₄ ய: பரிபாலயந்தாம்	
ந்யாய்யேந மார்கே ₃ ண மஹீம் மஹீஸா: ।	
கே ₃ ாப் ₃ ராஹ்மணேப் ₄ ய: ஸுப ₄ மஸ்து நித்யம்	
லோகாஸ்ஸமஸ்தா: ஸுகி ₂ நோ ப ₄ வந்து ॥	1
காலே வர்ஷது பர்ஜந்ய: ப்ருதி ₂ வீ ஸஸ்யஸாலிநீ ।	
தே ₃ ஸோயம் சேஷாப ₄ ரஹிதோ ப் ₃ ராஹ்மணாஸ்ஸந்து நிர்ப் ₄ யா: ॥	2
லாப ₄ ஸ் தேஷாம் ஜயஸ்தேஷாம் குதஸ்தேஷாம் பராப ₄ வ: ।	
யேஷாமிந்தீ ₃ வரஸ்யாமோ ஹ்ருத ₃ யே ஸுப்ரதிஷ்டி ₂ த: ॥	3
மங்க ₃ ளம் கோஸலேந்த் ₃ ராய மஹநீயகு ₃ ணாப் ₃ த ₄ யே ।	
சக்ரவர்த்திதநூஜாய ஸார்வபெ ₄ ளமாய மங்க ₃ ளம் ॥	4
காயேந வாசா மநஸேந்த் ₃ ரியைர்வா	
பு ₃ த் ₃ த் ₄ யாஸ்த்மநா வா ப்ரக்ருதேஸ் ஸ்வப ₄ ாவாத் ।	
கரோமி யத்யத் ஸகலம் பரஸ்மை	
நாராயணாயேதி ஸமர்பயாமி ॥	5

ஸ்ரீமத்₃ வால்மீகி ராமாயணம்

ஸுந்தர கரண்ட₃:

ப்ரத₂மஸ்ஸர்க₃:

ஹநூமத: ஸமுத்ரதரணம்

- ததோ ராவணநீதாயா: ஸீதாயா: ஸத்ருகர்ஸந: ।
இயேஷ பத₃மந்வேஷ்டும் சாரணாசரிதே பதி₂ ॥ 1
- து₃ஷ்கரம் நிஷ்ப்ரதித்₃வந்த₃வம் சிகீர்ஷந் கர்ம வாநர: ।
ஸமுத₃க்₃ரஸிரோக்₃ரீவோ க₃வாம் பதிரிவாப₃பெ₄ள ॥ 2
- அத₂ வைடூர்யவர்ணேஷு ஸாத்த₃வலேஷு மஹாப₃ல: ।
தீ₄ர: ஸலிலகல்பேஷு விசசார யத₂ாஸுக₂ம் ॥ 3
- த்₂விஜாந் வித்ராஸயந் தீ₄மாநுரஸா பாத₃பாந் ஹரந் ।
ம்ருக₃ாம்ஸ்ச ஸுப₃ஹூந்நிக₄நந் ப்ரவ்ருத்₃த₄ இவ கேஸரீ ॥ 4
- நீலலோஹிதமாஞ்ஜிஷ்ட₂பத்ரவர்ணை: ஸிதாஸிதை: ।
ஸ்வப₄ாவவிஹிதைஸ்சித்ரைர்த₄ாதுபி₄: ஸமலங்க்ருதம் ॥ 5
- காமரூபிபி₄ராவிஷ்டமபீ₄க்ஷணம் ஸபரிச்ச₂தை₃: ।
யக்ஷகிந்நரக₃ந்த₄ர்வைர்தே₃வகல்பைஸ்ச பந்நகை₃: ॥ 6
- ஸ தஸ்ய கி₃ரிவர்யஸ்ய தலே நாக₃வராயுதே ।
திஷ்ட₂ந் கபிவரஸ்தத்ர ஹ்ரதே₃ நாக₃ இவாப₃பெள₄ ॥ 7
- ஸ ஸூர்யாய மஹேந்த்₃ராய பவநாய ஸ்வயம்பு₄வே ।
பூ₄தேப்₄யஸ்சாஞ்ஜலிம் க்ருத்வா சகார க₃மநே மதிம் ॥ 8
- அஞ்ஜலிம் ப்ராங்முக₂: குர்வந் பவநாயாத்மயோநயே ।
ததோ ஹி வவ்ருதே₄ க₃ந்தும் த₃க்ஷிணோ த₃க்ஷிணாம் தி₃ஸம் ॥ 9
- ப்லவங்க₃ப்ரவரைர்த்₃ருஷ்ட: ப்லவநே க்ருதநிஸ்சய: ।
வவ்ருதே₄ ராமவ்ருத்₃த₄ய்ர்த₂ம் ஸமுத்₃ர இவ பர்வஸு ॥ 10
- நிஷ்ப்ரமாணஸரீரஸ்ஸந் லிலங்க₄யிஷுரர்ணவம் ।
ப₃ாஹுப்₄யாம் பீட₃யாமாஸ சரணாப்₄யாம் ச பர்வதம் ॥ 11
- ஸ சசாலாசலஸ்சாபி முஹூர்தம்,கபிபீடி₃த: ।
தருணாம் புஷ்பிதாக்₃ராணாம் ஸர்வம் புஷ்பமஸாதயத் ॥ 12
- தேந பாத₃பமுக்தேந புஷ்பௌகே₄ண'ஸுக₃ந்தி₄நா ।
ஸர்வத: ஸம்வ்ருத: ஸைலோ ப₃பெள₄ புஷ்பமயோ யுத₂ா, ॥ 13
- தேந சோத்தமவீர்யேண பீட₃யமாந: ஸ பர்வத: ।
ஸலிலம் ஸம்ப்ரஸுஸ்ராவ மத₃ம் மத்த இவ த்₃விப: ॥ 14

ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம் சுந்தர காண்டம்

ஸர்க்கம் 1

அனுமான் சமுத்திரத்தைத் தாண்டதல்

பின்னர், (ஜாம்பவானால் தூண்டப்பட்டு) எதிரிகளைக் கசக்கி எடுப்பவரான அவர் (அனுமான்) இராவணனால் கவர்ந்து செல்லப்பட்ட சீதை இருக்குமிடத்தைத் தேடிக் கண்டுபிடிக்க சாரணர்கள் செல்லும் வானவீதியில் செல்ல விரும்பினார். (1)

செயற்கரியதும் பிறரால் செய்ய முடியாததுமான காரியத்தைச் செய்ய விரும்பிய ஆஞ்ஜநேயர் கழுத்து-தலையை நிமிர்த்தி நின்று, பசுக்கூட்டத்தில் விளங்கும் காளை போல் திகழ்ந்தார். (2)

வைடூர்ய வர்ணமுடையதால் தூய தண்ணீர் அலைவரிசை போல் அழகாக விளங்கும் இளம்புற்கள் நிறைந்த (மகேந்திர மலையின்) மேற்புறங்களில் சுகமாக உலாவினார். (3)

புத்திமானான அவர் (தன்னுடைய பேருருவத்தால்) பறவைகளை பயமுறச் செய்து, மார்பால் மரங்களை முறித்துத் தள்ளி, ஏராளமான விலங்குகளை மாய்த்து முழுபலத்தைப் பிரயோகிக்கும் சிங்கம் போல விளங்கினார். (4)

நீலம், சிவப்பு, மஞ்சள், தாமரை, வெளுப்பு, கறுப்பு முதலிய வர்ணங்கள் இயற்கையாகவே அமையப் பெற்ற விசித்திரமான தாதுக்களால் செம்மையாக அலங்கரிக்கப்பட்டு, இஷ்டமான உருவம் எடுக்கக் கூடிய யக்ஷ-கின்னரர்- கந்தர்வர்களாலும், தேவர்கள் போன்ற பரிவாரங்களை உடைய பன்னகர்களாலும், கணக்கில்லாத உயர்ந்த யானைகள் உள்ளதுமான அந்த மலையின் தாழ்வரையில், ஆஞ்ஜநேயர் விஸ்தாரமான மடுவில் விளையாடும் யானை போல் காணப்பட்டார். (5-7)

அவர், சூரியன்-மகேந்திரன்-வாயு-பிரும்மாவுக்கும் மற்றுமுள்ள பூதகணங்களுக்கும் கைகூப்பி அஞ்சலி செய்து விட்டு, புறப்படுவதில் மனத்தைச் செலுத்தினார். (8)

கிழக்கு நோக்கி நின்று, தன் தந்தையான வாயு பகவானுக்கு அஞ்சலி செலுத்திவிட்டு, சாமர்த்தியமுள்ள அவர், தென்திசை நோக்கிப் புறப்படுவதற்காகத் தன்னை வளர்த்துக் கொண்டார். (9)

வானர்கள் பார்த்துக் கொண்டிருக்க, பெருங்கடலைத் தாண்ட நிச்சயித்து, இராமனுக்கு கேடமம் வளர வேண்டும் என்பதற்காக, பர்வ காலங்களில் பொங்கும் சமுத்திரம் போல் வளர்ந்தார். (10)

அளவிட முடியாதபடி சரீரத்தை எடுத்துக் கொண்ட அவர், சமுத்திரத்தைத் தாண்ட விரும்பி, (அதற்குத் தன்னை ஆயத்தப்படுத்திக் கொள்ளும்விதமாக) கைகளாலும் கால்களாலும் அந்த மலையை அழுத்தினார். (11)

வானரரால் அழுத்தப்பட்ட அந்த மலையும் சிறிது நேரம் நடுங்கிற்று. (அந்த அசைவினால்) மரங்களில் பூத்திருந்த மலர்கள் எல்லாம் உதிர்ந்தன. (12)

அப்படி மரங்களிலிருந்து எல்லாப் பக்கங்களிலும் உதிர்ந்த நறுமணமுள்ள மலர்களால் மூடப்பட்ட அந்தப் பர்வதம் மலர்க்குவியல் போலாயிற்று. (13)

தலைசிறந்த வீரரான அவரால் அழுத்தப்பட்ட அந்த பர்வதம், மதநீரைப் பெருகவிடும் யானையைப் போல நீர்த் தாரைகளைப் பெருக்கிற்று. (14)

- பீட்₃யமாநஸ்து ப₃லிநா மஹேந்த்₃ரஸ்தேந பர்வத: ।
ரீதீர்நிர்வர்தயாமாஸ காஞ்சநாஞ்ஜநராஜதீ: ॥ 15
- முமோச ச ஸிலா: ஸைலோ விஸாலா: ஸுமந:ஸிலா: ।
மத்₄யமேநார்சிஷா ஜுஷ்டோ தூ₄மராஜீரிவாநல: ॥ 16
- கி₃ரிணா பீட்₃யமாநேந பீட்₃யமாநாநி ஸர்வத: ।
கு₃ஹாவிஷ்டாநி பூ₄தாநி விநேது₃ர்விக்ருதை: ஸ்வரை: ॥ 17
- ஸ மஹாஸத்த்வஸந்நாத₃: ஸைலபீட்₃ாநிமித்தஜ: ।
ப்ருதி₂வீம் பூரயாமாஸ தி₃ஸஸ்சோபவநாநி ச ॥ 18
- ஸிரோபி₄: ப்ருது₂பி₄: ஸர்பா வ்யக்தஸ்வஸ்திகலக்ஷணை: ।
வஹந்த: பாவகம் கே₄ாரம் த₃த₃ம்ஸுர்த₃ஸநை: ஸிலா: ॥ 19
- தாஸ்தத₃ா ஸவிஷைர்த₃ஷ்டா: குபிதைஸ்தைர்மஹாஸிலா: ।
ஜஜ்வலு: பாவகோத்₃தீ₃ப்தா பி₃பி₄துஸ்ச ஸஹஸ்ரத₄ா ॥ 20
- யாநி செளஷத₄ஜாலாநி தஸ்மிந் ஜாதாநி பர்வதே ।
விஷக்₄நாந்யபி நாக₃ாநாம் ந ஸேகு: ஸமிதும் விஷம் ॥ 21
- பி₄த்₃யதே₃யம் கி₃ரிந்பூ₄தை: இதி மத்வா தபஸ்விந: ।
த்ரஸ்தா வித்₃யாத₄ராஸ்தஸ்மாது₃த்பேது: ஸ்த்ரீ₃க₃ணை: ஸஹ ॥ 22
- பாநபூ₄மிக₃தம் ஹித்வா ஹைமமாஸவப₄ாஜநம் ।
பாத்ராணி ச மஹார்ஹாணி கரகாம்ஸ்ச ஹிரண்மயாந் ॥ 23
- லேஹ்யாந் உச்சாவசாந் ப₄க்ஷ்யாந் மாம்ஸாநி விவித₄ாநி ச ।
ஆர்ஷப₄ாணி ச சர்மாணி க₂ட்₃க₃ாம்ஸ்ச கநகத்ஸரூந் ॥ 24
- க்ருதகண்ட₂கு₃ணா: க்ஷீப₃ா ரக்தமால்யாநுலேபநா: ।
ரக்தாக்ஷா: புஷ்கராக்ஷாஸ்ச க₃க₃நம் ப்ரதிபேதி₃ரே ॥ 25
- ஹாரநூபுரகேயூரபாரிஹார்யத₄ரா: ஸ்த்ரீய: ।
விஸ்மிதா: ஸஸ்மிதாஸ்தஸ்து₂: ஆகாஸே ரமணைஸ் ஸஹ ॥ 26
- த₃ர்ஸயந்தோ மஹாவித்₃யாம் வித்₃யாத₄ரமஹர்ஷய: ।
ஸப்ரியாஸ்தஸ்து₂ராகாஸே வீக்ஷாம்சக்ருஸ்ச பர்வதம் ॥ 27
- ஸுஸ்ருஷுஸ்ச தத₃ா ஸப்₃த₃ம் ருக்ஷீணாம் ப₄ாவிதாத்மநாம் ।
சாரணாநாம் ச ஸித்₃த₄ாநாம் ஸ்தி₂தாநாம் விமலே₃ம்ப₃ரே ॥ 28
- ஏஷ பர்வதஸங்காஸோ ஹநூமாந் மாருதாத்மஜ: ।
திதீர்ஷதி மஹாவேக₃: ஸாக₃ரம் மகராலயம் ॥ 29
- ராமார்த்த₂ம் வாநரார்த்த₂ம் ச சிகீர்ஷந் கர்ம து₃ஷ்கரம் ।
ஸமுத்₃ரஸ்ய பரம் பாரம் து₃ஷ்ப்ராபம் ப்ராப்துமிச்ச₂தி ॥ 30

பலம் பொருந்திய அவரால் பீடிக்கப்பட்ட அந்த மலை, பொன்னிறம், கருமை, மை போன்ற வெள்ளி ரேகைகளை வெளிப்படுத்தியது. (15)

அக்னியின் ஏழு நாக்குகளில் நடுவிலுள்ள சுலோஹிதா என்னும் நாக்கு, கொழுந்து விட்டு எரியும் போது, வரிசையாகப் புகை வெளிப்படுவதைப் போல, அம்மலையிலிருந்து மனச்சிலை என்னும் தாதுக்களோடு கூடிய பாறைகள் சரிந்து விழுந்தன. (16)

பீடிக்கப்பட்ட மலையினால், எல்லாப் பக்கங்களிலும் இருந்த குகைகளில் வசித்த அனைத்துப் பிராணிகளும் பீடிக்கப்பட்டு அவலமான குரலில் ஓலமிட்டன. (17)

மலை பீடிக்கப்பட்டதால் உண்டான அந்தப் பேரொலி மண்ணிலும் திசைகளிலும் தோட்டங்களிலும் நிரம்பியது. (18)

அங்கிருந்த பெரிய சர்ப்பங்கள், விஷ்ணுபாதம் போன்ற ஸ்வஸ்திக ரேகைகள் விளங்கிய பெரிய படங்களை எடுத்து, கடுமையான விஷத்தைக் கக்கிக் கொண்டு, பற்களால் பாறைகளைக் கடித்தன. (19)

அப்போது கோபம் கொண்ட சர்ப்பங்களால் விஷத்தோடு கடிக்கப்பட்ட பெரும் பாறைகள் ஆயிரக்கணக்கான துண்டுகளாகச் சடசட என்று பயங்கரமாக ஒலி எழுப்பிக் கொண்டு சிதறிப் போயின; மேலும், விஷாக்னியில் எரிக்கப் பெற்றுப் பிரகாசித்தன. (20)

அந்தப் பர்வதத்தில் முளைத்திருந்த பச்சிலைகள் பாம்புகளின் விஷத்தை முறிக்கக் கூடியவைகளாயினும், அப்போது விஷத்தை அடக்கச் சக்தியற்றவையாயிருந்தன. (கக்கப்பட்ட விஷம், அவ்வளவு அதிகமான அளவிலும் கொடுமையாகவும் இருந்தது.) (21)

மலையிலிருந்த தவசிகள் 'இந்த மலை பூதங்களால் பிளக்கப்படுகிறது' என்று நினைத்துப் பயம் அடைந்தார்கள். வித்யாதரர்கள் பானசாலையிலிருந்த தங்கமயமான பானபாத்திரங்களையும், விலை மதிக்க முடியாத பாத்திரங்களையும் தங்கக் குடங்களையும், நாக்கால் நக்கிச் சாப்பிடக் கூடியவைகளையும், உயர்வகை உண்டிகளையும் பல்வகையான பிற உணவுகளையும், காளைத் தோல் கேடயங்களையும், தங்கப் பிடியுள்ள கத்திகளையும் விட்டு விட்டு வெண்தாமரை போன்ற கண்கள் மதுபானத்தால் செந்தாமரையைப் போல் சிவந்து, சிவந்த மலர்களாலும், சிறந்த சந்தனங்களாலும் அலங்கரிக்கப்பட்டு மயங்கி மனைவிகளோடு ஆகாயம் நோக்கிக் கிளம்பிப் போனார்கள். (22-25)

ஆகாயத்தில் பெண்மணிகள், மாலைகள்-சிலம்புகள்-தோள்வளை-கைவளையல்களைத் தரித்துக் கொண்டு ஆச்சரியத்தால் புன்னகை செய்து கொண்டு தத்தம் கணவர்களுடன் அந்த மலையைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்கள். (26)

வித்யாதரர்களும் மாமுனிவர்களும், மாயாஜால வித்தைகளைக் காண்பித்துக் கொண்டு ஆகாசத்திலிருந்தவாறே மலையிலும் குதூகலத்துடன் பார்வையைச் செலுத்தினார்கள். (27)

அப்போது, ஆத்மானுபவம் பெற்ற ரிஷிகளும், சாரணர்களும், சித்தர்களும் நிர்மலமான ஆகாயத்தில் இருந்துகொண்டு, பின்வருமாறு பேசியதை (வித்யாதரர்கள்) கேட்டார்கள். (28)

'மலையைப் போன்றவரும், வேகம் உடையவரும், வாயுகுமாரருமான இந்த அனுமான் பெரிய மீன்களுக்கு இருப்பிடமான கடலைக் கடக்க விரும்புகிறார்; (29)

'இராமனுக்காகவும், வானர்களுக்காகவும் செயற்கரிய செயலைச் செய்ய விரும்பி, அடைய முடியாத, கடலின் அக்கரையை அடைய விரும்புகிறார்'. (30)

- இதி வித்₃யாத₄ரா: ஸ்ருத்வா வசஸ்தேஷாம் தபஸ்விநாம் ।
தமப்ரமேயம் த₃த்₃ருஸு: பர்வதே வாநரர்ஷப₄ம் ॥ 31
- து₃து₄வே ச ஸ ரோமாணி சகம்பே சாசலோபம: ।
நநாத₃ ஸுமஹாநாத₃ம் ஸ மஹாநிவ தோயத₃: ॥ 32
- ஆநுபூர்வ்யேண வ்ருத்தம் ச லாங்கூ₃லம் ரோமபி₄ஸ்சிதம் ।
உத்பதிஷ்யந் விசிசேஷப பக்ஷிராஜ இவோரக₃ம் ॥ 33
- தஸ்ய லாங்கூ₃லமாவித்₃த₄மாத்தவேக₃ஸ்ய ப்ருஷ்ட₂த: ।
த₃த்₃ருஸே க₃ருடே₃நேவ ஹ்ரியமானோ மஹோரக₃: ॥ 34
- ப₃ாஹூ ஸம்ஸ்தம்ப₄யாமாஸ மஹாபரிக₄ஸந்நிபௌ₄ ।
ஸஸாத₃ ச கபி: கட்யாம் சரணௌ ஸஞ்சகோச ச ॥ 35
- ஸம்ஹ்ருத்ய ச பு₄ஜௌ ஸ்ரீமாந் ததை₂வ ச ஸிரோத₄ராம் ।
தேஜஸ்ஸத்வம் தத₂ா வீர்யமாவிவேஸ ஸ வீர்யவாந் ॥ 36
- மார்க₃மாலோகயந் தூ₃ராதூ₃ர்த்₄வம் ப்ரணிஹிதேக்ஷண: ।
ருரோத₄ ஹ்ருத₃யே ப்ராணாநாகாஸமவலோகயந் ॥ 37
- பத்₃ப்₄யாம் த்₃ருட₄மவஸ்த₂ாநம் க்ருத்வா ஸ கபிகுஞ்ஜர: ।
நிகுஞ்ச்ய கர்ணௌ ஹநுமாநுத்பதிஷ்யந் மஹாப₃ல: ॥ 38
- வாநராந் வாநரஸ்ரேஷ்ட₂ இத₃ம் வசநமப்₃ரவீத் ।
யத₂ா ராக₄வநிர்முத்த: ஸர: ஸ்வஸநவிக்ரம: ॥ 39
- க₃ச்சே₂த் தத்₃வத்₃க₃மிஷ்யாமி லங்காம் ராவணபாலிதாம் ।
ந ஹி த்₃ரக்ஷ்யாமி யதி₃ தாம் லங்காயாம் ஜநகாத்மஜாம் ॥ 40
- அநேநைவ ஹி வேகே₃ந க₃மிஷ்யாமி ஸுராலயம் ।
யதி₃ வா த்ரிதி₃வே ஸீதாம் ந த்₃ரக்ஷ்யாமி க்ருதஸ்ரம: ॥ 41
- ப₃த்₃த்₄வா ராக்ஷஸராஜாநமாநயிஷ்யாமி ராவணம் ।
ஸர்வத₂ா க்ருதகார்யோஹமேஷ்யாமி ஸஹ ஸீதயா ॥ 42
- ஆநயிஷ்யாமி வா லங்காம் ஸமுத்பாட்ய ஸராவணாம் ।
ஏவமுத்த்வா து ஹநுமாந் வாநராந் வாநரோத்தம: ॥ 43
- உத்பபாதாத₂ வேகே₃ந வேக₃வாநவிசாரயந் ।
ஸுபர்ணமிவ சாத்மாநம் மேநே ஸ கபிகுஞ்ஜர: ॥ 44
- ஸமுத்பததி தஸ்மிம்ஸ்து வேக₃ாத் தே நக₃ரோஹிண: ।
ஸம்ஹ்ருத்ய விடபாந் ஸர்வாந் ஸமுத்பேது: ஸமந்தத: ॥ 45
- ஸம்மத்தகோயஷ்டிப₃காந் பாத₃பாந் புஷ்பஸாலிந: ।
உத்₃வஹந்நூருவேகே₃ந ஜக₃ாம விமலேஃம்ப₃ரே ॥ 46

இவ்வாறு, அந்த மகாத்மாக்கள் பேசியதைக் கேட்ட வித்யாதரர்கள் நிகரற்றவரும் வானரர்களுள் காளை போன்றவருமான அவர் பர்வதத்தில் நிற்பதைப் பார்த்தார்கள். (31)

மலை போன்ற அவர், ரோமங்களை சிலிர்த்துக் கொண்டார்; சிறிது அசைந்து கொடுத்தார்; மிகப் பெரிய மேகத்தின் சப்தம் போல், மிகப் பெரிதாக நாதம் செய்தார். (32)

உரோமங்கள் அடர்ந்ததும், வட்டச் சுருளாகச் சுருண்டதுமான வாலை, மேலே கிளம்பிச் செல்ல விரும்பியவராய் கருடன் மலைப்பாம்பைப் பற்றி அடிப்பது போல சுழற்றி அடித்தார். (33)

மிக்க வேகத்தை அடைந்த அவருடைய பின்புறம் நீண்டிருந்த வால், கருடனால் கவர்ந்து செல்லப்படும் பாம்பு போல் காணப்பட்டது. (34)

பெரிய (கோட்டை வாசல்) தாழ்ப்பாள் போன்ற தன் இரு கைகளையும் மலையில் ஊன்றிக் கொண்டு (மூச்சைப் பிடித்து நிறுத்தி) இடுப்பைச் சுருக்கி கால்களையும் மடக்கிக் கொண்டார். (35)

வீர்யம் உடையவரும் ஸ்ரீமானுமாகிய அவர் கைகளையும், கழுத்தையும் சுருக்கிக் கொண்டு, தேஜஸ், ஆற்றல், வீர்யம் ஆகியவற்றை வளர்த்துக் கொண்டார். (36)

மேல் நோக்கி ஆகாயத்தில் பார்வையைச் செலுத்தி, செல்ல வேண்டிய பாதையை வெகுதூரம் வரை பார்த்து, இருதயத்தில் பிராணனை நிலைப்படுத்திக் கொண்டார். (37)

வானர்களில் யானை போன்ற அவர், உயரக்கிளம்ப விரும்பியவராய், கால்களை கீழே நன்றாகப் பதித்து, காதுகளை சுருக்கிக் கொண்டார். (38)

அனுமான், வானர்களைப் பார்த்துப் பின்வருமாறு கூறினார்: 'இராகவனால் விடப்பட்ட, வாயுவின் வேகமும் ஆற்றலும் உடைய பாணம் போல், இராவணனால் பரிபாலிக்கப்படும் இலங்கைக்குச் செல்லப் போகிறேன்.

இலங்கையில் ஜனககுமாரியைப் பார்க்காவிட்டால் இதே வேகத்துடன் தேவலோகம் செல்வேன்.

தேவலோகத்தில் சீதையைக் காணாவிட்டால், கொஞ்சம்கூட சிரமப்படாமல், ராட்சஸ மன்னனான இராவணனைக் கட்டி இழுத்துக் கொண்டு வருவேன்.

எப்படியும், காரியத்தை முடித்துக் கொண்டு சீதையுடன் வந்து சேருவேன்; (39-42)

தேவைப்பட்டால் இராவணன் முதலானோரோடு இலங்கையைப் பெயர்த்து எடுத்துக் கொண்டும் வருவேன்' என்று, வானரோத்தமரான அவர், வானர்களிடம் கூறிவிட்டு, கவலையில்லாமல் வேகமாக மேலே எம்பினார். அப்போது அவர் தன்னைக் கருடனாகவே நினைத்துக் கொண்டார். (43,44)

அவர் வேகமாகப் புறப்பட்டபோது, மலை மேலிருந்த மரங்கள், கிளைகளோடு கூட, நாலாபுறத்திலிருந்தும் கூடவே கிளம்பின. (45)

மதங்கொண்ட நாரைகளுடனும், கொக்குகளுடனும், மலர்ந்த புஷ்பங்களுடனும் விளங்கிய அந்த மரங்களைத் தன் தொடையின் வேகத்தால் இழுத்துக் கொண்டு நிர்மலமான ஆகாயத்தில் சென்றார், அனுமான். (46)

- ஊருவேகே₃த₃த₄தா: வ்ருக்ஷா முஹூர்தம் கபிமந்வயு: ।
ப்ரஸ்தி₂தம் தீ₃ர்க₄மத்₄வாநம் ஸ்வப₃ந்து₄மிவ ப₃ந்த₄வா: ॥ 47
- ததூ₃ருவேகே₃ந்மதி₂தா: ஸாலாஸ்சாந்யே நகே₃த்தமா: ।
அநுஜக்₃முர்ஹநாமந்தம் ஸைந்யா இவ மஹீபதிம் ॥ 48
- ஸுபுஷ்பிதா₃க்₃ரைர்ப₃ஹுபி₄: பாத₃பைரந்வித: கபி: ।
ஹநூமாந் பர்வதாகாரோ ப₃பூ₄வாத்₃பு₄தத₃ர்ஸந: ॥ 49
- ஸாரவந்தோ₅த₂யே வ்ருக்ஷா ந்யமஜ்ஜந்ல்லவணாம்ப₄ஸி ।
ப₄யாதி₃வ மஹேந்த்₃ரஸ்ய பர்வதா வருணாலயே ॥ 50
- ஸ நாநாகுஸுமை: கீர்ண: கபி: ஸாங்குரகோரகை: ।
ஸுஸுபே₄மேக₄ஸங்காஸ: க₂த்₃யோதைரிவ பர்வத: ॥ 51
- விமுக்தாஸ்தஸ்ய வேகே₃ந முக்த்வா புஷ்பாணி தே த்₃ருமா: ।
அவஸீர்யந்த ஸலிலே நிவ்ருத்தா: ஸுஹ்ருதே₃யத₂ா ॥ 52
- லகு₄த்வேநோபபந்நம் தத்₃விசித்ரம் ஸாக₃ரே₅பதத் ।
த்₃ருமாணாம் விவித₄ம் புஷ்பம் கபிவாயுஸமீரிதம் ॥ 53
- புஷ்பெளகே₄ணாநுவித்₃தே₄ந நாநாவர்ணேந வாநர: ।
ப₃பெ₄ள மேக₄இவோத்₃யந் வை வித்₃யுத்₃க₃ணவிபூ₄ஷித: ॥ 54
- தஸ்ய வேக₃ஸமாதூ₄தை: புஷ்பைஸ்தோயமத்₃ருஸ்யத ।
தாராபி₄ரபி₄ராமாபி₄ருதி₃தாபி₄ரிவாம்ப₃ரம் ॥ 55
- தஸ்யாம்ப₃ரக₃தௌ ப₃ஹூ த்₃த்₃ருஸாதே ப்ரஸாரிதௌ ।
பர்வதா₃ராத்₃விநிஷ்க்ராந்தௌ பஞ்சாஸ்யாவிவ பந்நகௌ ॥ 56
- பிப₃ந்நிவ ப₃பெ₄ள ஸ்ரீமாந் ஸோர்மிமாலம் மஹார்ணவம் ।
பிபாஸூரிவ சாகாஸம் த்₃த்₃ருஸே ஸ மஹாகபி: ॥ 57
- தஸ்ய வித்₃யுத்ப்ரப₄ாகாரே வாயுமார்க்₃ாநுஸாரிண: ।
நயநே ஸம்ப்ரகாஸேதே பர்வதஸ்த₂ாவிவாநலௌ ॥ 58
- பிங்கே₃பிங்க₃ாஷ்முக₂யஸ்ய ப்₃ருஹதீ பரிமண்ட₃லே ।
சக்ஷுஷீ ஸம்ப்ரகாஸேதே சந்த்₃ரஸூர்யாவிவோதி₃தௌ ॥ 59
- முக₂ம் நாஸிகயா தஸ்ய தாம்ரயா தாம்ரமாப₃பெ₄ள ।
ஸந்த்₄யயா ஸமபி₄ஸ்ப்ருஷ்டம் யத₂ா ஸூர்யஸ்ய மண்ட₃லம் ॥ 60
- லாங்க்₃லம் ச ஸமாவித்₃த₄ம் ப்லவமாநஸ்ய ஸோப₄தே ।
அம்ப₃ரே வாயுபுத்ரஸ்ய ஸக்ரத்₄வஜ இவோச்ச₂ரித: ॥ 61
- லாங்க்₃லசக்ரேண மஹாந் ஸுக்லத்₃ம்ஷ்ட்ரோ₅நிலாத்மஜ: ।
வ்யரோசத மஹாப்ராஜ்ஞ: பரிவேஷீவ ப₄ாஸ்கர: ॥ 62

வெகுதூரம் செல்வதற்குப் புறப்பட்டவரை அவருடைய உறவினர்கள் வழியனுப்பி வைப்பதைப் போல, அனுமானுடைய தொடைகளின் வேகத்தால் பெயர்க்கப்பட்ட மரங்கள் சிறிதுநேரம் அவரைப் பின்தொடர்ந்து சென்றன. (47)

படைவீரர்கள் அரசனைப் பின்தொடர்ந்து செல்வதைப் போல, அவரது தொடை வேகத்தால் முறிக்கப்பட்ட ஸால மரங்களும் மற்ற மரங்களும் அனுமாரைப் பின்தொடர்ந்து சென்றன. (48)

நன்றாகப் புஷ்பித்த கிளைகளைக் கொண்ட மரங்களால் சூழப்பட்ட அனுமார், ஒரு பர்வதம் போல் வியக்கத்தக்க தோற்றமுடையவராக விளங்கினார். (49)

(முன்னர் ஒரு காலத்தில்) மகேந்திரனுக்குப் பயந்த மலைகள், கடலில் மூழ்கினாற் போல, செழுமையாக வளர்ந்திருந்த மரங்கள் எல்லாம் உப்புக் கடலில் விழுந்து மூழ்கின. (50)

மேகம் போல் விளங்கிய வானரர், பலவகையான தளிர், மொட்டு, மலர்களால் சூழப்பட்டவராய், மின்மினிப் பூச்சிகளால் சூழப்பட்ட பர்வதம் போல் விளங்கினார். (51)

அவருடைய வேகத்தால் உண்டான சக்தி அடங்கி, மரங்கள் புஷ்பத்தை உதிர்த்துக் கொண்டு சமுத்திரத்தில் விழுவதைப் பார்க்கும்போது, (பிரயாணப்பட்டவரை அனுப்பிவிட்டுத்) திரும்பிச் செல்லும் நண்பர்கள் போல் இருந்தது. (52)

அனுமான் புறப்பட்ட வேகக் காற்றினால் உதிர்க்கப்பட்ட பல நிறங்கொண்டவைகளும் பல வகைப்பட்டவையுமான மலர்கள், கனம் இல்லாததால், கடலில் விழுந்தன; (53)

நானா வர்ணமுள்ள மலர்க் கூட்டங்களால் சூழப்பட்ட வானரர் மின்னற்கொடிகளால் அலங்கரிக்கப்பட்டு, மேலே புறப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் மேகம் போல் விளங்கினார். (54)

அவரது வேகத்தால் உதிர்ந்த மலர்களால், உதயமாகிக் கொண்டிருக்கும் அழகிய தாரகைகளோடு கூடிய ஆகாயம் போல், சமுத்திரம் காணப்பட்டது. (55)

ஆகாயத்தில் விரிக்கப்பட்ட அவருடைய இரு கைகளும், மலை முகட்டிலிருந்து கிளம்பிய ஐந்து தலைகளைக் கொண்ட இரண்டு நாகங்கள் போல் தோன்றின. (56)

அந்தப் பெருவானரர், அலைகளைக் கொண்ட பெருங்கடலைக் குடிப்பவர் போலவும், ஆகாயத்தைப் பருக விரும்புவவர் போலவும் காணப்பட்டார். (57)

வாயு மார்க்கத்தில் செல்லும் அவருடைய மின்னல் போன்ற இருகண்களும், மலையிலுள்ள அக்னி போல் பிரகாசித்தன. (58)

அனுமானுடைய மஞ்சள் நிறமான, வட்டமான பெரிய இரு விழிகளும், உதயமாகும் சந்திர-சூரியர்களைப் போல் ஒளிவீசின. (59)

அவருடைய சிவந்த மூக்கினால், சிவப்பான முகம், சந்தையையோடு கூடிய சூரிய மண்டலம் போல் விளங்கிற்று. (60)

வாயுகுமாரர் தாண்டிக் கொண்டிருக்கும்போது உயரத் தூக்கப்பட்ட வால், ஆகாயத்தில் உயர்த்தப்பட்ட இந்திரனுடைய கொடி போல் விளங்கியது. (61)

மகா புத்திசாலியும், மகானும் வெண்மையான கடைவாய்ப் பற்களை உடையவருமான வாயு மைந்தர், சுருண்ட வாலினால், ஒளி வட்டம் சூழ்ந்த சூரியன் போல் ஜொலித்தார். (62)

- ஸ்பி₂க்₃தே₃ஸேநாபி₄தாம்ரேண ரராஜ ஸ மஹாகபி: ।
மஹதா த₃ாரிதேநேவ கி₃ரிர்கை₃ரிகத₄ாதுநா ॥ 63
- தஸ்ய வாநரஸிம்ஹஸ்ய ப்லவமாநஸ்ய ஸாக₃ரம் ।
கக்ஷாந்தரக₃தோ வாயுர்ஜீமூத இவ க₃ர்ஜதி ॥ 64
- கே₂யத₂ா நிபதந்த்யுல்கா ஹ்யுத்தராந்தாத்₃விநிஸ்ஸ்ருதா ।
த்₃ருஸ்யதே ஸாநுப₃ந்த₄ா ச தத₂ா ஸ கபிகுஞ்ஜர: ॥ 65
- பதத்பதங்க₃ஸங்காஸோ வ்யாயத: ஸுஸுபே₄கபி: ।
ப்ரவ்ருத்₃த₄ இவ மாதங்க₃: கக்ஷயயா ப₃த்₄யமாநயா ॥ 66
- உபரிஷ்டாச்ச₂ரீரேண ச்ச₂ாயயா சாவக₃ாட₄யா ।
ஸாக₃ரே மாருதாவிஷ்டா நௌரிவாஸீத்தத₃ா கபி: ॥ 67
- யம் யம் தே₃ஸம் ஸமுத்₃ரஸ்ய ஜக₃ாம ஸ மஹாகபி: ।
ஸ ஸ தஸ்யோருவேகே₃ந ஸோந்மாத₃ இவ லக்ஷயதே ॥ 68
- ஸாக₃ரஸ்யோர்மிமாலாநாமுரஸா ஸைலவர்ஷ்மணா ।
அபி₄க்₄நம்ஸ்து மஹாவேக₃: புப்லுவே ஸ மஹாகபி: ॥ 69
- கபிவாதஸ்ச ப₃லவாந் மேக₄வாதஸ்ச நிஸ்ஸ்ருத: ।
ஸாக₃ரம் பீ₄மநிர்கே₄ஷம் கம்பயாமாஸதுர்ப்₄ருஸம் ॥ 70
- விகர்ஷந்நூர்மிஜாலாநி ப்₃ருஹந்தி லவணாம்ப₄ஸ: ।
புப்லுவே கபிஸார்தூ₃லோ விகிரந்நிவ ரோத₃ஸீ ॥ 71
- மேருமந்த₃ரஸங்காஸாநுத்₃க₃தாந் ஸ மஹார்ணவே ।
அத்யக்ராமந்மஹாவேக₃ஸ்தரங்க₃ாந் க₃ணயந்நிவ ॥ 72
- தஸ்ய வேக₃ஸமுத்₃தூ₄தம் ஜலம் ஸஜலத₃ம் தத₃ா ।
அம்ப₃ரஸ்த₂ம் விப₃ப்₄ராஜ ஸாரத₃ாப்₄ரமிவாததம் ॥ 73
- திமிநக்ரஜஷா: கூர்மா த்₃ருஸ்யந்தே விவ்ருதாஸ்தத₃ா ।
வஸ்த்ராபகர்ஷணேநேவ ஸரீராணி ஸரீரிணாம் ॥ 74
- ப்லவமாநம் ஸமீக்ஷயாத₂ பு₄ஜங்க₃ா: ஸாக₃ராலயா: ।
வ்யோம்நி தம் கபிஸார்தூ₃லம் ஸுபர்ண இதி மேநிரே ॥ 75
- த₃ஸயோஜநவிஸ்தீர்ணா த்ரிம்ஸத்₃யோஜநமாயதா ।
ச₂ாயா வாநரஸிம்ஹஸ்ய ஜலே சாருதராப₄வத் ॥ 76
- ஸ்வேதாப்₄ரக₄நராஜீவ வாயுபுத்ராநுக₃ாமிநீ ।
தஸ்ய ஸா ஸுஸுபே₄ச₂ாயா விததா லவணாம்ப₄ஸி ॥ 77
- ஸுஸுபே₄ஸ மஹாதேஜா: மஹாகாயோ மஹாகபி: ।
வாயுமர்கே₃நிராலம்பே₃பக்ஷவாநிவ பர்வத: ॥ 78

வாலின் அடிப்பகுதி செம்மையாக இருந்ததால், பெரிய மலை, மலைத் தாதுக்களால் பிளக்கப்பட்டது போலிருந்தது. (63)

அந்த வானரச் சிங்கம் தாண்டும்போது, அக்குளில் மோதிப் புறப்பட்ட காற்றின் சப்தம் மேக கர்ஜனை போலிருந்தது. (64)

ஆகாயத்தில், வடக்குத் திசையிலிருந்து தெற்கு நோக்கிச் செல்லும் உல்கா என்னும் எரிகொள்ளி போல் அந்த வானரச் காணப்பட்டார். (65)

ஆகாயத்தில் செல்லும் சூரியனைப் போன்றவரும், நெடிய உருவம் படைத்தவருமான வானரச், கடலைத் தாண்டுவதற்காகக் கட்டிக் கொண்ட கச்சத்தால், மதம் பிடித்த யானை போல் விளங்கினார். (66)

மேலே தனது உடலாலும், கீழே கடல்நீரில் காணப்பட்ட தனது நிழலாலும், அந்த வானரச் காற்றால் செலுத்தப்படும் ஓடம் போல் அப்போது தோன்றினார். (67)

அவர், கடலில் எங்கெங்கு சென்றாரோ, அந்தந்த இடங்களெல்லாம் அவருடைய தொடை வேகத்தால் கலக்கப்பட்டது போல் காணப்பட்டது. (68)

மலைகள் போன்ற சமுத்திர அலை வரிசைகளை தன் மார்பினால் இடித்துத் தள்ளிக் கொண்டு, அதிவேகம் படைத்த மாவானரச் தாவிக் கொண்டிருந்தார். (69)

பலமான மேகக் காற்றும் வானரின் வேகத்தால் உண்டான காற்றும், பயங்கரமாக ஓசை எழுப்பும் பெருங்கடலை மிகவும் நடுங்கச் செய்தன. (70)

உப்புக் கடலிலிருந்து, பெரிய பெரிய அலைக் கூட்டங்களை இழுத்துக் கொண்டு சென்ற வானரச் சிங்கம், அவைகளை ஆகாயத்திலும், பூமியிலும் வாரி இறைப்பதைப் போலப் பாய்ந்தார். (71)

மிகுந்த வேகத்துடன் சென்ற அவர், பெருங்கடலில் மேரு-மந்திர மலைகளுக்கு ஒப்பான அலைகளைக் கணக்கிடுபவர் போல் வரிசையாகக் கடந்து சென்றார். (72)

அவருடைய வேகத்தினால் இழுக்கப்பட்ட கடல்நீர் மேகத்தோடு சேர்ந்து, ஆகாயத்தில் பரவிநின்ற சரத்கால மேகம் போல் தோன்றியது. (73)

அப்போது, மனிதர்களின் உடம்பிலிருந்து ஆடைகள் களையப்பட்ட பின் அங்கங்கள் தெரிவதைப் போல, கடலில் வாழும் திமிங்கலம், முதலை, மீன், ஆமை முதலிய ஜந்துக்கள் (தங்களை மூடியிருந்த தண்ணீர் மேலே போய்விட்டதால்) வெளியே காணப்பட்டன. (74)

ஆகாயத்தில் நீந்திக் கொண்டிருக்கும் அனுமானைப் பார்த்து, கடல்வாழ் பாம்புகள், கருடன் என்று எண்ணின. (75)

பத்து யோஜனை அகலமும், முப்பது யோஜனை நீளமும் படைத்த வானரச் சிம்மத்தின் நிழல் தண்ணீரில் மிக அழகாகத் தென்பட்டது. (76)

உப்புக் கடலில் பரவியதான, வாயுகுமாரனைத் தொடர்ந்து செல்லும் அவருடைய நிழல், வெண்மையான மேகக் கூட்டம் போல் பிரகாசித்தது. (77)

பேரொளியும், பேருடலும் கொண்ட அனுமான் பிடிப்பு ஏதும் இல்லாத ஆகாய வழியில், இறக்கை படைத்த பர்வதம் போல் விளங்கினார். (78)

- யேநாஸௌ யாதி ப₃லவாந் வேகே₃ந கபிகுஞ்ஜர: ।
தேந மார்கே₃ண ஸஹஸா த்₃ரோணீக்ருத இவார்ணவ: ॥ 79
- ஆபாதே பக்ஷிஸங்க₄நாம் பக்ஷிராஜ இவாப₃பெ₄ள ।
ஹநூமாந் மேக₄ஜாலாநி ப்ரகர்ஷந் மாருதோ யத₂ா ॥ 80
- ப்ரவிஸந்நப்₄ரஜாலாநி நிஷ்பதம்ஸ்ச புந: புந: ।
ப்ரச்ச₂ந்நஸ்ச ப்ரகாஸஸ்ச சந்த்₃ரமா இவ லக்ஷ்யதே ॥ 81
- பாண்ட₃ராருணவர்ணாநி நீலமாஞ்ஜிஷ்ட₂காநி ச ।
கபிநா க்ருஷ்யமாணாநி மஹாப்₄ராணி சகாஸிரே ॥ 82
- ப்லவமாநம் து தம் த்₃ருஷ்ட்வா ப்லவக₃ம் த்வரிதம் தத₃ா ।
வவர்ஷு: புஷ்பவர்ஷாணி தே₃வக₃ந்த₄ர்வசாரணா: ॥ 83
- ததாப ந ஹி தம் ஸூர்ய: ப்லவந்தம் வாநரேஸ்வரம் ।
ஸிஷேவே ச தத₃ா வாயு ராமகார்யார்த்த₂ஸித்₃த₄யே ॥ 84
- ருஷ்யஸ்துஷ்டுவுஸ்சைநம் ப்லவமாநம் விஹாயஸா ।
ஜகு₃ஸ்ச தே₃வக₃ந்த₄ர்வா: ப்ரஸம்ஸந்தோ மஹௌஜஸம் ॥ 85
- நாக₃ாஸ்ச துஷ்டுவுர்யக்ஷா ரக்ஷாம்ஸி விபு₃த₄ா: க₂க₃ா: ।
ப்ரேக்ஷயாகாஸே கபிவரம் ஸஹஸா விகு₃தக்லமம் ॥ 86
- தஸ்மிந் ப்லவக₃ஸார்தூ₃லே ப்லவமாநே ஹநூமதி ।
இக்ஷ்வாகுகுலமாநார்த்தீ₂ சிந்தயாமாஸ ஸாக₃ர: ॥ 87
- ஸாஹாய்யம் வாநரேந்த்₃ரஸ்ய யதி₃ நாஹம் ஹநூமத: ।
கரிஷ்யாமி ப₄விஷ்யாமி ஸர்வவாச்யோ விவக்ஷதாம் ॥ 88
- அஹமிக்ஷ்வாகுநாதே₂ந ஸக₃ரேண விவர்தி₄த: ।
இக்ஷ்வாகுஸசிவஸ்சாயம் நாவஸீதி₃துமர்ஹதி ॥ 89
- தத₂ா மயா வித₄ாதவ்யம் விஸ்ரமேத யத₂ா கபி: ।
ஸேஷம் ச மயி விஸ்ராந்த: ஸுகே₂நாதிபதிஷ்யதி ॥ 90
- இதி க்ருத்வா மதிம் ஸாத்₄வீம் ஸமுத்₃ரஸ்ச₂ந்நமம்ப₄ஸி ।
ஹிரண்யநாப₄ம் மைநாகமுவாச கி₃ரிஸத்தமம் ॥ 91
- த்வமிஹாஸுரஸங்க₄நாம் பாதாளதலவாஸிநாம் ।
தே₃வராஜ்ஞா கி₃ரிஸ்ரேஷ்ட₂ பரிசு₄: ஸந்நிவேஸித: ॥ 92
- த்வமேஷாம் ஜாதவீர்யாணாம் புநரேவோத்பதிஷ்யதாம் ।
பாதாலஸ்யாப்ரமேயஸ்ய த்₃வாரமாவ்ருத்ய திஷ்ட₂ஸி ॥ 93
- திர்யக்₃ர்த்₄வமத₄ஸ்சைவ ஸக்திஸ்தே ஸைல வர்தி₄தும் ।
தஸ்மாத் ஸஞ்சோத₃யாமி த்வாமுத்திஷ்ட₂ நக₃ஸத்தம ॥ 94

பலம் பொருந்திய இந்த வானர வீரர், வேகமாக எந்த வழியில் சென்றாரோ, அந்த வழியில் சமுத்திரப் பகுதி, இரண்டு ஓரங்களிலும் உயர்ந்து நடுவில் தாழ்ந்திருக்கும் மிகப் பெரிய கொப்பரை போல் காணப்பட்டது. (79)

பறவைக் கூட்டங்கள் சஞ்சரிக்கும் ஆகாய வீதியில் கருடனைப் போல் சென்ற அனுமான், வாயுவைப் போல் மேகக் கூட்டங்களையும் இழுத்துச் சென்றார். (80)

அவர், மேகக் கூட்டங்களுள், திரும்பத் திரும்ப, புகுந்து வெளிப்பட்டது, மேகங்களால் சந்திரன் மறைக்கப்பட்டும் வெளிப்படுத்தப்படுவதுபோலும் இருந்தது. (81)

வானரரால் இழுக்கப்பட்ட மேகங்கள் வெண்மை, சிவப்பு, மஞ்சள், நீலம் முதலிய நிறமுள்ளவைகளாகப் பிரகாசித்தன. (82)

தேவ-கந்தர்வ-தானவர்கள் வேகமாக சமுத்திரத்தைத் தாண்டிச் செல்லும் வானரைப் பார்த்து அவர்மேல் மலர்மாரியைப் பொழிந்தார்கள். (83)

இராமனுடைய காரியம் வெற்றி பெற வேண்டும் என்பதற்காக, தாண்டிக் கொண்டிருக்கும் உத்தம வானரை சூரியன் சுடவில்லை; வாயு பகவான் அப்போது (குளிர்ச்சியாகத்) தழுவிக்கொடுத்தார். (84)

வானவீதியாகத் தாண்டிச் செல்லும் அவரை முனிவர்கள் வாழ்த்தினார்கள்; தேவகந்தர்வர்கள் மகாபலசாலியான அவரைப் புகழ்ந்திசைத்தார்கள். (85)

களைப்பில்லாமல் செல்லும் சிறந்த வானரைப் பார்த்து, வானத்தில் சஞ்சரிக்கும் நாக-யக்ஷ-ராக்ஷஸ-தேவர்கள் தோத்தரித்து மகிழ்வித்தார்கள். (86)

வானரச் சிங்கமான அந்த அனுமான் தாண்டிக் கொண்டிருந்த போது, இஷ்வாகு குலத்தைக்-கௌரவிக்க விருப்பங் கொண்ட சமுத்திரராஜன் அதுபற்றி சிந்திக்கலானான். (87)

'வானரேந்திரரான அனுமாருக்கு நான் உதவி செய்யாவிட்டால், பேசும் சக்தி படைத்தவர்கள் எல்லோரும் என்னைப் பழிப்பார்கள். (88)

நான் இஷ்வாகு குலத் தலைவரான ஸகரன் என்பவரால் உண்டாக்கப்பட்டேன். இவரோ இஷ்வாகு குலத்தைச் சேர்ந்த இராமனுக்கு உதவியாளர். எனவே, இவரை கஷ்டப்பட விடக்கூடாது. (89)

அனுமான் இளைப்பாறுவதற்கு ஏற்றதான ஓர் ஏற்பாட்டைச் செய்ய வேண்டும்; என்னிடத்தில் களைப்பைப் போக்கிக் கொண்டு, மீதியுள்ள தூரத்தை, சிரமமில்லாமல் தாண்டி விடுவார். (90)

இவ்வாறு நல்ல முடிவுக்கு வந்த கடலரசன், தண்ணீருக்குள் மறைந்திருந்த, சிறந்ததும் பொற்சிகரங்களையுடையதுமான மைநாகம் என்ற மலையைப் பார்த்துக் கூறினான். (91)

'பர்வத சிரேஷ்டனான நீ, பாதாளத்தில் வசிக்கும் அசுரக் கூட்டங்கள் மேலே வராதபடி, கோட்டைத் தாழ்ப்பாள் போல, இந்திரனால் இங்கே வைக்கப்பட்டாய். (92)

நீ, பலம் மிகுந்தவர்களும், மறுபடியும் வெளியே வரக் கூடியவர்களுமான அசுரர்களின் நிகரில்லாத பாதாளத்தின் வாசலை மறைத்துக் கொண்டு நிற்கிறாய். (93)

மலைமுதல்வனே! எழுந்திராய்! மேலும் கீழும் குறுக்கிலும் வளர்வதற்கு உனக்குத் திறமை உண்டு. ஆகையால், உன்னைக் கிளப்புகிறேன். (94)

- ஸ ஏஷ கபிஸார்தூ₃ லஸ்த்வா முபைஷ்யதி வீர்யவாந் ।
ஹநூமாந் ராமகார்யார்த்த₂ம் பீ₄மகர்மா க₂மாப்லுத: ॥ 95
- அஸ்ய ஸாஹ்யம் மயா கார்யம் இக்ஷ்வாகுகுலவர்திந: ।
மம ஹீக்ஷ்வாகவ: பூஜ்யா: பரம் பூஜ்யதமாஸ்தவ ॥ 96
- குரு ஸாசிவ்யமஸ்மாகம் ந ந: கார்யமதிக்ரமேத் ।
கர்தவ்யமக்ருதம் கார்யம் ஸதாம் மந்யுமுதீ₃ரயேத் ॥ 97
- ஸலிலாதூ₃ர்த்₄வமுத்திஷ்ட₂ திஷ்ட₂த்வேஷ கபிஸ்த்வயி ।
அஸ்மாகமதிதி₂ஸ்சைவ பூஜ்யஸ்ச ப்லவதாம் வர: ॥ 98
- சாமீகரமஹாநாப₄ தே₃வக₃ந்த₄ர்வஸேவித ।
ஹநூமாம்ஸ்த்வயி விஸ்ராந்த: தத: ஸேஷம் க₃மிஷ்யதி ॥ 99
- காகுத்ஸ்த₂ஸ்யாந்ருஸம்ஸ்யம் ச மைதி₂ல்யாஸ்ச விவாஸநம் ।
ஸ்ரமம் ச ப்லவகே₃ந்த₃ரஸ்ய ஸமீக்ஷயோத்த₂ாதுமர்ஹஸி ॥ 100
- ஹிரண்யநாபே₄ மைநாகோ நிஸம்ய லவணாம்ப₄ஸ: ।
உத்பபாத ஜலாத்தூர்ணம் மஹாத்₃ருமலதாயுத: ॥ 101
- ஸ ஸாக₃ரஜலம் பி₄த்த்வா ப₃பூ₄வாப்₄யுத்தி₂தஸ்தத₃ா ।
யத₂ா ஜலத₄ரம் பி₄த்த்வா தீ₃ப்தரஸ்மிர்தி₃வாகர: ॥ 102
- ஸ மஹாத்மா முஹூர்தேந பர்வத: ஸலிலாவ்ருத: ।
த₃ர்ஸயாமாஸ ஸ்ருங்க₃ாணி ஸாக₃ரேண நியோஜித: ॥ 103
- ஸாதகும்ப₄மயை: ஸ்ருங்கை₃: ஸகிந்நரமஹோரகை₃: ।
ஆதி₃த்யோத₃யஸங்காஸை: ஆலிக₂த்₃பி₄ரிவாம்ப₃ரம் ॥ 104
- தப்தஜாம்பூ₃நதை₃: ஸ்ருங்கை₃: பர்வதஸ்ய ஸமுத்தி₂தை: ।
ஆகாஸம் ஸஸ்த்ரஸங்காஸமப₄வத் காஞ்சநப்ரப₄ம் ॥ 105
- ஜாதரூபமயை: ஸ்ருங்கை₃ர்ப்₄ராஜமாநை: ஸ்வயம்ப்ரபை₄: ।
ஆதி₃த்யஸாதஸங்காஸ: ஸோ₅ப₄வத்₃கி₃ரிஸத்தம: ॥ 106
- ஸமுத்தி₂தமஸங்கே₃ந ஹநுமாநக்₃ரத: ஸ்தி₂தம் ।
மத்₄யே லவணதோயஸ்ய விக்₄நோ₅யமிதி நிஸ்சித: ॥ 107
- ஸ தமுச்ச₂ரிதமத்யர்த₂ம் மஹாவேகே₃ மஹாகபி: ।
உரஸா பாதயாமாஸ ஜீமூதமிவ மாருத: ॥ 108
- ஸ தத₂ா பாதிதஸ்தேந கபிநா பர்வதோத்தம: ।
பு₃த்₃த்₄வா தஸ்ய கபேர்வேக₃ம் ஜஹர்ஷ ச நநந்த₃ ச ॥ 109
- தமாகாஸக₃தம் வீரமாகாஸே ஸமுபஸ்தி₂த: ।
ப்ரீதோ ஹ்ருஷ்டமநா வாக்யமப்₃ரவீத் பர்வத: கபிம் ॥ 110

வீர்யம் படைத்தவரும், பயங்கரச் செயல்களைச் செய்பவரும், வானரச் சிங்கமுமான அனுமான், இராமகாரிய நிமித்தமாக ஆகாயத்தில் பறந்து கொண்டு வருகிறார். (95)

இஷ்வாகு குலத்தினருக்குச் சேவை செய்ய விரும்பும் நான், இவருக்கு உதவி செய்யத்தான் வேண்டும். இஷ்வாகுகுல மன்னர்கள் என்னால் கௌரவிக்கத் தக்கவர்கள்; உன்னால் மிகவும் உயர்வாக மதிக்கத் தக்கவர்கள். (96)

நமது நன்மைக்காக உதவி செய்; நாம் செய்ய வேண்டிய காரியத்தைத் தவற விடக்கூடாது; செய்ய வேண்டிய காரியம் செய்யப்படாமற் போனால் சான்றோர்களுக்குக் கோபம் உண்டாகும். (97)

தண்ணீரிலிருந்து மேலே எழுந்து வா! இந்த வானரர் உன்னிடம் தங்குவார். தாவிச் செல்லும் வானரர்களுள் முதன்மையானவரான இவர், நம்முடைய விருந்தினர்; உபசாரத்துக்கு உரியவர். (98)

பொற்சிகரத்தை உடையவனே! தேவ-கந்தர்வர்களால் வணங்கப்படுபவனே! அனுமான் உன்னிடம் இளைப்பாற்றிக் கொண்டு, பின்னர், மீதியிருக்கும் தூரத்தைக் கடந்து போவார். (99)

சீதையின்பால் காருத்தனின் இரக்கத் தன்மையையும், (இராவணனால் கவர்ந்து செல்லப்பட்டதால்) மிதிலைச் செல்வி வேறோர் இடத்தில் இருப்பதையும் வானரத் தலைவனின் களைப்பையும் உணர்ந்து நீ எழுந்திருக்கக் கடவாய்'. (100)

கடலரசனுடைய சொற்களைக் கேட்டு, பெரிய மரம்-கொடிகளோடு கூடியதும் பொற்சிகரம் உடையதுமான மைநாகம் விரைவாகத் தண்ணீரிலிருந்து மேலே எழுந்தது. (101)

மேகத்தைப் பிளந்து கொண்டு கொழுந்து விட்டெரியும் கதிர்களை உடைய சூரியன் வெளிப்படுவது போல், அப்போது கடல்நீரைப் பிளந்து கொண்டு அது மேலே வந்தது. (102)

சிறிது நேரத்திற்குள் சமுத்திர ராஜனால் உத்திரவிடப்பட்டவனும், மகாத்மாவும், நீரால் குழப்பட்டிருப்பவனுமான மைநாக பர்வதம், மலைச் சிகரங்களை வெளிக்காட்டியது. (103)

கின்னரர், மகா சர்ப்பங்களோடு கூடியதும், தங்கப் பிரகாசமுடையதும், உதயகால சூரியனைப் போல் ஜொலிக்கின்றதும் ஆகாயத்தைத் தொடுவது போன்றதுமான சிகரங்களோடும், மேலே வெளிப்பட்ட தங்கமயமான பர்வதத்தின் முகடுகளால் நீலவண்ண ஆகாயம் தங்கத்தின் ஒளி கொண்டதாயிற்று. (104,105)

அந்த முதன்மையான மலை, இயற்கையான காந்தியினால் ஒளி வீசுவைகளும் பொன்மயமானவைகளுமான சிகரங்களால் நூற்றுக்கணக்கான சூரியப் பிரகாசமுடையதாக ஆயிற்று. (106)

கடல் நடுவிலிருந்து தடையேதுமில்லாமல் மேலே எழும்பி, எதிரில் நின்ற அதைப் பார்த்து, 'இது ஓர் இடையூறு' என்று எண்ணினார், ஆஞ்ஜநேயர். (107)

மிகவும் வேகத்தோடு சென்று கொண்டிருந்த அனுமான் மிக நன்றாக மேலே எழும்பிய அதனை, காற்று, மேகத்தைத் தள்ளுவதைப் போல மார்பினால் மோதித் தள்ளினார். (108)

அந்த வானரரால் மோதப்பட்ட சிறந்த மலையானது, அனுமாரின் வேகத்தை அனுபவபூர்வமாக உணர்ந்து பெரிதும் ஆச்சரியமும், ஆனந்தமும் அடைந்தது. (109)

மறுபடியும் மேலே எழும்பிய மலை, ஆகாயத்தில் சென்று கொண்டிருந்த வீரரைப் பார்த்துத் திருப்தியடைந்து, மனித வடிவை ஏற்று, தன் சிகரத்தில் நின்றபடி, மகிழ்ச்சியோடு கூறிற்று.

'வானரோத்தமரே! செயற்கரிய செயலைச் செய்திருக்கிறீர்கள். (ஆகவே) என்னுடைய சிகரங்களில் இறங்கி இஷ்டப்படி இளைப்பாறிக் கொள்ளுங்கள்.

- மாநுஷம் த₄ரயந் ரூபமாத்மந: ஸிக₂ரே ஸ்தி₂த: ।
து₃ஷ்கரம் க்ருதவாந் கர்ம த்வமித₃ம் வாநரோத்தம ॥ 111
- நிபத்ய மம ஸ்ருங்கே₃ஷு விஸ்ரமஸ்வ யத₂ாஸுக₂ம் ।
ராக₄வஸ்ய குலே ஜாதைருத₃தி₄: பரிவர்தி₄த: ॥ 112
- ஸ த்வாம் ராமஹிதே யுக்தம் ப்ரத்யர்சயதி ஸாக₃ர: ।
க்ருதே ச ப்ரதிகர்தவ்யம் ஏஷ த₄ர்ம: ஸநாதந: ॥ 113
- ஸோ₅யம் தத்ப்ரதிகாரார்தீ₂ த்வத்த: ஸம்மாநமர்ஹதி ।
த்வந்நிமித்தமநேநாஹம் ப₃ஹுமாநாத் ப்ரசோதி₃த: ॥ 114
- யோஜநாநாம் ஸதம் சாபி கபிரேஷ க₂மாப்லுத: ।
தவ-ஸாநுஷு விஸ்ராந்த: ஸேஷம் ப்ரக்ரமதாமிதி ॥ 115
- திஷ்ட₂ த்வம் ஹரிஸார்தூ₃ல மயி விஸ்ரம்ய க₃ம்யதாம் ।
ததி₃த₃ம் க₃ந்த₄வத் ஸ்வாது₃ கந்த₃மூலப₂லம் ப₃ஹு ॥ 116
- தத₃ாஸ்வாத்₃ய ஹரிஸேர்ஷ்ட₂ விஸ்ரம்ய ஸ்வோ க₃மிஷ்யஸி ।
அஸ்மாகமபி ஸம்ப₃ந்த₄: கபிமுக₂ய த்வயாஸ்தி வை ॥ 117
- ப்ரக்₂யாதஸ்த்ரிஷு லோகேஷு மஹாகு₃ணபரிக்க₃ரஹ: ।
வேக₃வந்த: ப்லவந்தோ யே ப்லவக₃ா மாருதாத்மஜ ॥ 118
- தேஷாம் முக்₂யதமம் மந்யே த்வாமஹம் கபிகுஞ்ஜர ।
அதிதி₂: கில பூஜார்ஹ: ப்ராக்ருதோ₅பி விஜாநதா ॥ 119
- த₄ர்மம் ஜிஜ்ஞாஸமாநேந கிம் புநர்யாத்₃ருஸோ ப₄வாந் ।
த்வம் ஹி தே₃வவரிஷ்ட₂ஸ்ய மாருதஸ்ய மஹாத்மந: ॥ 120
- புத்ரஸ்தஸ்யைவ வேகே₃ந ஸத்₃ருஸ: கபிகுஞ்ஜர ।
பூஜிதே த்வயி த₄ர்மஜ்ஞ பூஜாம் ப்ராப்நோதி மாருத: ॥ 121
- தஸ்மாத்த்வம் பூஜநீயோ மே ஸ்ருணு சாப்யத்ர காரணம் ।
பூர்வம் க்ருதயுகே₃ தாத பர்வதா: பக்ஷிணோ₅ப₄வந் ॥ 122
- தோ₅பி₄ஜக்₃முர்தி₃ஸ: ஸர்வா க₃ருட₃ாநிலவேகி₃ந: ।
ததஸ்தேஷு ப்ரயாதேஷு தேவஸங்க₄ா: ஸஹர்ஷிபி₄: ॥ 123
- பூ₄தாநி ச ப₄யம் ஜக்₃முஸ்தேஷாம் பதநஸங்கயா ।
தத: க்ருத்₃த₄: ஸஹஸ்ராக்ஷ: பர்வதாநாம் ஸதக்ரது: ॥ 124
- பக்ஷாம்ஸ்சிச்சே₂த₃ வஜ்ரேண தத்ர தத்ர ஸஹஸ்ரஸ: ।
ஸ மாமுபக₃த: க்ருத்₃தே₄ வஜ்ரமுத்₃யம்ய தே₃வராட் ॥ 125
- ததோ₅ஹம் ஸஹஸா க்ஷிப்த: ஸ்வஸநேந மஹாத்மநா ।
அஸ்மிந் லவணதோயே ச ப்ரக்ஷிப்த: ப்லவகே₃ாத்ம ॥ 126

இராகவனுடைய குலத்தில் முன்னர் தோன்றியவர்களால் சாகரம் தோண்டப்பட்டது. அதனால், இராம காரியத்தில் ஈடுபட்டுள்ள உங்களுக்குப் பதில் மரியாதை செய்கிறார், கடலரசன். ஒருவர் செய்த உபகாரத்துக்கு (நன்றி தெரிவிக்கும் முறையில்) அவருக்குப் பதில் உபகாரம் செய்வது என்பது மிகப் பழமையான தர்மம். தனக்குச் செய்யப்பட்ட உபகாரத்துக்குப் பதில் செய்ய விரும்பும் அவர், உங்களால் கௌரவிக்கத் தக்கவர்.

உங்களிடம் உள்ள மரியாதை காரணமாக கடலரசனால் ஏவப்பட்டு வந்துள்ளேன். சற்று நில்லுங்கள்; என்னிடம் தங்கி களைப்பாறிய பின் செல்லுங்கள். (110-114)

'நூறு யோஜனை தூரத்தையும் இந்த வானரர் தாண்டுவார்; என்றாலும், உன் சிகரங்களில் இளைப்பாறிய பின், மீதி தூரத்தைக் கடந்து செல்வார்' என்று சொன்னார், (கடலரசன்.) (115)

வானர சிரேஷ்டரே! நல்ல மணமும், ருசியும் உள்ள கிழங்கு-வேர்-பழங்களைச் சாப்பிட்டு ஓய்வெடுத்துக் கொண்டு நாளைய தினம் செல்லுங்கள்.

வானரப் பெருந்தகையே! பெரியோர்களை உபசரிக்க வேண்டும் என்ற தர்மம், மூன்று உலகங்களிலும் பிரசித்தமானது. எங்களுக்கும் உங்களுக்கும் இந்த உறவு இருக்கிறது.

முதன்மை வானரரே! வேகமுள்ளவர்களும், வானில் பறப்பவர்களுமான பிராணிகளுள் உங்களை நான் மிகச் சிறந்தவராகக் கருதுகிறேன்.

அதிதியாக வந்திருப்பவர் பாமரனாக இருந்தபோதிலும், பண்புநெறி அறிந்தவர்களால் கௌரவிக்கத் தக்கவர் என்றிருக்கும் போது, உங்களைப் போன்ற மகான், நிச்சயம் நன்றாக உபசரிக்கப்பட வேண்டும் என்பதைச் சொல்லவும் வேண்டுமா?

வானரவேழமே! நீங்கள் தேவர்களில் சிறந்தவரும், மகாத்மாவுமான வாயுதேவனின் புதல்வர்; வேகத்தில் அவரையே போன்றவர்.

தர்மம் அறிந்தவரே! நீங்கள் கௌரவிக்கப்பட்டால், அந்த கௌரவத்தை வாயுதேவன் அடைகிறார். (116-121)

ஆகவே, நீங்கள் உபசாரத்துக்கு உரியவர். அத்துடன், நான் சொல்லப் போகும் மற்றொரு காரணத்தையும் கேளுங்கள்.

ஐயனே! முன்னர் கிருதயுகத்தில் மலைகள் எல்லாம் இறக்கையுடன் இருந்தன. (122)

அதனால் அவைகள், கருடன் போலவும், வாயு போலவும் எல்லாத் திசைகளிலும் பறந்து சென்றன.

அப்போது, அவைகள் பறக்கும்போது முனிவர்களும் தேவர் கூட்டங்களும் மற்றுமுள்ள உயிர்ப் பிராணிகளும், 'அவைகள் விழுந்துவிடுமோ?' என்ற சந்தேகத்தில் பயம் அடைந்தார்கள்.

அதனால் நூறு வேள்விகள் செய்தவனும், ஆயிரம் கண்கள் உடையவனுமான இந்திரன், கோபம் கொண்டு, ஆங்காங்கே பர்வதங்களின் சிறகுகளை வஜ்ராயுதத்தால் ஆயிரக்கணக்கில் வெட்டிப் போட்டான்.

அந்த தேவராஜன் கோபத்துடன், வஜ்ரத்தைத் தூக்கிக் கொண்டு என்னிடம் வந்தான். மகாத்மாவான வாயுதேவனால் உடனே நான் இந்த உப்புக் கடலுக்குள் தள்ளப்பட்டேன். (123-126)

- கு₃ப்தபக்ஷஸமக்₃ரஸ்ச தவ பித்ராபி₄ரக்ஷித: ।
ததோஹம் மாநயாமி த்வாம் மாந்யோ ஹி மம மாருத: ॥ 127
- த்வயா மே ஹ்யேஷ ஸம்ப₃ந்த₄: கபிமுக்த₂ய மஹாகு₃ண: ॥
அஸ்மிந்நேவம் க₃தே கார்யே ஸாக₃ரஸ்ய மமைவ ச । 128
- ப்ரீதிம் ப்ரீதமநா: கர்தும் த்வமர்ஹஸி மஹாகபே ।
ஸ்ரமம் மோக்ஷய பூஜாம் ச க்₃ருஹாண கபிஸத்தம ॥ 129
- ப்ரீதிம் ச ப₃ஹு மந்யஸ்வ ப்ரீதோஸ்மி தவ துர்ஸநாத் ।
ஏவமுக்த: கபிஸ்ரேஷ்ட₂ஸ்தம் நகே₃ரத்தமமப்₃ரவீத் ॥ 130
- ப்ரீதோஸ்மி க்ருதமாதித்₂யம் மந்யுரேஷோபநீயதாம் ।
த்வரதே கார்யகாலோ மே ஹ்யஹஸ்ச வ்யதிவர்ததே ॥ 131
- ப்ரதிஜ்ஞா ச மயா த₃த்தா ந ஸ்த₂ாதவ்யமிஹாந்தரா ।
இத்யுக்த்வா பாணிநா ஸைலமாலப்₄ய ஹரிபுங்க₃வ: ॥ 132
- ஐக₃ாமாகாஸமாவிஸ்ய வீர்யவாந் ப்ரஹஸந்நிவ ।
ஸ பர்வதஸமுத்₃ராப்₄யாம் ப₃ஹுமாநாத₃வேக்ஷித: ॥ 133
- பூஜிதஸ்சோபபந்நாபி₄ராஸீர்பி₄ரநிலாத்மஜ: ।
அதே₂ர்த்₄வம் தூ₃ரமுத்பத்ய ஹித்வா ஸைலமஹார்ணவௌ ॥ 134
- பிது: பந்த₂ாநமாஸ்த₂ாய ஐக₃ாம விமலேஃப்₃ரே ।
ததஸ்சோர்த்₄வக₃திம் ப்ராப்ய கி₃ரிம் தமவலோகயந் ॥ 135
- வாயுஸூநூர்நிராலம்பே₃ ஐக₃ாம விமலேஃப்₃ரே ।
தத்₃த்₃விதீயம் ஹநுமதோ த்₃ருஷ்ட்வா கர்ம ஸுது₃ஷ்கரம் ॥ 136
- ப்ரஸஸம்ஸு: ஸுரா: ஸர்வே ஸித்₃த₄ாஸ்ச ப்ரமர்ஷய: ।
தே₃வதாஸ்சாப₄வந் ஹ்ருஷ்டாஸ்தத்ரஸ்த₂ாஸ்தஸ்ய கர்மணா ॥ 137
- காஞ்சநஸ்ய ஸுநாப₄ஸ்ய ஸஹஸ்ராக்ஷஸ்ச வாஸவ: ।
உவாச வசநம் ஸ்ரீமாந் பரிதோஷாத் ஸக₃த்₃க₃த்₃ம் ॥ 138
- ஸுநாப₄ம் பர்வதஸ்ரேஷ்ட₂ம் ஸ்வயமேவ ஸசீபதி: ।
ஹிரண்யநாப₄ ஸைலேந்த்₃ர பரிதுஷ்டோஸ்மி தே ப்₄ருஸம் ॥ 139
- அப₄யம் தே ப்ரயச்ச₂ாமி திஷ்ட₂ ஸௌம்ய யத₂ாஸுக₂ம் ।
ஸாஹ்யம் க்ருதம் த்வயா ஸௌம்ய விக்ராந்தஸ்ய ஹநுமத: ॥ 140
- க்ரமதோ யோஜநஸதம் நிர்ப₄யஸ்ய ப₄யே ஸதி ।
ராமஸ்யைஷ ஹிதாயைவ யாதி து₃ாஸரதே₂ர்ஹரி: ॥ 141
- ஸத்க்ரியாம் குர்வதா தஸ்ய தோஷிதோஸ்மி ப்ருஸம் த்வயா ।
தத: ப்ரஹர்ஷமக₃மத்₃விபுலம் பர்வதோத்தம: ॥ 142

இந்த உப்புத் தண்ணீரில் தள்ளப்பட்ட நான் எல்லா இறக்கைகளையும் மறைத்துக் கொண்டவனாய், உங்களுடைய தந்தையால் பாதுகாக்கப்பட்டேன். ஆதலால், நான் உங்களை உபசரிக்கிறேன்; ஏனென்றால், வாயு என்னால் போற்றத்தக்கவர். (126-127)

உங்களுக்கும் எனக்கும் இடையே இப்படிப்பட்ட சிறந்த உறவு இருக்கிறது. பெருவானரரே! முன்னர் நிகழ்ந்த சம்பவங்கள் இவ்வாறு இருக்கையில், நீங்கள் மனப்பூர்வமாக எனக்கும், கடலரசனுக்கும் திருப்தியைத் தரவேண்டும்.

வானரப் பெருந்தகையே! இளைப்பாறிக் கொள்ளுங்கள்; உபசாரத்தை ஏற்றுக் கொள்ளுங்கள்; அன்பைப் பெரிதாக நினையுங்கள். உங்களைப் பார்த்ததால் நான் மிகவும் மகிழ்ச்சி அடைந்துள்ளேன்' என்று சொல்லப்பட்ட அனுமான், அந்த உத்தமமான மலையிடம் கூறினார். (128-130)

'நான் திருப்தி அடைந்து விட்டேன்! விருந்துபசாரம் நன்றாகச் செய்யப்பட்டது. (உங்களிடம் தங்காததாலும், மார்பினால் இடித்ததாலும்) என்னிடம் கோபம் கொள்ள வேண்டாம். காரியத்தைச் செய்து முடிப்பதற்காகக் காலம் என்னை விரட்டிக் கொண்டிருக்கிறது. பகற் பொழுதும் போய்க் கொண்டிருக்கிறது. (131)

வானரர்களிடம் சூள் உரைத்திருக்கிறேன். ஆகையால், இடையில் இங்கே தாமதிப்பதற்கில்லை' என்று சொல்லிவிட்டு மலையைக் கைகளால் கட்டித் தழுவியபின், புன்னகை புரிந்தவாறே, ஆகாயத்தை நோக்கிப் போனார் அனுமான்.

அந்த வாயுகுமாரர், மலை-கடல் ஆகிய இருவராலும் பெருமையோடு பார்க்கப்பட்டார்; உரிய ஆசீர்வாதங்களாலும் போற்றப்பட்டார்.

மலை-மாகடல் இரண்டையும் விட்டு, மேலே வெகு உயரத்துக்குத் தாவி, நிர்மலமான ஆகாயத்தில், தந்தையின் வானவெளியில் சென்றார்.

வாயுகுமாரர், இன்னும் மேலே சென்று, அந்த மைநாக மலையைப் பார்த்துக் கொண்டு நிர்மலமான வானவெளியில் பிடிப்பு ஏதும் இல்லாமல் சென்றார்.

பிறரால் செய்ய முடியாததும், அனுமாரால் இரண்டாவதாகச் செய்யப்பட்டதுமான (மைநாகத்தை வெற்றி கொள்ளுதல் என்ற) காரியத்தைப் பார்த்து அங்கேயிருந்த எல்லா தேவர்களும், சித்தர்களும் மாமுனிவர்களும் அவரைப் போற்றினார்கள். (132-137)

தங்கமயமானதும், நல்ல சிகரங்களையுடையதுமான அந்த மலையின் (அனுமாரை உபசரித்தல் என்ற) செய்கையால், ஆகாயத்திலிருந்த தேவர்களும் ஆயிரம் கண்ணுடைய இந்திரனும் சந்தோஷப்பட்டார்கள்.

சசீதேவிக்குப் பதியான இந்திரன் தழுதழுத்த குரலில், நற்சிகரங்களைக் கொண்ட பர்வத சிரேஷ்டனைப் பார்த்து, தானே கூறினான்.

'பொற்சிகரத்தை உடையவனே! மலை முதல்வனே! உன்னிடம் நான் மிகவும் சந்தோஷமுள்ளவனாக இருக்கிறேன். (138-139)

உனக்கு நான் அபயம் அளிக்கிறேன். நல்லவனே! நீ செளக்கியமாக இருப்பாய்.

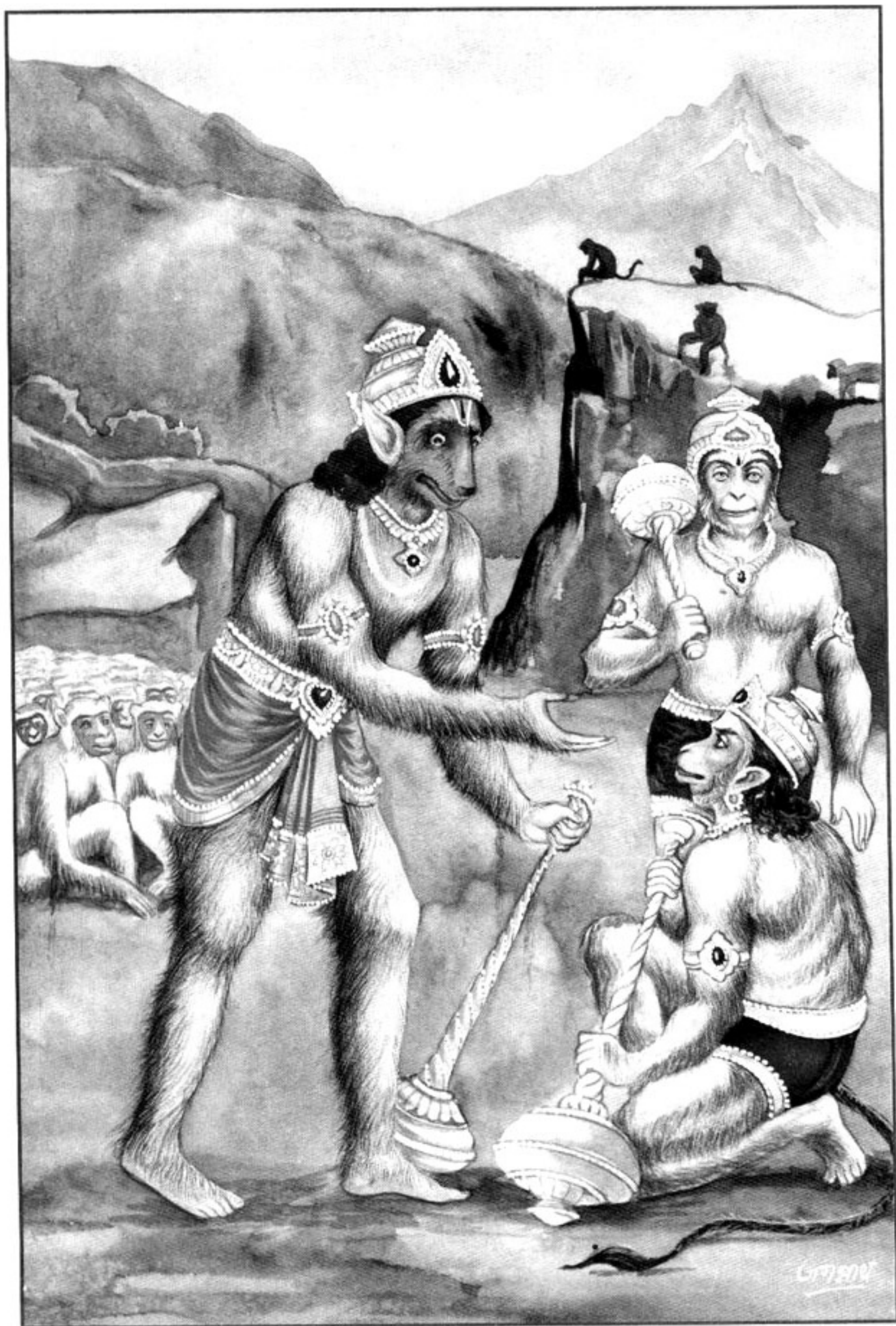
'அச்சப்படுவதற்குப் பல காரணங்கள் இருந்த போதிலும், சிறிதும் அச்சம் கொள்ளாமல், நூறு யோஜனையைக் கடந்து செல்பவரும், பராக்கிரமம் உடையவருமான அனுமாருக்கு நீ மிகப் பெரிய உதவி செய்திருக்கிறாய்.

தசரத குமாரர் இராமனுடைய தூதனாக இந்த வானரர் செல்கிறார். அவருக்கு நீ மரியாதை செய்ததால் நான் மிகவும் மகிழ்ச்சி அடைந்திருக்கிறேன்.'

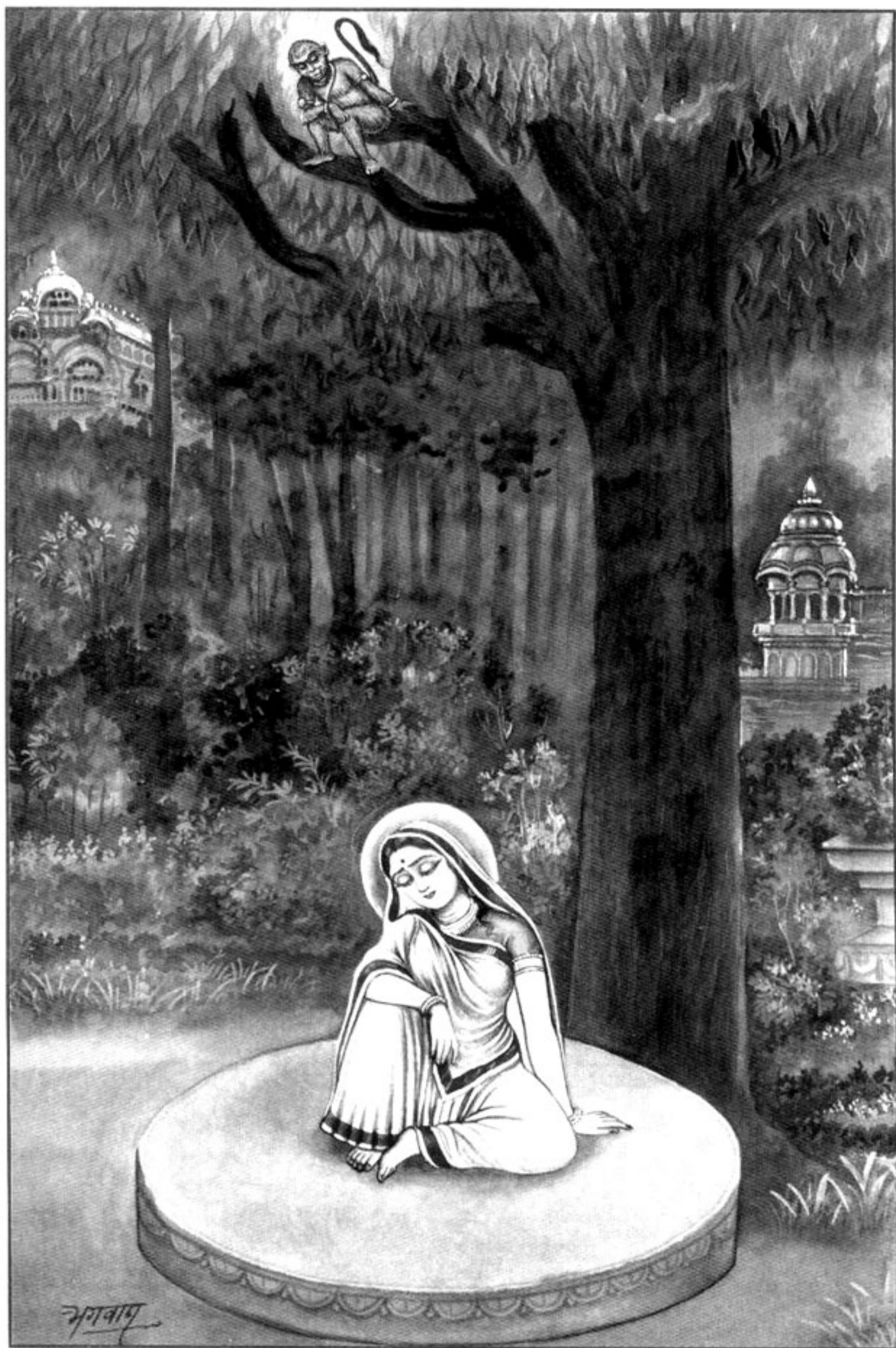
- தே₃வதாநாம் பதில் த்₃ருஷ்ட்வா பரிதுஷ்டம் ஸதக்ரதும் ।
ஸ வை த்₃த்தவர: ஸைலோ ப₃பூ₄வாவஸ்தி₂தஸ்தத₃ா ।
ஹநூமாம்ஸ்ச முஹூர்தேந வ்யதிசக்ராம் ஸாக₃ரம் ॥ 143
- ததோ தே₃வா: ஸக₃ந்த₄ர்வா: ஸித்₃த₄ாஸ்ச பரமர்ஷய: ।
அப்₃ருவந் ஸூர்யஸங்காஸாம் ஸுரஸாம் நாக₃மாதரம் ॥ 144
- அயம் வாதாத்மஜ: ஸ்ரீமாந் ப்லவதே ஸாக₃ரோபரி ।
ஹநூமாந்நாம தஸ்ய த்வம் முஹூர்தம் விக்₄நமாசர ॥ 145
- ராஷஸம் ரூபமாஸ்த₂ாய ஸுகே₄ாரம் பர்வதோபமம் ।
த₃ம்ஷ்ட்ராகராலம் பிங்க₃ாஷம் வக்த்ரம் க்ருத்வா நப₄:ஸ்ப்ருஸம் ॥ 146
- ப₃லமிச்ச₂ாமஹே ஜ்ஞாதும் பூ₄யஸ்சாஸ்ய பராக்ரமம் ।
த்வாம் விஜேஷ்யத்யுபாயேந விஷாத₃ம் வா க₃மிஷ்யதி ॥ 147
- ஏவமுக்தா து ஸா தே₃வீ தை₃வதைரபி₄ஸத்க்ருதா ।
ஸமுத்₃ரமத்₄யே ஸுரஸா பி₃ப்₄ரதீ ராஷஸம் வபு: ॥ 148
- விக்ருதம் ச விஸூபம் ச ஸர்வஸ்ய ச ப₄யாவஹம் ।
ப்லவமாநம் ஹநூமந்தம் ஆவ்ருத்யேத₃முவாச ஹ ॥ 149
- மம ப₄ஷ: ப்ரதி₃ஷ்டஸ்த்வம் ஈஸ்வரைர்வாநரர்ஷப₄ ।
அஹம் த்வாம் ப₄ஷயிஷ்யாமி ப்ரவிஸேத₃ம் மமாநநம் ॥ 150
- ஏவமுக்த: ஸுரஸயா ப்ராஞ்ஜலிர்வாநரர்ஷப₄: ।
ப்ரஹ்ருஷ்டவத₃ந: ஸ்ரீமாந் ஸுரஸாம் வாக்யமப்₃ரவீத் ॥ 151
- ராமோ த₃ாஸரதி₂: ஸ்ரீமாந் ப்ரவிஷ்டோ த₃ண்ட₃காவநம் ।
லக்ஷ்மணேந ஸஹ ப்₄ராத்ரா வைதே₃ஹ்யா சாபி ப₄ர்யயா ॥ 152
- அந்யகார்யவிஷக்தஸ்ய ப₃த்₃த₄வைரஸ்ய ராஷஸை: ।
தஸ்ய ஸீதா ஹ்ருதா ப₄ர்யா ராவணேந யஸஸ்விநீ ॥ 153
- தஸ்யா: ஸகாஸம் தூ₃தோஹம் க₃மிஷ்யே ராமஸாஸநாத் ।
கர்துமர்ஹஸி ராமஸ்ய ஸாஹ்யம் விஷயவாஸிநீ ॥ 154
- அத₂வா மைதி₂லீம் த்₃ருஷ்ட்வா ராமம் சாக்லிஷ்டகாரிணம் ।
ஆக₃மிஷ்யாமி தே வக்த்ரம் ஸத்யம் ப்ரதிஸ்ருணோமி தே ॥ 155
- ஏவமுக்தா ஹநுமதா ஸுரஸா காமரூபிணீ ।
அப்₃ரவீந்நாதிவர்தேந்மாம் கஸ்சிதே₃ஷ வரோ மம ॥ 156
- தம் ப்ரயாந்தம் ஸமுத்₃வீக்ஷய ஸுரஸா வாக்யமப்₃ரவீத் ।
ப₃லம் ஜிஜ்ஞாஸமாநா வை நாக₃மாதா ஹநுமத: ॥ 157
- ப்ரவிஸ்ய வத₃நம் மே₅த்₃ய க₃ந்தவ்யம் வாநரோத்தம । 158

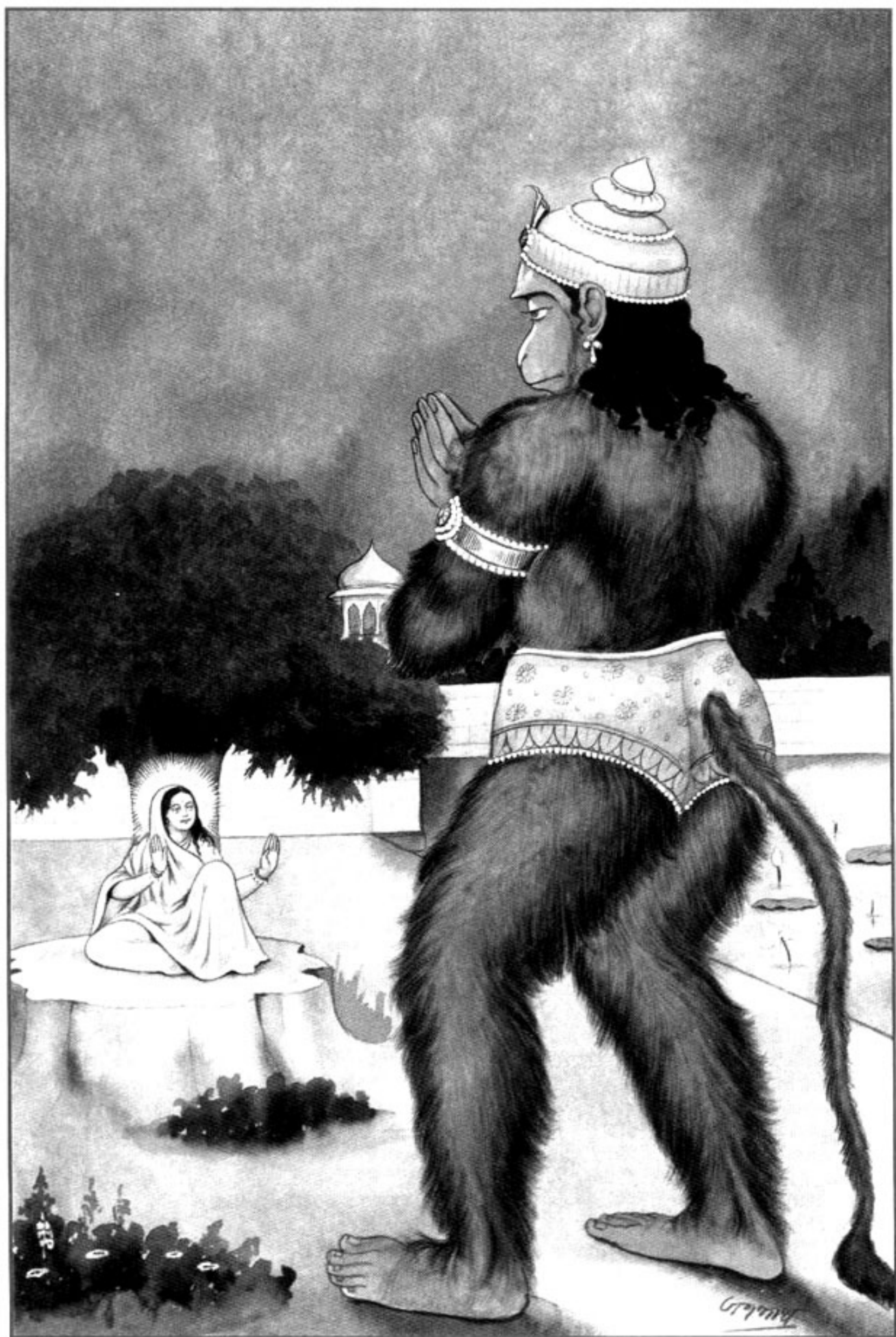
Hanumān—the benevolent

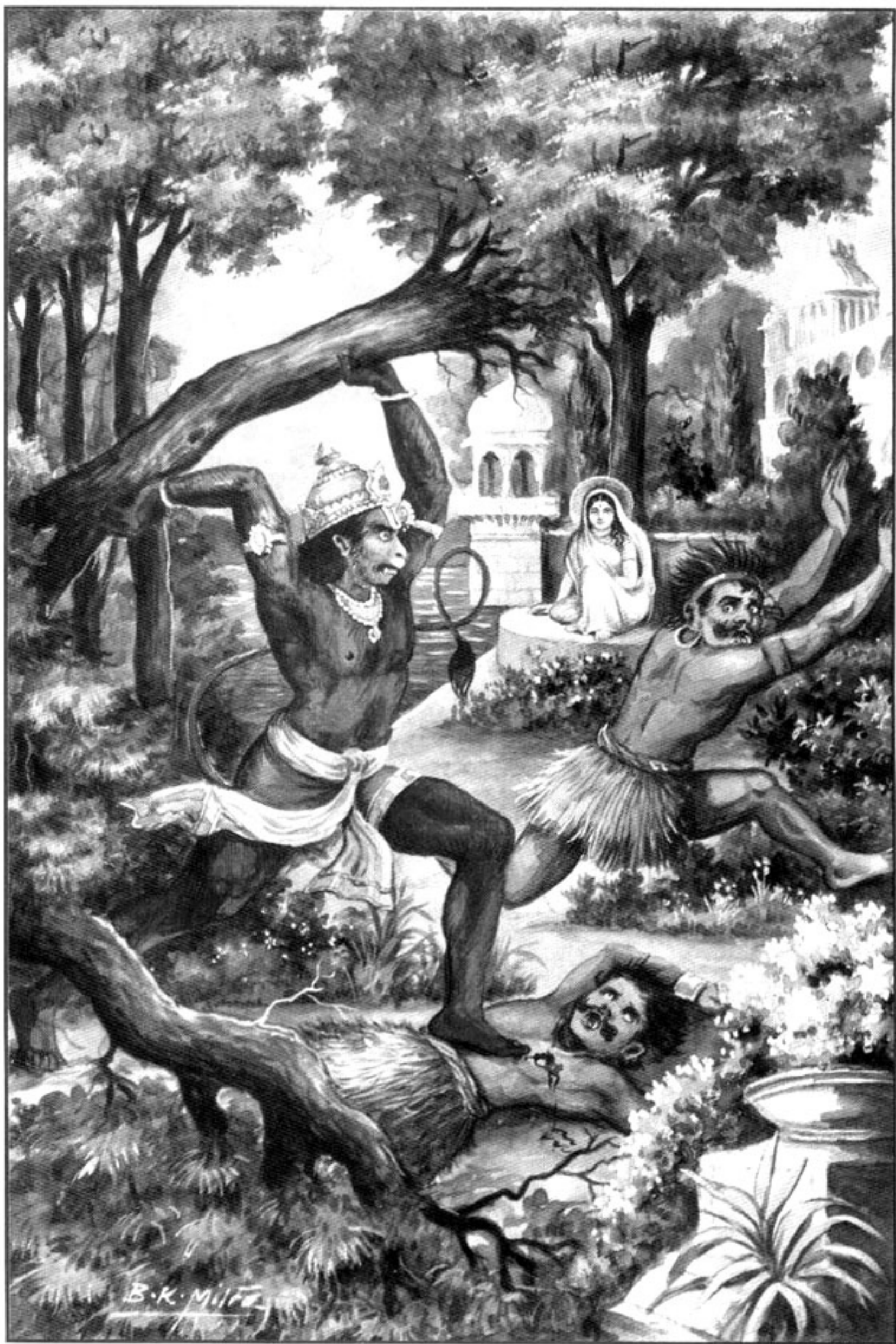
Hanumān—being reminded of his might

Hanumān has located Sītā

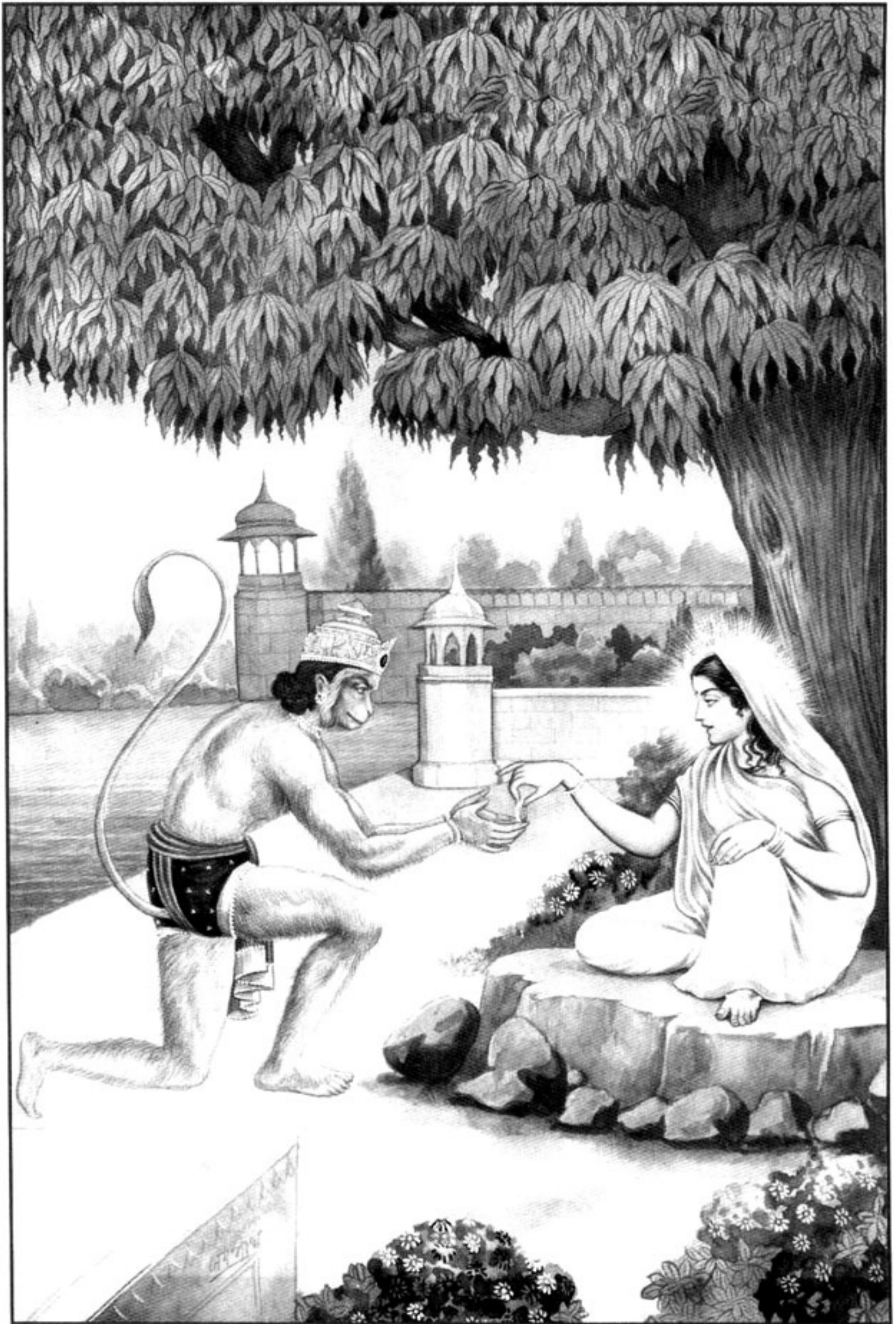
Hanumān before Sītā in his true form

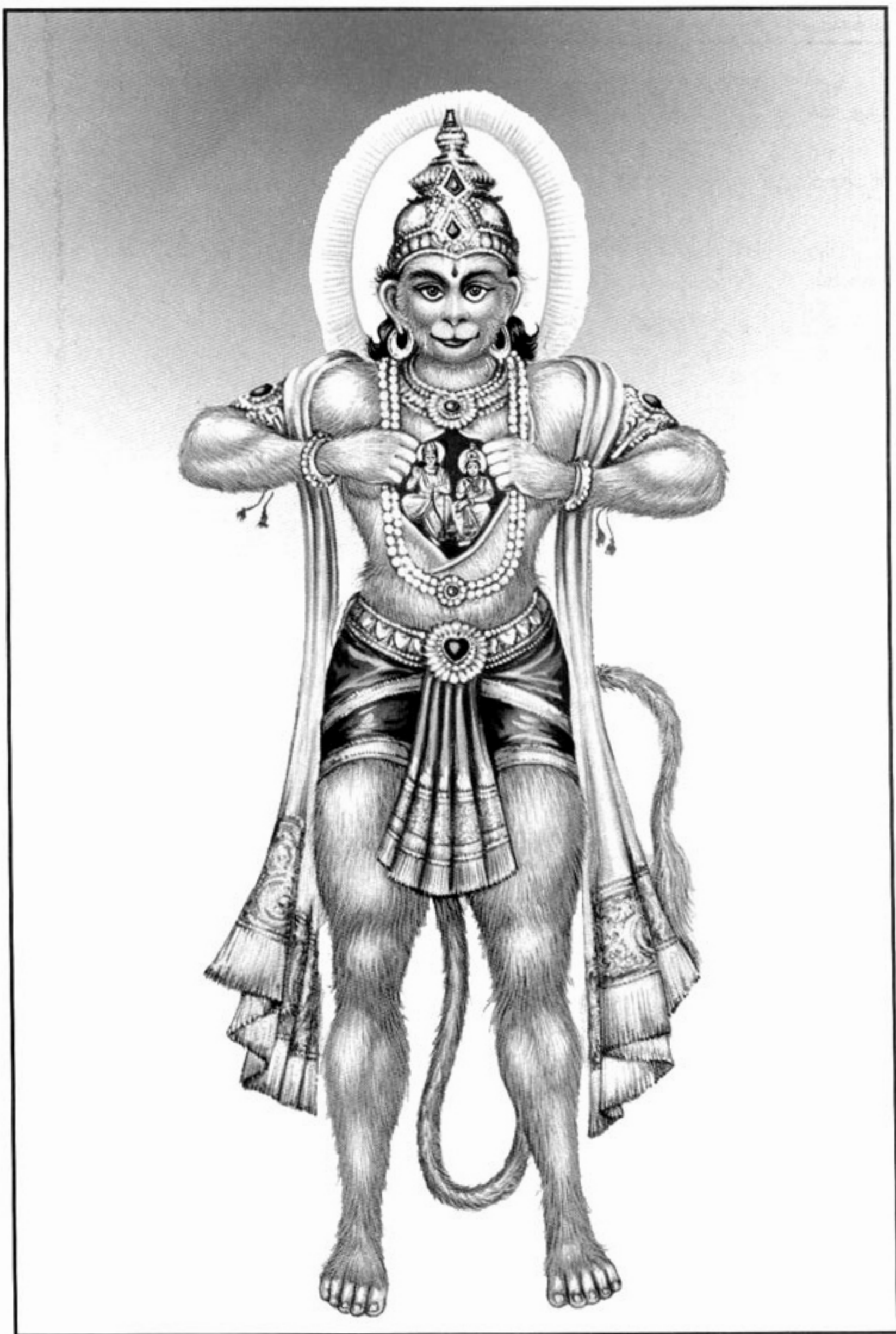
Hanumān destroying Āśoka Vana

Hanumān—burning Lanka

Hanumān—receiving Cūḍāmaṇi

Hanumān—the divine couple in his heart

தேவர்களின் தலைவனும் நூறு யாகங்கள் செய்தவனுமான இந்திரன் மகிழ்ந்ததனால், அந்த மலை மிகவும் சந்தோஷத்தை அடைந்தது.

அவரால் வரம் கொடுக்கப்பட்ட அந்த மலையும் அப்போது முதல் மேலேயே நிலைத்து நிற்பதாயிற்று. சிறிது நேரத்தில் அனுமாரும் அந்த கடற்பிரதேசத்தைக் கடந்து சென்றார். (140-143)

பிறகு, தேவ-சுந்தர்வ-சித்த முனிவர்கள் சூரியனுக்கு ஒப்பான ஒளிபடைத்த, நாகமாதா சுரஸையிடம் பின்வருமாறு சொன்னார்கள். (144)

வாயுகுமாரரான ஸ்ரீமான் கடலுக்கு மேலே தாண்டிச் சென்று கொண்டிருக்கிறார்; அனுமான் என்று பெயர். மிகவும் பயங்கரமானதும் வானளாவி நிற்கும் மலை போன்றதுமான ராட்சஸ வடிவத்தை ஏற்று, வளைந்த கோரைப் பற்களுடனும் சிவந்த கண்கள், முகத்துடனும் அவருக்குக் கொஞ்சம் இடையூறு செய். (145-146)

மறுபடியும் இவருடைய பராக்கிரமத்தை அறிய விரும்புகிறோம். (முதலாவதாக, மைநாக நிகழ்ச்சியில் அறிந்து கொண்டோம்.) ஏதேனும் உபாயம் செய்து உன்னை ஜெயிக்கிறாரா? அல்லது, சோகத்தை அடையப் போகிறாரா? - (என்று பார்க்கப் போகிறோம்). (147)

இவ்வாறு சொல்லப்பட்ட அந்த தேவி சுரஸை தேவர்களால் கௌரவிக்கப்பட்டு, நடுக்கடலில், அழகற்றதும் ஒழுங்கில்லாததும் எல்லாருக்கும் பயத்தைக் கொடுக்கக் கூடியதுமான ராட்சஸ உருவத்தை எடுத்துக் கொண்டு வானத்தில் நீந்திக் கொண்டிருந்த அனுமானைச் சூழ்ந்து கொண்டு இவ்வாறு கூறினாள். (148-149)

'வானர வீரனே! தெய்வங்களால் நீ எனக்கு உணவாக அளிக்கப்பட்டிருக்கிறாய். நான் உன்னைச் சாப்பிடப் போகிறேன். என்னுடைய இந்த வாய்க்குள் புகுவாயாக'. (150)

இவ்வாறு சுரஸையால் சொல்லப்பட்ட வானரர், கைகூப்பிக் கொண்டு, இன்முகத்துடன் சுரஸையிடம் கூறினார். (151)

தசரத குமாரனும், ஸ்ரீமானுமான இராமன், சகோதரனான லட்சுமணனுடனும், மனைவியான வைதேகியுடனும் தண்டகாரணயத்திற்கு வந்தார். (152)

ராட்சஸர்களால் பகை கொள்ளப்பட்ட அவர் வேறு காரியத்தில் (மாரீச மானைப் பின்தொடர்ந்து செல்வதில்) முனைந்திருந்தபோது அவருடைய மனைவி, புகழ் பெற்ற சீதை, இராவணனால் அபகரித்துச் செல்லப்பட்டாள். (153)

இராமனுடைய உத்திரவுப்படி, அவளிடம் தூதனாகச் சென்று கொண்டிருக்கிறேன். இராமனுடைய நாட்டில் வசிக்கும் நீ, அவருக்கு உதவி செய்யக் கடமைப்பட்டவள். (154)

அல்லது, (அவரைப் பற்றி எனக்கு என்ன கவலை என்று நீ நினைத்தால்) சீதையைப் பார்த்துவிட்டு, தவறுகள் செய்யாத இராமனிடம், அந்தச் செய்தியைத் தெரிவித்த பின்னர், உன் வாயை வந்தடைகிறேன்; இது நான் செய்யும் சத்தியம்'. (155)

அனுமானால் இவ்வாறு சொல்லப்பட்டவளும், இஷ்டப்படி உருவம் எடுக்கக் கூடியவளுமான சுரஸை, 'யாரும் என்னை மீறிச் செல்ல முடியாது. இது எனக்குக் கொடுக்கப்பட்ட வரம்' என்றாள். (156)

அதைக் காதில் வாங்கிக் கொள்ளாமலே போய்க் கொண்டிருந்த அவருடைய பலத்தை அறிய விரும்பிய சர்ப்பங்களின் தாய் சுரஸை, சொன்னாள் : (157)

'வானரோத்தமனே! இப்போது நீ என் வாய்க்குள் புகுந்து, பின்னர் செல்லலாம். இது, முன்பே பிரம்மாவால் எனக்குக் கொடுக்கப்பட்ட வரம்' என்று கூறி,

- வர ஏஷ புரா த₃த்தோ மம த₄ாத்ரேதி ஸத்வரா ।
வ்யாத₃ாய வக்த்ரம் விபுலம் ஸ்தி₂தா ஸா மாருதே: புர:॥ 159
- ஏவமுத்த: ஸுரஸயா க்ருத்₃தே₄ா வாநரபுங்க₃வ: ।
அப்₃ரவீத் குரு வை வக்த்ரம் யேந மாம் விஷஹிஷ்யஸே । 160
- இத்யுக்த்வா ஸுரஸாம் க்ருத்₃தே₄ா த₃ஸயோஜநமாயதாம் ।
த₃ஸயோஜநவிஸ்தாரோ ப₃பூ₄வ ஹநுமாம்ஸ்தத₃ா ॥ 161
- தம் த்₃ருஷ்ட்வா மேக₄ஸங்காஸம் தஸயோஜநமாயதம் ॥
சகார ஸுரஸாப்யாஸ்யம் விம்ஸத்₃யோஜநமாயதம் ॥ 162
- தத்த்₃ருஷ்ட்வா வ்யாதி₃தம் சாஸ்யம் வாயுபுத்ர: ஸுபு₃த்தி₄மாந் ।
தீ₃ர்க₄ஜிஹ்வம் ஸுரஸயா ஸுகே₄ாரம் நரகோபமம் ॥ 163
- ஸ ஸம்ஷிப்யாத்மந: காயம் ஜீமூத இவ மாருதி: ।
தஸ்மிந் முஹூர்தே ஹநுமாந் ப₃பூ₄வாங்கு₃ஷ்ட₂மாத்ரக: ॥ 164
- ஸோ₅பி₄பத்யாஸு தத்₃வக்த்ரம் நிஷ்பத்ய ச மஹாஜவ: ।
அந்தரிசேஷ ஸ்தி₂த: ஸ்ரீமாநித₃ம் வசநமப்₃ரவீத் ॥ 165
- ப்ரவிஷ்டோ₅ஸ்மி ஹி தே வக்த்ரம் த₃ாஷாயணி நமோ₅ஸ்து தே ।
க₃மிஷ்யே யத்ர வைதே₃ஹீ ஸத்யஸ்சாஸீத்₃வரஸ்தவ ॥ 166
- தம் த்₃ருஷ்ட்வா வத₃நாந்முத்தம் சந்த்₃ரம் ராஹுமுக₂ாதி₃வ ।
அப்₃ரவீத் ஸுரஸா தே₃வீ ஸ்வேந ரூபேண வாநரம் ॥ 167
- அர்த₂ஸித்₃த₄யை ஹரிஸ்ரேஷ்ட₂ க₃ச்ச₂ ஸௌம்ய யத₂ாஸுக₂ம் ।
ஸமாநயஸ்வ வைதே₃ஹீம் ராக₄வேண மஹாத்மநா ॥ 168
- தத்த்ருதீயம் ஹநுமதோ த்₃ருஷ்ட்வா கர்ம ஸுது₃ஷ்கரம் ।
ஸாது₄ ஸாத்₄விதி பூ₄தாநி ப்ரஸஸம்ஸுஸ்தத₃ா ஹரிம் ॥ 169
- ஜக₃ாமாகாஸமாவிஸ்ய வேகே₃ந க₃ருடே₃பம: ।
ஸேவிதே வாரித₄ாராபி₄: பதகை₃ஸ்ச நிஷேவிதே ॥ 170
- சரிதே கைஸிகாசார்யை: ஐராவதநிஷேவிதே ।
ஸிம்ஹகுஞ்ஜரஸார்தூ₃லபதகே₃ாரக₃வாஹநை: ॥ 171
- விமாநை: ஸம்பதத்₃பி₄ஸ்ச விமலை: ஸமலங்க்ருதே ।
வஜ்ராஸநிஸமாக₄ாதை: பாவகைருபஸோபி₄தே ॥ 172
- க்ருதபுண்யைர்மஹாப₄ாகை₃: ஸ்வர்க₃ஜித்₃பி₄ரலங்க்ருதே ।
வஹதா ஹவ்யமத்யர்த₂ம் ஸேவிதே சித்ரப₄ாநுநா ॥ 173
- க்₃ரஹநக்ஷத்ரசந்த்₃ரார்தாராக₃ணவிபூ₄ஷிதே ।
மஹர்ஷிக₃ண க₃ந்த₄ர்வ நாக₃யக்ஷஸமாகுலே ॥ 174

உடனே முகத்தை மிகவும் அகலமாக்கிக் கொண்டு அனுமாரின் எதிரில் நின்றாள். (158-159)

இவ்வாறு சுரஸையால் கூறப்பட்ட வானரபுங்கவர், கோபம் கொண்டு, 'என்னை விழுங்கும் அளவுக்கு உன் வாயைச் செய்து கொள்' என்றார். பத்து யோஜனை வளர்ந்திருந்த சுரஸையிடம் இவ்வாறு சொல்லிவிட்டு, கோபம் கொண்ட அனுமான் பத்து யோஜனை அகலம் உடையவரானார். (160-161)

மேகத்துக்கொப்பான ஒளி வீசுகின்றவரும், பத்து யோஜனை அகலமுமுடைய அவரைப் பார்த்து, சுரஸையும் தன் முகத்தை இருபது யோஜனை அகலமுள்ளதாகச் செய்து கொண்டாள். (162)

வாயுமைந்தரும் அதிபுத்திசாலியுமான அனுமார், நீண்ட நாக்குடனும், பயங்கரமான நரகம் போன்றதும், அகலப்படுத்தப்பட்டதுமான, அவளுடைய முகத்தைப் பார்த்து, அதே சமயத்தில் தன்னுடைய உடலை ஒரு கட்டைவிரல் அளவுள்ளதாகச் சுருக்கிக் கொண்டார். (163-164)

விரைவாக அவள் வாய்க்குள் புகுந்து, மிக வேகத்துடன் வெளிப்பட்டு, ஆகாயத்தில் நின்று கொண்டு வெற்றிச்செல்வியோடு திகழ்ந்த அவர் இவ்வாறு கூறினார். (165)

'தாட்சாயணி! உனக்கு நமஸ்காரம். உன் வாயில் புகுந்தவனாகி விட்டேன்! வைதேகி இருக்கும் இடம் நோக்கிப் போகிறேன். உன்னுடைய வரமும் சத்தியமாயிற்று'. (166)

ராகுவின் முகத்திலிருந்து விடுபட்ட சந்திரன் போல, தன் முகத்திலிருந்து வெளியேறி விட்ட அவரைப் பார்த்து, தன் சொந்த உருவத்துடன் சுரஸா தேவி கூறினாள். (167)

'வானரசிரேஷ்டனே! அழகனே! காரியத்தை வெற்றிகரமாக முடிப்பதற்காக செளக்கியமாகச் செல்வீராக. மகாத்மாவான இராகவனுடன் விரைவில் வைதேகியைச் சேர்த்து வையுங்கள்.' (168)

பிறரால் செய்ய முடியாத காரியத்தை, அனுமான் மூன்றாவது தடவையாகச் செய்து விட்டதைக் கண்டு, 'வாழ்க, வாழ்க' என்று சர்வப் பிராணிகளும் வானரை அப்போது கொண்டாடின. (169)

ஆகாயத்தை அடைந்து, கருடனுக்கு நிகரான வேகத்துடன் சென்றார்.

ஆகாயத்தில் ஆங்காங்கே மேகங்கள் சஞ்சரிக்கின்றன; பறவைகள் புழங்குகின்றன; தேவலோக இசைவாணரான தும்புரு முதலிய இசை வல்லுநர்கள் சஞ்சரிக்கிறார்கள்; ஐராவதம் வசிக்கிறது; சிங்கம்-யானை-புலி-பறவை-சர்ப்பம் முதலியவைகளால் சுமக்கப்படுபவைகளும், குற்றமற்றவைகளும் பறந்து கொண்டிருப்பவைகளுமான விமானங்களால் அழகு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. வஜ்ராயுதம், இடி ஆகியவற்றின் உரசலால் ஏற்படும் அக்னிகளால் விளங்குவது; மிகவும் புண்ணியம் செய்த பாக்கியசாலிகளாலும் சொர்க்கத்தை ஜெயித்தவர்களாலும் அலங்கரிக்கப்படுகிறது; (வேள்விகளில்) தேவர்களுக்கு அளிக்கப்படும் ஏராளமான அவியை ஏற்றுச் செல்லும் அக்னியால் வசிக்கப்படுவது; கிரகங்கள், தாரகைகள், சந்திரன், சூரியன், நட்சத்திரக் கூட்டங்களால் அலங்கரிக்கப்படுவது; முனிவர் கூட்டம்-கந்தர்வ-நாக-யக்ஷர்களால் சூழப்பட்டது. தனித்தது; நிர்மலமானது; ஆதாரமானது; விசுவாவசு என்ற கந்தர்வன் உறைவது; தேவராஜனின் யானையால் ஆக்கிரமிக்கப்பட்டது;

- விவிக் தே விமலே விஸ்வே விஸ்வாவஸுநிஷேவிதே ।
தே₃வராஜக₃ஜாக்ராந்தே சந்த்₃ரஸூர்யபதே₂ ஸிவே ॥ 175
- விதானே ஜீவலோகஸ்ய விததே ப்₃ரஹ்மநிர்மிதே ।
ப₃ஹுஸ: ஸேவிதே வீரைர்வித்₃யாத₄ரக₃ணைர்வரை: ॥ 176
- ஜக₃ம வாயுமார்கே₃ ச க₃ருத்மாநிவ மாருதி: ।
ஹநுமாந் மேக₄ஜாலாநி ப்ரகர்ஷந் மாருதோ யத₂ ॥ 177
- காலாக₃ருஸவர்ணாநி ரக்தபீதஸிதாநி ச ।
கபிநா க்ருஷ்யமாணாநி மஹாப்₄ராணி சகாஸிரே ॥ 178
- ப்ரவிஸந்நப்₄ரஜாலாநி நிஷ்பதம்ஸ்ச புந: புந: ।
ப்ராவ்ருஷீந்த்₃ரிவாப₄தி நிஷ்பதந் ப்ரவிஸம்ஸ்தத₃ ॥ 179
- ப்ரத்₃ருஸ்யமாந: ஸர்வத்ர ஹநுமாந் மாருதாத்மஜ: ।
பே₄ஜே₅ம்ப₃ரம் நிராலம்ப₃ம் லம்ப₃பக்ஷ இவாத்₃ரிராட் ॥ 180
- ப்லவமாநம் து தம் த்₃ருஷ்ட்வா ஸிம்ஹிகா நாம ராக்ஷஸீ ।
மநஸா சிந்தயாமாஸ ப்ரவ்ருத்₃த₄ காமருபிணீ ॥ 181
- அத்₃ய தீ₃ர்க₄ஸ்ய காலஸ்ய ப₄விஷ்யாம்யஹமாஸிதா ।
இத₃ம் ஹி மே மஹத் ஸத்த்வம் சிரஸ்ய வஸமாக₃தம் ॥ 182
- இதி ஸஞ்சிந்த்ய மநஸா ச₂ாயாமஸ்ய ஸமாக்ஷிபத் ।
ச₂ாயாயாம் க்₃ருஹ்யமாணாயாம் சிந்தயாமாஸ வாநர: ॥ 183
- ஸமாக்ஷிப்தோ₅ஸ்மி ஸஹஸா பங்க்₃க்ருதபராக்ரம: ।
ப்ரதிலோமேந வாதேந மஹாநௌரிவ ஸாக₃ரே ॥ 184
- திர்யக்₃ர்த்₄வமத₄ஸ்சைவ வீக்ஷமாணஸ்தத: கபி: ।
த₃த₃ர்ஸ ஸ மஹத் ஸத்த்வமுத்தி₂தம் லவணாம்ப₄ஸ: ॥ 185
- தத்₃த்₃ருஷ்ட்வா சிந்தயாமாஸ மாருதிர்விக்ருதாநநம் ।
கபிராஜேந கதி₂தம் ஸத்த்வமத்₃பு₄தத₃ர்ஸநம் ॥ 186
- ச₂ாயாக்₃ராஹி மஹாவீர்யம் ததி₃த₃ம் நாத்ர ஸம்ஸய: ।
ஸ தாம் பு₃த்₃த்₄வார்த₂தத்தவேந ஸிம்ஹிகாம் மதிமாந் கபி: ॥ 187
- வ்யவர்த₄த மஹாகாய: ப்ராவ்ருஷீவ வலாஹக: ।
தஸ்ய ஸா காயமுத்₃வீக்ஷய வர்த₄மாநம் மஹாகபே: ॥ 188
- வக்த்ரம் ப்ரஸாரயாமாஸ பாதாலாந்தரஸந்நிப₄ம் ।
க₄நராஜீவ க₃ர்ஜந்தீ வாநரம் ஸமபி₄த்₃ரவத் ॥ 189
- ஸ த₃த₃ர்ஸ ததஸ்தஸ்யா விவ்ருதம் ஸுமஹந்முக₂ம் ।
காயமாத்ரம் ச மேத₄வீ மர்மாணி ச மஹாகபி: ॥ 190
- ஸ தஸ்யா விவ்ருதே வக்த்ரே வஜ்ரஸம்ஹநந: கபி: ।
ஸங்க்ஷிப்ய முஹுராத்மாநம் நிபபாத மஹாப₃ல: ॥ 191

சந்திர-சூரியர்கள் செல்லும் பாதையாக அமைந்தது; மங்களமானது; உலகத்துக்கு
பிரம்மாவினால் செய்யப்பட்ட அஸ்மானகிரி போன்றது; வீரர்களாலும் சிறந்த வித்யாதரக்
கூட்டங்களாலும் பலமுறை உபயோகிக்கப்படுவது; வாயுமார்க்கமான ஆகாயத்தில்
கருடனைப் போல் மாருதி சென்றார். மேகக் கூட்டங்களை இழுக்கும் வாயுவைப் போல்
அனுமான் சென்றார். (170-177)

வானரரால் இடிக்கப்பட்ட பெரிய மேகங்கள் கருப்பு, அகில் நிறத்துடனும், சிவப்பு,
மஞ்சள், வெண்மையாகவும் பிரகாசித்தன. (178)

மேகக் கூட்டங்களில் மீண்டும் மீண்டும் புகுந்தும் வெளிப்பட்டும் வந்த அவர்,
மேகக் கூட்டங்களில் புகுந்தும் வெளிப்பட்டும் வரும் மழைக்கால சந்திரன் போல விளங்கினார். (179)

வாயுகுமாரரான அனுமார், இறகு முளைத்த பெருமலை போல, எங்கும் காணப்பட்டவராய்
பிடிப்பில்லாத ஆகாயத்தை அடைந்தார். (180)

தாவிச் சென்று கொண்டிருக்கும் அவரைப் பார்த்து இஷ்டப்படி உருவம் எடுக்கக்
கூடியவளும் பெருத்த உடல் கொண்டவளுமான சிம்ஹிகா என்ற ராட்சஸி, மனத்தில்
பின்வருமாறு சிந்தித்தாள். (181)

‘இப்போது, வெகு நீண்ட காலத்திற்குப் பிறகு, உணவு கொண்டவளாக ஆகப்
போகிறேன்; வெகுநாட்களுக்குப் பின், பெரிய இந்தப் பிராணி என் வசத்துக்கு வந்திருக்கிறது!’
என்று மனத்தால் சிந்தித்த அவள், அவருடைய நிழலைப் பற்றி இழுத்தாள்.

தன் நிழல் பிடிக்கப்படுவதை உணர்ந்த வானரர் சிந்திக்கத் தொடங்கினார். (182-183)

‘பெருங்கடலில் எதிர்க்காற்றினால் வேகம் தடைபட்ட பெரும் படகு போல, திடீரென்று
பராக்கிரமம் குறைக்கப்பட்டவனாக, இழுக்கப்பட்டவனாக இருக்கிறேன்’. (184)

வானரர், மேலும் கீழும் பக்கங்களிலும் பார்த்து வந்தபோது, உப்புக் கடலில் எழும்பி
நிற்கும் பெரிய பிராணியைப் பார்த்தார். (185)

விகாரமான முகத்தையுடைய அதைப் பார்த்த அனுமார், வானரர் மன்னன் சுக்ரீவனால்
சொல்லப்பட்ட விசித்ரமான பிராணி அல்லவா? - என்று எண்ணினார். (186)

அவரால் சொல்லப்பட்ட சாயாக்ராஹி இதுதான் என்பதில் சந்தேகமில்லை; நிழலைப்
பற்றி இழுக்கக் கூடியது; மிக்க வீரியமுள்ளது’ என்று, நடந்து கொண்டிருந்த காரியத்தினால்
அவள் ஸிம்ஹிகை என்ற உண்மையை உணர்ந்து, புத்திமானான வானரர், மழைக்கால மேகம்
போல, பெரும் சரீரமுடையவராக வளர்ந்தார். ஸிம்ஹிகை, அந்தப் பெருவானரருடைய பெருத்த
சரீரத்தைப் பார்த்து, பாதாள குகைக்கு ஒப்பாகத் தன் வாயை விரித்துக் கொண்டாள்; மேகக்
கூட்டம் போல் கர்ஜித்துக் கொண்டு வானரை நோக்கி ஓடினாள். (187-189)

அவர், தன் உடல் அளவுக்கு வளர்ந்திருந்த அவளுடைய அகலமான மிகப்
பெரிய வாயைப் பார்த்தார். மகாவானரரான அவர் தன் உயிர் நிலைகளை சுருக்கிக் கொண்டு
அவளுடைய அகலமான வாயினுள் வஜ்ராயுதம் போல் மிக வேகமாகப் பாய்ந்தார். (190-191)

- ஆஸ்யே தஸ்யா நிமஜ்ஜந்தம் த₃த்₃ருஸு: ஸித்₃த₄சாரணா: ।
க₃ரஸ்யமாநம் யத₂ா சந்த₃ரம் பூர்ணம் பர்வணி ராஹுணா ॥ 192
- ததஸ்தஸ்யா நகை₂ஸ்தீக்ஷணை: மர்மாண்யுத்க்ருத்ய வாநர: ।
உத்பபாதா₂ வேகே₃ந மநஸ்ஸம்பாதவிக்ரம: ॥ 193
- தாம் து த்₃ருஷ்ட்யா ச த்₄ருத்யா ச த₃ாக்ஷிண்யேந நிபாத்ய ஹி ।
ஸ கபிப்ரவரோ வேக₃ாத்₃வவ்ருதே₄ புநராத்மவாந் ॥ 194
- ஹ்ருதஹ்ருத் ஸா ஹநுமதா பபாத விது₄ராம்ப₄ஸி ।
ஸ்வயம்பு₄வைவ ஹநுமாந் ஸ்ருஷ்டஸ்தஸ்யா விநாஸநே ॥ 195
- தாம் ஹதாம் வாநரேணாஸு பதிதாம் வீக்ஷய ஸிம்ஹிகாம் ।
பூ₄தாந்யாகாஸசாரீணி தமூசு: ப்லவகே₃ாத்மம் ॥ 196
- பீ₄மமத்₃ய க்ருதம் கர்ம மஹத் ஸத்த்வம் த்வயா ஹதம் ।
ஸாத₄யார்த₂மபி₄ப்ரேதமரிஷ்டம் ப்லவதாம் வர ॥ 197
- யஸ்ய த்வேதாநி சத்வாரி வாநரேந்த்₃ர யத₂ா தவ ।
த்₄ருதிர்த்₃ருஷ்டிர்மதிர்த₃ாக்ஷயம் ஸ கர்மஸு ந ஸீத₃தி ॥ 198
- ஸ தை: ஸம்ப₄ாவித: பூஜ்யை: ப்ரதிபந்நப்ரயோஜந: ।
ஜக₃ாமாகாஸமாவிஸ்ய பந்நக₃ாஸநவத் கபி: ॥ 199
- ப்ராப்தபூ₄யிஷ்ட₂பாரஸ்து ஸர்வத: ப்ரதிலோகயந் ।
யோஜநாநாம் ஸதஸ்யாந்தே வநராஜிம் த₃த்₃ர்ஸ ஸ: ॥ 200
- த₃த்₃ர்ஸ ச பதந்நேவ விவித₄த்₃ருமபூ₄ஷிதம் ।
த்₃வீபம் ஸாக₂ாம்ருக₃ஸ்ரேஷ்டே₂ா மலயோபவநாநி ச ॥ 201
- ஸாக₃ரம் ஸாக₃ராநூபம் ஸாக₃ராநூபஜாந் த்₃ருமாந் ।
ஸாக₃ரஸ்ய ச பத்நீநாம் முக₂ாந்யபி விலோகயந் ॥ 202
- ஸ மஹாமேக₄ஸங்காஸம் ஸமீக்ஷயாத்மாநமாத்மவாந் ।
நிருந்த₄ந்தமிவாகாஸம் சகார மதிமாந் மதிம் ॥ 203
- காயவ்ருத்₃தி₄ம் ப்ரவேக₃ம் ச மம த்₃ருஷ்ட்வைவ ராக்ஷஸா: ।
மயி கௌதூஹலம் குர்யுரிதி மேநே மஹாகபி: ॥ 204
- தத: ஸாரீரம் ஸங்க்ஷிப்ய தந்மஹீத₄ரஸந்நிப₄ம் ।
புந: ப்ரக்ருதிமாபேதே₃ வீதமோஹ இவாத்மவாந் ॥ 205
- தத்₃ருபமதிஸங்க்ஷிப்ய ஹநுமாந் ப்ரக்ருதௌ ஸ்தி₂த: ।
த்ரீந் க்ரமாநிவ விக்ரம்ய ப₃லிவீர்யஹரோ ஹரி: ॥ 206
- ஸ சாருநாநாவித₄ருபத₄ரீ பரம் ஸமாஸாத்₃ய ஸமுத்₃ரதீரம் ।
பரைரஸக்யம் ப்ரதிபந்நருப: ஸமீக்ஷிதாத்மா ஸமவேக்ஷிதார்த₂: ॥ 207
- தத: ஸ லம்ப₃ஸ்ய கி₃ரே: ஸம்ருத்₃தே₄ விசித்ரகூடே நிபபாத கூடே ।
ஸகேதகோத்₃த₃ாலகநாரிகேலே மஹாத்₃ரிகூடப்ரதிமோ மஹாத்மா ॥ 208

பெள்ளணமி நாளைய பூர்ண சந்திரன் ராகுவால் விழுங்கப்படுவதைப் போல் அவளுடைய வாயில் மூழ்கிக் கொண்டிருக்கும் அவரை, சித்த சாரணர்கள் பார்த்தார்கள். (192)

உடனே, கூர்மையான தன்னுடைய நகங்களால் அவளுடைய உயிர்நிலைகளைப் பிளந்து, மனோவேகம் போன்ற ஆற்றலுடைய அவர் வேகமாக வெளியே தாவினார். (193)

அறிவினாலும், தைரியத்தாலும், செயல்திறனாலும் அவளை வீழ்த்தி விட்டு மனத்திண்மை பெற்ற அனுமான் உடனே மறுபடியும் தன் சரீரத்தை வளர்த்துக் கொண்டார். (194)

அனுமானால் மார்பு பிளக்கப்பட்ட அவள் அலறிக் கொண்டு தண்ணீரில் விழுந்தாள். அவளுடைய அழிவுக்காகவே, பிரும்மாவாலேயே படைக்கப்பட்டவர் இந்த அனுமார். (195)

அந்த ஸிம்ஹிகையானவள் அவரால் விரைவாகக் கொல்லப்பட்டு வீழ்ந்ததைப் பார்த்து ஆகாயத்தில் சஞ்சரித்துக் கொண்டிருந்த பூதங்கள் வானரோத்தமரான அவரிடம் இவ்வாறு சொன்னார்கள். (196)

'தாண்டுகிறவர்களுள் முதல்வனே! பயங்கரமான காரியத்தை இப்போது செய்திருக்கிறாய்! பெரிய இந்தப் பிராணியைக் கொன்று போட்டாயே! நீ ஏற்றுக் கொண்டிருக்கும் காரியத்தை வெற்றிகரமாக முடித்து விட்டு வா. (197)

'வானரேந்திரா! தைரியம், தொலைநோக்கு, சட்டென்று முடிவெடுக்கும் துணிவு, செயல்திறன் ஆகிய நான்கும் எவரிடம் இருக்கின்றனவோ, அவர் காரியங்களில் தோற்று வருத்தம் அடைய மாட்டார்'. (198)

மதிக்கத்தக்க அவர்களால் கொண்டாடப்பட்டவரும் நினைத்த காரியத்தை முடித்துக் கொண்டு விட்டவருமான அந்த வானரர் கருடனைப் போல் வேகமாக ஆகாயத்தில் புகுந்து சென்றார். (199)

அநேகமாகக் கடலைத் தாண்டிவிட்ட அவர், சுற்றுமுற்றும் பார்த்து வருகையில், நூறு யோஜனை முடியும் எல்லையில் மரக்கூட்டங்களைக் கண்டார். (200)

கீழே இறங்கும்போதே, பலவகையான மரங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்ட தீவையும் மலயமலையின் நந்தவனங்களையும் அனுமான் பார்த்தார். (201)

பெருங்கடலையும், கடலோரத்தையும், கடலோரத்தில் வளர்ந்திருந்த மரங்களையும் கடலின் பத்னிகளான நதிகள் சங்கமிக்கும் முகத்துவாரங்களையும் பார்த்தபடியே, தான் மிகப் பெரிய மேகம்போல் ஆகாயத்தைத் தடுத்துக் கொண்டிருக்கும் தன் சரீரத்தைப் பற்றி ஆலோசித்து, அவர் ஒரு நல்ல முடிவுக்கு வந்தார். (202,203)

'என்னுடைய பெரிய சரீரத்தையும் அதிவேகத்தையும் பார்த்தவுடனேயே, ராட்சஸர்கள் என்னைப் பற்றி அறிந்து கொள்ளத் துடிப்பார்கள்' என்று அனுமான் எண்ணினார். (204)

உடனே, மலை போன்றிருந்த தன் உடலை சுருக்கிக் கொண்டு, மோகம் முதலான மாசுகளைக் களைந்துவிட்ட ஆத்மஞானி போல், தன் இயற்கையான வடிவத்தை அடைந்தார். (205)

அந்த வடிவத்தை மிகவும் சுருக்கிக் கொண்டு, இயல்பான வடிவத்தில் நின்ற அனுமான் பலிச் சக்கரவர்த்தியின் வீர்யத்தைப் பறிப்பதற்காக மூன்று அடி நடந்த வாமனரைப் போல் திகழ்ந்தார். (உருவத்தின் அளவு தான் சுருங்கியதே தவிர, இயற்கையான பேராற்றல் சுருங்கவில்லை- என்றபடி) (206)

அழகான பலவித உருவங்களை எடுக்கக் கூடியவரும், பெருங்கடலின் அக்கரையை அடைந்து, பிறரால் வெல்ல முடியாதவரும், சுருங்கிய வடிவமுடையவரும் மாபெரும் மலையின் சிகரம் போன்ற அந்த மகாத்மா, மேல் நடக்க வேண்டியதைப் பற்றி தீர்மானித்துக் கொண்டவராக, செழிப்பானதும், தாழை-நருவிலி-தென்னை மரங்கள் ஏராளமாக விளங்கும் லம்பம் என்ற மலையின் சிகரத்தில் இறங்கினார். (207,208)

ததஸ்து ஸம்ப்ராப்ய ஸமுத்₃ரதீரம் ஸமீக்ஷய லங்காம் கி₃ரிராஜமூர்த்₄நி ।
 கபிஸ்து தஸ்மிந்நிபபாத பர்வதே விதூ₄ய ரூபம் வ்யத₂யந் ம்ருக₃த்₃விஜாந் ॥209
 ஸ ஸாக₃ரம் த₃நவபந்நக₃யுதம் ப₃லேந விக்ரம்ய மஹோர்மிமாலிநம் ।
 நிபத்ய தீரே ச மஹோத₃தே₄ஸ்தத₃ா த₃த₃ர்ஸ லங்காமமராவதீமிவ ॥ 210

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத்₃ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதி₃காவ்யே
 ஸுந்த₃ரகாண்டே₃ ப்ரத₂மஸ்ஸர்க₃: (1) ।

த்₃விதீயஸ்ஸர்க₃:

ராத்ரௌ லங்காப்ரவேஸ:

ஸ ஸாக₃ரமநாத்₄ருஷ்யமதிக்ரம்ய மஹாப₃ல: ।
 த்ரிகூடஸிக₂ரே லங்காம் ஸ்தி₂தாம் ஸ்வஸ்தே₂ா த₃த₃ர்ஸ ஹ ॥ 1
 தத: பாத₃பமுக்தேந புஷ்பவர்ஷேண வீர்யவாந் ।
 அபி₄வ்ருஷ்ட: ஸ்தி₂தஸ்தத்ர ப₃பௌ₄ புஷ்பமயோ யத₂ா ॥ 2
 யோஜநாநாம் ஸதம் ஸ்ரீமாம்ஸ்தீர்த்வாப்யுத்தமவிக்ரம: ।
 அநி:ஸ்வஸந் கபிஸ்தத்ர ந க்₃லாநிமதி₄க₃ச்ச₂தி ॥ 3
 ஸதாந்யஹம் யோஜநாநாம் க்ரமேயம் ஸுப₃ஹுந்யபி ।
 கிம் புந: ஸாக₃ரஸ்யாந்தம் ஸங்க₂யாதம் ஸதயோஜநம் ॥ 4
 ஸ து வீர்யவதாம் ஸ்ரேஷ்ட₂: ப்லவதாமபி சோத்தம: ।
 ஜக₃ாம வேக₃வாந் லங்காம் லங்க₄யித்வா மஹோத₃தி₄ம் ॥ 5
 ஸாத்₃வலாநி ச நீலாநி க₃ந்த₄வந்தி வநாநி ச ।
 க₃ண்ட₃வந்தி ச மத்₄யேந ஜக₃ாம நக₃வந்தி ச ॥ 6
 ஸைலாம்ஸ்ச தருபி₄ஸ்ச₂ந்நாந் வநராஜீஸ்ச புஷ்பிதா: ।
 அபி₄சக்ராம தேஜஸ்வீ ஹநூமாந் ப்லவக₃ர்ஷப₄: ॥ 7
 ஸ தஸ்மிந்நசலே திஷ்ட₂ந் வநாந்யுபவநாநி ச ।
 ஸ நக₃ாக்₃ரே ஸ்தி₂தாம் லங்காம் த₃த₃ர்ஸ பவநாத்மஜ: ॥ 8
 ஸரலாந் கர்ணிகாராம்ஸ்ச க₂ர்ஜூராம்ஸ்ச ஸுபுஷ்பிதாந் ।
 ப்ரியாலாந் முசலிந்த₃ாம்ஸ்ச குடஜாந் கேதகாநபி ॥ 9
 ப்ரியங்கூ₃ந் க₃ந்த₄பூர்ணாம்ஸ்ச நீபாந் ஸப்தச்ச₂த₃ாம்ஸ்தத₂ா ।
 அஸநாந் கோவித₃ாராம்ஸ்ச கரவீராம்ஸ்ச புஷ்பிதாந் ॥ 10
 புஷ்பப₄ரநிப₃த்₃த₄ாம்ஸ்ச தத₂ா முகுலிதாநபி ।
 பாத₃பாந் விஹக₃ாகீர்ணாந் பவநாதூ₄தமஸ்தகாந் ॥ 11
 ஹம்ஸகாரண்டவாகீர்ணா வாயீ: பத்₃மோத்பலாயுதா: ।
 ஆக்ரீட₃ாந் விவித₄ாந் ரம்யாந் விவித₄ாம்ஸ்ச ஜலாஸயாந் ॥ 12

பெருங்கடலின் அக்கரையை அடைந்துவிட்ட அவர், சிறந்த மலையின் மேல் விளங்கும் இலங்கையைப் பார்த்துக் கொண்டு, பழைய உருவத்தை விட்டுவிட்டு, பறவை-விலங்குகளை கலங்கச் செய்தவராக, அந்த லம்ப மலையில் இறங்கினார். (209)

பேரலைகள் வீசும் பெருங்கடலைத் தன் பலத்தினால் கடந்துவந்து, பெருங்கடலின் கரையில் குதித்து, அமராவதிப் பட்டணம் போல் விளங்குவதும், அரக்கர்களும், நாகர்களும் நிறைந்ததுமான இலங்கையை அனுமான் பார்த்தார். (210)

ஆதிகாவ்யமான ஸ்ரீமத் இராமாயணம்
சுந்தரகாண்டத்தில் முதல் ஸர்க்கம் நிறைவடைந்தது (1).

ஸர்க்கம் 2 இரவில் இலங்கையில் நுழைதல்

மகாபலசாலியான ஆஞ்ஜநேயர் ஒருவராலும் தாண்ட முடியாத பெருங்கடலைக் கடந்து வந்து, சிறிதும் சிரமமில்லாமல், திரிகூட மலையின் சிகரத்தில் அமைந்திருந்த இலங்கையைக் கண்டார். (1)

அப்போது, வீரியவானான அவர், மரங்களால் உதிர்க்கப்பட்ட மலர்மாரியால் மூழ்கடிக்கப்பட்டு புஷ்பங்களால் ஆனவர் போலவே காணப்பட்டார். (2)

ஸ்ரீமானும் மிகவும் பராக்கிரமம் உள்ளவருமான ஆஞ்ஜநேயர், நூறு யோஜனை தூரத்தைக் கடந்து வந்தும்கூட, பெருமூச்சு விடவில்லை; வாட்டம் அடையவில்லை. (3)

'எத்தனையோ நூற்றுக்கணக்கான யோஜனை தூரத்தையும் நான் கடந்து செல்வேன்! பின்னே, நூறு யோஜனை என்ற அளவுக்கு உட்பட்ட இந்தக் கடல் எம்மாத்திரம்!' (4)

வீரர்களுள் வீரர்; தாண்டுகிறவர்களிலும் முதன்மையானவர்; அவர், மாபெருங்கடலைத் தாண்டிவிட்டு, விரைவாக இலங்கையையும் அடைந்தார். (5)

நீலமான புல்புதர்கள், மணம் பெருக்கும் காடுகள், சிறு பாறைகளுடன் கூடிய சிறு மலைகள் - இவைகளுக்கு இடையே சென்றார். (6)

தேஜஸ்வியும் வானர முக்கியஸ்தருமான அனுமான், மரங்களால் மறைக்கப்பட்ட மலைகளையும், பூத்துக் குலுங்கும் காடுகளின் வரிசைகளையும் கடந்து சென்றார். (7)

வாயுகுமாரரான அவர், அந்த மலையில் நின்றுகொண்டு, சுற்றிலுமிருந்த காடுகள்-நந்தவனங்களையும், மலை முடியில் நிற்கும் இலங்கையையும் ஒரே வீச்சில் கண்டார். (8)

தேவதாரு, கோங்கு, போச்சை, நன்றாக மலர்ந்திருந்த முரளி, எலுமிச்சை, மலை மல்லிகை, தாழை, மணம் மிகுந்த பிரியங்கு, கடம்பம், ஏழிலைப்பாலை, மருதை, மலைச்சாத்தி, மலர்ந்த அரளி முதலான பலவகை புஷ்பங்களோடு கூடினதும், மொட்டுக்கள் இருந்தனவும், பறவைகளால் சூழப்பட்டதும், பெருங்காற்றினால் அசைக்கப்பட்ட கிளை நுனிகளை உடையதுமான மரங்களையும், அன்னம், நீர்க்காக்கைகளால் சூழப்பட்டதும் செந்தாமரை, நீலோத்பலம் கூடிய ஓடைகளையும், ரம்மியமான விளையாடுமிடங்களையும், எல்லா ருதுக்களி

- ஸந்ததாந் விவிதை₄ர்வ்ருசைஷ: ஸர்வர்துப₂லபுஷ்பிதை: ।
உத்₃யாநாநி ச ரம்யாணி த₃த₃ர்ஸ கபிகுஞ்ஜர: ॥ 13
- ஸமாஸாத்₃ய ச லக்ஷ்மீவாந் லங்காம் ராவணபாலிதாம் ।
பரிக₂ாபி₄: ஸபத்₃மாபி₄: ஸோத்பலாபி₄ரலங்க்ருதாம் ॥ 14
- ஸீதாபஹரணாத்₃தேந ராவணேந ஸுரக்ஷிதாம் ।
ஸமந்தாத்₃விசரத்₃பி₄ஸ்ச ராக்ஷஸை: காமரூபிபி₄: ॥ 15
- காஞ்சநேநாவ்ருதாம் ரம்யாம் ப்ராகாரேண மஹாபுரீம் ।
க்₃ருஹைஸ்ச க்₃ரஹஸங்காஸை: ஸாரத₃ாம்பு₃த₃ஸந்நிபை₄: ॥ 16
- பாண்ட₃ராபி₄: ப்ரதோலீபி₄ருச்சாபி₄ரபி₄ஸம்வ்ருதாம் ।
அட்டாலகஸதாகீர்ணாம் பதாகாத்₄வஜமாலிநீம் ॥ 17
- தோரணை: காஞ்சநைர்தீ₃ப்தாம் லதாபங்க்திவிசித்ரிதை: ।
த₃த₃ர்ஸ ஹநுமாந் லங்காம் தி₃வி தே₃வபுரீமிவ ॥ 18
- கி₃ரிமூர்த்₄நி ஸ்தி₂தாம் லங்காம் பாண்ட₃ரைர்ப₄வநை: ஸுபை₄: ।
ஸ த₃த₃ர்ஸ கபி: ஸ்ரீமாந் புரமாகாஸக₃ம் யத₂ா ॥ 19
- பாலிதாம் ராக்ஷஸேந்த்₃ரேண நிர்மிதாம் விஸ்வகர்மணா ।
ப்லவமாநாமிவாகாஸே த₃த₃ர்ஸ ஹநுமாந் புரீம் ॥ 20
- வப்ரப்ராகாரஜக₄நாம் விபுலாம்பு₃வநாம்பு₃ராம் ।
ஸதக்₄நீ-ஸூலகேஸாந்தாம் அட்டாலகவதம்ஸகாம் ॥ 21
- மநஸேவ க்ருதாம் லங்காம் நிர்மிதாம் விஸ்வகர்மணா ।
த்₃வாரமுத்தரமாஸாத்₃ய சிந்தயாமாஸ வாநர: ॥ 22
- கைலாஸநிலயப்ரக்₂யம் ஆலிக₂ந்தமிவாம்பு₃ரம் ।
டீ₃யமாநாமிவாகாஸம் உச்ச்₂ரிதைர்ப₄வநோத்தமை: ॥ 23
- ஸம்பூர்ணாம் ராக்ஷஸைர்கே₄ாரை: நாகை₃ர்பே₄ாக₃வதீமிவ ।
அசிந்த்யாம் ஸுக்ருதாம் ஸ்பஷ்டாம் குபே₃ராத்₄யுஷிதாம் புரா ॥ 24
- த₃ம்ஷ்ட்ரிபி₄ர்பு₃ஹுபி₄: ஸூரை: ஸூலபட்டிஸபாணிபி₄: ।
ரக்ஷிதாம் ராக்ஷஸைர்கே₄ாரை: கு₃ஹாமாஸீவிஷைரிவ ॥ 25
- தஸ்யாஸ்ச மஹதீம் கு₃ப்திம் ஸாக₃ரம் ச ஸமீக்ஷய ஸ: ।
ராவணம் ச ரிபும் கே₄ாரம் சிந்தயாமாஸ வாநர: ॥ 26
- ஆக₃த்யாபீஹ ஹரயோ ப₄விஷ்யந்தி நிரர்த₂கா: ।
ந ஹி யுத்₃தே₄ந வை லங்கா ஸக்யா ஜேதும் ஸுரைரபி ॥ 27
- இமாம் து விஷமாம் து₃ர்க₃ாம் லங்காம் ராவணபாலிதாம் ।
ப்ராப்யாபி ஸ மஹாப₃ாஹு: கிம் கரிஷ்யதி ராக₄வ: ॥ 28

லுமுள்ள மலர், பழம் கொடுக்கும் பலவித மரங்களால் சூழப்பட்ட நீர்நிலைகளையும் அழகிய தோட்டங்களையும் அனுமான் பார்த்தார். (9-13)

இராவணனால் ஆட்சி செய்யப்பட்ட இலங்கை, தாமரை-நீலோத்பலம் வளர்ந்திருந்த அகழிகளால் சூழப்பட்டிருந்தது; இராவணனால் சீதை கவர்ந்து வரப்பட்டதால், (அவள் அந்த நகரத்தில் ஏதோ ஓர் இடத்தில் வைக்கப்பட்டிருப்பதால்) இஷ்டப்படி உருவம் எடுக்கக் கூடியவர்களும், எல்லாப் பக்கங்களிலும் திரிந்து கொண்டிருப்பவர்களும், கொடிய வில்லாளிகளுமான ராட்சஸர்களால் நன்றாகப் காவல் காக்கப்பட்டது; அழகிய தங்கமயமான மதிற்சுவர்கள் அந்தப் பெருநகரத்தை சுற்றி இருந்தன; கிரகங்களைப் போலும், சரத்கால மேகம் போலும் உயரமாக அமைக்கப்பட்ட வெண்மையான வீடுகள் இருந்தன. நூற்றுக்கணக்கான போர்ப்பயிற்சி மைதானங்கள் இருந்தன. பாவட்டாக்கள், கொடிகள் நிறைந்திருந்தன. கொடி வரிசைகள் அழகாக எழுதப்பட்டிருந்த பொன்மயமான தோரணங்கள் ஒளி வீசிக் கொண்டிருந்தன; இப்படிப்பட்ட, வானலோகத்து தேவர்கள் பட்டணமான அமராவதி போன்ற இலங்கையை அனுமான் பார்த்தார். (14-18)

திரிசூட மலையின் உச்சியில், மங்களமான, வெண்மையான மாளிகைகள் நிரம்பிய இலங்கை ஆகாயவெளியில் உள்ள ஒரு பட்டணம் போல் விளங்குவதை, ஸ்ரீமானான வானரர் பார்த்தார். (19)

இராவணனால் ஆளப்படுவதும், விசுவகர்மாவினால் அமைக்கப்பட்டதுமான ஆகாயத்தில் மிதப்பதைப் போல் தோன்றும் அந்த நகரத்தை அனுமான் பார்த்தார். (20)

விசுவகர்மாவினால் மனப்பூர்வமான உற்சாகத்தோடு உண்டாக்கப்பட்ட ஒரு மடந்தையைப் போலிருந்த இலங்கையின் மதிற்சுவர்களின் அடிப்பாகத்தில் அமைந்திருந்த திண்ணைகளே, உடலின் இடைபாகம்; தூய நீர் நிறைந்த அகழிகளே புதிய ஆடை; மதிற்சுவர் மேல் வைக்கப்பட்டிருந்த பீரங்கி, சூலம் முதலியவைகளே கேசபாரம்; போர்க்கால உபயோகத்துக்காக மதிற்சுவரில் ஒதுக்கப்பட்டிருந்த இடங்களே ஆபரணங்கள். அதன் வடக்கு வாசலை அடைந்த ஆஞ்ஞநேயர் (மேற்கொண்டு செய்ய வேண்டிய காரியம் பற்றிச்) சிந்திக்கலானார். (21,22)

கைலாச சிகரம் போன்றது; ஆகாயத்தைத் தொடுவது போன்றது; மிக உயரமான உத்தம மாளிகைகளால் ஆகாயத்தில் பறப்பது போலிருந்தது; சர்ப்பங்களால் போகவதீ நகரம் காக்கப்படுவதைப் போல பயங்கரமான ராட்சஸர்களால் நிரம்பியிருந்தது; கற்பனைக்கும் எட்டாதது; நன்றாக அமைக்கப்பட்டது; ஒழுங்காக இருந்தது; முன்பு குபேரன் வசித்தது; மகாவிஷம் கொண்ட சர்ப்பங்களால் காக்கப்படும் மலைக்குகையைப் போல், கோரைப் பற்களைக் கொண்டவர்களும் சூலம்-பட்டிசம் ஏந்திய சூரர்களான ராட்சஸர்களால் பாதுகாக்கப்படுவதுமான இலங்கையையும், திட்டமாக அமைக்கப்பட்ட காவல் கட்டுப்பாடுகளையும், சுற்றியிருந்த பெருங்கடலையும் பயங்கரமான விரோதி இராவணனையும் எண்ணிப் பார்த்து வானரர் பெருங்கவலைக்கு உள்ளானார். (23-26)

வானரர்கள் இங்கே வந்தாலுமே, பலன் அடையாமற் போவார்கள். தேவர்களாலும் யுத்தம் செய்து வெற்றி கொள்ளக்கூடியது அல்ல, இலங்கை. (27)

நுழைய முடியாத அரண்களைக் கொண்ட இராவணன் ஆண்டு வருகிற இந்த இலங்கையை புஜபலபராக்கிரமசாலியான அந்த இராகவனே வந்தடைந்தாலும், அவர் என்ன செய்வார்? (28)

- அவகாஸோ ந ஸாந்த்வஸ்ய ராக்ஷஸேஷ்வபி₄க₃ம்யதே ।
ந த₃நஸ்ய ந பே₄த₃ஸ்ய நைவ யுத்₃த₄ஸ்ய த்₃ருஸ்யதே ॥ 29
- சதுர்ணாமேவ ஹி க₃திர்வாநராணாம் மஹாத்மநாம் ।
வ₃ாலிபுத்ரஸ்ய நீலஸ்ய மம ராஜ்ஞஸ்ச தீ₄மத: ॥ 30
- யாவஜ்ஜாநாமி வைதே₃ஹீம் யதி₃ ஜீவதி வா ந வா ।
தத்ரைவ சிந்தயிஷ்யாமி த்₃ருஷ்ட்வா தாம் ஜநகாத்மஜாம் ॥ 31
- தத: ஸ சிந்தயாமாஸ முஹூர்தம் கபிகுஞ்ஜர: ।
கி₃ரிஸ்ருங்கே₃ ஸ்தி₂தஸ்தஸ்மிந் ராமஸ்யாப்₄யுத₃யே ரத: ॥ 32
- அநேந ரூபேண மயா ந ஸக்யா ரக்ஷஸாம் புரீ ।
ப்ரவேஷ்டும் ராக்ஷஸைர்கு₃ப்தா க்ருரார்ப₃லஸமந்விதை: ॥ 33
- உக்₃ரௌஜஸோ மஹாவீர்யா ப₃லவந்தஸ்ச ராக்ஷஸா: ।
வஞ்சநீயா மயா ஸர்வே ஜாநகீம் பரிமார்க₃தா ॥ 34
- லக்ஷயாலக்ஷயேண ரூபேண ராத்ரௌ லங்காபுரீ மயா ।
ப்ரவேஷ்டும் ப்ராப்தகாலோ மே க்ருத்யம் ஸாத₄யிதும் மஹத் ॥ 35
- தாம் புரீம் தாத்₃ருஸீம் த்₃ருஷ்ட்வா து₃ராத₄ர்ஷாம் ஸுராஸுரை: ।
ஹநூமாம்ஸ்சிந்தயாமாஸ விநி:ஸ்வஸ்ய முஹூர்முஹு: ॥ 36
- கேநோபாயேந பஸ்யேயம் மைதி₂லீம் ஜநகாத்மஜாம் ।
அத்₃ருஷ்டோ ராக்ஷஸேந்த்₃ரேண ராவணேந து₃ராத்மநா ॥ 37
- ந விநஸ்யேத் கத₂ம் கார்யம் ராமஸ்ய விதி₃தாத்மந: ।
ஏகாமேகஸ்ச பஸ்யேயம் ரஹிதே ஜநகாத்மஜாம் ॥ 38
- பூ₄தாஸ்சார்த₂ா விபத்₃யந்தே தே₃ஸகாலவிரோதி₄தா: ।
விக்லவம் தூ₃தமாஸாத்₃ய தம: ஸூர்யோத₃யே யத₂ா ॥ 39
- அர்த₂ாநர்த₂ாந்தரே புத்₃தி₄ர்நிஸ்சிதாபி ந ஸோப₄தே ।
க₄ாதயந்தி ஹி கார்யாணி தூ₃தா: பண்டி₃தமாநிந: ॥ 40
- ந விநஸ்யேத் கத₂ம் கார்யம் வைக்லவ்யம் ந கத₂ம் ப₄வேத் ।
லங்க₄நம் ச ஸமுத்₃ரஸ்ய கத₂ம் நு ந ப₄வேத்₃வ்ருத₂ா ॥ 41
- மயி த்₃ருஷ்டே து ரக்ஷோபீ₄ ராமஸ்ய விதி₃தாத்மந: ।
ப₄வேத்₃வ்யர்த₂மித₃ம் கார்யம் ராவணாநர்த₂மிச்ச₂த: ॥ 42
- ந ஹி ஸக்யம் க்வசித் ஸ்த₂ாதுமவிக்ருாதேந ராக்ஷஸை: ।
அபி ராக்ஷஸரூபேண கிமுதாந்யேந கேநசித் ॥ 43

(தமோ குணமுள்ள) ராட்சஸர்களுடன், சமாதானம் என்ற பேச்சுக்கே இடமில்லை; செல்வச் செழிப்புடன் இருப்பதால், தானத்துக்கும் இடமில்லை; மிகுந்த பலபராக்கிரமங்களில் இறுமாப்புக் கொண்டிருக்கும் இவர்களிடையே பேதம் விளைவிக்கவும் முடியாது; அறிவும் ஆற்றலும் கொண்டவர்களாதலால், யுத்தம் என்ற உபாயமும் இங்கே பயன்படாது. (29)

வானரர்களுள் மகாத்மாக்களான நால்வருக்குத்தான் - வாலி மைந்தன் அங்கதன், நீலன், நான், அறிவிற் சிறந்த அரசன் சுக்ரீவன் ஆகியவர்களுக்குத் தான் - இங்கு வரக்கூடிய திறன் உண்டு. (30)

வைதேகி உயிரோடு இருக்கிறாளா, இல்லையா? - என்பதை முதலில் தெரிந்து கொள்கிறேன்; ஜனககுமாரியைப் பார்த்த பிறகு, இவைகளைப் பற்றியெல்லாம் ஆலோசிக்கலாம்'. (31)

பின்னர், சிறிதுநேரம் மலைச் சிகரத்தில் உட்கார்ந்து கொண்டு, இராமனுடைய சேஷமத்தில் நோக்கமுடைய வானரவேழமான அவர் சிந்திக்கத் தொடங்கினார். (32)

கொடியவர்களும், ஆற்றல் படைத்தவர்களுமான ராட்சஸர்களால் காவல் காக்கப்படுவதுமான இந்த ராட்சஸ நகரம், என்னுடைய இதே உருவத்தோடு நுழைய முடியாதது. (33)

அரக்கர்கள் எல்லோரும் பேராண்மையுடையவர்கள்; மகாவீரர்கள்; பலசாலிகள். எனவே, ஜானகியைத் தேடுகிற என்னால் ஏமாற்றத் தக்கவர்கள். (நேரான வழியைக் கடைப்பிடித்தால், வந்த காரியம் கெட்டுப் போகும் - என்றபடி) (34)

(பிறரால் பார்க்கப்படக்கூடிய பெரிய உருவத்துடன் சென்றால், ராட்சஸர்கள் என்னைக் கண்டு கொள்வார்கள்; யார் கண்ணிலும் படாத மிகச் சிறிய உருவத்தை எடுத்துக் கொண்டால், இலங்கை முழுவதையும் சுற்றிப் பார்க்க முடியாது. ஆகவே) கண்ணுக்குப் புலப்படாத உருவத்தில் இரவு நேரத்தில் இலங்காபுரியினுள் புகுவதற்கும், மகத்தான அருஞ்செயலை நிறைவேற்றுவதற்கும் தக்க தருணம் வந்துள்ளது. (35)

தேவாசுரர்களாலும் வெற்றி கொள்ள முடியாத அப்படிப்பட்ட நகரத்தைப் பார்த்து மிகவும் கவலையோடு பெருமூச்சு விட்டுக் கொண்டு சிந்தனையில் ஆழ்ந்தார் ஆஞ்சநேயர். (36)

தீயவனும், ராட்சஸ மன்னனுமான இராவணனால் பார்க்கப்படாமல், ஜனகர் புதல்வியான மைதிலியை நான் எந்த உபாயத்தால் காண்பேன்? (37)

உலகப் புகழ்பெற்ற இராமனுடைய காரியம் கெட்டுப் போகாமலிருக்க (அதற்கேற்றபடி) ஜனககுமாரியை வேறு ஒருவரும் இல்லாத நேரத்தில் நான் பார்ப்பதற்கு வழி என்ன? (38)

விவேகமில்லாத தூதனிடம் ஒப்படைக்கப்பட்ட காரியங்கள், இடம்-காலம் வேறுபட்டு விட்டால், முடியும் தறுவாயில் உள்ளவை கூட, அவனால் தகுந்தபடி நடந்து கொள்ள முடியாததால், சூரியோதய கால இருள்போல், அழிந்து போகின்றன. (39)

செய்யத் தக்கது; செய்யத் தகாதது என்று (தீர்க்காலோசனைக்குப் பின், எஜமானரால்) முடிவு செய்யப்பட்டவைகளும் (விவேகமில்லாத தூதனிடம் ஒப்படைக்கப்பட்ட காரியங்களும்) வெற்றி அடைவதில்லை; தங்களை மகாபுத்திசாலிகள் என்று நினைத்துக் கொள்ளும் தூதர்கள், காரியங்களை அழித்து விடுகிறார்கள். (40)

காரியம் எவ்வாறு கெட்டுப் போகாமலிருக்கும்? அச்சம் எப்படி ஏற்படாமலிருக்கும்? பெருங்கடலைத் தாண்டி வந்ததும் எப்படி வீணாகிப் போகாமலிருக்கும்? (41)

ராட்சஸர்களால் நான் பார்க்கப்பட்டால் இராவணனுடைய அழிவை விரும்புகிறவரும், உலகப் புகழ் பெற்றவருமான இராமனுடைய இந்தக் காரியம் உருப்படாமற் போகும். (42)

நான் ராட்சஸ வடிவத்தை எடுத்துக் கொண்டாலும் ராட்சஸர்களால் அறியப்படாமல் ஒருக்காலும் இருக்கவே முடியாது; வேறு உருவத்தை எடுத்துக் கொண்டால் என்னை மிகச் சுலபமாகக் கண்டுபிடித்து விடுவார்கள் என்பதைச் சொல்லவும் வேண்டுமா? (43)

- வாயுரப்யத்ர நாஜ்ஞாதஸ்சரேதி₃தி மதிர்மம ।
ந ஹ்யஸ்த்யவிதி₃தம் கிஞ்சித்₃ராசுஸாநாம் ப₃லீயஸாம் ॥ 44
- இஹாஹம் யதி₃ திஷ்ட₂யாமி ஸ்வேந ரூபேண ஸம்வ்ருத: ।
விநாஸமுபயாஸ்யாமி ப₄ர்துரர்த₂ஸ்ச ஹீயதே ॥ 45
- தத₃ஹம் ஸ்வேந ரூபேண ரஜந்யாம் ஹ்ரஸ்வதாம் க₃த: ।
லங்காமபி₄க₃மிஷ்யாமி ராக₄வஸ்யார்த₂ஸித்த₄யே ॥ 46
- ராவணஸ்ய புரீம் ராத்ரௌ ப்ரவிஸ்ய ஸுது₃ராஸத₃யாம் ।
விசிந்வந் ப₄வநம் ஸர்வம் த்₃ரக்ஷ்யாமி ஜநகாத்மஜாம் ॥ 47
- இதி ஸஞ்சிந்த்ய ஹநுமாந் ஸூர்யஸ்யாஸ்தமயம் கபி: ।
ஆசகாங்ஷே தத₃ா வீரோ வைதே₃ஹ்யா த்₃ர்ஸநோத்ஸுக: ॥ 48
- ஸூர்யே சாஸ்தம் க₃தே ராத்ரௌ தே₃ஹம் ஸங்க்ஷிப்ய மாருதி: ।
ப்ருஷத₃ம்ஸகமாத்ர: ஸந் ப₃பூ₄வாத்₃ப₄தத₃ர்ஸந: ॥ 49
- ப்ரதே₃ஷகாலே ஹநுமாந் தூர்ணமுத்ப்லுத்ய வீர்யவாந் ।
ப்ரவிவேஸ புரீம் ரம்யாம் ஸுவிப₄க்தமஹாபத₂யாம் ॥ 50
- ப்ராஸாத₃மாலாவிததாம் ஸ்தம்பை₄: காஞ்சநராஜதை: ।
ஸாதகும்ப₄மயைர்ஜாலை: க₃ந்த₄ர்வநக₃ரோபமாம் ॥ 51
- ஸப்தபெ₄ளமாஷ்டபெ₄ளமைஸ்ச ஸ த₃த₃ர்ஸ மஹாபுரீம் ।
தலை: ஸ்ப₂ாடிகஸங்கீர்ணை: கார்தஸ்வரவிபூ₄ஷிதை: ॥ 52
- வைரூ₃ர்யமணிசித்ரைஸ்ச முக்தாஜாலவிராஜிதை: ।
தலை: ஸுஸுபி₄ரே தாநி ப₄வநாந்யத்ர ரக்ஷஸாம் ॥ 53
- காஞ்சநாநி விசித்ராணி தோரணாநி ச ரக்ஷஸாம் ।
லங்காமுத்₃யோதயாமாஸு: ஸர்வத: ஸமலங்க்ருதாம் ॥ 54
- அசிந்த்யாமத்₃பூ₄தாகாராம் த்₃ருஷ்ட்வா லங்காம் மஹாகபி: ।
ஆஸீத்₃விஷ்ணுணோ ஹ்ருஷ்டஸ்ச வைதே₃ஹ்யா த்₃ர்ஸநோத்ஸுக: ॥ 55
- ஸ பாண்டரோத்₃வித்த₄விமாநமாலிநீம்
மஹார்ஹஜாம்பூ₃நத₃ஜாலதோரணாம் ।
யஸஸ்விநீம் ராவணப₃ாஹுபாலிதாம்
க்ஷபாசரைர்பீ₄மப₃லை: ஸமாவ்ருதாம் ॥ 56
- சந்த்₃ரோ஽பி ஸாசிவ்யமிவாஸ்ய குர்வந்
தாராக₃ணைர்மத்₄யக₃தோ விராஜந் ।
ஜ்யோத்ஸ்நாவிதாநேந விதத்ய லோகம்
உத்திஷ்ட₂தே நைகஸஹஸ்ரரஸ்மி: ॥ 57

காற்றுக் கூட, இங்கு, பிறரால் அறியப்படாமல் வீச முடியாது என்று நான் திடமாக எண்ணுகிறேன். பெரும்பலசாலிகளான அரக்கர்களால் அறியப்படாத எதுவும் இங்கு இல்லை. (44)

நான் இங்கு என்னுடைய இந்தப் பெரிய சுயரூபத்தோடு நின்று கொண்டிருந்தேனே யானால், நாசத்தை அடைவேன்; தலைவருடைய காரியமும் கெட்டுப் போகும். (45)

ஆகவே, என்னுடைய சுயவடிவத்தை (இதே வானர வடிவத்தை) சுருக்கிக் கொண்டு இராகவனுடைய லட்சியம் நிறைவேறுவதற்காக (இரவு நேரத்தில்) இலங்கைக்குள் புகப் போகிறேன். (46)

நெருங்க முடியாத இராவணனுடைய பட்டணத்திற்குள் இரவில் புகுந்து, எல்லா மாளிகைகளிலும் ஜனக குமாரியைத் தேடிப் பார்க்கப் போகிறேன். (47)

இவ்வாறு, ஆலோசித்து முடிவு செய்த அந்த வீர வானரர் அனுமார், வைதேகியைக் காண்பதில் துடிப்புடையவராக, சூரியன் மறைவதை எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்தார். (48)

சூரியன் அஸ்தமித்து இரவு வந்தவுடன் மாருதி தன் உடலை ஒரு பூனையளவுக்குச் சுருக்கிக் கொண்டு ஆச்சரியப்படத்தக்க விதமாக விளங்கினார். (49)

பிரதோஷ காலத்தில், வீர்யவானான அனுமான் வேகமாகத் தாவி, செம்மையாக வகுக்கப்பட்ட நெடுஞ்சாலைகளை உடையதும் அழகியதுமான பட்டணத்துக்குள் பிரவேசித்தார். (50)

அந்த நகரத்தில் மாளிகைகள் வரிசையாக இருந்தன; தங்க-வெள்ளித் தூண்களாலும், தங்கச் சாளரங்களாலும் நிறைந்த ஏழு மாடிக் கட்டடங்களாலும் எட்டு மாடிக் கட்டடங்களாலும், ஸ்படிகத்தால் தளவரிசை செய்யப்பட்டு, சுவர்ணத்தால் இழைக்கப்பட்ட தரைகளையும் கந்தர்வ நகரத்துக்கு ஒப்பானதுமான பெரும் பட்டணத்தை அவர் பார்த்தார். (51,52)

அங்கு ராட்சஸர்களுடைய மாளிகைகள் வைரீர்யமணிகளால் அலங்கரிக்கப்பட்டு ஏராளமான முத்துக்களால் இழைக்கப்பட்டதுமான தளவரிசைகளால் சிறப்பாக விளங்கின. (53)

நாற்புறத்திலும் அலங்கரிக்கப்பட்ட விசித்திரமான தங்கத் தோரணங்கள் ராட்சஸ நகரத்தைப் பிரகாசப்படுத்திக் கொண்டிருந்தன. (54)

நினைத்துப் பார்க்க முடியாததும், அற்புதமான வடிவம் உடையதும், வெண்மை நிறமுள்ள மாடிகளின் வரிசையை உடையதும். விலை மதிக்க முடியாத பொற்சாளரங்களையுடைய நுழைவாயிலை உடையதும், கீர்த்தி வாய்ந்ததும், இராவணனுடைய புஜங்களால் பாதுகாக்கப்படுவதும் பயங்கரமான பலம் கொண்ட இராச்சுற்றிகளான ராட்சஸர்களால் சூழப்பட்டதுமான இலங்கையைக் கண்டு, (இவ்வளவு கட்டுப்படாடான நகரத்தில் நான் எவ்வாறு சீதையைத் தேடுவேன்? என்று) அனுமான் கவலை அடைந்தார்; வைதேகியைப் பார்ப்பதில் உள்ள ஆர்வத்தால் சந்தோஷமும் அடைந்தார். (55,56)

சந்திரனும், இவருக்கு உதவி செய்வதைப் போல, நட்சத்திரக் கூட்டங்களின் நடுவில் பிரகாசித்துக் கொண்டு, ஒளிக் குடையால் உலகத்தைப் பிரகாசப்படுத்தியவாறு ஆயிரக்கணக்கான கிரணங்களுடன் உதயமாகிறான். (உதயமானான் - என்றபடி) (57)

ஸங்க₂ப்ரப₄ம் சநீரம்ருணாலவர்ணம்

உத₃க₃ச்ச₂மாநம் வ்யவப₄ஸமாநம் ।

த₃த₃ர்ஸ சந்த₃ரம் ஸ கபிப்ரவீர:

போப்லுரயமாநம் ஸரஸீவ ஹம்ஸம் ॥

58

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத்₃ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதி₃காவ்யே
ஸுந்த₃ரகாண்டே₃ த்விதீயஸ்ஸர்க₃: (2) ॥

த்ருதீயஸ்ஸர்க₃:

லங்கா விஜய:

ஸ லம்ப₃ஸிக₂ரே லம்பே₃ லம்ப₃தோயத₃ஸந்நிபே₄ ।

ஸத்த்வமாஸ்த₂ாய மேத₄ாவீ ஹநுமாந் மாருதாத்மஜ: ॥

1

நிஸி லங்காம் மஹாஸத்த்வோ விவேஸ கபிகுஞ்ஜர: ।

ரம்யகாநநதோயாட்₄யாம் புரீம் ராவணபாலிதாம் ॥

2

ஸாரத₃அம்புத₄ர-ப்ரக்₂யைர்ப₄வநைருபஸோபி₄தாம் ।

ஸாக₃ரோபமநிர்கே₄ஷாம் ஸாக₃ராநிலஸேவிதாம் ॥

3

ஸுபுஷ்டப₃லஸங்கு₃ப்தாம் யதை₂வ விடபாவதீம் ।

சாருதோரணநிர்யூஹாம் பாண்ட₃ரத்₃வாரதோரணாம் ॥

4

பு₄ஜக₃ாசரிதாம் கு₃ப்தாம் ஸுப₄ாம் பே₄ாக₃வதீமிவ ।

தாம் ஸவித்₃யுத்₃க₄நாகீர்ணாம் ஜ்யோதிர்க₃ணநிஷேவிதாம் ॥

5

மந்த₃மாருதஸஞ்சாராம் யத₂ா சாப்யமராவதீம் ।

ஸாதகும்பே₄ந மஹதா ப்ராகாரேணாபி₄ஸம்வ்ருதாம் ॥

6

கிங்கிணீஜாலகே₄ஷாபி₄: பதாகாபி₄ரலங்க்ருதாம் ।

ஆஸாத்₃ய ஸஹஸா ஹ்ருஷ்ட: ப்ராகாரமபி₄பேதி₃வாந் ॥

7

விஸ்மயாவிஷ்டஹ்ருத₃ய: புரீமாலோக்ய ஸர்வத: ।

ஜாம்பூநத₃மயைர் த்₃வாரை: வைடூர்யக்ருதவேதி₃கை: ॥

8

வஜ்ரஸ்ப₂டிகமுக்ந்தாபி₄ர்மணிகுட்டிமபூ₄ஷிதை: ।

தப்தஹாடகநிர்யூஹை ராஜதாமலபாண்ட₃ரை: ॥

9

வைடூர்யதலஸோபாநை: ஸ்ப₂ாடிகாந்தரபாம்ஸுபி₄: ।

சாருஸஞ்ஜவநோபேதை: க₂மிவோத்பதிதை: ஸுபை₄: ॥

10

க்ரௌஞ்சப₃ர்ஹிணஸங்கு₄ஷ்டை: ராஜஹம்ஸநிஷேவிதை: ।

தூர்யாப₄ரணநிர்கே₄ஷை: ஸர்வத: ப்ரதிநாதி₃தாம் ॥

11

வஸ்வோகஸாராப்ரதிமாம் ஸமீக்ஷய நக₃ரீம் தத: ।

க₂மிவோத்பதிதாம் லங்காம் ஜஹர்ஷ ஹநுமாந் கபி: ॥

12

தாம் ஸமீக்ஷய புரீம் லங்காம் ராக்ஷஸாதி₄பதே: ஸுப₄ாம் ।

அநுத்தமாம் ருத்₃தி₄மதீம் சிந்தயாமாஸ வீர்யவாந் ॥

13

வெண்சங்கு போன்ற காந்தி உள்ளதும், பால் மற்றும் தாமரைத் தண்டுகளின் நிறத்தை வெளிப்படுத்துவதும், உயரே சென்று கொண்டு மிகவும் ஒளிவீசுவதும் ஏரியில் நீந்தும் அன்னப் பறவையைப் போல் விளங்குவதுமான சந்திரனை வானவீரர் பார்த்தார். (58)

ஆதிகாவ்யமான ஸ்ரீமத் இராமாயணம்
சுந்தரகாண்டத்தில் இரண்டாம் ஸர்க்கம் நிறைவடைந்தது (2).

ஸர்க்கம் 3 இலங்காதேவியை ஜெயித்தல்

வாயுகுமாரரும் மகாபலசாலியும், பேரறிவாளருமான அனுமான், தொங்குகின்ற மேகம் போன்றதும், அகலமான முடிப்பகுதியை உடையதுமான லம்பம் என்னும் மலையில் அமைந்ததும், அழகிய வனம்-நீர்நிலைகள் உடையதும் இராவணனால் பாதுகாக்கப்பட்டதுமான இலங்கைக்குள் இரவு வேளையில் நுழைந்தார். (1,2)

சரத்கால மேகம் போன்ற வெண்மையான மாளிகைகளால் சோபிப்பது; பெருங்கடலின் பேரிரைச்சலைப் போன்று பேரொலியோடு விளங்குவது; கடற்காற்று வீசுவது; வலிமை பொருந்திய படைவீரர்களால் பாதுகாக்கப்படுவது; அளகாபுரியைப் போன்றது; அழகிய தோரண வாயில்களில் மதயானைகள் நிறுத்தப்பட்டிருப்பது; வெண்மையான நுழைவாயில்களை உடையது; சர்ப்பங்கள் வாழும் போகவதி நகரத்தைப் போல், மிகவும் காவல் உள்ளது; மங்களமானது; மின்னல் கொடிகளுடன் கூடிய மேகக் கூட்டங்களால் சூழப்பட்டது; ஒளிப் பிழம்புகளால் பிரகாசமாக இருப்பது; குளிர்ந்த காற்று மெதுவாக வீசிக் கொண்டிருப்பது; அமராவதிப் பட்டணத்தைப் போன்றது; தங்கமயமான பெரும் மதிற்சுவர்களால் சூழப்பட்டது; பொருத்தப்பட்ட சிறுமணிகளின் ஒலியுடன் கூடிய கொடிக்கம்பத்தினால் அலங்கரிக்கப்பட்டது - இத்தகைய இலங்காபுரியை அடைந்து மனமகிழ்ச்சியுடன் மதிற்சுவரின் மேல் விரைவாக ஏறினார். (3-7)

அந்த நகரத்தை நானாபக்கத்திலிருந்தும் மிக்க ஆச்சரியத்துடன் பார்த்தார். தங்கமயமான வாயிற்படிகள்; வைடூர்யத்தால் செய்யப்பட்ட மேடைகள்; வைரம், ஸ்படிகம், முத்து, ரத்தினங்களால் அமைக்கப்பட்ட திண்ணைகள்; உருக்கிய தங்கத்தால் செய்யப்பட்ட யானைச் சிற்பங்கள்; மாசு மருவற்ற வெள்ளி போன்ற வெண்மையான வைடூரியம் இழைக்கப்பட்ட படிக்கட்டுக்கள்; இடைவெளிகளில் ஸ்படிகப் பொடியின் பூச்சு; நாற்புறங்களிலும் அழகிய தாழ்வாரங்கள்; ஆகாயத்திலிருந்து விழுந்ததைப் போலிருந்தது; மங்களகரமானது; கிரௌஞ்சம் மயில்களின் அகவல்கள் கூடியது; அரச அன்னங்கள் வசிப்பது; இசைக் கருவிகள், அணிகலன்களின் ஓசைகள் எங்கும் எதிரொலிக்கப்படுவது; குபேரபுரியின் மறுபதிப்புப் போன்றதும் ஆகாயத்தில் தோன்றியதைப் போன்றதுமான இலங்கைப் பட்டணத்தைப் பார்த்த அனுமான் மிகவும் சந்தோஷித்தார். (8-12)

ராட்சஸாதிபதியின் பட்டணமான மிகச் சிறந்த, மிகச் செழுமையான, மங்களமான அந்த இலங்கை நகரத்தைப் பார்த்து வீரவானான அனுமான் சிந்திக்கத் தொடங்கினார். (13)

- நேயமந்யேந நக₃ரீ ஸக்யா த₄ர்ஷயிதும் ப₃லாத் ।
ரக்ஷிதா ராவணப₃லைருத்₃யதாயுத₄த₄ாரிபி₄ : ॥ 14
- குமுத₃ாங்க₃த₃யோர்வாபி ஸுஷேணஸ்ய மஹாகபே : ।
ப்ரஸித்₃தே₄யம் ப₄வேத்₃பூ₄மி: மைந்த₃த்₃விவித₃யோரபி ॥ 15
- விவஸ்வதஸ்-தநூஜஸ்ய ஹரேஸ்ச குஸபர்வண: ।
ருக்ஷஸ்ய கேதுமாலஸ்ய மம சைவ க₃திர்ப₄வேத் ॥ 16
- ஸமீக்ஷய ச மஹாப₃ாஹு ராக₄வஸ்ய பராக்ரமம் ।
லக்ஷ்மணஸ்ய ச விக்ராந்தம் அப₄வத் ப்ரீதிமாந் கபி: ॥ 17
- தாம் ரத்நவஸநோபேதாம் கே₃ஷ்ட₂ாக₃ாராவதம்ஸகாம் ।
யந்த்ராக₃ாரஸ்தநீம்ருத்₃த₄ாம் ப்ரமத₃ாமிவ பூ₄ஷிதாம் ॥ 18
- தாம் நஷ்டதிமிராம் தீ₃பைர்ப₄ாஸ்வரைஸ்ச மஹாக்₃ருஹை: ।
நக₃ரீம் ராக்ஷஸேந்த்₃ரஸ்ய த₃த₃ர்ஸ ஸ மஹாகபி: ॥ 19
- அத₂ ஸா ஹரிஸார்தூ₃லம் ப்ரவிஸந்தம் மஹாப₃லம் ।
நக₃ரீ ஸ்வேந ரூபேண த₃த₃ர்ஸ பவநாத்மஜம் ॥ 20
- ஸா தம் ஹரிவரம் த்₃ருஷ்ட்வா லங்கா ராவணபாலிதா ।
ஸ்வயமேவோத்தி₂தா தத்ர விக்ருதாநநத₃ர்ஸநா ॥ 21
- புரஸ்தாத் கபிவர்யஸ்ய வாயுஸௌநோரதிஷ்ட₂த ।
முஞ்சமாநா மஹாநாத₃மப்₃ரவீத் பவநாத்மஜம் ॥ 22
- கஸ்த்வம் கேந ச கார்யேண இஹ ப்ராப்தோ வநாலய ।
கத₂யஸ்வேஹ யத் தத்வம் யாவத்ப்ராணா த₄ரந்தி தே ॥ 23
- ந ஸக்யா க₂ல்வியம் லங்கா ப்ரவேஷ்டும் வாநர த்வயா ।
ரக்ஷிதா ராவணப₃லைரபி₄கு₃ப்தா ஸமந்தத: ॥ 24
- அத₂ தாமப்₃ரவீத்₃வீரோ ஹநுமாநக்₃ரத: ஸ்தி₂தாம் ।
கத₂யிஷ்யாமி தே தத்த்வம் யந்மாம் த்வம் பரிப்ருச்ச₂ஸி ॥ 25
- கா த்வம் விருபநயநா புரத்₃வாரேவதிஷ்ட₂ஸே ।
கிமர்த₂ம் சாபி மாம் ருத்₃த₄வா நிர்ப₄ர்த்ஸயஸி த₃ாருணா ॥ 26
- ஹநூமத்₃வசநம் ஸ்ருத்வா லங்கா ஸா காமரூபிணீ ।
உவாச வசநம் க்ருத்₃த₄ா பருஷம் பவநாத்மஜம் ॥ 27
- அஹம் ராக்ஷஸராஜஸ்ய ராவணஸ்ய மஹாத்மந: ।
ஆஜ்ஞாப்ரதீக்ஷா து₃ர்த₄ர்ஷா ரக்ஷாமி நக₃ரீமிமாம் ॥ 28
- ந ஸக்யா மாமவஜ்ஞாய ப்ரவேஷ்டும் நக₃ரீ த்வயா ।
அத்₃ய ப்ராணை: பரித்யக்த: ஸ்வப்ஸ்யஸே நிஹதோ மயா ॥ 29

கையில் ஆயுதம் தாங்கி எப்போதும் விழிப்புடன் இருக்கும் இராவணனின் சைன்யத்தால் காவல் புரியப்படும் இந்த நகரம் வேறு எவராலும் கைப்பற்ற முடியாதது. (14)

குமுதன், அங்கதன், மகாவானரரான சுஷேணன், மைந்தன், த்விவிதன் ஆகியோரால், ஒருக்கால், இவ்விடத்துக்கு வரமுடியலாம். சூரிய குமாரன் சுகீவன், குசபர்வன் என்ற வானரன், ஜாம்பவான், கேதுமாலன், நான் - இவர்களால் தான் இந்த நகரத்துக்கு வர முடியும். (15,16)

பெருந்தோளரான அனுமான், இராகவனுடைய பராக்கிரமத்தையும் இலட்சுமணனுடைய பேராற்றலையும் எண்ணிப் பார்த்து மிகவும் திருப்தி அடைந்தவரானார். (அவர்களாலும் இங்கு வரக்கூடும் என்று நம்பிக்கை கொண்டார்.) (17)

அந்தச் செழுமையான இலங்கைப் பட்டணம், அலங்கரிக்கப்பட்ட ஒரு பெண்ணைப் போலிருந்தது. இலங்கை என்னும் பெண்ணுக்கு இரத்தினமயமான பிராகாரங்களே ஆடைகள்; பசு-குதிரை கட்டும் தொழுவங்களே, காதணிகள்; ஆயுதசாலைகளே நகில்கள். தீபங்களாலும் மிகவும் ஒளி வீசும் மாளிகைகளாலும் இருள் விலகிப் போயிருந்ததுமான ராட்சஸேந்திரனுடைய நகரத்தை அனுமான் பார்த்தார். (18,19)

அப்போது, அந்த நகர தேவதை சுயஉருவத்தோடு, மகாபலம் பொருந்தியவரும், வானரர்களுள் சிங்கம் போன்றவருமான வாயுகுமாரர் உள்ளே நுழைவதைப் பார்த்தான். (20)

இராவணனால் பாதுகாக்கப்பட்டவளும், பயங்கரமான முகத்துடன் கூடியவளுமான இலங்கை தேவதை, வானர சிரேஷ்டரைப் பார்த்து, தானே எழுந்து வந்தாள். (21)

(இலங்கா தேவி) அனுமான் எதிரில் வந்து நின்றாள். பெரும் சப்தத்தை எழுப்பிக் கொண்டு வாயு மைந்தரை நோக்கிக் கூறினாள். (22)

'வனத்தில் வசிப்பவனே! யார், நீ? எந்த வேலையாக இங்கு வந்திருக்கிறாய்? உடலில் உன் பிராணன் இருக்கும்போதே இப்பொழுதே உண்மையைக் கூறிவிடு. (23)

வானரரே! எல்லாப் பக்கங்களிலும் இராவண சேனைகளால் சூழப்பட்டு பாதுகாக்கப்படும் இந்த இலங்கைக்குள் உன்னால் புக முடியாது'. (24)

தன் எதிரில் நிற்கும் அவளைப் பார்த்து, வீரரான அனுமான் சொன்னார்: 'நீ கேட்ட கேள்விகளுக்கான உண்மையான பதிலை உனக்குச் சொல்லுவேன். (25)

அழகில்லாத கண்களை உடையவளே! நகரின் நுழைவாயிலில் வந்து நிற்கும் நீ யார்? பயங்கரமானவளே! எதற்காக என்னைத் தடுத்து நிறுத்தி பயமுறுத்திக் கொண்டிருக்கிறாய்?' (26)

இஷ்டப்படி உருவம் எடுக்கக் கூடிய அந்த இலங்காதேவி, அனுமானுடைய சொற்களைக் கேட்டு, கோபம் கொண்டு, அவரை நோக்கிக் கடுமையான வார்த்தைகளைச் சொன்னாள். (27)

'நான், ராட்சஸ மன்னரும், மகாத்மாவுமான இராவணனின் கட்டளைப்படி நடக்கும் பணியாள். வெல்லப்பட முடியாதவள்; இந்த நகரத்தைப் பாதுகாத்துக் கொண்டிருக்கிறேன். (28)

என்னை அலட்சியப்படுத்தி விட்டு உன்னால் இந்தப் பட்டணத்துக்குள் நுழைய முடியாது. இப்போது என்னால் கொல்லப்பட்டு, பிராணனைத் துறந்து பெருந்துயில் கொள்ளப் போகிறாய்! (29)

- அஹம் ஹி நக₃ரீ லங்கா ஸ்வயமேவ ப்லவங்க₃ம ।
ஸர்வத: பரிர்ஷாமி ஹ்யேதத்தே கதி₂தம் மயா ॥ 30
- லங்காயா வசநம் ஸ்ருத்வா ஹநூமாந் மாருதாத்மஜ: ।
யத்நவாந் ஸ ஹரிஸ்ரேஷ்ட₂: ஸ்தி₂த: ஸைல இவாபர: ॥ 31
- ஸ தாம் ஸ்த்ரீருபவிக்ருதாம் த்₃ருஷ்ட்வா வாநரபுங்க₃வ: ।
ஆப₃ப₄ஷே₅த₂ மேத₄வீ ஸத்த்வவாந் ப்லவக₃ர்ஷப₄: ॥ 32
- த்₃ர்ஷயாமி நக₃ரீம் லங்காம் ஸாட்டப்ராகாரதோரணாம் ।
இத்யர்த₂மிஹ ஸம்ப்ராப்த: பரம் கௌதூஹலம் ஹி மே ॥ 33
- வநாந்யுபவநாநீஹ லங்காயா: காநநாநி ச ।
ஸர்வதோ க்₃ருஹமுக₂யாநி த்₃ர்ஷ்டுமாக₃மநம் ஹி மே ॥ 34
- தஸ்ய தத்₃வசநம் ஸ்ருத்வா லங்கா ஸா காமருபிணீ ।
பூ₄ய ஏவ புநர்வாக்யம் ப₃ப₄ஷே பருஷாஷ்ரம் ॥ 35
- மாமநிர்ஜித்ய து₃ர்புத்₃தே₄ ராஷ்ணேஸ்வரபாலிதா ।
ந ஸக்யமத்₃ய தே த்₃ர்ஷ்டும் புரீயம் வாநராத₄ம ॥ 36
- தத: ஸ ஹரிஸார்தூ₃லஸ்தாமுவாச நிஸாசரீம் ।
த்₃ருஷ்ட்வா புரீமிமாம் ப₄த்₃ரே புநர்யாஸ்யே யத₂ாக₃தம் ॥ 37
- தத: க்ருத்வா மஹாநாதம் ஸா வை லங்கா ப₄யாவஹம் ।
தலேந வாநரஸ்ரேஷ்ட₂ம் தாட₃யாமாஸ வேகி₃தா ॥ 38
- தத: ஸ கபிஸார்தூ₃லோ லங்கயா தாடி₃தோ ப்₄ருஸம் ।
நநாத₃ ஸுமஹாநாத₃ம் வீர்யவாந் பவநாத்மஜ: ॥ 39
- தத: ஸம்வர்தயாமாஸ வாமஹஸ்தஸ்ய ஸோ₅ங்கு₃லீ: ।
முஷ்டிநாபி₄ஜக₄நைநாம் ஹநூமாந் க்ரோத₄மூர்சி₂த: ॥ 40
- ஸ்த்ரீ சேதி மந்யமாநேந நாதிக்ரோத₄: ஸ்வயம் க்ருத: ।
ஸா து தேந ப்ரஹாரேண விஹ்வலாங்கீ₃ நிஸாசரீ ॥ 41
- பபாத ஸஹஸா பூ₄மௌ விக்ருதாநநத₃ர்ஸநா ।
ததஸ்து ஹநுமாந் ப்ராஜ்ஞஸ்தாம் த்₃ருஷ்ட்வா விநிபாதிதாம் ॥ 42
- க்ருபாம் சகார தேஜஸ்வீ மந்யமாந: ஸ்த்ரீயம் து தாம் ।
ததோ வை ப்₄ருஸஸம்விக்₃நா லங்கா ஸா க₃த்₃க₃த₃ாஷ்ரம் ॥ 43
- உவாசாக₃ர்விதம் வாக்யம் ஹநுமந்தம் ப்லவங்க₃மம் ।
ப்ரஸீத₃ ஸுமஹாப₃ஷோ த்ராயஸ்வ ஹரிஸத்தம ॥ 44
- ஸமயே ஸௌம்ய திஷ்ட₃ந்தி ஸத்த்வவந்தோ மஹாப₃லா: ।
அஹம் து நக₃ரீ லங்கா ஸ்வயமேவ ப்லவங்க₃ம ॥ 45

வானரனே! இலங்கை நகரமான நான், உருவம் கொண்டு வந்திருக்கிறேன். நகரத்தின் எல்லாப் பக்கங்களிலும் நானே கவனமாய்க் காவல் புரிகிறேன். இந்த விபரங்களைத் தான் உனக்கு முன்னாலேயே சொல்லி விட்டேனே? (30)

இலங்கா தேவதையின் சொற்களைக் கேட்ட வாயுகுமாரரான அனுமார், ஒரு மகாபர்வதம் போல் நின்றனுகொண்டு, அவளை வெற்றி கொள்வதற்கான முன்னேற்பாட்டு முயற்சிகளைத் தனக்குள் மேற்கொண்டார். (31)

வானரர்களுள் காளை போன்றவரும், பெரும் வலிமை உடையவரும், பேரறிவாளியும் சிறந்த வானரருமான அவர், கோரமான பெண்ணுருவம் கொண்ட அவளைப் பார்த்துச் சொன்னார். (32)

'திண்ணைகள், மதிற்சுவர்கள், நுழைவாயில்களுடன் கூடிய இலங்கா நகரத்தைக் காண விரும்புகிறேன். அதற்காகவே இங்கு வந்திருக்கிறேன். இதைப் பார்ப்பதில் எனக்கு மிகவும் ஆர்வமிருக்கிறது. (33)

இயற்கையான காடுகளையும், செயற்கையான சிறு காடுகளையும் மலர்த் தோட்டங்களையும் இலங்கை முழுவதிலுமுள்ள முக்கியமான மாளிகைகளையும் பார்ப்பதற்காக நான் வந்திருக்கிறேன். (34)

அவருடைய சொற்களைக் கேட்டவுடன் இஷ்டப்படி உருவம் எடுக்கக் கூடியவளான இலங்கா மிகவும் கடுமையான வார்த்தைகளையே திரும்பவும் சொன்னாள். (35)

'வானரப் பதரே! கெடுமதியாளனே! அரக்கத் தலைவனால் பராமரிக்கப்படும் என்னை வெற்றி கொள்ளாமல் இந்த நகரத்தை நீ இப்போது பார்க்க முடியாது'. (36)

அந்த வானரச் சிங்கம் வினயத்துடன், அவளை நோக்கிக் கூறினார்: 'மங்கள மடந்தையே! இந்தப் பட்டணத்தைப் பார்த்துவிட்டு, வந்த வழியே திரும்பிப் போகிறேன்'. (37)

உடனே அந்த இலங்கா, பெரிதாக சப்தம் எழுப்பிக் கொண்டு, உள்ளங்கையால் வானரசிரேஷ்டரைப் பலமாகத் தாக்கினாள். (38)

வாயு குமாரரும் வானரர்களுள் சிங்கம் போன்றவரும் வீரியம் படைத்தவருமான அவர், இலங்கையால் மிகவும் பலமாகத் தாக்கப்பட்டு, மிகப் பெரிய சப்தத்தை எழுப்பினார். (39)

பிறகு, கோபத்தால் நிலைகுலைந்த அனுமார், இடது கை விரல்களை மடக்கி, முஷ்டியாகச் செய்து, அவளை விளையாட்டாகத் தாக்கினார். (40)

பெண் என்பதால் அவர் அதிகமாகக் கோபம் அடையவில்லை. என்றாலும், அந்தத் தாக்குதலால் அங்கம் குலுங்கிய அந்த ராட்சஸி பயங்கரமான தோற்றத்துடன் உடனே பூமியில் விழுந்தாள்.

அறிவாளியும், தேஜஸ்வியுமான அனுமார், கீழே விழுந்துவிட்ட அவளைப் பார்த்து பெண் என்ற காரணத்தால் இரக்கம் கொண்டார்.

மிகவும் கலங்கிப் போன அந்த இலங்கா தேவதை, இறுமாப்பு அடங்கி வானரரான அனுமாரிடம், தழுதழுக்கும் குரலில் சொன்னாள்.

'புஜபல பராக்கிரமம் உடையவரே! தயை கொள்வீராக. வானரப் பெரியோரே! காப்பாற்றுங்கள்.

சாந்த சீலரே! மகாபலம் கொண்டவர்களும் சத்வ குணமுடையவர்களும் (பெண்களை கொல்லக் கூடாது என்ற) பண்பின் எல்லையில் நிற்கிறார்கள். (41-44)

வானரரே! இலங்கா நகர தேவதையான நானே, உங்கள் பராக்கிரமத்தால் ஜெயிக்கப்பட்டவளாக இருக்கிறேன்.

- நிர்ஜிதாஹம் த்வயா வீர விக்ரமேண மஹாபுல ।
இத₃ம் ச தத்₂யம் ஸ்ருணு வை ப்ருவத்யா மே ஹரீஸ்வர ॥ 46
- ஸ்வயம்பு₄வா புரா த₃த்தம் வரத₃நம் யத₂ா மம ।
யத₃ா த்வாம் வாநர: கஸ்சித்₃விக்ரமாத்₃வஸமாநயேத் ॥ 47
- தத₃ா த்வயா ஹி விஜ்ஞேயம் ரக்ஷஸாம் ப₄யமாக₃தம் ।
ஸ ஹி மே ஸமய: ஸௌம்ய ப்ராப்தோ₅த்₃ய தவ த₃ர்ஸநாத் ॥ 48
- ஸ்வயம்பு₄விஹித: ஸத்யோ ந தஸ்யாஸ்தி வ்யதிக்ரம: ।
ஸீதாநிமித்தம் ராஜ்ஞஸ்து ராவணஸ்ய து₃ராத்மந: ॥ 49
- ரக்ஷஸாம் சைவ ஸர்வேஷாம் விநாஸ: ஸமுபஸ்தி₂த: ।
தத் ப்ரவிஸ்ய ஹரிஸ்ரேஷ்ட₂ புரீம் ராவணபாலிதாம் ।
வித₄த்ஸ்வ ஸர்வகார்யாணி யாநி யாநீஹ வாஞ்ச₂ஸி ॥ 50
- ப்ரவிஸ்ய ஸாபோபஹதாம் ஹரீஸ்வர
புரீம் ஸுப₄ாம் ராக்ஷஸமுக்த₂யபாலிதாம் ।
தி₃த்ருக்ஷயா த்வம் ஜநகாத்மஜாம் ஸதீம்
விமார்க₃ ஸர்வத்ர க₃தோ யத₂ாஸுக₂ம் ॥ 51

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத்₃ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதி₃காவ்யே
ஸுந்த₃ரகாண்டே₃ த்ருதீயஸ்ஸர்க₃: (3) ॥

சதுர்த₂ஸ்ஸர்க₃:

லங்காபுரீ ப்ரவேஸ:

- ஸ நிர்ஜித்ய புரீம் ஸ்ரேஷ்ட₂ாம் லங்காம் தாம் காமரூபிணீம் ।
விக்ரமேண மஹாதேஜா ஹநூமாந் கபிஸத்தம: ॥ 1
- அத்₃வாரேண மஹாப₃ாஹு: ப்ராகாரமபி₄புப்லுவே ।
நிஸி லங்காம் மஹாஸத்த்வோ விவேஸ கபிகுஞ்ஜர: ॥ 2
- ப்ரவிஸ்ய நக₃ரீம் லங்காம் கபிராஜஹிதங்கர: ।
சக்ரே₅த₂ பாத₃ம் ஸ்வயம் ச ஸத்ருணாம் ஸ து மூர்த₄நி ॥ 3
- ப்ரவிஷ்ட: ஸத்த்வஸம்பந்நோ நிஸாயாம் மாருதாத்மஜ: ।
ஸ மஹாபத₂மாஸ்த₂ாய முக்தபுஷ்பவிராஜிதம் ॥ 4
- ததஸ்து தாம் புரீம் லங்காம் ரம்யாமபி₄யயௌ கபி: ।
ஹஸிதோத்க்ருஷ்டநிநதை₃: தூர்யகே₄ஷபுரஸ்ஸரை: ॥ 5
- வஜ்ரங்குஸநிகாஸைஸ்ச வஜ்ரஜாலவிபூ₄ஷிதை: ।
க்ருஹமுக்த₂யை: புரீ ரம்யா ப₃ப₄ாஸே த்₃யௌரிவாம்பு₃தை₃: ॥ 6
- ப்ரஜ்ஜ்வால தத₃ா லங்கா ரக்ஷாகணக்ருஹை: ஸுபை₄: ।
ஸிதாப்₄ரஸத்ருஸைஸ்சித்ரை: பத்₃மஸ்வஸ்திகஸம்ஸ்தி₂தை: ॥ 7

வானரத் தலைவரே! நான் கூறப் போகும் உண்மையைக் கேளுங்கள். (45-46)

முன்னர், பிறும்மாவினால் எனக்கு ஒரு வரம் கொடுக்கப்பட்டது. 'எப்போது ஒரு வானரன் பராக்கிரமத்தினால் உன்னை அடக்குகிறானோ, அப்போது ராட்சஸர்களுக்கு அழிவு வந்து விட்டது என்பதை நீ உணர்ந்து கொள்'.

உங்களைப் பார்த்ததனால், அழகியவரே! அந்த வேளை (அழிவுக்காலம்) இப்போது எனக்கு வந்துவிட்டது (என்பது நிச்சயம்). (47-48)

பிறும்மாவினால் கொல்லப்பட்டது சத்தியமானது தான்; அதை மீறிச் செல்லுதல் என்பது இல்லை. சீதையைக் காரணமாகக் கொண்டு, கெடுமதியாளனான மன்னன் இராவணனுக்கும் எல்லா ராட்சஸர்களுக்கும் அழிவு வந்திருக்கிறது. ஆகவே, வானரசிரேஷ்டனே! இராவணனால் பரிபாலிக்கப்படும் நகரத்துக்குள் பிரவேசித்து, அங்கே என்னென்ன செய்ய விரும்புகிறீர்களோ, அந்தக் காரியங்களையெல்லாம் செய்து முடித்துக் கொள்ளுங்கள், (49-50)

வானரத் தலைவரே! சாபத்தினால் சீரழிக்கப்பட்டதும், ராட்சஸத் தலைவரால் பரிபாலிக்கப்படுவதும் மங்களமானதுமான நகரத்துக்குள் புகுந்து, எல்லா இடங்களுக்கும் இஷ்டப்படி சென்று, நீங்கள் பார்க்க விரும்பும் பதிவிரதையான ஜனககுமாரியை தேடுங்கள்'. (51)

ஆதிகாவ்யமான ஸ்ரீமத் இராமாயணம்
சுந்தரகாண்டத்தில் மூன்றாம் ஸர்க்கம் நிறைவடைந்தது (3).

ஸர்க்கம் 4

இலங்கையில் தேடியது

மகாதேஜஸ்வியும் முதன்மையான வானரருமான அனுமான், இஷ்டப்படி உருவம் எடுக்கக்கூடியவனும், சிறந்தவருமான இலங்காதேவியை தன்னுடைய பராக்கிரமத்தால் வென்று, வாயிற்படி இல்லாத இடத்தில் மதிற்சுவரைத் தாண்டினார். வானர வேழமும் மிகவும் தைரியமும் உடைய அவர், இரவு நேரத்தில் இலங்கைக்குள் புகுந்தார். (1,2)

வானரமன்னருக்கு நன்மை செய்பவரான அவர், இலங்கைப் பட்டணத்துக்குள் இடது காலை முன்வைத்துப் புகுந்தார்; அது எதிரிகளின் தலையில் கால் வைப்பது போலிருந்தது. (3)

இரவு நேரத்தில் பிரவேசித்த அந்த வாயுகுமாரர், மரங்களிலிருந்து உதிர்ந்த மலர்கள் அழகு செய்யும் ராஜபாட்டையின் வழியே சென்றார். (4)

தூர்ய வாத்தியத்தின் சப்தத்துடன், (மகிழ்ச்சியால்) அட்டகாசமாகச் சிரிக்கின்ற ஒலியும் கூடியதும் அழகியதுமான இலங்கைப் பட்டணத்துக்குள் வானரர் சென்றார். (5)

வஜ்ரம், அங்குசம் என்ற வீட்டு அமைப்பின்படி அமைக்கப்பட்டவைகளும், வைர மணிக்கூட்டங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டவைகளுமான சிறந்த மாளிகைகளால், அந்த அழகிய நகரம், மேகக் கூட்டங்களால் அழகாக விளங்கும் ஆகாயம் போல் பிரகாசித்தது. (6)

வெண்மேகங்கள் போல விளங்குபவைகளும், பத்மம், ஸ்வஸ்திகம், வர்தமானம் என்ற கட்டட விதிப்படி அமைக்கப்பட்டவைகளுமான வீடுகளால் எல்லாப் பக்கங்களிலும் சிங்காரிக்கப்பட்டிருந்தது. (பத்மம் - வட்ட வடிவில் அமைக்கப்பட்ட கட்டடம்; ஸ்வஸ்திகம் - கிழக்குப்புறத்தில் வாசற்படி இல்லாதது; மக்கள்-செல்வம் கொடுப்பது. வர்தமானம் - தெற்கில் வாசற்படி இல்லாதது; ஐசுவரியம் கொடுப்பது)

- வார்த₄மாநக்₃ருஹைஸ்சாபி ஸர்வத: ஸுவிபூ₄ஷிதா ।
தாம் சித்ரமால்யாப₄ரணாம் கபிராஜஹிதங்கர: ॥ 8
- ராக₄வார்த₂ம் சரந் ஸ்ரீமாந் த₃த₃ர்ஸ ச நநந்த₃ ச ।
ப₄வநாத்₃ ப₄வநம் க₃ச்ச₂ந் த₃த₃ர்ஸ பவநாத்மஜ: ॥ 9
- விவித₄ாக்ருதிருபாணி ப₄வநாநி ததஸ்தத: ।
ஸுஸ்ராவ மது₄ரம் கீ₃தம் த்ரிஸ்த₂நஸ்வரபூ₄ஷிதம் ॥ 10
- ஸ்த்ரீணாம் மத₃ஸம்ருத்₃த₄நாம் தி₃வி சாப்ஸரஸாமிவ ।
ஸுஸ்ராவ காஞ்சீநிநத₃ம் நூபுராணாம் ச நி:ஸ்வநம் ॥ 11
- ஸோபாநநிநத₃ம்ஸ்சைவ ப₄வநேஷு மஹாத்மநாம் ।
ஆஸ்பே₂டிதநிநாத₃ம்ஸ்ச க்ஷவேலிதாம்ஸ்ச ததஸ்தத: ॥ 12
- ஸுஸ்ராவ ஜபதாம் தத்ர மந்த்ராந் ரகேஷாக்ருஹேஷு வை ।
ஸ்வாத்₄யாயநிரதாம்ஸ்சைவ யாதுத₄நாந் த₃த₃ர்ஸ ஸ: ॥ 13
- ராவணஸ்தவஸம்யுக்தாந் க₃ர்ஜதோ ராக்ஷஸாநபி ।
ராஜமார்க₃ம் ஸமாவ்ருத்ய ஸ்தி₂தம் ரகேஷாப₃லம் மஹத் ॥ 14
- த₃த₃ர்ஸ மத்₄யமே கு₃ல்மே ராக்ஷஸஸ்ய சராந் ப₃ஹூந் ।
தீ₃க்ஷிதாந் ஜடிலாந் முண்ட₃ந் கே₃ஜிநாம்ப₃ரவாஸஸ: ॥ 15
- த₃ர்ப₄முஷ்டிப்ரஹரணாந் அக்₃நிகுண்ட₃யுத₄ம்ஸ்தத₂ ।
கூடமுத்₃க₃ரபாணீம்ஸ்ச த₃ண்ட₃யுத₄த₄ராநபி ॥ 16
- ஏகாக்ஷாநேககர்ணாம்ஸ்ச லம்பே₃த₃ரபயோத₄ராந் ।
கராலாந் பு₄க்₃நவக்த்ராம்ஸ்ச விகடாந் வாமநாம்ஸ்தத₂ ॥ 17
- த₄ந்விந: க₂ட்₃கி₃நஸ்சைவ ஸதக்₄நீமுஸலாயுத₄ந் ।
பரிகே₄த்தமஹஸ்தாம்ஸ்ச விசித்ரகவசோஜ்ஜ்வலாந் ॥ 18
- நாதிஸ்தூ₂லாந்நாதிக்ருஸாந் நாதிதீ₃ர்க₄திஹ்ரஸ்வகாந் ।
நாதிகெ₃ளராந் நாதிக்ருஷ்ணாந் நாதிகுப்₃ஜாந் ந வாமநாந் ॥ 19
- விருபாந் ப₃ஹுருபாம்ஸ்ச ஸுருபாம்ஸ்ச ஸுவர்சஸ: ।
பதாகாத்₄வஜினஸ்சைவ த₃த₃ர்ஸ விவித₄யுத₄ந் ॥ 20
- ஸக்திவ்ருக்ஷாயுத₄ம்ஸ்சைவ பட்டிஸாஸநித₄ரிண: ।
சேஷபணீபாஸஹஸ்தாம்ஸ்ச த₃த₃ர்ஸ ஸ மஹாகபி: ॥ 21
- ஸ்ரக்₃விணஸ்த்வநுலிப்தாம்ஸ்ச வராப₄ரணபூ₄ஷிதாந் ।
நாநாவேஷஸமாயுக்தாந் யத₂ஸ்வைரக₃தாந் ப₃ஹூந் ॥ 22
- தீக்ஷணஸூலத₄ராம்ஸ்சைவ வஜ்ரிணஸ்ச மஹாப₃லாந் ।
ஸதஸாஹஸ்ரமவ்யக்₃ரமாரக்ஷம் மத்₄யமம் கபி: ।
ரகேஷாதி₄பதிநிந்தி₃ஷ்டம் த₃த₃ர்ஸாந்த:புராக்₃ரத: ॥ 23

வானரத் தலைவன் சுகர்வனுக்கு நன்மையில் நாட்டமுள்ள ஸ்ரீமானான அனுமான், விசித்திரமான மாலைகளாலும், ஆபரணங்களாலும் அலங்கரிக்கப்பட்டிருந்த நகரத்தில் இராகவனின் காரியத்தின் பொருட்டு சுற்றித் திரிந்தார்; ஆனந்தமும் அடைந்தார்.

ஆங்காங்கே பற்பல வடிவங்களில் வீடுகள் விளங்கிக் கொண்டிருந்தன. வாயுகுமாரர் வீடுகள்தோறும் சென்று பார்த்தார். (7-9)

ஆகாயத்தில் அப்சரசுகளைப் போல், மதம் கொண்ட மாதர்களின், மூன்று ஸ்தானங்களில் உண்டாகும் (மார்பு, கழுத்து, தலை என்ற இடங்களில் தோன்றும்) மந்தர-மத்ய-தாரம் என்ற ஸ்வரங்களால் அணிசெய்யப் பெற்ற இனிய பாடல்களைக் கேட்டார். (10)

வானுலகில் உள்ள அப்சரசுகளைப் போன்று, மதங்கொண்ட பெண்கள் (நடந்து செல்லும்போது) ஒட்டியாணம் மற்றும் காற்சிலம்பின் ஒலிகளைக் கேட்டார். பெருந்தனக்காரர்களான ராட்சஸர்களுடைய வீடுகளில் படிகளில் ஏறும்போது உண்டான சப்தங்களையும், ஆங்காங்கு கைகளால் தோளில் தட்டிக் கொள்ளும் சப்தத்தையும் சிம்ம நாதத்தையும் கேட்டார்.

அங்கு ராட்சஸர்களுடைய வீடுகளில் ஜபிக்கப்படும் மந்திரங்களைக் கேட்டார்; வேதங்களை உருப்போடும் ராட்சஸர்களையும் இராவணனுடைய குணங்களைப் பாராட்டி முழங்கிக் கொண்டிருப்பவர்களையும் பார்த்தார்.

ராஜபாட்டையைச் சூழ்ந்து கொண்டு ராட்சஸப் படை நின்று கொண்டிருந்தது. (11-14)

நடுவிலிருந்த குல்மம் என்ற படைப் பிரிவில், பல ஒற்றர்களையும் பார்த்தார். (46 காலாள், 27 குதிரைகள், 9 யானை, 9 தேர் உடைய படைப்பிரிவு குல்மம் எனப்படும்.) யாகதீசையில் இருந்தவர்கள்; ஜடை போட்டுக் கொண்டிருந்தவர்கள்; மொட்டையானவர்கள்; பசு மாட்டுத்தோல் உடுத்தியவர்கள்; தர்ப முஷ்டியை ஆயுதமாக வைத்திருந்தவர்கள்; அக்னி குண்டத்தையே ஆயுதமாகக் கொண்டிருந்தவர்கள்; கூடம்-முத்கரம் என்னும் படைக்கருவியை ஏந்தியவர்கள்; பெரிய கழியையே ஆயுதமாகக் கொண்டவர்கள்; ஒற்றைக் கண் உடையவர்; ஒற்றைக் காது உடையவர்; தொங்குகின்ற வயிறு-மார்பு உடையவர்கள்; பயங்கரமானவர்கள்; கோணல் முகம் கொண்டவர்கள்; கரடுமுரடான அங்கங்களுடையவர்கள்; குள்ளர்கள்; வில்லேந்தியவர்கள்; வாள் ஏந்தியவர்கள்; பீரங்கி-உலக்கை ஏந்தியவர்கள்; இரும்புத் தடிகளை ஏந்தியவர்கள்; பலவகையான கவசங்களை அணிந்திருந்தவர்கள்; மிகவும் பருமனாக இல்லாதவர்கள்; மிகவும் இளைக்காதவர்கள்; அதிக உயரமாக இல்லாதவர்கள்; அதிகக் குள்ளமாக இல்லாதவர்கள்; அதிக வெண்மை நிறம் இல்லாதவர்கள்; அதிகக் கருமை நிறம் இல்லாதவர்கள்; அதிகக் கூனல் இல்லாதவர்கள்; அதிகக் குள்ளம் இல்லாதவர்கள்; விகாரமானவர்கள்; பல வடிவங்களை உடையவர்கள்; அழகானவர்கள்; ஆன்மதேஜஸ் உடையவர்கள்; பதாகைகளையும், கொடிகளையும் ஏந்தியவர்கள்; பல்வகை ஆயுதங்களைத் தரித்தவர்கள் ஆகியோரை அனுமான் பார்த்தார். (15,20)

வேல்-மரங்களையே ஆயுதமாகக் கொண்டவர்களையும், பட்டிசம்-அக்னி ஆகியவை களைத் தரித்தவர்களையும் நீண்ட கயிற்றை வைத்திருப்பவர்களையும் அனுமான் கண்டார். (21)

மலர்மாலை அணிந்தவர்களையும் சந்தனம் பூசியவர்களையும் உயர்ந்த அணிகலன்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டவர்களையும் பல வேஷம் தரித்தவர்களையும் இஷ்டப்படி செல்லக்கூடியவர்களையும், கூர்மையான குலத்தை வைத்திருந்தவர்களையும் வஜ்ராயுதம் தரித்தவர்களையும் மகாபலம் பொருந்தியவர்களையும் இராவணனால் உத்திரவிடப்பட்டு, நடுப்பகுதியில் இருந்து கொண்டு மிகவும் கவனத்தோடு பாதுகாத்துக் கொண்டிருக்கும் நூறாயிரம் படைவீரர்களை அந்தப்புரத்தின் எதிரே வானரர் கண்டார். (22,23)

- ஸ தத₃ா தத₃க்ருஹம் த₃ருஷ்ட்வா மஹாஹாடகதோரணம் ।
ராஷஸேந்த்₃ரஸ்ய விக்₂யாதமத்₃ரிமூர்த்₄நி ப்ரதிஷ்டி₂தம் ॥ 24
- புண்ட₃ரீகாவதம்ஸாபி₄: பரிசு₂பி₄ஸ்ஸமாவ்ருதம் ।
ப்ராகாராவ்ருதமத்யந்தம் த₃த₃ர்ஸ ஸ மஹாகபி: ॥ 25
- த்ரிவிஷ்டபநிப₄ம் தி₃வ்யம் தி₃வ்யநாத₃விநாதி₃தம் ॥ 26
- வாஜிஹேஷிதஸம்கு₄ஷ்டம் நாதி₃தம் பூ₄ஷணைஸ்தத₂ா ।
ரதை₂ர்யாநைர்விமாநைஸ்ச தத₂ா க₃ஜஹயை: ஸுபை₄: ॥ 27
- வாரணைஸ்ச சதுர்த₃ந்தை: ஸ்வேதாப்₄ரநிசயோபமை: ।
பூ₄ஷிதம் ருசிரத்₃வாரம் மத்தைஸ்ச ம்ருக₃பக்ஷிபி₄: ॥ 28
- ரக்ஷிதம் ஸுமஹாவீர்யையர்யாதுத₄ாநை: ஸஹஸ்ரஸ: ।
ராஷஸாதி₄பதேர்கு₃ப்தமாவிவேஸ க்₃ருஹம் கபி: ॥ 29
- ஸஹேமஜாம்பூ₃நத₃சக்ரவாலம் மஹார்ஹமுக்தாமணிபூ₄ஷிதாந்தம் ।
பரார்த்₄யகாலாக₃ருசந்த₃நாக்தம் ஸ ராவணாந்த:புரமாவிவேஸ ॥ 30

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத்₃ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதி₃காவ்யே
ஸுந்த₃ரகாண்டே₃ சதுர்த்த₂ஸ்ஸர்க₃: (4) ॥

பஞ்சமஸ்ஸர்க₃:

ப₄வனவிசய:

- தத: ஸ மத்₄யம்க₃தமம்ஸுமந்தம்
ஜ்யோத்ஸ்நாவிதாநம் மஹது₃த்₃வமந்தம் ।
த₃த₃ர்ஸ தீ₄மாந் தி₃வி ப₄நுமந்தம்
கே₃ஷ்டே₂ வ்ருஷம் மத்தமிவ ப்₄ரமந்தம் ॥ 1
- லோகஸ்ய பாபாநி விநாஸயந்தம்
மஹோத₃தி₄ம் சாபி ஸமேத₄யந்தம் ।
பூ₄தாநி ஸர்வாணி விராஜயந்தம்
த₃த₃ர்ஸ ஸீதாம்ஸுமத₂ாபி₄யாந்தம் ॥ 2
- யா ப₄ாதி லக்ஷ்மீர்பு₄வி மந்த₃ரஸ்த₂ா
தத₂ா ப்ரதே₃ஷேஷு ச ஸாக₃ரஸ்த₂ா ।
ததை₂வ தோயேஷு ச புஷ்கரஸ்த₂ா
ரராஜ ஸா சாருநிஸாகரஸ்த₂ா ॥ 3
- ஹம்ஸோ யத₂ா ராஜதபஞ்ஜரஸ்த₂:
ஸிம்ஹோ யத₂ா மந்த₃ரகந்த₃ரஸ்த₂: ।
வீரோ யத₂ா க₃ர்விதகுஞ்ஜரஸ்த₂:
சந்த₃ரோ஽பி ப₃ப்₄ராஜ தத₂ாம்ப₃ரஸ்த₂: ॥ 4

உயர்ந்த தங்கத்தாலான வாயிலை உடையதும், பிரசித்தி பெற்றதும், மலைமுகட்டில் அமைக்கப்பட்டிருந்ததும், வெண்டாமரை மலர்கள் நிறைந்த அகழிகளால் சூழப்பட்டதும், ஏராளமான மதிற்சுவர்களைக் கொண்டதுமான ராட்சஸேந்திரன் இராவணனின் அரண்மனையை அந்தப் பெருவானரர் கண்டார். (24,25)

(அந்த அரண்மனை) சொர்க்கத்தைப் போன்றிருந்தது; ஒளிவீசுவது, இனிமையான ஓசைகளும் குதிரைகளின் கனைப்புச் சப்தமும், அணிகலன்கள் உராய்வதால் ஏற்படும் ஒலியும் உடையது. ரதங்கள், வாகனங்கள், விமானங்கள், அழகான யானைகள், குதிரைகள் உடையது. வெண்மேகக் குவியல் போன்றவைகளும் நான்கு தந்தங்கள் உடையவைகளுமான யானைகளால் பாதுகாக்கப்பட்டது; அழகிய நுழைவாயிலில் மதங்கொண்ட விலங்கு-பறவைகளை அலங்காரமாக உடையது; மிகவும் வீரம் படைத்த ஆயிரக்கணக்கான ராட்சஸர்களால் காவல் காக்கப்படுபவதுமான அரக்கர் மன்னனின் அரண்மனைக்குள் வானரர் பிரவேசித்தார். (26-29)

அவர், பொன்-சுவர்ணத்தாலான வட்டமான கோட்டைச் சுவர்களை உடையதும், விலையுயர்ந்த நவரத்தினங்களாலான உட்புறத்தை உடையதும் மிகச் சிறந்த அகில்-சந்தனத்தால் நறுமணம் வீசுவதுமான இராவணனுடைய அந்தப்புரத்திற்குள் நுழைந்தார். (30)

ஆதிகாவ்யமான ஸ்ரீமத் இராமாயணம்
சுந்தரகாண்டத்தில் நான்காம் ஸர்க்கம் நிறைவடைந்தது (4).

ஸர்க்கம் 5 மாளிகைகளில் தேடுதல்

அப்போது, பேரறிவாளரான அனுமான், ஆகாயத்தின் நடுவுக்கு வந்துள்ளதும், கிரணங்களோடு கூடியதும் பேரொளியை ஏராளமாக வெளிப்படுத்திக் கொண்டிருப்பதும், கொட்டிலில் மதங்கொண்ட காளை திரிவதைப் போன்றதுமான மிக்க காந்தியுடைய பூர்ணசந்திரனைக் கண்டார். (1)

மக்களுடைய பாவங்களின் விளைவான துயரங்களை போக்கிக் கொண்டும், பெருங்கடலைப் பொங்கச் செய்து கொண்டும், எல்லாப் பிராணிகளையும் விளங்கச் செய்து கொண்டும் ஆகாய வீதியில் சென்று கொண்டிருக்கும் தண்ணிலவைக் கண்டார். (2)

எந்தத் திருமகள், உலகில் மந்தரமலையில் வசிக்கிறாளோ, அவ்வாறே பிரதோஷ காலங்களில் பெருங்கடலில் உறைகின்றாளோ, நீர்நிலைத் தாமரைகளில் காணப்படுகிறாளோ, அவள் - ஒளி, செழுமை, வெற்றி, உற்சாகம், மகிழ்ச்சி ஆகியவற்றின் உருவகத் தேவதை - அழகாகச் சந்திரனிடத்தில் பிரகாசித்தாள். (3)

வெள்ளிக் கூண்டில் அடைபட்ட அன்னத்தைப் போன்றும், மந்தரமலைக் குகையில் இருக்கும் சிங்கத்தைப் போன்றும், செருக்குக் கொண்ட யானைமேல் வீற்றிருக்கும் வீரனைப் போன்றும் ஆகாயத்திலிருந்த சந்திரனும் பிரகாசித்தான். (4)

- ஸ்தி₂த: ககுத்₃மாநிவ தீக்ஷணஸ்ருங்கே₃ா
 மஹாசல: ஸ்வேத இவோச்சஸ்ருங்க₃: ।
 ஹஸ்தீவ ஜாம்பூ₃நத₃ப₃த்₃த₄ஸ்ருங்கே₃ா
 ரராஜ சந்த்₃ர: பரிபூர்ணஸ்ருங்க₃: ॥ 5
- விநஷ்டஸீதாம்பு₃துஷாரபங்கோ
 மஹாக்₃ரஹக்₃ராஹவிநஷ்டபங்க: ।
 ப்ரகாஸலக்ஷம்யாஸ்ரய நிர்மலாங்கோ
 ரராஜ சந்த்₃ரோ ப₄க₃வாந் ஸஸாங்க: ॥ 6
- ஸிலாதலம் ப்ராப்ய யத₂ா ம்ருகே₃ந்த்₃ரோ
 மஹாரணம் ப்ராப்ய யத₂ா க₃ஜேந்த்₃ர: ।
 ராஜ்யம் ஸமாஸாத்₃ய யத₂ா நரேந்த்₃ர:
 தத₂ா ப்ரகாஸோ விரராஜ சந்த்₃ர: ॥ 7
- ப்ரகாஸசந்த்₃ரோத₃யநஷ்டதே₃ாஷ:
 ப்ரவ்ருத்₃த₄ரக்ஷ:பிஸிதாஸதே₃ாஷ: ।
 ராமாபி₄ராமேரிதசித்ததே₃ாஷ:
 ஸ்வர்க்₃ப்ரகாஸோ ப₄க₃வாந் ப்ரதே₃ாஷ: ॥ 8
- தந்த்ரீஸ்வநா: கர்ணஸு₂க₂ா: ப்ரவ்ருத்தா:
 ஸ்வபந்தி நார்ய: பதிபி₄: ஸுவ்ருத்தா: ।
 நக்தம்சராஸ்சாபி தத₂ா ப்ரவ்ருத்தா:
 விஹர்துமத்யத்₃பு₄தரௌத்₃ரவ்ருத்தா: ॥ 9
- மத்தப்ரமத்தாநி ஸமாகுலாநி
 ரத₂ாஸ்வப₄த்₃ராஸநஸங்குலாநி ।
 வீரஸ்ரியா சாபி ஸமாகுலாநி
 த₃த₃ர்ஸ தீ₄மாந் ஸ கபி: குலாநி ॥ 10
- பரஸ்பரம் சாதி₄கமாக்ஷிபந்தி
 பு₄ஜாம்ஸ்ச பீநாநதி₄விக்ஷிபந்தி ।
 மத்தப்ரலாபாநதி₄விக்ஷிபந்தி
 மத்தாநி சாந்யோந்யமதி₄க்ஷிபந்தி ॥ 11
- ரக்ஷாம்ஸி வக்ஷாம்ஸி ச விக்ஷிபந்தி
 க₃ாத்ராணி காந்தாஸு ச விக்ஷிபந்தி ।
 ரூபாணி சித்ராணி ச விக்ஷிபந்தி
 த்₃ருட₄ாநி சாபாநி ச விக்ஷிபந்தி ॥ 12
- த₃த₃ர்ஸ காந்தாஸ்ச ஸமாலபந்த்ய:
 தத₂ாஸ்பராஸ்தத்ர புந: ஸ்வபந்த்ய: ।
 ஸுரூபவக்த்ராஸ்ச தத₂ா ஹஸந்த்ய:
 க்ருத்₃த₄ா: பராஸ்சாபி விநி:ஸ்வஸந்த்ய: ॥ 13

சூர்மையான கொம்புகளையுடைய காளை போலவும், உயர்ந்த முகடுகளைக் கொண்ட மாமலை போலவும், தங்கப்பூண் கட்டிய தந்தங்களைக் கொண்ட யானை போலவும், எல்லாக் கலைகளும் நிறைந்த சந்திரன் பிரகாசித்தான். (5)

குளிர்ச்சியான பனித்திவலைகளால் மறைக்கப்படாதவனும், சூரியனிடமிருந்து பெற்ற ஒளியால் தன் இருள் நீங்கியவனும், பேரொளி என்ற திருமகள் இடம் கொண்டிருப்பதால் களங்கம் தெரியாமற் போனவனும் முயல் அடையாளத்தையுடையவனுமான பகவான் சந்திரன் பிரகாசித்தான். (6)

குகைக்கு வெளியே உள்ள பாறையை அடைந்த சிங்கம் போலவும், பெரும் போர்க்களத்தை அடைந்த அரசயானை போலவும் அரசாட்சியை அடைந்த மன்னன் போலவும் சந்திரன் பிரகாசமாக விளங்கினான். (7)

ஒளியுடன் கூடிய சந்திரனின் உதயத்தினால் இருள் நீங்கியது; மாமிசபட்சிணிகளான ராட்சஸர்களின் அதிகமான நடமாட்டம் என்ற குறை வந்தது; அழகான பெண்களின் கோபதாபங்களாகிற சித்ததோஷங்கள் மறைந்தன; பிரதோஷ காலம் என்ற பகவத் ஸ்வரூபம், சொர்க்க சுகத்தை அளித்தது. (8)

செவிக்கு இனிமையாகத் தந்தி வாத்தியங்களின் ஒலி கேட்டது. நன்னடத்தை யுடைய நாரீமணிகள் தத்தம் கணவர்களோடு உறங்குகிறார்கள்; மிகவும் கொடூரமான செயல்பாடுகளையுடைய இராச்சுற்றிகளும் உல்லாச விளையாட்டுக்களில் ஈடுபட்டார்கள். (9)

(வீடுகளில்) குடிபோதையினால் மதிமயங்கிக் கிடந்தார்கள் சிலர்; தேர்கள், குதிரைகள், யானைகள், நிறைந்திருந்தன; வீரலட்சுமியினாலும் நிறைந்திருந்த வீடுகளை, மகாபுத்திசாலியான ஆஞ்ஜநேயர் பார்த்தார். (10)

ஒருவரையொருவர் மேக்கரித்துப் பேசிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்; பருமனான கைகளை ஒருவர் மேல் ஒருவர் போட்டுக் கொள்கிறார்கள். குடிமயக்கத்தால் சிலர் பிதற்றிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்; மதிகலங்கிய சிலர் அதட்டி மிரட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். (11)

அரக்கர்கள் ஒருவருக்கொருவர் மார்பினால் உரசிக் கொள்கிறார்கள்; மனைவியின் மேல் சரீர்த்தால் உரசுகிறார்கள்; பெண்களின் நேசத்தைப் பெறுவதற்காக விசித்திரமான வேஷங்களைச் சிலர் தரித்துக் கொள்கிறார்கள்; சிலர் உறுதியான விற்களில் நானேற்றி டங்காரம் செய்கிறார்கள். (12)

நேசம் மிகுந்த பெண்கள் தம் கணவருக்கு பரிமளத் திரவியங்களைப் பூசிக் கொண்டிருந்தார்கள்; மற்றும் சிலர் அயர்ந்து தூங்கிக் கொண்டிருந்தார்கள்; அழகிய முகம் உடையவர்களையும், மற்றும் நகைக்கின்றவர்களையும், கோபம் கொண்டவர்களையும், பெருமூச்சு விடுகின்றவர்களையும் அவர் பார்த்தார். (13)

- மஹாக₃ஜைஸ்சாபி தத₂ா நத₃த்₃பி₄:
 ஸுபூஜிதைஸ்சாபி தத₂ா ஸுஸத்₃பி₄: ।
 ரராஜ வீரைஸ்ச விநி:ஸ்வஸத்₃பி₄:
 ஹ்ரதே₃ா பு₄ஜங்கை₃ரிவ நி:ஸ்வஸத்₃பி₄: ॥ 14
- பு₃த்₃தி₄ப்ரத₄ாநாந் ருசிராபி₄த₄ாநாந்
 ஸம்ஸ்ரத்₃த₃த₄ாநாந்ஜகத: ப்ரத₄ாநாந் ।
 நாநாவித₄ாநாந் ருசிராபி₄த₄ாநாந்
 த₃த₃ர்ஸ தஸ்யாம் புரி யாதுத₄ாநாந் ॥ 15
- நநந்த₃ த்₃ருஷ்ட்வா ச ஸ தாந் ஸுருபாந்
 நாநாகு₃ணாநாத்மகு₃ணாநுருபாந் ।
 வித்₃யோதமாநாந் ஸ தத₃ாநுருபாந்
 த₃த₃ர்ஸ காம்ஸ்சிச்ச புநர்விருபாந் ॥ 16
- ததோ வரார்ஹா: ஸுவிஸுத்₃த₄ப₄ாவா:
 தேஷாம் ஸ்த்ரியஸ்தத்ர மஹாநுப₄ாவா: ।
 ப்ரியேஷு பாநேஷு ச ஸக்தப₄ாவா:
 த₃த₃ர்ஸ தாரா இவ ஸுப்ரப₄ாவா: ॥ 17
- ஸ்ரியா ஜ்வலந்தீஸ்த்ரபயோபக்ஷ₃ட₄ா:
 நிஸீத₂காலே ரமணோபக்ஷ₃ட₄ா: ।
 த₃த₃ர்ஸ காஸ்சித் ப்ரமதே₃ாபக்ஷ₃ட₄ா:
 யத₂ா விஹங்க₃ா: கு₃ஸுமோபக்ஷ₃ட₄ா: ॥ 18
- அந்யா: புநர்ஹர்மயதலோபவிஷ்டா:
 தத்ர ப்ரியாங்கேஷு ஸுகே₂ாபவிஷ்டா: ।
 ப₄ர்து: ப்ரியா த₄ர்மபரா நிவிஷ்டா:
 த₃த₃ர்ஸ தீ₄மாந் மத₃நாபி₄விஷ்டா: ॥ 19
- அப்ராவ்ருதா: காஞ்சநராஜிவர்ணா:
 காஸ்சித் பரார்த₄யாஸ்தபநீயவர்ணா: ।
 புநஸ்ச காஸ்சித் ஸஸலக்ஷ்மவர்ணா:
 காந்தப்ரஹீணா ருசிராங்க₃வர்ணா: ॥ 20
- தத: ப்ரியாந் ப்ராப்ய மநோ₅பி₄ராமாந்
 ஸுப்ரீதியுக்தா: ப்ரஸமீக்ஷய ராமா: ।
 க்₃ருஹேஷு ஹ்ருஷ்டா: பரமாபி₄ராமா:
 ஹரிப்ரவீர: ஸ த₃த₃ர்ஸ ராமா: ॥ 21
- சந்த்₃ரப்ரகாஸாஸ்ச ஹி வக்த்ரமாலா:
 வக்ராக்ஷிபக்ஷமாஸ்ச ஸுநேத்ரமாலா: ।
 விபூ₄ஷணாநாம் ச த₃த₃ர்ஸ மாலா:
 ஸதஹ்ரத₃ாநாமிவ சாருமாலா: ॥ 22

அந்தப் பட்டணம் கர்ஜிக்கின்ற பெரிய யானைகளாலும், பூஜிக்கப்படுகின்ற சான்றோர்களாலும் பெருமூச்சு விடுகின்ற வீரர்களாலும், சீறுகின்ற சர்ப்பங்கள் நிறைந்த மடுபோல் விளங்கிற்று. (14)

மிகவும் புத்தியுடையவர்களையும், பிரியமாகப் பேசுகிறவர்களையும், ஆஸ்திக புத்தி உடையவர்களையும் உலகத்தில் சிறப்பாக அறியப்பட்டவர்களையும், பலவித உருவங்களையும் ஆசாரங்களையும் உடையவர்களையும், அழகான பெயருடையவர்களையுமான ராட்சஸர்களை அந்த நகரத்தில் பார்த்தார். (15)

அவர் (விபீஷணனைப் போன்று) நல்ல அழகுள்ளவர்களையும், பலவிதமான குணங்கள் உடையவர்களையும் தம் குணத்துக்கு ஏற்றபடி செயல்படுகிறவர்களையும் பார்த்து ஆனந்தப்பட்டார்; சிலர் ஒளிவீசிக் கொண்டு அழகாக இருப்பதையும், மற்றும் சிலர் குருபிகளாக இருப்பதையும் பார்த்தார். (16)

பின்னர், சான்றோர்களுக்கு ஏற்றவாறு நல்ல குணமுடைய மாதர்களையும், மிகவும் தூய உணர்வுடையவர்களையும், பதியினிடத்திலும், பானத்தினிடத்திலும் ஒட்டுதலுடையவர்களையும், நட்சத்திரங்கள் போல் ஜொலித்துக் கொண்டிருப்பவர்களையும் அங்கே பார்த்தார். (17)

காந்தியினால் பிரகாசிக்கின்றவர்களையும், வெட்கத்தால் அங்கங்களை மூடிக் கொள்கிறவர்களையும். மலர்களால் மறைக்கப்பட்ட பெண்பறவை போல் இரவு வேளையில் மதனகேளிக்கைகளில் தழுவி அணைத்துக் கொள்ளப்பட்டவர்களையும், அதனால் மிக்க மகிழ்ந்தவர்களையும் அவர் பார்த்தார். (18)

மற்றும் சிலர், மாளிகையின் மேல் தளத்தில் கணவரின் மடியில் படுத்துச் சுகமாக உறங்குவதையும், கணவனுடைய அன்புக்குப் பாத்திரமானவர்களும், அற நெறியில் ஊன்றியவர்களும், காமவசப்பட்டவர்களுமான சிலரையும் புத்திமானான அவர் பார்த்தார். (19)

தங்கம் போன்ற நிறமுடைய சில பெண்கள் படுத்து இருந்தார்கள்; சிலர் உருக்கிவிட்ட பொன்வண்ணமாக இருந்தார்கள். சிலர் போர்வை விலகியபடி இருந்தார்கள். மேலும், கணவன் அருகில் இல்லாதபோதிலும், சில பெண்கள் அழகுடைய, வெண்மையான சந்திரன் போலும் இருந்தார்கள். (20)

பிறகு, தன் மனத்துக்குப் பிடித்த ஆசைநாயகர்களைப் பெற்று தம் வீடுகளில் மிகவும் மகிழ்ச்சியோடு இருந்த பெண்களையும் அந்த வானரவீரர் பார்த்தார். (21)

சந்திரன் போல் பிரகாசிக்கும் முகவரிசைகளையும், வளைந்த இமைகளுடன் கூடிய அழகிய கணவரிசைகளையும், அணிகலன்களின் வரிசையையும், அழகிய மின்னல் மாலை போல் பார்த்தார். (22)

- ந த்வேவ ஸீதாம் பரமாபி₄ஜாதாம்
பதி₂ ஸ்தி₂தே ராஜகுலே ப்ரஜாதாம் ।
லதாம் ப்ரபு₂ல்லாமிவ ஸாது₄ ஜாதாம்
த₃த₃ர்ஸ தந்வீம் மநஸாபி₄ஜாதாம் ॥ 23
- ஸநாதநே வர்த்மநி ஸந்நிவிஷ்டாம்
ராமேக்ஷணாம் தாம் மத₃நாபி₄விஷ்டாம் ।
ப₄ர்துர்மந: ஸ்ரீமத₃நுப்ரவிஷ்டாம்
ஸ்த்ரீப்₄யோ வராப்₄யஸ்ச ஸத₃ா விஸிஷ்டாம் ॥ 24
- உஷ்ணார்தி₃தாம் ஸாநுஸ்ருதாஸ்ரகண்டி₂ம்
புரா வரார்ஹோத்தமநிஷ்ககண்டி₂ம் ।
ஸுஜாதபக்ஷமாபி₄ரக்தகண்டி₂ம்
வநே ப்ரந்ருத்தாமிவ நீலகண்டி₂ம் ॥ 25
- அவ்யக்தரேக₂ாமிவ சந்த்₃ரரேக₂ாம்
பாம்ஸுப்ரதி₃க்₃த₄ாமிவ ஹேமரேக₂ாம் ।
க்ஷதப்ரரு₄ாமிவ ப₃ாணரேக₂ாம்
வாயுப்ரபி₄ந்நாமிவ மேக₄ரேக₂ாம் ॥ 26
- ஸீதாமபஸ்யந் மநுஜேஸ்வரஸ்ய
ராமஸ்ய பத்நீம் வத₃தாம் வரஸ்ய ।
ப₃பூ₄வ து₃:க₂ாபி₄ஹதஸ்சிரஸ்ய
ப்லவங்க₃மோ மந்த₃ இவாசிரஸ்ய ॥ 27

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத்₃ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதி₃காவ்யே
ஸுந்த₃ரகாண்டே₃ பஞ்சமஸ்ஸர்க₃: (5) ।

ஷஷ்ட₂ஸ்ஸர்க₃:

ராவணக்₃ருஹப்ரவேஸ:

- ஸ நிகாமம் விமாநேஷு விஷண்ண: காமருபத்₄ருத் ।
விசசார புநர்லங்காம் லாக₄வேந ஸமந்வித: ॥ 1
- ஆஸஸாத₃ாத₂ லக்ஷ்மீவாந் ராக்ஷஸேந்த்₃ரநிவேஸநம் ।
ப்ராகாரேணார்கவர்ணேந ப₄ாஸ்வரேணாபி₄ஸம்வ்ருதம் ॥ 2
- ரக்ஷிதம் ராக்ஷஸைர்பீ₄மை: ஸிம்ஹாரிவ மஹத்₃வநம் ।
ஸமீக்ஷமாணோ ப₄வநம் சகாஸே கபிகுஞ்ஜர: ॥ 3
- ருப்யகோபஹிதைஸ்சித்ரை: தோரணைர்ஹேமபூ₄ஷிதை: ।
விசித்ராபி₄ஸ்ச கக்ஷயாபி₄ர்த்₃வாரைஸ்ச ருசிரைர்வ்ருதம் ॥ 4
- க₃ஜாஸ்தி₂தைர்மஹாமாத்ரை: ஸூரையஸ்ச விக₃தஸ்ரமை: ।
உபஸ்தி₂தமஸம்ஹார்யைர்ஹயை: ஸ்யந்த₃நயாயிபி₄: ॥ 5

நிகரில்லாத அழகியும், அறநெறி தவறாத குலத்தில் தோன்றியவளும், நல்ல இடத்தில் வளர்ந்து பூத்துள்ள கொடி போன்றவளும், மெலிந்த சரீரமுடையவளும் தன் விருப்பப்படி ஒரு காரியத்தைச் செய்து முடிப்பதற்காகத் தோன்றிய அழகியான சீதையை மட்டும் காணவில்லை. (23)

மிகப் பழமையான சநாதன தர்மத்தில் நிலை பெற்றிருப்பவள்; இராமனையே நினைத்துக் கொண்டிருப்பவள்; இராமனுடைய பிரிவு காரணமாக துக்கத்தால் பீடிக்கப்பட்டவள்; எப்போதும் மதிப்புமிக்க கணவரின் மனத்தில் இடம் கொண்டவள்; உத்தமமான ஸ்திரீரத்னங்களில் தலையாயவள்; பெருகுகின்ற கண்ணீரால் நெஞ்சு அடைக்கப் பெற்றவள்; முன்பு (இராமனுடன் இருந்தபோது) உயர்ந்த மாலைகளை அணிந்த கழுத்தை உடையவள்; அழகிய கண் இமைகளை உடையவள்; இனிய குரலை உடையவள்; காட்டில் நர்த்தனம் செய்யும் மயில் போன்றவள்; இயற்கையில் பூர்ண சந்திரன் போன்று அழகிய முகமுடையவளாயினும், இப்போது விரகத்தினால் தெளிவாகப் பிரகாசிக்காத சந்திரகலை போன்றும், அழுக்குப் படிந்த தங்கச்சிலை போன்றும், புண்ணான இடத்தில் செலுத்தப்பட்ட பாணம் போன்றும், வாயுவினால் சிதறடிக்கப்பட்ட சிறுமேகங்கள் போன்றும் இருப்பவள்; பேசுகிறவர்களுள் சிறந்தவரான சக்ரவர்த்தித் திருமகன் இராமனுடைய மனைவி சீதாதேவியை வெகு நேரம் தேடியும் காணாததால் துக்கத்தால் தாக்கப்பட்டு மனம் கலங்கி, மதி இழந்தவர் போலானார் பேரறிவாளரான அனுமான். (24-27)

ஆதிகாவ்யமான ஸ்ரீமத் இராமாயணம்
சுந்தரகாண்டத்தில் ஐந்தாம் ஸர்க்கம் நிறைவடைந்தது (5).

ஸர்க்கம் 6

இராவணன் மாளிகையில் புகுதல்

தான் விரும்பிய உருவம் எடுக்கக்கூடிய அவர், தன் ஆசை தீரும் வரையில் விமானம் போன்ற மாளிகைகளில் தேடிப் பார்த்துவிட்டு, (சீதையைக் காணாததால்) வருந்தி, பின்னர், வெகு கவனமாக இலங்கையில் மறுபடியும் சுற்றி வந்தார். (1)

பின்னர், ஒளிபொருந்திய அனுமான், இராவணனின் இருப்பிடத்தை அடைந்தார். (2)

சூரியனைப் போல் ஒளிவீசிய மதிர்சுவர்களால் சூழப்பட்டிருந்த அந்த மாளிகை, பெரும் காட்டை சிங்கங்கள் காப்பது போல, பேருருவம் படைத்த ராட்சஸர்களால் காக்கப்பட்டு வந்ததையும் வானரோத்தமர் பார்த்தார். (3)

விசித்திரமான தங்கவேலைப்பாடுகள் செய்யப்பட்ட வெள்ளித் தோரணங்கள் அழகு செய்தன; அற்புதமும் அழகும் கூடிய அறைகளும் வாசற்படிகளும் அமைந்திருந்தன; பெரும் எண்ணிக்கையில் யானைப் படையினர், சோர்வடையாத காலாட்படையினர், வெல்ல முடியாத உத்தமஜாதி குதிரைப் படையினர், ரதத்தில் செல்லும் வீரர்கள், (மாளிகையைக் காவல் செய்தார்கள்). சிங்கம், புலித் தோலாலான கவசம் அணிந்த வீரர்களைச் சுமந்து கொண்டு

- ஸிம்ஹவ்யாக்₄ரதநுத்ராணை: த₃ாந்தகாஞ்சநராஜதை: ।
கே₄ாஷவத்₃பி₄ர்விசித்ரைஸ்ச ஸத₃ா விசரிதம் ரதை₂: ॥ 6
- ப₃ஹுரத்நஸமாகீர்ணம் பரார்த₄யாஸநப₄ாஜநம் ।
மஹாரத₂ஸமாவாஸம் மஹாரத₂மஹாஸ்வநம் ॥ 7
- த்ருஸ்யைஸ்ச பரமோத₃ாரைஸ்தைஸ்தைஸ்ச ம்ருக₃பக்ஷிபி₄: ।
விவிதை₄ர்ப₃ஹுஸாஹஸ்ரை: பரிபூர்ணம் ஸமந்தத: ॥ 8
- விநீதைரந்தபாலைஸ்ச ரக்ஷோபி₄ஸ்ச ஸுரக்ஷிதம் ।
முக₂யாபி₄ஸ்ச வரஸ்தரீபி₄: பரிபூர்ணம் ஸமந்தத: ॥ 9
- முதி₃தப்ரமத₃ாரத்நம் ராக்ஷஸேந்த்₃ரநிவேஸநம் ।
வராப₄ரணஸம்ஹாரதை₃: ஸமுத்₃ரஸ்வநநி:ஸ்வநம் ॥ 10
- தத்₃ராஜகு₃ணஸம்பந்நம் முக₂யைஸ்ச வரசந்த₃தை: ।
மஹாஜதை: ஸமாகீர்ணம் ஸிம்ஹைரிவ மஹத்₃வநம் ॥ 11
- பே₄ரீம்ருத₃ங்க₃ாபி₄ருதம் ஸங்க₂கே₄ாஷவிநாதி₃தம் ।
நித்யார்சிதம் பர்வஹுதம் பூஜிதம் ராக்ஷஸை: ஸத₃ா ॥ 12
- ஸமுத்₃ரமிவ க₃ம்பீ₄ரம் ஸமுத்₃ரமிவ நி:ஸ்வநம் ।
மஹாத்மநோ மஹத்₃வேஸ்ம மஹாரத்நபரிச்ச₂த₃ம் ॥ 13
- மஹாரத்நஸமாகீர்ணம் த₃த₃ர்ஸ ஸ மஹாகபி: ।
விராஜமாநம் வபுஷா க₃ஜாஸ்வரத₂ஸங்குலம் ॥ 14
- லங்காப₄ரணமித்யேவ ஸோமந்யத மஹாகபி: ।
சசார ஹநுமாம்ஸ்தத்ர ராவணஸ்ய ஸமீபத: ॥ 15
- க்₃ருஹாத்₃க்₃ருஹம் ராக்ஷஸாநாமுத்₃யாநாநி ச வாநர: ।
வீக்ஷமானோ ஹ்யஸம்த்ரஸ்த: ப்ராஸாத₃ாம்ஸ்ச சசார ஸ: ॥ 16
- அவப்லுத்ய மஹாவேக₃: ப்ரஹஸ்தஸ்ய நிவேஸநம் ।
ததோந்யத் புப்லுவே வேஸ்ம மஹாபார்ஸ்வஸ்ய வீர்யவாந் ॥ 17
- அத₂ மேக₄ப்ரதீகாஸம் கும்ப₄கர்ணநிவேஸநம் ।
விபீ₄க்ஷணஸ்ய ச தத₂ா புப்லுவே ஸ மஹாகபி: ॥ 18
- மஹோத₃ரஸ்ய ச க்₃ருஹம் விருபாக்ஷஸ்ய சைவ ஹி ।
வித்யுஜ்ஜிஹ்வஸ்ய ப₄வநம் வித்யுந்மாலேஸ்ததை₂வ ச ॥ 19
- வஜ்ரத₃ம்ஷ்ட்ரஸ்ய ச தத₂ா புப்லுவே ஸ மஹாகபி: ।
ஸுகஸ்ய ச மஹாவேக₃: ஸாரணஸ்ய ச தீ₄மத: ॥ 20
- தத₂ா சேந்த்₃ரஜிதோ வேஸ்ம ஜக₃ாம ஹரியூத₂ப: ।
ஜம்பு₃மாலே: ஸுமாலேஸ்ச ஜக₃ாம ப₄வநம் தத: ॥ 21
- ரஸ்மிகேதோஸ்ச ப₄வநம் ஸூர்யஸத்ரோஸ்ததை₂வ ச ।
வஜ்ரகாயஸ்ய ச தத₂ா புப்லுவே ஸ மஹாகபி: ॥ 22

தங்கம்-வெள்ளி-தந்தம் ஆகியவற்றால் வேலைப்பாடுகள் செய்யப் பெற்ற விசித்திரமான ரதங்கள் பேரொலி எழுப்பிக் கொண்டு எப்போதும் (அரண்மனையை) சுற்றிக் கொண்டிருந்தன. (4-6)

பலவகைப்பட்ட ரத்தினங்கள் பதித்த உயர்ந்த ஆசனங்கள்-பாத்திரங்கள் இருந்தன; மகாரதர்கள், பெரிய பெரிய ரதங்களில் பெரிய ஆசனத்தில் வீற்றிருந்தார்கள். (தனி ஒருவனாக ஆயிரம் வில்வீர்களை எதிர்த்துப் போர் புரிவதோடு, அஸ்திரங்களைச் செலுத்துவதிலும் நிபுணனாக இருப்பவன், மகாரதன்.) (7)

மனங்கவரும் காட்சிகளாலும், பல்லாயிரக்கணக்கான, பல்வகையான விலங்குகளாலும் பறவைகளாலும் அதன் சுற்றுப்புறம் நிரம்பியிருந்தது. (8)

நன்றாகப் பயிற்றுவிக்கப்பட்ட எல்லைக் காவலர்களான ராட்சஸர்களால் கவனமாகப் பாதுகாக்கப்பட்டது. எல்லா இடத்திலும் முக்கியமான நாரீமணிகள் நிறைந்திருந்தார்கள். (9)

இராவணனுடைய இருப்பிடத்தில் மகிழ்ச்சி நிரம்பிய ஸ்திரீ ரத்னங்களின் உயர்ந்த அணிகலன்கள் எழுப்பிய ஒலி, சமுத்திரத்தின் சப்தம் போல் பேரிரைச்சலாகக் கேட்டது. (10)

அரசர்க்குத் தகுந்த பொருட்கள், முதல்தரமான வாசனைப் பூச்சுகள் நிறைந்து, சிங்கங்களால் நிறைந்த பெருங்காடு போல் பெருந்தனக்காரர்களால் நிறைந்திருந்தது அந்த இடம். (11)

பேரி, மிருதங்க வாத்திய ஒலி முழங்கிக் கொண்டிருந்தது; சங்க கோஷம் எதிரொலித்துக் கொண்டிருந்தது; வேள்விச் சாலைகளில் தினசரி பூஜையும் பர்வகால ஹோமங்களும் ராட்சஸர்களால் நடத்தப்பட்டன. (12)

பேருடல் படைத்த இராவணனின் மாபெரும் மாளிகையில் ரத்தினக் கம்பளங்கள் விரிக்கப்பட்டிருந்தன; அது பெருங்கடலைப் போல் கம்பீரமாகக் காட்சி தந்தது; பெருங்கடலைப் போல் பேரிரைச்சல் போட்டுக் கொண்டிருந்தது. (13)

மகாரத்தினங்கள் இறைந்து கிடப்பதையும் யானை-குதிரை-ரதங்களில் வீற்றிருக்கும் தேவதைகள் நிறைந்ததுமான மாளிகையை வானரர் கண்டார். (14)

'இலங்கைக்கு ஓர் ஆபரணம் போன்றது இது' என்று அப்பெருவானரர் எண்ணினார். அங்கே, இராவணனுக்கு அருகிலேயே அனுமான் சுற்றி வந்தார். (15)

ஒரு வீட்டிலிருந்து இன்னொரு வீட்டுக்குத் தாவிச் சென்றும், ராட்சஸர்களின் தோட்டங்களையும் பார்த்துக் கொண்டு, சிறிதும் அச்சமில்லாமல் உப்பரிகைகளில் நடந்து சென்றார். (16)

பெரும் வேகத்துடன் பிரஹஸ்தனுடைய இருப்பிடத்தில் குதித்தார்; பிறகு, மகாவீரன் மகாபார்ஸ்வன் வீட்டில் இருந்தார். (17)

பின்னர், மேகம் போன்ற கும்பகர்ணனின் மாளிகையிலும் விபீஷணனுடைய மாளிகையிலும் குதித்துத் தேடினார். (18)

மகோதரன், விருபாட்சன், வித்யுஜ்ஜிஹ்வன், வித்யுன்மாலி, வஜ்ரதம்ஷ்ட்ரன், சுகன், புத்திமான் ஸாரணன் ஆகியோர் வீடுகளுக்குத் தாவிச் சென்றார். (19,20)

அவ்வாறே இந்திரஜித்தின் வீடு, ஜம்புமாலி-சுமாலியின் வீடுகளுக்கும் வானரவீரர் சென்றார். (21)

ரச்மிகேது, சூரியசத்ரு, வஜ்ரகாயன் ஆகியோர் வீடுகளிலும் பெருவானரர் தாவிச் சென்றார். (22)

- தூ₄ம்ராஷஸ்ய ச ஸம்பாதேர்ப₄வநம் மாருதாத்மஜ: ।
வித்₃யுத்₃ரூபஸ்ய பீ₄மஸ்ய க₄நஸ்ய விக₄நஸ்ய ச ॥ 23
- ஸுகநாஸஸ்ய வக்ரஸ்ய ஸட₂ஸ்ய விகடஸ்ய ச ।
ஹ்ரஸ்வகர்ணஸ்ய த₃ம்ஷ்ட்ரஸ்ய ரோமஸஸ்ய ச ரக்ஷஸ: ॥ 24
- யுத்₃தே₄ந்மத்தஸ்ய மத்தஸ்ய த்₄வஜக்₃ரீவஸ்ய ரக்ஷஸ: ।
வித்₃யுஜ்ஜிஹ்வேந்த்₃ரஜிஹ்வாநாம் தத₂ ஹஸ்திமுக₂ஸ்ய ச ॥ 25
- கராலஸ்ய பிஸாசஸ்ய ஸோணிதாஷஸ்ய சைவ ஹி ।
க்ரமமாண: க்ரமேணைவ ஹநுமாந் மாருதாத்மஜ: ॥ 26
- தேஷு தேஷு மஹார்ஹேஷு ப₄வநேஷு மஹாயஸா: ।
தேஷாம்ருத்₃தி₄மதாம்ருத்₃தி₄ம் த₃த₃ர்ஸ ஸ மஹாகபி: ॥ 27
- ஸர்வேஷாம் ஸமதிக்ரம்ய ப₄வநாநி ஸமந்தத: ।
ஆஸஸாத₃த₂ லக்ஷமீவாந் ராக்ஷஸேந்த்₃ரநிவேஸநம் ॥ 28
- ராவணஸ்யோபஸாயிந்யோ த₃த₃ர்ஸ ஹரிஸத்தம: ।
விசரந் ஹரிஸார்தூ₃லோ ராக்ஷஸீர்விக்ருதேக்ஷணா: ॥ 29
- ஸூலமுத்₃க₃ரஹஸ்தாஸ்ச ஸக்திதோமரத₄ாரிணீ: ।
த₃த₃ர்ஸ விவித₄ாந் கு₃ல்மாந் தஸ்ய ரக்ஷ:பதேர்க்₃ருஹே ॥ 30
- ராக்ஷஸாம்ஸ்ச மஹாகாயாந் நாநாப்ரஹரணோத்யதாந் ।
ரக்தாந் ஸ்வேதாந் ஸிதாம்ஸ்சாபி ஹரிதாம்ஸ்ச மஹாஜவாந் ।
குலீநாந் ரூபஸம்பந்நாந் க₃ஜாந் பரக₃ஜாருஜாந் ॥ 31
- நிஷ்டி₂தாந் க₃ஜஸிஷாயாமைராவதஸமாந் யுதி₄ ।
நிஹந்த்ருந் பரஸைந்யாநாம் க்₃ருஹே தஸ்மிந் த₃த₃ர்ஸ ஸ: ॥ 32
- க்ஷரதஸ்ச யத₂ா மேக₄ாந் ஸ்ரவதஸ்ச யத₂ா கி₃ரீந் ।
மேக₄ஸ்தநிதநிர்கே₄ஷாந் து₃ர்த₄ர்ஷாந் ஸமரே பரை: ॥ 33
- ஸஹஸ்ரம் வாஹிநீஸ்தத்ர ஜாம்பூ₃நத₃பரிஷ்க்ருதா: ।
த₃த₃ர்ஸ ராக்ஷஸேந்த்₃ரஸ்ய ராவணஸ்ய நிவேஸநே ॥ 34
- ஸிபி₃கா விவித₄ாகாரா: ஸ கபிர்மாருதாத்மஜ: ।
ஹேமஜாலபரிச்ச₂ந்நாஸ்தருணாதி₃த்யவர்சஸ: ॥ 35
- லதாக்₃ருஹாணி சித்ராணி சித்ரஸாலாக்₃ருஹாணி ச ।
க்ரீட₃ாக்₃ருஹாணி சாந்யாநி த₃ாருபர்வதகாநபி ॥ 36
- காமஸ்ய க்₃ருஹகம் ரம்யம் தி₃வாக்₃ருஹகமேவ ச ॥
த₃த₃ர்ஸ ராக்ஷஸேந்த்₃ரஸ்ய ராவணஸ்ய நிவேஸநே ॥ 37
- ஸ மந்த்₃ரகி₃ரிப்ரக்₂யம் மயூரஸ்த₂ாநஸங்குலம் ।
த்₄வஜயஷ்டிபி₄ராகீர்ணம் த₃த₃ர்ஸ ப₄வநோத்தமம் ॥ 38

தூம்ராசுஷன், ஸம்பாதி, வித்யுத்ரூபன், பீமன், கனன், விகனன், சுகநாஸன், வக்ரன், சடன், விகடன், ஹ்ரஸ்வகர்ணன், தம்ஷ்ட்ரன், ரோமசன், யுத்தோன்மத்தன், மத்தன், த்வஜக்ரீவன், வித்யுஜ்ஜிஹ்வன், இந்த்ரஜிஹ்வன், ஹஸ்திமுகன், கராளன், பிசாசன், சோணிதாசுஷன் ஆகியோர் வீடுகளுக்கு முறையே சென்று, அந்தந்த வீடுகளின் செழிப்பையும் செல்வக் கொழிப்பையும் அனுமான் பார்த்தார். (23-27)

சுற்றிலுமிருந்த எல்லாருடைய வீடுகளையும் கடந்து, காந்தி பொருந்திய வானரர், ராட்சஸ மன்னரின் வாசஸ்தானத்தை வந்தடைந்தார். (28)

விகாரமான கண்களைக் கொண்ட ராட்சஸிகள் இராவணனை முறை வைத்துப் பாதுகாக்கும் பணியில் சுற்றிச் சுற்றி வருவதை அனுமான் பார்த்தார். (29)

சூலம், உலக்கை தாங்கியவர்களையும் சக்தி, தோமரம் ஏந்திய ராட்சஸிகளையும் பலவகையான குல்மம் என்ற சேனைக் கூட்டங்களையும் ராட்சஸ மன்னன் வீட்டில் அவர் பார்த்தார். (45 காலாட்கள், 27 குதிரைகள், 9 தேர்கள், 9 யானைகள் கொண்டது ஒரு குல்மம்) (30)

பேருடலைக் கொண்டவர்களும், பல்வகை ஆயுதங்களுடன் ஆயத்தமாக நிற்கும் ராட்சஸர்களும் அங்கே இருந்தார்கள். சிவப்பு, வெண்மை, கறுப்பு, மஞ்சள் நிறம் கொண்ட, வேகமாகச் செல்லும் குதிரைகள், பிற யானைகளுடன் மோத வல்லனவும் நற்குலத்தில் பிறந்தனவும் அழகு பொருந்தியவையும், கஜ யுத்தத்தில் பழக்கப்பட்டவையுமான யானைகள், போரில் ஐராவதத்துக்கு நிகரானவை; எதிரிப் படைகளை நாசம் செய்பவை; மேகங்கள் உருகி ஓடுவதைப் போலவும், மலைகளிலிருந்து நீர்த்தாரைகள் பெருகுவதைப் போலவும் மதநீர் பெருக்கிக் கொண்டு, மேக கர்ஜனை போல் சப்தித்துக் கொண்டு, யுத்தத்தில் பிறரால் வெல்ல முடியாதவைகளுமான யானைகள், அவைகள். இவைகளையும் அந்த வீட்டில் அவர் கண்டார். (31-34)

தங்கத்தால் அலங்கரிக்கப்பட்ட ஆயிரக்கணக்கான வாஹினிகளையும் ராட்சஸ மன்னன் இராவணன் வீட்டில் கண்டார். (405 காலாள், 243 குதிரை, 81 யானை, 81 தேர் கொண்ட ஒரு பிரிவு வாஹினி எனப்படும்.)

வாயுகுமாரரான அனுமான், தங்க வேலைப்பாடுகள் நிறைந்ததும் பகல்நேர சூரியனைப் போல் ஒளிவீசுபவையும், பற்பல வடிவங்கள் கொண்டவையுமான பல்லக்குகளையும் கண்டார். (35)

கொடி வீடுகளையும், சித்திரசாலைகளையும் விளையாட்டு அரங்கங்களையும், அழகுக்காக மரத்தால் வடிவமைக்கப்பட்ட மாலைகளையும் அழகிய மன்மதகேளிக்கை அறைகளையும் பகலில் வெப்பம் தெரியாமல் குளிர்ச்சியாக இருக்கும் சிற்றில்களையும் ராட்சஸேந்திரன் ராவணன் வீட்டில் பார்த்தார். (36,37)

மந்திரமலை போல் விளங்குவதும், மயில் கூட்டங்கள் நிறைந்ததும், கொடி மரங்களால் சூழப்பட்டதுமான உத்தமமான அந்த வீட்டைக் கண்டார். (38)

- அநேகரத்நஸங்கீர்ணம் நிதி₄ஜாலஸமாவ்ருதம் ।
தீ₄ரநிஷ்டி₂தகர்மாந்தம் க்₃ருஹம் பூ₄தபதேரிவ ॥ 39
- அர்சிர்பி₄ஸ்சாபி ரத்நாநாம் தேஜஸா ராவணஸ்ய ச ।
விரராஜாத₂ தத்₃வேஸ்ம ரஸ்மிமாநிவ ரஸ்மிபி₄: ॥ 40
- ஜாம்பூ₃நத₃மயாந்யேவ ஸயநாந்யாஸநாநி ச ।
ப₄ஜநாநி ச ஸுப்₄ராணி த₃த₃ர்ஸ ஹரியூத₂ப: ॥ 41
- மத்₄வாஸவக்ருதக்லேத₃ம் மணிப₄ஜநஸங்குலம் ।
மநோரமஸம்ப₃ாத₄ம் குபே₃ரப₄வநம் யத₂ா ॥ 42
- நூபுராணாம் ச கே₄ஷேண காஞ்சீநாம் நிநதே₃ந ச ।
ம்ருத₃ங்கதலகே₄ஷைஸ்ச கே₄ஷவத்₃பி₄ர்விநாதி₃தம் ॥ 43
- ப்ராஸாத₃ஸங்க₄தயுதம் ஸ்த்ரீரத்நஸுதஸங்குலம் ।
ஸுவ்யூ₄கக்ஷயம் ஹநுமாந் ப்ரவிவேஸ மஹாக்₃ருஹம் ॥ 44

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத்₃ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதி₃காவ்யே
ஸுந்த₃ரகாண்டே₃ ஷஷ்ட₂ஸஸர்க்₃: (6) ॥

ஸப்தமஸ்ஸர்க்₃:

புஷ்பக விமாந த₃ர்ஸநம்

- ஸ வேஸ்மஜாலம் பலவாந் த₃த₃ர்ஸ
வ்யாஸக்தவைடு₃ர்யஸுவர்ணஜாலம் ।
யத₂ா மஹத் ப்ராவ்ருஷி மேக₄ஜாலம்
வித்யுத்பிநத்₃த₄ம் ஸவிஹங்க₃ஜாலம் ॥ 1
- நிவேஸநாநாம் விவித₄ஸ்ச ஸாலா:
ப்ரத₄ாநஸங்க₂ாயுத₄சாபஸாலா: ।
மநோஹராஸ்சாபி புநர்விஸாலா
த₃த₃ர்ஸ வேஸ்மாத்₃ரிஷு சந்த்₃ரஸாலா: ॥ 2
- க்₃ருஹாணி நாநாவஸுராஜிதாநி
தே₃வாஸுரைஸ்சாபி ஸுபூஜிதாநி ।
ஸர்வைஸ்ச தே₃ஷை: பரிவர்ஜிதாநி
கபிர்த₃த₃ர்ஸ ஸ்வப₃லார்ஜிதாநி ॥ 3
- தாநி ப்ரயத்நாபி₄ஸமாஹிதாநி
மயேந ஸாஷாதி₃வ நிர்மிதாநி ।
மஹீதலே ஸர்வகு₃ணோத்தராணி
த₃த₃ர்ஸ லங்காதி₄பதேர்க்₃ருஹாணி ॥ 4

ஏராளமான ரத்தினங்கள் சிதறிக் கிடந்தன; நிதிக் கூட்டங்களால் நிரம்பியிருந்தது. சிறந்த சிற்பிகளின் வேலைப்பாடுடைய பரமசிவன் வீட்டைப் போன்றதும் ரத்தினங்களின் ஒளியிலும் இராவணனுடைய தேஜஸாலும், கிரணங்களோடு கூடிய சூரியனைப் போல் அந்தக் கட்டடம் பிரகாசித்தது. (39,40)

சொக்கத் தங்கத்தாலான படுக்கைகள், ஆசனங்கள், வெண்மையும், தூய்மையானதுமான பாத்திரங்கள் ஆகியவற்றையும் வானரத்தலைவர் பார்த்தார். (41)

மது, ஆஸவம் முதலியவற்றைப் பருகுவதற்கான பானபாத்திரங்கள், மணிமயமான போஜன பாத்திரங்கள் அங்கே காணப்பட்டன.

நெருங்கியிராமல், விஸ்தாரமாக ஏராளமாக இடைவெளி விட்டு குபேரனுடைய பவனம் போல் அது காணப்பட்டது. (42)

சிலம்புகளின் சப்தத்தாலும், ஒட்டியாணத்தின் ஒலியினாலும், மிருதங்கம் முதலிய தோல் வாத்தியங்களின் நாதத்தாலும், மதுரமான ஒலி கேட்டுக் கொண்டிருந்தது. (43)

அநேக உப்பரிகைகள் உடையதும், நூற்றுக்கணக்கான பெண்மணிகள் நிறைந்ததும் நீண்ட கட்டுகள் கொண்டதுமான பெருமாளிகையில் அனுமான் பிரவேசித்தார். (44)

ஆதிகாவ்யமான ஸ்ரீமத் இராமாயணம்
சுந்தரகாண்டத்தில் ஆறாம் ஸர்க்கம் நிறைவடைந்தது (6).

ஸர்க்கம் 7

புஷ்பக விமானத்தைப் பார்த்தல்

பிறகு, பலவானான அனுமான், பெருமழை கொட்டும்போது, மின்னற்கொடிகளோடும், பறவைக் கூட்டங்களோடும் விளங்கும் மேகங்களின் கூட்டத்தைப் போல், வைபூரியங்கள் இழைக்கப்பட்ட தங்கமயமான சாளரங்களுடன் விளங்கும் மாளிகை வரிசையைப் பார்த்தார். (1)

வசிப்பதற்கேற்ற பல மாதிரியான அறைகள், முக்கியமான சங்கம், ஆயுதங்கள், வில் முதலியன வைப்பதற்கான ஆயுதசாலைகள், மனத்தைக் கவரும் வண்ணம் விசாலமாக அமைக்கப்பட்ட மாளிகைகளின் மேல்தளத்தில் நிலா முற்றங்கள் - ஆகியவற்றைப் பார்த்தார். (2)

பலவகையான செல்வச் செழிப்புகள் நிறைந்தது; தேவாசுரர்களாலும் கொண்டாடப்பட்டது; எவ்விதக் குறையும் இல்லாததும், தன்னுடைய பலத்தாலேயே பெறப்பட்டவைகளுமான வீடுகளையும் கண்டார், அனுமான். (3)

(இலங்கையின் மற்ற வீடுகளைப் போல, ராவணன் அரண்மனையும், விசுவகர்மாவினால் தான் நிர்மாணிக்கப்பட்டது. ஆனால்,) அதன் சிறப்புக் கருதி, மாயையில் வல்ல மயனால் அமைக்கப்பட்டதோ? - என்று எண்ணத் தூண்டியது. உலகத்தில் எல்லாச் சிறப்புகளும் இலங்கை மன்னனின் அரண்மனைக் கட்டடங்களில் இருப்பதை அனுமான் பார்த்தார். (4)

- ததோ த₃த₃ர்ஸோச்ச₂ரிதமேக₄ரூபம்
மனோஹரம் காஞ்சநசாருரூபம் ।
ரகேஷாதி₄பஸ்யாத்மப₃லாநுரூபம்
க₃ருஹோத்தமம் ஹயப்ரதிருபரூபம் ॥ 5
- மஹீதலே ஸ்வர்க₃மிவ ப்ரகீர்ணம்
ஸ்ரியா ஜ்வலந்தம் ப₃ஹுரத்நகீர்ணம் ।
நாநாதருணாம் குஸுமாவகீர்ணம்
கி₃ரேரிவாக்₃ரம் ரஜஸாவகீர்ணம் ॥ 6
- நாரீப்ரவேகைரிவ தீ₃ப்யமாநம்
தடித்₃பி₄ரம்பே₄ாத₃வத₃ர்ச்யமாநம் ।
ஹம்ஸப்ரவேகைரிவ வாஹ்யமாநம்
ஸ்ரியா யுதம் கே₂ஸுக்ருதாம் விமாநம் ॥ 7
- யத₂ா நக₃ாக்₃ரம் ப₃ஹுத₄ாதுசித்ரம்
யத₂ா நப₄ஸ்ச க்₃ரஹசந்த்₃ரசித்ரம் ।
த₃த₃ர்ஸ யுக்தீக்ருதமேக₄சித்ரம்
விமாநரத்நம் ப₃ஹுரத்நசித்ரம் ॥ 8
- மஹீ க்ருதா பர்வதராஜிபூர்ணா
ஸைலா: க்ருதா வ்ருக்ஷவிதாநபூர்ணா: ।
வ்ருக்ஷா: க்ருதா: புஷ்பவிதாநபூர்ணா:
புஷ்பம் க்ருதம் கேஸரபத்ரபூர்ணம் ॥ 9
- க்ருதாநி வேஸ்மாநி ச பாண்ட₃ராணி
தத₂ா ஸுபுஷ்பாண்யபி புஷ்கராணி ।
புநஸ்ச பத்₃மாநி ஸகேஸராணி
த₄ந்யாநி சித்ராணி தத₂ா வநாநி ॥ 10
- புஷ்பாஹ்வயம் நாம விராஜமாநம்
ரத்நப்ரப₄பி₄ஸ்ச விக்₄ர்ணமாநம் ।
வேஸ்மோத்தமாநாமபி சோச்சமாநம்
மஹாகபிஸ்தத்ர மஹாவிமாநம் ॥ 11
- க்ருதாஸ்ச வைடீர்யமயா விஹங்க₃ா
ரூப்யப்ரவாலைஸ்ச யத₂ா விஹங்க₃ா: ।
சித்ராஸ்ச நாநாவஸுபி₄ர்பு₄ஜங்க₃ா:
ஜாத்யாநுரூபாஸ்துரக₃ா: ஸுப₄ாங்க₃ா: ॥ 12
- ப்ரவாலஜாம்பூநத₃புஷ்பபக்ஷா:
ஸலீலமாவர்ஜிதஜிஹ்மபக்ஷா: ।
காமஸ்ய ஸாக்ஷாதி₃வ ப₄ாந்தி பக்ஷா:
க்ருதா விஹங்க₃ா: ஸுமுக₂ா: ஸுபக்ஷா: ॥ 13

பிறகு, ஆகாயத்தில் சஞ்சரிக்கும் மேகம் போன்றதும், காண்போர் மனத்தைக் கவர்வதும் பொன்னால் அழகாக அலங்கரிக்கப்பட்டதும், இணையற்ற செளந்தர்யமுடையதும், ராட்சஸாதிபதியின் பலப்பிரதாபத்துக்கு ஏற்றதுமான மிகச் சிறந்த மாளிகையைப் பார்த்தார்.

(5)

அது, மண்ணுலகில் ஒரு தேவலோகம் போல் விளங்கிற்று; நவரத்தினங்கள் இழைக்கப்பட்டு, பேரொளி வீசிக் கொண்டிருந்தது. அதனுள் பலவகையான மரங்களின் மலர்கள் உதிர்ந்து கிடக்கும் மலைமுகட்டைப் போல் மகரந்தப் பொடி சிதறிக் கிடந்தது.

(6)

மின்னற் கொடிகளால் மேகக் கூட்டம் ஒளிர்வதைப் போல, உத்தமப் பெண்மணிகளால் ஒளிவீசிக் கொண்டிருந்தது; ஆகாயத்தில், சகல ஐசுவரியங்களும் நிறைந்து ராஜ ஹம்ஸங்களால் சுமக்கப்படும் புண்ணியசாலிகளின் விமானம் போல் இருந்தது, அது.

(7)

பலவித தாதுக்களால் விளங்கும் மலைச் சிகரத்தைப் போன்றது. கிரஹங்களாலும் சந்திரனாலும் அழகாகத் தோன்றும் ஆகாயம் போன்றது. ஆச்சரியமாக அமைக்கப்பட்ட மேகத்தைப் போன்ற சித்திரங்களையும், பல்வகை ரத்தினங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்ட சித்திரங்களையுடையதுமான விமான ரத்தினத்தைக் கண்டார், அவர்.

(8)

அதில், மலைகள் நிறைந்த பூமி; மரங்களால் மூடப்பட்ட மலைகள்; மலர்களால் மூடப்பட்ட மரங்கள்; மகரந்தம் நிறைந்த மலர் - இவ்வாறு விசித்திரமான சித்திரங்கள் அமைக்கப்பட்டிருந்தன.

(9)

வெண்மையான கட்டடங்கள்; மலர்கள் நிறைந்த தடாகங்கள்; தாதுக்கள் நிறைந்த தாமரை; அடர்த்தியான காடுகள் - இவையெல்லாம் அதில் சித்தரிக்கப்பட்டிருந்தன.

(10)

ரத்தினங்களின் ஒளியால் பிரகாசிப்பதும் உத்தமமான கட்டடங்களைக் காட்டிலும் உயர்வானதும் புஷ்பகம் என்று அழைக்கப்படுவதுமான பெரிய விமானத்தை அனுமான் அங்கே பார்த்தார்.

(11)

வெள்ளி, பவழ நிறத்தில் விளங்கும் பறவைகள் போல், இங்கே வைரீரியத்தால் செய்யப்பட்ட பறவைகள் பொருத்தப்பட்டிருந்தன; பலவகையான உயர்ந்த தாதுக்களால் சர்ப்பங்கள் தீட்டப்பட்டிருந்தன; மங்களமான அங்கங்களோடு, உயர்ஜாதிக் குதிரைகள் சித்தரிக்கப்பட்டிருந்தன.

(12)

பவழம், தங்கத்தாலான புஷ்பங்களைச் சிறகுகளாகக் கொண்டு, விளையாட்டாக தொங்கியும் வளைந்தும் காணப்படும் இறக்கைகளுடனும் மன்மதனே உருவெடுத்து வந்தாற்போன்ற அழகுடன், நல்ல முகத்துடனும், நல்ல இறக்கைகளுடனும் பறவைகள் வரையப்பட்டிருந்தன.

(13)

- நியுஜ்யமாநாஸ்து க₃ஜா: ஸுஹஸ்தா:
ஸகேஸராஸ்சோத்பலபத்ரஹஸ்தா: ।
ப₃பூ₄வ தே₃வீ ச க்ருதா ஸுஹஸ்தா
லக்ஷ்மீஸ்தத₂ா பத்₃மிநி பத்₃மஹஸ்தா ॥ 14
- இதீவ தத்₃க்₃ருஹமபி₄க₃ம்ய ஸோப₄நம்
ஸவிஸ்மயோ நக₃மிவ சாருஸோப₄நம் ।
புநஸ்ச தத் பரமஸுக₃ந்தி₄ ஸுந்த₃ரம்
ஹிமாத்யயே நக₃மிவ சாருகந்த₃ரம் ॥ 15
- தத: ஸ தாம் கபிரபி₄பத்ய பூஜிதாம்
சரந் புரீம் த₃ஸமுக₂ப₃ாஹுபாலிதாம் ।
அத்₃ருஸ்ய தாம் ஜநகஸுதாம் ஸுபூஜிதாம்
ஸுது₃:கி₂த: பதிசு₃ணவேக₃நிர்ஜிதாம் ॥ 16
- ததஸ்தத₃ா ப₃ஹுவித₄ப₄ாவிதாத்மந:
க்ருதாத்மநோ ஜநகஸுதாம் ஸுவர்த்மந: ।
அபஸ்யதோ₅ப₄வத₃திது₃:கி₂தம் மந:
ஸுசக்ஷுஷ: ப்ரவிசரதோ மஹாத்மந: ॥ 17
- இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத்₃ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதி₃காவ்யே
ஸுந்த₃ரகாண்டே₃ ஸப்தமஸ்ஸர்க: (7) ॥

அஷ்டமஸ்ஸர்க:

புஷ்பக விமாநவர்ணனம்

- ஸ தஸ்ய மத்₄யே ப₄வநஸ்ய ஸம்ஸ்தி₂தம்
மஹத்₃ விமாநம் ப₃ஹுரத்நசித்ரிதம் ।
ப்ரதப்த-ஜாம்பூ₃நத₃ஜால-க்ருத்ரிமம்
த₃த₃ர்ஸ வீர: பவநாத்மஜ: கபி: ॥ 1
- தத₃ப்ரமேயாப்ரதிகாரக்ருத்ரிமம்
க்ருதம் ஸ்வயம் ஸாத்₄விதி விஸ்வகர்மணா ।
திவம் க₃தம் வாயுபதே₂ ப்ரதிஷ்டி₃தம்
வ்யராஜதாதி₃த்யபத₂ஸ்ய லக்ஷ்மவத் ॥ 2
- ந தத்ர கிஞ்சிந்ந க்ருதம் ப்ரயத்நதோ
ந தத்ர கிஞ்சிந்ந மஹார்ஹரத்நவத் ।
ந தே விஸேஷா நியதா: ஸுரேஷ்வபி
ந தத்ர கிஞ்சிந்ந மஹாவிஸேஷவத் ॥ 3
- தபஸ்ஸமாத₄ாநபராக்ரமார்ஜிதம்
மந: ஸமாத₄ாநவிசாரசாரிணம் ।
அநேகஸம்ஸ்த₂ாநவிஸேஷநிர்மிதம்
ததஸ்ததஸ்துல்யவிஸேஷத₃ர்ஸநம் ॥ 4

தாமரைத் தடாகத்தில் மூழ்கியதால் மகரந்தம் பரவிய தேகத்துடன், அழகான துதிக்கைகளையுடைய யானைகள் கருநெய்தல் புஷ்பத்தை ஏந்தி வருவது போலவும், மங்களகரமான திருக்கைகள் ஒன்றில் தாமரையை தாங்கிக் கொண்டிருப்பது போன்றதுமான மகாலட்சுமியின் சித்திரமும் காணப்பட்டன. (14)

பனிக்காலம் முடிந்து வசந்தம் வந்தவுடன், மிகவும் அழகாக சோபிக்கும் மரத்தைப் போல எழிலுடன் விளங்குவதும், அழகான கைகளோடு விளங்கும் ஒரு மலை போல் ஒளிர்வதுமான அந்த விமானத்தைக் கண்டு ஆச்சரியப்பட்டுப் போனார். (15)

இராவணனுடைய பேராற்றலால் பரிபாலிக்கப்பட்ட பெருமைக்குரிய அந்த நகரம் முழுவதும் அலைந்து தேடியும், கணவரின் நற்குணங்களால் வெற்றி கொள்ளப்பட்டவளும் (ஜனகசபையில், சிவதனுசில், வேகமாக நாண் ஏற்றி வெற்றி கொள்ளப்பட்டவள்) கொண்டாடத் தக்கவளும் ஜனகன் புதல்வியுமான அவளைக் காணாததால் அவர் மிகவும் வருத்தம் அடைந்தார். (16)

மற்றவர்களால் அறியக்கூடாத விஷயங்களையும் கண்ணால் காணும் சூக்ஷ்மமான பார்வை படைத்த ஆஞ்சநேயர், ஜனகன் புதல்வியைக் காணாததால் மிகவும் வருத்தமடைந்தார். ஆயினும், பலவிதமாகச் சிந்தனை செய்து நிச்சயமாகச் செய்ய வேண்டிய காரியத்தில் தைரியமாக இருந்தார். (17)

ஆதிகாவ்யமான ஸ்ரீமத் இராமாயணம்
சுந்தரகாண்டத்தில் ஏழாம் ஸர்க்கம் நிறைவடைந்தது (7).

ஸர்க்கம் 8

புஷ்பக விமான வர்ணனை

மகாவீரரான வாயுகுமாரர், அந்தப் பெரிய மாளிகையில் ஓர் இடத்தில், அநேக ரத்தினங்கள் இழைக்கப்பட்டதும், உருக்கிய தங்கத்தாலான சாளரங்கள் பொருத்தப்பட்டதுமான பெரிய விமானத்தைக் கண்டார். (1)

அந்த விமானம் ஒப்பில்லாதது; அளவுக்கு அடங்காதது; விசுவகர்மாவினால், 'இது மிகவும் சிறந்த படைப்பு' என்ற கருத்துடன் அமைக்கப்பட்டது; வாயுமார்க்கத்தில் சூரியன் செல்லும் பாதையைச் சுட்டிக்காட்டுவதைப் போல ஒளிவீசிக் கொண்டிருந்தது. ஆகாயத்தைத் தொடும் அளவுக்கு மிகவும் உயரமாக இருந்தது (2)

அதில், பிரயத்தினமில்லாமல் செய்யப்பட்ட வேலை எதுவுமில்லை; விலையுயர்ந்த ரத்தினமல்லாது வேறு எதுவுமில்லை; அதிலுள்ள சிறப்பம்சங்கள் தேவர்களுடைய விமானங்களிலும் இல்லை; அதில், தனிப் பெருமைக்குரியதல்லாத எதுவும் இல்லை (அதாவது, உலகின் எல்லாச் சிறப்புகளும் அதில் இருந்தன). (3)

அந்த விமானம், விடாப்பிடியான தவத்தினாலும் பராக்கிரமத்தாலும் வெற்றி கொள்ளப்பட்டது; மனத்தில் தோன்றும் எண்ணத்தின்படி செல்லக்கூடியது; (சபா மண்டபம், இன்னிசை அரங்கு, உணவகம், உறங்கும் அறை, தோட்டம் முதலிய) அநேக அறைகளோடு விசேஷமாக அமைக்கப்பட்டது; விமானத்தின் மிக உயர்ந்த தன்மைக்கு ஏற்றவாறு, அனைத்துச் சிறப்புகளும் கொண்டது. (4)

மநஸ்ஸமாத₄ய து ஸீக்₄ரக₃ாமிநம்
 து₃ராவரம் மாருததுல்யக₃ாமிநம் ।
 மஹாத்மநாம் புண்யக்ருதாம் மஹர்த்₃தி₄நாம்
 யஸஸ்விநாமக்₃ர்யமுத₃ாமிவாலயம் ॥ 5

விஸேஷமாலம்ப்ய விஸேஷஸம்ஸ்தி₂தம்
 விசித்ரகூடம் ப₃ஹுகூடமண்டி₃தம் ।
 மநோபி₄ராமம் ஸரதி₃ந்து₃நிர்மலம்
 விசித்ரகூடம் ஸிக₂ரம் கி₃ரேர்யத₂ா ॥ 6

வஹந்தி யம் குண்ட₃லஸோபி₄தாநநா:
 மஹாஸநா வ்யோமசரா நிஸாசரா:
 விவ்ருத்த-வித்₄வஸ்த-விஸாலலோசநா:
 மஹாஜவா பூ₄தக₃ணா: ஸஹஸ்ரஸ:॥ 7

வஸந்தபுஷ்போத்கரசாருத₃ர்ஸநம்
 வஸந்தமாஸாத₃பி காந்தத₃ர்ஸநம் ।
 ஸ புஷ்பகம் தத்ர விமாநமுத்தமம்
 த₃த₃ர்ஸ தத்₃ வாநரவீரஸத்தம: ॥ 8

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத்₃ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதி₃காவ்யே
 ஸுந்த₃ரகாண்டே₃ அஷ்டமஸ்ஸர்க: (8) ॥

நவமஸ்ஸர்க:

ராவணாந்த:புரவர்ணநம்

தஸ்யாலயவரிஷ்ட₂ஸ்ய மத்₄யே விபுலமாயதம் ।
 த₃த₃ர்ஸ ப₄வநஸ்ரேஷ்ட₂ம் ஹநுமாந் மாருதாத்மஜ: ॥ 1

அர்த₄யோஜநவிஸ்தீர்ணமாயதம் யோஜநம் ஹி தத் ।
 ப₄வநம் ராக்ஷஸேந்த்₃ரஸ்ய ப₃ஹுப்ராஸாத₃ஸங்குலம் ॥ 2

மார்க₃மாணஸ்து வைதே₃ஹீம் ஸீதாமாயதலோசநாம் ।
 ஸர்வத: பரிசக்ராம ஹநுமாநரிஸுத₃ந: ॥ 3

உத்தமம் ராக்ஷஸாவாஸம் ஹநுமாநவலோகயந் ।
 ஆஸஸாத₃ாத₂ லக்ஷ்மீவாந் ராக்ஷஸேந்த்₃ரநிவேஸநம் ॥ 4

சதுர்விஷாணைர்-த்₃விரதை₃ஸ்-த்ரிவிஷாணைஸ்ததை₂வ ச ।
 பரிஷிப்தமஸம்ப₃ாத₄ம் ரக்ஷ்யமாணமுத₃ாயுதை₄: ॥ 5

ராக்ஷஸீபி₄ஸ்ச பத்நீபீ₄ ராவணஸ்ய நிவேஸநம் ।
 ஆஹ்ருதாபி₄ஸ்ச விக்ரம்ய ராஜகந்யாபி₄ராவ்ருதம் ॥ 6

தந்நக்ரமகராகீர்ணம் திமிங்கி₃ல-ஜஷாகுலம் ।
 வாயுவேக₃ஸமாதூ₄தம் பந்நகை₃ரிவ ஸாக₃ரம் ॥ 7

மனம் விரும்பியபடி விரைவாகச் செல்லக் கூடியது; பிறரால் அடக்கமுடியாதது; வாயுவுக்கு இணையாகச் செல்லக் கூடியது; புண்ணியம் செய்த, புகழ் பெற்ற மகாத்மாக்களான மகரிஷிகளால் அடையப்படும் தேவர்களுடைய ஸ்வர்க்கத்தைப் போன்று, எல்லா சுகபோகங்களுக்கும் இருப்பிடமாக இருந்தது. (5)

ஒப்பற்ற வேகமுடைய அந்த விமானம் ஆகாயத்தில் தங்கும் சிறப்பைப் பெற்றிருந்தது; மலையின் சிகரத்தைப் போல, பல சிறப்புக்களைப் பெற்று, சிறப்பாக அமைக்கப்பட்டு, விசித்திரமான முகடுகளையும், அநேக ரகசியங்கள் நிறைந்தும், மனத்தைக் கவர்வதாகவும், சரத்கால சந்திரனைப் போல் மாசற்றதாகவும் இருந்தது. (6)

குண்டலங்களால் சோபிக்கும் முகமுடையவர்களும், ஏராளமாக உணவு கொள்பவர்களும், ஆகாயத்தில் சஞ்சரிப்பவர்களுமான ராட்சஸர்களைப் போலும், வளைந்து, ஆழ்ந்து, அகன்ற கண்களையுடையவர்களும், வெகு வேகமாகச் செல்பவர்களுமான ஆயிரக்கணக்கான பூதகணங்கள் அதைத் தாங்குவது போன்றும் சித்திரங்கள் இருந்தன. (7)

வானர வீரர்களில் தலைசிறந்தவரான அனுமான், வசந்தகால புஷ்பம் போன்று அழகாக விளங்குவதும், வசந்த ருதுவைக் காட்டிலும் மேலான அழகு கொண்டதுமான புஷ்பக விமானத்தை அங்கே கண்டார். (8)

ஆதிகாவ்யமான ஸ்ரீமத் இராமாயணம்
சுந்தரகாண்டத்தில் எட்டாம் ஸர்க்கம் நிறைவடைந்தது (8).

ஸர்க்கம் 9

இராவணனுடைய அந்தப்புரம்

அனுமான் அந்தப் புஷ்பக விமானத்தில், மிக விசாலமான சிறந்த மாளிகை ஒன்றைக் கண்டார். (1)

ராட்சஸேந்திரனின் அந்த மாளிகை ஒரு யோஜனை நீளமும், அரை யோஜனை அகலமும், அநேக உப்பரிகைகளும் கொண்டது. (2)

எதிரிகளை அடக்கும் அனுமான், விசாலமான கண்களையுடையவளும், விதேக மன்னன் புதல்வியுமான சீதையைத் தேடிக் கொண்டு அந்த மாளிகையின் எல்லா இடங்களிலும் திரிந்து வந்தார். (3)

ராட்சஸர்களுடைய நேர்த்தியான வீடுகளைப் பார்த்துக் கொண்டு, ராட்சஸ மன்னன் இருப்பிடத்தை வந்தடைந்தார், தேச மிக்க அனுமான். (4)

மூன்று, நான்கு தந்தங்களையுடைய யானைகள் கட்டப்பட்டிருந்தன; ஆயுதங்களோடு கூடிய வீரர்கள் ஆங்காங்கே பரவலாக நின்று காவல் புரிந்து கொண்டிருந்தார்கள். (5)

இராவணனுடைய இருப்பிடம் ராட்சஸ ஜாதி மனைவிகளாலும், (திக்விஜயம் செய்தபோது, ஜெயிக்கப்பட்ட மன்னர்களின் அரண்மனைகளிலிருந்து) பலாத்காரமாகக் கொண்டு வரப்பட்ட அரசகுமாரிகளாலும் நிரம்பியிருந்தது. (6)

முதலை, மகரமீன், திமிங்கலம், சுறாமீன் முதலிய நீர்வாழ் ஜந்துக்கள் நிறைந்து, பெருங்காற்று வேகத்தால் அடிபட்ட மலை போன்ற அலைகளையுடைய பெருங்கடலைப் போலிருந்தது, அது. (7)

- யா ஹி வைஸ்ரவணே லக்ஷ்மீர்யா சேந்த்₃ரே ஹரிவாஹநே ।
ஸா ராவணக்₃ருஹே ஸர்வா நித்யமேவாநபாயிநீ ॥ 8
- யா ச ராஜ்ஞ: குபே₃ரஸ்ய யமஸ்ய வருணஸ்ய ச ।
தாத்₃ருஸீ தத்₃விஸிஷ்டா வா ருத்₃தீ: ரசேஷாக்₃ருஹேஷ்விஹ ॥ 9
- தஸ்ய ஹர்மயஸ்ய மத்₄யஸ்த₂ம் வேஸ்ம சாந்யத் ஸுநிர்மிதம் ।
ப₃ஹுநிர்யூஹஸங்கீர்ணம் த₃த₃ர்ஸ பவநாத்மஜ: ॥ 10
- ப்₃ரஹ்மணோ₃ர்தே₂ க்ருதம் தி₃வ்யம் தி₃வி யத்₃விஸ்வகர்மணா ।
விமாநம் புஷ்பகம் நாம ஸர்வரத்நவிபூ₄ஷிதம் ॥ 11
- பரேண தபஸா லேபே₄ யத் குபே₃ர: பிதாமஹாத் ।
குபே₃ரமோஜஸா ஜித்வா லேபே₄ தத்₃ராசுஸேஸ்வர: ॥ 12
- ஈஹாம்ருக்₃ஸமாயுக்தை: கார்தஸ்வரஹிரண்மயை: ।
ஸுக்ருதைராசிதம் ஸ்தம்பை₄: ப்ரதீ₃ப்தமிவ ச ஸ்ரியா ॥ 13
- மேருமந்த்₃ரஸங்காஸராலிக₂த்₃பி₄ரிவாம்ப₃ரம் ।
கூடாகா₃ரை: ஸுப₄ாகாரை: ஸர்வத: ஸமலங்க்ருதம் ॥ 14
- ஜ்வலநார்கப்ரதீகாஸம் ஸுக்ருதம் விஸ்வகர்மணா ।
ஹேமஸோபாநஸம்யுக்தம் சாருப்ரவரவேதி₃கம் ॥ 15
- ஜாலவாதாயநர்யுக்தம் காஞ்சநை: ஸ்ப₂ாடிகைரபி ।
இந்த்₃ரநீல-மஹாநீல-மணிப்ரவரவேதி₃கம் ॥ 16
- வித்₃ருமேண விசித்ரேண மணிபி₄ஸ்ச மஹாத₄நை: ।
நிஸ்துலாபி₄ஸ்ச முக்தாபி₄ஸ்தலேநாபி₄விராஜிதம் ॥ 17
- சந்த்₃நேந ச ரக்தேந தபநீயநிபே₄ந ச ।
ஸுபுண்யக்₃ந்தி₄நா யுக்தமாதி₃த்யதருணோபமம் ॥ 18
- விமாநம் புஷ்பகம் தி₃வ்யமாருரோஹ மஹாகபி: ।
தத்ரஸ்த₂: ஸ தத₃ா க₃ந்த₄ம் பாநப₄க்ஷயாந்நஸம்ப₄வம் ॥ 19
- தி₃வ்யம் ஸம்மூர்ச்சி₂தம் ஜிக்₄ரத்₃ரூபவந்தமிவாநிலம் ।
ஸ க₃ந்த₄ஸ்தம் மஹாஸத்த்வம் ப₃ந்து₄ர்ப₃ந்து₄மிவோத்தமம் ॥ 20
- இத ஏஹீத்யுவாசேவ தத்ர யத்ர ஸ ராவண: ।
ததஸ்தாம் ப்ரஸ்தி₂த: ஸாலாம் த₃த₃ர்ஸ மஹதீம் ஸுப₄ாம் ॥ 21
- ராவணஸ்ய மந:காந்தாம் காந்தாமிவ வரஸ்த்ரியம் ।
மணிலோபாநவிக்ருதாம் ஹேமஜாலவிராஜிதாம் ॥ 22
- ஸ்ப₂ாடிகைராவ்ருததலாம் த₃ந்தாந்தரிதரூபிகாம் ।
முக்தாபி₄ஸ்ச ப்ரவாலைஸ்ச ரூப்யசாமீகரைரபி ॥ 23

குபேரனிடத்தில் எந்தச் செல்வம் இருந்ததோ, ஐராவதத்தை வாகனமாகக் கொண்ட தேவேந்திரனிடம் எந்தச் செல்வம் இருந்ததோ, அவையெல்லாம் இராவணனுடைய வீட்டில் எப்போதும் தொடர்ந்து இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. (8)

அரக்கர்களுடைய வீடுகளில் குபேரன், யமன், வருணன் முதலியோர் அனுபவிக்கும்படியான சகல ஐசுவரியங்களும், போக சாதனங்களும் செல்வச் செழிப்பும், அவைகளைக் காட்டிலும் மேம்பட்ட தரத்தில் விளங்கிக் கொண்டிருந்தன. (9)

அந்த மாளிகையின் நடுவில் நிர்மாணிக்கப்பட்டதும், பல மதயானைகள் காவல் புரிவது போன்ற சிலைகள் உடையதுமான ஒரு சிறப்பான வீட்டைக் கண்டார் வாயுகுமாரர். (10)

(முன்னொரு காலத்தில்) தேவலோகத்தில் விசுவகர்மாவால் பிறும்மாவுக்காக செய்யப்பட்டதும், தெய்விகமானதும், எல்லாவித ரத்தினங்களாலும் அலங்கரிக்கப்பட்ட அந்த விமானம், புஷ்பகம் என்று பெயருடையது. (11)

மிகவும் தீவிரமாகத் தவம் செய்து, பிறும்மாவிடமிருந்து குபேரன் அதைப் பெற்றான்; குபேரனைத் தன் பராக்கிரமத்தால் வென்று, இராவணன் அதை அடைந்தான். (12)

தங்கத்தாலும் வெள்ளியாலும் நன்றாகச் செய்யப்பட்டு அழகுக்காகப் பொருத்தப்பட்ட விலங்குப் பதுமைகளாலும், தூண்களின் பேரொளியாலும் அது, ஐசுவரியத்தால் பிரகாசித்தது. (13)

மேரு-மந்தர மலைகள் போல் ஆகாயத்தைத் தொட்டுக் கொண்டு நின்றது; ரகசிய அறைகளும், மங்களமான அறைகளும் எங்கெங்கும் அணி செய்தன. (14)

சூரியனையும், அக்னியையும் போல் ஒளிவீசிக் கொண்டிருந்தது; விசுவகர்மாவினால் மிகுந்த கவனத்துடன் செய்யப்பட்டது; தங்கமயமான படிக்கட்டுக்களையும் அழகிய மேடைகளையும் உடையது. (15)

தங்கம், ஸ்படிகம் போன்றவைகளாலான காற்றோடிகள் உடையது; இந்திரநீலம், மகாநீலம் முதலிய அபூர்வ மணிகள் இழைக்கப்பட்ட திண்ணைகள்; (கதவுகள் இல்லாத சாளரம், காற்றோடி, சதுரம், தாமரைப்பூ போன்ற பல வடிவங்களில் இருக்கும்.) பவழம், அபூர்வமான முத்துக்கள், விலை மதிக்க முடியாத ரத்தினங்கள் முதலியன பதிக்கப்பட்ட தரைகள் இருந்தன. (16,17)

அங்கே இளஞ்சூரியனின் செந்நிறம் கொண்ட சந்தன வகைகளின் நறுமணம் பரவியிருந்தது; பகற்கால சூரியனைப் போல் பிரகாசித்துக் கொண்டிருந்ததும் திவ்வியமானதுமான புஷ்பக விமானத்தில் ஏறி நின்றார் அனுமார். (இந்திர நீலத்தைப் பாலில் வைத்தால், பால் நீலமாகி விடும்; மகாநீலம் சிங்களத் தீவில் உண்டாவது.)

அங்கிருந்தவாறே, வாயு பகவானே உருவமெடுத்து சுற்றி வந்தாற் போன்று, பாணங்கள்-உணவு வகைகளிலிருந்து வெளிப்பட்ட மூச்சுமுட்டும் மணத்தை அவர் நுகர்ந்தார்.

அந்த மணம், மகாவீரரான அவரை, வெளியூரிலிருந்து வந்த விருந்தாளியை அவன் உறவினர்கள் பாசத்தோடு அழைப்பதைப் போல, 'அண்ணா! இங்கே வா' என்று, ராவணன் இருக்குமிடத்துக்குக் குறிப்பாக அழைப்பது போலிருந்தது.

பிறகு, அவ்வழியே சென்ற அவர், பேரழகு வாய்ந்த விசாலமான அரங்கத்தைக் கண்டார். (18-21)

உத்தமமான பெண்களைப் போல அந்த இடம் ராவணனுக்குப் பிடித்திருந்தது.

நவரத்தினங்கள் இழைக்கப்பட்ட படிக்கட்டுகள்; தங்கச் சாளரங்கள்; ஸ்படிகத்தாலான தரைகள்; ஆங்காங்கே அலங்காரமாக நிறுவப்பட்ட தந்தங்கள்; முத்து, பவழம், வெள்ளி, தங்கம்

- விபூ₄ஷிதாம் மணிஸ்தம்பை₄: ஸுப₃ஹுஸ்தம்ப₄பூ₄ஷிதாம் ।
ஸமை: ருஜுபி₄ரத்யுச்சை: ஸமந்தாத் ஸுவிபூ₄ஷிதை: ॥ 24
- ஸ்தம்பை₄: பசைஷரிவாத்யுச்சைர்தி₃வம் ஸம்ப்ரஸ்தி₂தாமிவ ।
மஹத்யா குத₂யாஸ்தீர்ணாம் ப்ருதி₂வீலக்ஷணாங்கயா ॥ 25
- ப்ருதி₂வீமிவ விஸ்தீர்ணாம் ஸராஷ்ட்ரக்₃ருஹமாலிநீம் ।
நாதி₃தாம் மத்தவிஹகை₃ர்தி₃வ்யக₃ந்த₄தி₄வாஸிதாம் ॥ 26
- பரார்த₄யாஸ்தரணோபேதாம் ரசேஷாதி₄பநிஷேவிதாம் ।
தூ₄ம்ராமக்₃ருதூ₄பேந விமலாம் ஹம்ஸபாண்ட₃ராம் ॥ 27
- சித்ராம் புஷ்போபஹாரேண கல்மாஷீமிவ ஸுப்ரப₄ாம் ।
மநஸ்ஸம்ஹலாத₃ஜநநீம் வர்ணஸ்யாபி ப்ரஸாதி₄நீம் ।
தாம் ஸோகநாஸிநீம் தி₃வ்யாம் ஸ்ரிய: ஸஞ்ஜநநீமிவ ॥ 28
- இந்த₃ரியாணீந்த₃ரியார்தை₂ஸ்ச பஞ்ச பஞ்சபி₄ருத்தமை: ।
தர்பயாமாஸ மாதேவ தத₃ா ராவணபாலிதா ॥ 29
- ஸ்வர்கே₃யம் தே₃வலோகோ₃யமிந்த₃ரஸ்யேயம் புரீ₄ப₄வேத் ।
ஸித்₃தி₄ர்வேயம் பரா ஹி ஸ்யாதி₃த்யமந்யத மாருதி: ॥ 30
- ப்ரத்₄யாயத இவாபஸ்யத் ப்ரதீ₃பாம்ஸ்தத்ர காஞ்சநாந் ।
தூ₄ர்தாநிவ மஹாதூ₄ர்தைர்-தே₃வநேந பராஜிதாந் ॥ 31
- தீ₃பாநாம் ச ப்ரகாஸேந தேஜஸா ராவணஸ்ய ச ।
அர்சிர்பி₄ர்பூ₄ஷணாநாம் ச ப்ரதீ₃ப்தேவாப்₄யமந்யத ॥ 32
- ததோ₃பஸ்யத் குத₂ாஸீநம் நாநாவர்ணாம்ப₃ரஸ்ரஜம் ।
ஸஹஸ்ரம் வரநா₃ணாம் நாநாவேஷவிபூ₄ஷிதம் ॥ 33
- பரிவ்ருத்தோ₃ர்த₄ராத்ரே து பாநநித்₃ராவஸங்க₃தம் ।
க்ரீடி₃த்வோபரதம் ராத்ரௌ ப்ரஸுப்தம் ப₃லவத்தத₃ா ॥ 34
- தத் ப்ரஸுப்தம் விருருசே நிஸ்ஸப்₃த₃ாந்தரபூ₄ஷணம் ।
நிஸ்ஸப்₃த₃ஹம்ஸப்₄ரமரம் யத₂ா பத்₃மவநம் மஹத் ॥ 35
- தாஸாம் ஸம்வ்ருதத₃ந்தாநி மீலிதாக்ஷாணி மாருதி: ।
அபஸ்யத் பத்₃மக்₃ந்தீ₄நி வத₃நாநி ஸுயோஷிதாம் ॥ 36
- ப்ரபு₃த்₃த₄ாநீவ பத்₃மாநி தாஸாம் பூ₄த்வா க்ஷபாக்ஷயே ।
புந: ஸம்வ்ருதபத்ராணி ராத்ராவிவ ப₃பு₄ஸ்தத₃ா ॥ 37
- இமாநி முக₂பத்₃மாநி நியதம் மத்தஷட்பத₃ா: ।
அம்பு₃ஜாநீவ பு₂ல்லாநி ப்ரார்த₂யந்தி புந: புந: ॥ 38
- இதி சாமந்யத ஸ்ரீமாநுபபத்த்யா மஹாகபி: ।
மேநே ஹி கு₃ணதஸ்தாநி ஸமாநி ஸலிலோத்₃ப₄வை: ॥ 39

முதலியவைகளாலான அநேகத் தூண்கள் இருந்தன. சுற்றிலும் அழகிய வேலைப்பாடுகளைக் கொண்ட, சமமாக இழைக்கப்பட்ட பெரிய பெரிய தூண்களைப் பார்க்கும்போது, இறக்கைகளை விரித்துக் கொண்டு அந்த விமானம் ஆகாயத்தை நோக்கிப் புறப்படுவதைப் போலிருந்தது.

மண்ணுலக லட்சணங்களைக் கொண்ட சித்திரங்கள் வரையப்பட்ட, உயர்ந்த கம்பளங்கள் விரிக்கப்பட்டிருந்தன; நாடுகள்-வீடுகள் கொண்ட மண்ணுலகைப் போலவே விமானம் விஸ்தீரணமாக இருந்தது; மதங் கொண்ட பறவைகள் கூச்சலிட்டுக் கொண்டிருந்தன; திவ்வியமான நறுமணப் பூச்சுக்களின் மணம் வீசிக் கொண்டிருந்தது; ராட்சஸத்தலைவன் உட்காருவதற்காக விலையுயர்ந்த விரிப்புகள் கிடந்தன; அகில் தூபப் புகை சூழ்ந்திருந்தது; மாசற்றதாக, அன்னப்பறவை போல் தூய வெண்மையாக இருந்தது; பல்வகை மலர்கள் தூவப்பட்டிருந்தன; வசிஷ்ட மகரிஷியிடம் இருந்த குற்றமற்ற காமதேனுவைப் போல், சகல மனோரதங்களையும் பூர்த்தி செய்தது; மனத்துக்கு உல்லாசத்தை உண்டு பண்ணுவதாக துக்கத்தை நாசம் செய்து, சகல சம்பத்துக்களையும் தேக காந்தியையும் கொடுத்தது; (22-28)

ஐந்து புலனுகர் பொறிகளுக்கும் ஐந்து வகையான போகங்களைக் கொடுத்து, ஒரு தாயைப் போல், (அனுமாருக்கு) மனத்திருப்தியை அளித்தது. ராவணன் கட்டுப்பாட்டில் உள்ளது. அதைக் கண்டு 'இது என்ன, பெரும் புண்ணியம் செய்தவர்களால் அடையப்படும் ஸ்வர்கமா! தேவர்கள் வசிக்கும் தேவலோகமா! இந்திரனுடைய நகரமான அமராவதியா! கடுமையான தவத்தால் அடையப்படும் பிரும்மலோகமா?' என்று மாருதி எண்ணினார். (29,30)

அங்கே சுவர்ணமயமான விளக்குகள் ஆடாமல் அசையாமல் எரிந்து கொண்டிருந்ததைப் பார்க்கும்போது, கைதேர்ந்த சூதாட்டக்காரர்களிடம் தோற்றுப் போன சாமானிய சூதாட்டக்காரன் அடங்கி, ஒடுங்கி, கவலையுடன் நிற்பது போல் இருந்தது. (31)

விளக்குகளின் ஒளியினாலும், ராவணனுடைய (தவத்தால் பெற்ற) தேசவினாலும் அணிகலன்களின் ஒளிச் சிதறல்களாலும் அந்த இடம் மிகவும் பிரகாசமாக இருந்தது. (32)

அங்கே விரிக்கப்பட்டிருந்த கம்பளங்களில் பலவகையான நிறமுடைய ஆடைகளையும், மாலைகளையும், அணிகலன்களையும் அணிந்து கொண்டு, ஆயிரக்கணக்கான உத்தமப் பெண்கள், காமகேளிக்கைகளால் சோர்வடைந்து, மதுபான மயக்கத்தாலும் உறக்கத்தாலும் ஆட்கொள்ளப்பட்டு, அந்த நள்ளிரவில் அயர்ந்து நித்திரை செய்வதைக் கண்டார். (33,34)

அவர்கள் தூங்கிக் கொண்டிருந்ததால் அணிகலன்கள் உரசும் ஓசைகள் இல்லாமல் நிச்சப்தமாக அந்த இடம் இருந்ததைப் பார்த்தபோது, சப்தம் செய்யாத அன்னப்பறவை-வண்டுகள் நிறைந்த தாமரைக் கூட்டம் போலிருந்தது. (35)

உறங்கிக் கொண்டிருந்த அந்த உத்தமப் பெண்களின் பற்கள் (உதடுகளால்) மறைக்கப்பட்டும், கண்கள் மூடியும், முகங்களிலிருந்து தாமரை மணம் வீசுவதையும் மாருதி பார்த்தார். (36)

இரவின் முடிவில் (சூரியோதய காலத்தில்) மலரும் தாமரைகள், இரவில் மறுபடியும் மூடிக் கொள்வதைப் போல, அந்த நாரீமணிகளின் தோற்றம் அப்போது இருந்தது. (37)

இவர்களுடைய முகத்தாமரைகள், அலர்ந்த தாமரைகள் போல் இருப்பதால், மதங்கொண்ட வண்டுகள் அடிக்கடி வந்து தேன் வேண்டி மொய்த்து விடும் போலும்! - என்று, நீரில் தோன்றும் தாமரைகளுக்கு ஈடாக அழகு, மணம், நிறம், ஆனந்தம் கொடுப்பது ஆகிய குணங்கள் அந்த உத்தமப் பெண்களுக்கும் இருந்ததால், ஒப்பீட்டு முறையில் அவ்வாறு எண்ணினார். (38,39)

- ஸா தஸ்ய ஸுஸுபே₄ ஸாலா தாபி₄: ஸ்த்ரீபி₄ர்விராஜிதா ।
ஸாரதீ₃வ ப்ரஸந்நா த்₃யௌஸ்-தாராபி₄ரபி₄ஸோபி₄தா ॥ 40
- ஸ ச தாபி₄: பரிவ்ருத: ஸுஸுபே₄ ராசுஸாதி₄ப: ।
யத₂ா ஹ்யுடு₃பதி: ஸ்ரீமாம்ஸ்தாராபி₄ரபி₄ஸம்வ்ருத: ॥ 41
- யாஸ்ச்யவந்தே₅ம்ப₃ராத்நாரா: புண்யஸேஷஸமாவ்ருதா: ।
இமாஸ்தா: ஸங்க₃தா: க்ருத்ஸநா இதி மேநே ஹரிஸ்தத₃ா ॥ 42
- தாராணாமிவ ஸுவ்யக்தம் மஹதீநாம் ஸுப₄ர்சிஷாம் ।
ப்ரப₄ாவர்ணப்ரஸாத₃ாஸ்ச விரேஜுஸ்தத்ர யோஷிதாம் ॥ 43
- வ்யாவ்ருத்த குசபீந ஸ்ரக் ப்ரகீர்ண வரபூ₄ஷணா: ।
பாநவ்யாயாமகாலேஷு நித்₃ராபஹ்ருதசேதஸ: ॥ 44
- வ்யாவ்ருத்ததிலகா: காஸ்சித் காஸ்சிது₃த்₃ப்₄ராந்தநூபுரா: ।
பார்ஸ்வே க₃லிதஹாராஸ்ச காஸ்சித் பரமயோஷித: ॥ 45
- முக்தாஹாராவ்ருதாஸ்சாந்யா: காஸ்சித்₃விஸ்ரஸ்தவாஸஸ: ।
வ்யாவித்₃த₄ரஸநாத₃ாமா: கிஸோர்ய இவ வாஹிதா: ॥ 46
- அகுண்டலத₃ராஸ்சாந்யா: விச்சி₂ந்நம்ருதி₃தஸ்ரஜ: ।
க₃ஜேந்த்₃ரம்ருதி₃தா: பு₂ல்லா: லதா இவ மஹாவநே ॥ 47
- சந்த்₃ராம்ஸுகிரணாப₄ாஸ்ச ஹாரா: காஸாம்சிது₃த்கடா: ।
ஹம்ஸா இவ ப₃பு₄: ஸுப்தா: ஸ்தநமத்₄யேஷு யோஷிதாம் ॥ 48
- அபராஸாம் ச வைநீ₃ர்யா: காத₃ம்ப₃ா இவ பசுஷிண: ।
ஹேமஸுத்ராணி சாந்யாஸாம் சக்ரவாகா இவாப₄வந் ॥ 49
- ஹம்ஸ-காரண்ட₃வாகீர்ணாஸ்ச-சக்ரவாகோபஸோபி₄தா: ।
ஆபக₃ா இவ தா ரேஜுர்ஜக₄நை: புலிநைரிவ ॥ 50
- கிங்கிணீஜாலஸங்கோஸாஸ்தா ஹேமவிபுலாம்பு₃ஜா: ।
ப₄ாவக்₃ராஹா யஸஸ்தீரா: ஸுப்தா நத்₃ய இவாப₃பு₄: ॥ 51
- ம்ருது₃ஷ்வங்கே₃ஷு காஸாஞ்சித் குசாக்₃ரேஷு ச ஸம்ஸ்தி₂தா: ।
ப₃பூ₄வுர்பூ₄ஷணாநீவ ஸுப₄ா பூ₄ஷணராஜய: ॥ 52
- அம்ஸுகாந்தாஸ்ச காஸாஞ்சிந்முக₂மாருதகம்பிதா: ।
உபர்யுபரி வக்த்ராணாம் வ்யாதூ₄யந்தே புந: புந: ॥ 53
- தா: பதாகா: இவோத்₃தூ₄தா: பத்நீநாம் ருசிரப்ரப₄ா: ।
நாநாவர்ணா: ஸுவர்ணாநாம் வக்த்ரமூலேஷு ரேஜிரே ॥ 54
- வவல்கு₃ஸ்சாத்ர காஸாஞ்சித் குண்ட₃லாநி ஸுப₄ர்சிஷாம் ।
முக₂மாருதஸம்பர்காத் மந்த்₃ம் மந்த்₃ம் ஸுயோஷிதாம் ॥ 55

அந்த அரங்கம், சரத்கால ஆகாயத்தில் தாரகைகள் மின்னுவதைப் போல, அந்தப் பெண்மணிகளால் அழகாக விளங்கியது. (40)

அந்தப் பெண்களால் நாற்புறமும் சூழப்பட்ட ராவணன் நட்சத்திரங்களால் சூழப்பட்ட சந்திரன் போல் விளங்கினான். (41)

ஏராளமான புண்ணியகர்மாக்களைச் செய்து அதன் பயனாக நட்சத்திரப் பதவியை அடைந்து, புண்ணியம் குறைந்து கொஞ்சம் மிகுந்திருக்கும்போது வானிலிருந்து நழுவியவர்களோ, இந்த ஸ்திரீகள்? - என்று, அனுமான் அப்போது எண்ணினார். (42)

அந்தப் பெண்மணிகளின் தேக காந்தியும் நிறமும், மங்களகரமாக ஒளிரும் பெரிய தாரகைகளுடையதைப் போலத் தெளிவாக விளங்கின. (43)

மதுபானத்தாலும், காமவிளையாட்டினாலும், மார்பகங்கள் தளர்ந்து பெரிய மாலைகள் நழுவிய விலையுயர்ந்த அணிகலன்கள் சிதறி அவர்கள் அயர்ந்து தூங்கிக் கொண்டிருந்தார்கள். (44)

சிலருடைய நெற்றித் திலகங்கள் அழிந்திருந்தன; சிலருடைய சிலம்புகள் கழன்றிருந்தன. சில உத்தமப் பெண்களின் மாலைகள் பக்கத்தில் நழுவிக் கிடந்தன; (45)

சிலருடைய முத்து மாலைகள் அறுந்து போயிருந்தன; மற்றும் சிலருடைய ஆடைகள் நழுவியிருந்தன; சிலரின் புடவை அவிழாமல் இருப்பதற்காக கட்டப்பட்டிருந்த பட்டுக் கயிறுகள், மாலைகள் அறுந்திருந்தன; பளு சுமந்து வந்த பெண் குதிரைகள் (ஜேணம் முதலியன இல்லாமல் சிரமம் நீங்குவதற்காகப் படுத்துக் கிடப்பதைப்) போல் தரையில் மெய்மறந்து படுத்துக் கிடந்தார்கள்; (46)

சிலர் காதணிகள் இல்லாமல் இருந்தார்கள்; சிலர் பெருங்காட்டில் பெரிய யானைகளால் நசுக்கப்பட்ட பூங்கொடிகள் போல், நசுக்கப்பட்ட, அறுந்துபோன மாலைகளுடன் காணப்பட்டார்கள். (47)

சிலருடைய மார்பகங்களுக்கு நடுவில் சூரிய-சந்திரர்களைப் போல் ஒளியீசிக் கொண்டிருந்த மாலைகள், இரண்டு புஷ்பங்களுக்கு இடையில் மனம் மயங்கிய அன்னப்பறவைகள் போல் பிரகாசித்தன. (48)

மற்றும் சிலருடைய வைரீரிய ஆபரணங்கள் மீன்கொத்திப் பறவை போலிருந்தன; வேறு சிலருடைய மார்பில் மின்னிய தங்கச் சரடுகள் சக்ரவாகம் போலிருந்தன. (49)

ஆற்றோரங்களில் அன்னம், நீர்க்காக்கைகளால் சூழப்பட்டதும் சக்ரவாகத்தால் அழகு செய்யப்பட்டதுமான மணற்குன்றுகள் போல அவர்களுடைய பின்பாகங்கள் விளங்கின. (50)

சதங்கைக் கூட்டமே, மொட்டுக்கள்; அணிகலன்களே, தங்கத் தாமரைகள்; காம சேஷ்டைகளே, முதலைகள்; தேக காந்தியே கரைகள்! - தூங்கிக் கொண்டிருந்த அவர்கள், இவ்வாறு நதியோடு ஒப்பிடத் தக்கவரானார்கள். (51)

சிலருடைய மென்மையான அங்கங்களிலும் நகில்களின் நுனியிலும் காணப்பட்ட ஆபரணங்களின் அடையாளங்கள், நகைகள் போலவே தோன்றின. (நகைகளின் வடுக்கள் கூட, அவர்கள் அழகை மெருகேற்றவே செய்தன - என்றபடி.) (52)

சிலருடைய முகத்திலிருந்து வீசிய சுவாசக் காற்றால் உதறப்பட்ட ஆடைநுனிகள், முகங்களின் மேலே விசிறி, வியர்வையைப் போக்குவதைப் போல் காணப்பட்டது. (53)

பலவித வர்ணங்களால் நல்ல சோபையுடன் விளங்கினார்கள், ராவணனுடைய மனைவிகள். அவர்களுடைய முகவாய்க் கட்டைகளில் அழகியவையும் ஒளிபொருந்தியவையுமான மேலாக்குகள் அசைந்தபோது, கொடிகள் போல் காணப்பட்டன. (54)

சிலருடைய மங்களமாக ஒளியீசும் குண்டலங்கள், அவர்களுடைய மூச்சுக் காற்றின் வேகத்தால், மெல்ல மெல்ல அசைந்தன. (55)

- ஸர்கராஸவக₃ந்தை₄ஸ்ச ப்ரக்ருத்யா ஸுரபி₄: ஸுக₂: ।
தாஸாம் வத₃நநிஸ்ப்வாஸ: ஸிஷேவே ராவணம் தத₃ா ॥ 56
- ராவணாநநஸங்காஸ்ச காஸ்சித்₃ராவணயோஷித: ।
முக₂ாநி ஸ்ம ஸபத்நீநாமுபாஜிக்₄ரந் புந: புந: ॥ 57
- அத்யர்த₂ம் ஸக்தமநஸோ ராவணே தா வரஸ்த்ரிய: ।
அஸ்வதந்த்ரா: ஸபத்நீநாம் ப்ரியமேவாசரம்ஸ்தத₃ா ॥ 58
- ப₃ாஹுநுபநித₄ாயாந்யா: பாரிஹார்யவிபூ₄ஷிதாந் ।
அம்ஸுகாநி ச ரம்யாணி ப்ரமத₃ாஸ்தத்ர ஸிஸ்யிரே ॥ 59
- அந்யா வக்ஷஸி சாந்யஸ்யாஸ்தஸ்யா: காஸ்சித் புந்ர்பு₄ஜம் ।
அபரா த்வங்கமந்யஸ்யாஸ்தஸ்யாஸ்சாப்யபரா பு₄ஜௌ ॥ 60
- ஊரு-பார்ஸ்வ-கட-ப்ருஷ்ட₂மந்யோந்யஸ்ய ஸமாஸ்ரிதா: ।
பரஸ்பரநிவிஷ்டாங்க₃யோ மத₃ஸ்நேஹவஸாநுக₃ா: ॥ 61
- அந்யோந்யஸ்யாங்க₃ஸம்ஸ்பர்ஸாத் ப்ரீயமாணா: ஸுமத்₄யமா: ।
ஏகீக்ருதபு₄ஜா: ஸர்வா: ஸுஷுபுஸ்தத்ர யோஷித: ॥ 62
- அந்யோந்யபு₄ஜஸுதிரேண ஸ்த்ரீமாலா க்₃ரதி₂தா ஹி ஸா ।
மாலேவ க்₃ரதி₂தா ஸுதிரே ஸுஸுபே₄ மத்தஷ்ட்பத₃ா ॥ 63
- லதாநாம் மாத₄வே மாஸி பு₂ல்லாநாம் வாயுஸேவநாத் ।
அந்யோந்யமாலாக்₃ரதி₂தம் ஸம்ஸக்தகுஸுமோச்சயம் ॥ 64
- வ்யதிவேஷ்டித-ஸுஸ்கந்த₄மந்யோந்ய-ப்₄ரமராகுலம் ।
ஆஸீத்₃வநமிவோத்₃தூ₄தம் ஸ்த்ரீவநம் ராவணஸ்ய தத் ॥ 65
- உசிதேஷ்வபி ஸுவ்யக்தம் ந தாஸாம் யோஷிதாம் தத₃ா ।
விவேக: ஸக்ய ஆத₄ாதும் பூ₄ஷணாங்க₃ாம்ப₃ரஸ்ரஜாம் ॥ 66
- ராவணே ஸுக₂ஸம்விஷ்டே கா: ஸ்த்ரியோ விவித₄ப்ரப₄ா: ।
ஜ்வலந்த: காஞ்சநா தீ₃பா: ப்ரைக்ஷந்தாநிமிஷா இவ ॥ 67
- ராஜர்ஷி-பித்ரு-தை₃த்யாநாம் க₃ந்த₄ர்வாணாம் ச யோஷித: ।
ராக்ஷஸாநாம் ச யா: கந்யாஸ்தஸ்ய காமவஸம் க₃தா: ॥ 68
- யுத்₃த₄காமேந தா: ஸர்வா ராவணேந ஹ்ருதா: ஸ்த்ரிய: ।
ஸமத₃ா மத₃நேநைவ மோஹிதா: காஸ்சித₃ாக₃தா: ॥ 69
- ந தத்ர காஸ்சித் ப்ரமத₃ா: ப்ரஸஹ்ய
வீர்யோபபந்நேந கு₃ணேந லப்த₄ா: ।
ந சாந்யகாமாபி ந சாந்யபூர்வா
விநா வரார்ஹாம் ஜநகாத்மஜாம் தாம் ॥ 70

இயற்கையாகவே நறுமணம் கொண்ட அவர்களுடைய மூச்சுக் காற்று, சர்க்கரையால் தயாரிக்கப்பட்ட மதுவின் வாசனையுடன் சேர்ந்து இராவணன் மேல் வீசிற்று. (56)

இராவணனுடைய மனைவிகள் சிலர், 'இது ராவணனுடைய முகம்' என்று எண்ணி, சக்களத்திகளின் முகங்களை அடிக்கடி முகர்ந்தார்கள்; முத்தமிட்டார்கள். (57)

இராவணனிடம் மனத்தைப் பறிகொடுத்திருந்த அந்த ஸ்திரீகளும், காமபரவசர்களாய், சக்களத்திகளுக்கு முத்தத்தைத் திருப்பிக் கொடுத்தார்கள். (58)

சிலர், அணிகலன்கள் அழகு செய்த புஜங்களையே தலையணையாகக் கொண்டிருந்தார்கள்; சில பெண்கள், அழகான பட்டுத் துணிகளையே சுருட்டி வைத்துப் படுத்திருந்தார்கள். (59)

ஒரு மங்கை, மற்றொரு மங்கையின் மார்பில் தலை வைத்திருந்தாள்; அவளுடைய கையில் வேறொருத்தி தலை வைத்திருந்தாள். (60)

ஒருத்தியுடைய தொடை, இருபக்கப் பகுதிகள், இடுப்பு, புட்டம் ஆகியவற்றை வேறொருத்தியின் அங்கங்கள் ஒன்றோடொன்று பிணைத்துக் கொண்டு, காமபரவசப்பட்டு, பரஸ்பர அங்க இணைப்பால் மகிழ்ந்து திளைத்து கைகளால் கட்டித் தழுவிக்கொண்டு சில பெண்மணிகள் உறங்கிக் கொண்டிருந்தார்கள். (61,62)

புஜங்கள் என்னும் நூலினால் கோர்க்கப்பட்ட அந்தப் பெண்களின் வரிசை, மதங் கொண்ட வண்டுகள் மொய்க்கின்ற, நூலில் தொடுக்கப்பட்ட மலர்மாலை போல் அழகாக விளங்கிற்று. (63)

வசந்தருது வைகாசி மாதத்தில் காற்றின் வேகத்தால் மலர்ந்த மலர்களையுடைய கொடிகளின் கூட்டம் போல், ஒன்றுக்கொன்று மாலையாகப் பின்னிக் கொண்டதும், ஒருவரோடு ஒருவர் தோள்களும் பின்னிக் கிடந்ததால் ஒன்றுக்கொன்று பின்னிக் கொண்ட நல்ல இணைகள் போன்றதும், ஒவ்வொருவருடைய கூந்தல்களும் கூடியிருந்ததால் வண்டுக் கூட்டங்கள் நிறைந்த வனம் போன்றதும், அந்த இடம் இராவணனுடைய மனைவிகள் கூட்டத்தால் மண்டிக் கிடந்தது. (64,65)

அணிகலன்கள், பெண்களின் அங்கங்களில் உரிய இடங்களில் இருந்தாலும், அந்தந்த அணிகலன்-அங்கம்-ஆடை-மாலை முதலிவைகளைப் பிரித்து, இவை இன்னொருடையவை என்று விளக்க முடியாமலிருந்து. (ஒவ்வொருத்தியும் இன்னொருத்தியை இறுகத் தழுவிவாறு மயங்கிய உறக்கத்தில் இருந்ததால், ஆடை, அணிகலன்களும் பின்னிக் கிடந்தன.) (66)

இராவணன் ஆழ்ந்து தூங்கும் வேளையில் சுடர்விடும் தங்க விளக்குகள் (ஆடாது அசங்காது எரிந்து கொண்டிருந்ததால்) இமை கொட்டாமல், பலவகையாக ஒளிவீசும் அந்தப் பெண்மணிகளைப் பார்ப்பவை போல் தோன்றின. (இராவணன் விழித்துக் கொண்டிருக்கும்போது, வேறு யாரும் அவன் மனைவிகளைக் கண்ணால் பார்க்கக் கூட முடியாது - என்றபடி) (67)

ராஜரிஷிகள், பித்ருக்கள், அசுரர்கள், கந்தர்வர்கள் ஆகிய ஜாதிப் பெண்களும், ராட்சஸக் கன்னிகைகளும் அவனிடம் காமம் கொண்டு நாடி வந்தார்கள். யுத்தத்தை விரும்பிய இராவணனால் பல பெண்கள் கவர்ந்து வரப்பட்டார்கள். (இப்படிப் பெண்ணைத் தூக்கிக் கொண்டு வந்து விட்டால், உறவினர்கள் சண்டைக்கு வந்து, தோற்றுப் போய், தன் மேலாண்மையை ஏற்றுக் கொள்ளட்டுமே? - என்பது ராவணன் கருத்து.) சிலர் காமமோகத்தால் அவனிடம் தாமாகவே வந்தவர்கள். (68,69)

அங்கிருந்த பெண்மணிகள் எல்லோருமே, ஒருத்தி கூட மிச்சமில்லாமல், அவனுடைய பராக்கிரமத்தினாலும், குணத்தாலும் வசீகரிக்கப்பட்டவர்களே. (அந்த இடத்தில்) ஜனக குமாரியைத் தவிர வேறு யாரும் வேறொருவனால் விரும்பப்பட்டவள் இல்லை; வேறொருவனுக்கு மனைவியாக இருந்தவளும் இல்லை. (70)

ந சாகுலீநா ச ந ஹீந்ருபா
 நாத₃க்ஷிணா நாநுபசாரயுக்தா ।
 ப₄ார்யாப₄வத் தஸ்ய ந ஹீநஸத்த்வா
 ந சாபி காந்தஸ்ய ந காமநீயா ॥

71

ப₃பூ₄வ ப₃த்₃தி₄ஸ்து ஹரீஸ்வரஸ்ய யதீத்₃ருஸீ ராக₄வத₄ர்மபத்நீ ।
 இமா யத₂ா ராக்ஷஸராஜப₄ார்யா: ஸுஜாதமஸ்யேதி ஹி ஸாது₄ப₃த்₃தே₄: ॥ 72

புநஸ்ச ஸோ஽சிந்தயத₃ார்தருப:
 த்₄ருவம் விஸிஷ்டா கு₃ணதோ ஹி ஸீதா ।
 அத₂ாயமஸ்யாம் க்ருதவாந் மஹாத்மா
 லங்கேஸ்வர: கஷ்டமநார்யகர்ம ॥

73

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத்₃ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதி₃காவ்யே
 ஸுந்த₃ரகாண்டே₃ நவமஸ்ஸர்க: (9) ॥

தஸமஸ்ஸர்க:

மந்தே₃ாத₃ரீ த₃ர்ஸநம்

தத்ர தி₃வ்யோபம் முக்₂யம் ஸ்ப₂ாடிகம் ரத்நபூ₄ஷிதம் ।
 அவேக்ஷமானோ ஹநுமாந் த₃த்₃ர்ஸ ஸயநாஸநம் ॥

1

த₃ாந்த-காஞ்சந-சித்ராங்கை₃ர்வைந்ரீர்யைஸ்ச வராஸநை: ।
 மஹார்ஹாஸ்தரணோபேதை: உபபந்நம் மஹாத₄நை: ॥

2

தஸ்ய சைகதமே தே₃ஸே ஸோ஽க்₃ர்யமாலாவிபூ₄ஷிதம் ।
 த₃த்₃ர்ஸ பாண்ட₃ரம் ச₂த்ரம் தாராதி₄பதிஸந்நிப₄ம் ॥

3

ஜாதருபபரிக்ஷிப்தம் சித்ரப₄ாநுஸமப்ரப₄ம் ।
 அஸோகமாலாவிததம் த₃த்₃ர்ஸ பரமாஸநம் ॥

4

வாலவ்யஜந-ஹஸ்தாபி₄ர்வீஜ்யமாநம் ஸமந்தத: ।
 க₃ந்தை₄ஸ்ச விவிதை₄ர்ஜுஷ்டம் வரதூ₄பேந தூ₄பிதம் ॥

5

பரமாஸ்தரணாஸ்தீர்ணமாவிகாஜிநஸம்வ்ருதம் ।
 த₃ாமபி₄ர்வரமால்யாநாம் ஸமந்தாது₃பஸோபி₄தம் ॥

6

தஸ்மிந் ஜீமூதஸங்காஸம் ப்ரதீ₃ப்தோத்தமகுண்ட₃லம் ।
 லோஹிதாக்ஷம் மஹாப₃ாஹும் மஹாரஜதவாஸஸம் ॥

7

லோஹிதேநாநுலிப்தாங்க₃ம் சந்த₃நேந ஸுக₃ந்தி₄நா ।
 ஸந்த₄யாரக்தமிவாகாஸே தோயத₃ம் ஸதடித்₃க₃ணம் ॥

8

வ்ருதமாப₄ரணைர்தி₃வ்யை: ஸுருபம் காமருபிணம் ।
 ஸவ்ருக்ஷவநகு₃ல்மாட்₄யம் ப்ரஸுப்தமிவ மந்த₃ரம் ॥

9

கீழ்ஜாதியில் பிறந்தவர்களோ, அழகு குறைந்தவர்களோ, சுபலட்சணங்கள் இல்லாதவர்களோ, (இராவணனுக்கு) உபசாரம் செய்ய விரும்பாதவர்களோ, உடல்பலம் குறைந்தவர்களோ, அவனால் விரும்பப்படாதவர்களோ, அவனுடைய மனைவியாக இருக்கவில்லை. (71)

நன்மதியாளரான அனுமானுக்கு, 'ராகவனுடைய தர்மபத்னியும், இவ்வாறு இராவணனின் மனைவிகளைப் போலிருந்தால், (அதாவது இராமனோடு கூடவே இருந்திருந்தால்) இவனுக்கு நன்மை ஏற்பட்டிருக்குமே?' என்ற எண்ணம் தோன்றியது. (72)

'நிச்சயமாக, (இங்கேயுள்ள பெண்களைக் காட்டிலும்) குணங்களால் மிகவும் சிறந்தவள், சீதை. அப்படிப்பட்ட அவளிடம், உயர்வான புலஸ்திய குலத்தில் தோன்றிய இலங்கேசுவரன் இழிவான காரியத்தைச் செய்து விட்டானே, கடவுளே?' என்று, மறுபடியும் எண்ணி வருத்தப்பட்டார், அவர். (73)

ஆதிகாவ்யமான ஸ்ரீமத் இராமாயணம்
சுந்தரகாண்டத்தில் ஒன்பதாம் ஸர்க்கம் நிறைவடைந்தது (9).

ஸர்க்கம் 10 மண்டோதரியைப் பார்த்தல்

அங்கு தேவலோகப் பொருளுக்குச் சமமானதும், நடு ஸ்தானத்தில் விளங்குவதும், ஸ்படிக மயமானதும், ரத்தினங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டதும் தந்தம்-தங்கம் ஆகியவற்றால் சிங்காரிக்கப்பட்ட கால்களை உடையதும், வைடூரியங்களாலும் விலையுயர்ந்த திண்டுதலையணைகளாலும், விலைமதிப்பிட முடியாத உயர்ந்த விரிப்புகளாலும் மற்றும் பிற செல்வச் சின்னங்கள் விளங்கியதுமான கட்டிலை அனுமான் பார்த்தார். (1,2)

அங்கே ஒரு பக்கத்தில் சிறந்த மாலைகளால் அலங்கரிக்கப்பட்டதும் பூர்ண சந்திரன் போல் ஒளி வீசுவதுமான ஒரு குடையை அனுமான் பார்த்தார். (3)

தங்கத்தினால் செய்யப்பட்டதும், சூரியனுக்கு ஒப்பான ஒளியுடையதும், அசோக மாலைகள் தொங்குவதுமான சிறந்த மஞ்சத்தைக் கண்டார், அனுமான். (4)

வெண் சாமரங்களைக் கைகளில் ஏந்திய பெண்களால் நாற்புறத்திலும் வீசப்பட்டதும், பலவித வாசனைகளோடு கூடியதும் மிகுந்த மணமுள்ள தூபத்தால் மணமூடப்பட்டதும், மிகச்சிறந்த விரிப்புகளால் விரிக்கப்பட்டதும், செம்மறியாட்டின் தோலினால் உறை போடப்பட்டதும், மிக உயர்ந்த மலர்களாலான மாலைகளால் நாற்புறத்திலும் சோபையுடன் விளங்குவதுமான கட்டிலைக் கண்டார், அவர். (5,6)

கருமேகம் போன்ற நிறமுடையவன்; நெருப்புப் போல் ஜொலிக்கும் குண்டலங்களை உடையவன்; சிவந்த கண்களை உடையவன்; வலிமை வாய்ந்த தோளினன்; வெள்ளிச்சரிகை நெய்யப்பட்ட ஆடை உடுத்தியவன்; நறுமணமுடைய செஞ்சந்தனத்தினைப் பூசிக் கொண்டிருப்பவன்; ஆகாயத்தில் மழைக்கால செம்மைப் பின்னணியில், மின்னலுடன் கூடிய கருமேகம் போன்றவன்; திவ்வியமான ஆபரணங்களைப் பூண்டவன்; மிக்க அழகன்; காம வடிவினன்; மரம்-காடு-புதர் மண்டியதும் உறங்கிக் கொண்டிருப்பது போல் அசைவற்றதுமான மந்தரமலை போன்றவன்; இரவு கேளிக்கைகளிலிருந்து ஓய்வு பெற்றவன்; உயர்ந்ததான

- க்ரீடி₃த்வோபரதம் ராத்ரௌ வராப₄ரணபூ₄ஷிதம் ।
ப்ரியம் ராஷஸகந்யாநாம் ராஷஸாநாம் ஸுக₂ாவஹம் ॥ 10
- பீத்வாப்யுபரதம் சாபி த₃த₃ர்ஸ ஸ மஹாகபி: ।
ப₄ஸ்வரே ஸயநே வீரம் ப்ரஸுப்தம் ராஷஸாதி₄பம் ॥ 11
- நி:ஸ்வஸந்தம் யத₂ா நாக₃ம் ராவணம் வாநரர்ஷப₄: ।
ஆஸாத்ய பரமோத்₃விக்₃ந: ஸோ₅பாஸர்பத் ஸுபீ₄தவத் ॥ 12
- அத₂ாரோஹணமாஸாத்ய வேதி₃காந்தரமாஸ்ரித: ।
க்ஷீப₃ம் ராஷஸஸார்தூ₃லம் ப்ரேக்ஷதே ஸ்ம மஹாகபி: ॥ 13
- ஸுஸுபே₄ ராஷஸேந்த்₃ரஸ்ய ஸ்வபத: ஸயநோத்தமம் ।
க₃ந்த₄ஹஸ்திநி ஸம்விஷ்டே யத₂ா ப்ரஸ்ரவணம் மஹத் ॥ 14
- காஞ்சநாங்க₃த₃நத்₃தெ₄ள ச த₃த₃ர்ஸ ஸ மஹாத்மந: ।
விக்ஷிப்தௌ ராஷஸேந்த்₃ரஸ்ய பு₄ஜாவிந்த்₃ரத்₄வஜோபமௌ ॥ 15
- ஐராவதவிஷாணாக்ரைராபீ₃ந-க்ருதவ்ரணௌ ।
வஜ்ரோல்லிகி₂தபீநாம்ஸௌ விஷ்ணுசக்ரபரிக்ஷதௌ ॥ 16
- பீநௌ ஸமஸுஜாதாம்ஸௌ ஸங்க₃தௌ ப₃லஸம்யுதௌ ।
ஸுலக்ஷணநக₂ாங்கு₃ஷ்டெ₂ள ஸ்வங்கு₃லீதலலக்ஷிதௌ ॥ 17
- ஸம்ஹதௌ பரி₄காகாரௌ வ்ருத்தௌ கரிகரோபமௌ ।
விக்ஷிப்தௌ ஸயநே ஸுப்₄ரே பஞ்சஸீர்ஷாவிவோரகௌ ॥ 18
- ஸஸக்ஷதஜகல்பேந ஸுஸீதேந ஸுக₃ந்தி₄நா ।
சந்த₃நேந பரார்த₄யேந ஸ்வநுலிப்தௌ ஸ்வலங்க்ருதௌ ॥ 19
- உத்தமஸ்த்ரீவிம்ருதி₃தௌ க₃ந்தே₄த்தமநிஷேவிதௌ ।
யக்ஷ-பந்நக₃-க₃ந்த₄ர்வ-தே₃வ-த₃ாநவராவிணௌ ॥ 20
- த₃த₃ர்ஸ ஸ கபிஸ்தஸ்ய ப₃ாஹ₄ ஸயநஸம்ஸ்தி₂தௌ ।
மந்த₃ரஸ்யாந்தரே ஸுப்தௌ மஹாஹீ ருக்ஷிதாவிவ ॥ 21
- தாப்₄யாம் ஸ பரிபூர்ணாப்₄யாம் பு₄ஜாப்₄யாம் ராஷஸேஸ்வர: ।
ஸுஸுபே₄₅சலஸங்காஸ: ஸ்ருங்க₃ாப்₄யாமிவ மந்த₃ர: ॥ 22
- குத-புந்நாக₃-ஸுரபி₄ர் வகுலோத்தமஸம்யுத: ।
ம்ருஷ்டாந்ந-ரஸஸம்யுக்த: பாநக₃ந்த₄புரஸ்ஸர: ॥ 23
- தஸ்ய ராஷஸஸிம்ஹஸ்ய நிஸ்சக்ராம மஹாமுக₂ாத் ।
ஸயாநஸ்ய விநிஸ்வாஸ: பூரயந்நிவ தத்₃க்₃ருஹம் ॥ 24
- முக்தாமணிவிசித்ரேண காஞ்சநேந விராஜிதம் ।
முகுடேநாபவ்ருத்தேந குண்டலோஜ்ஜ்வலிதாநநம் ॥ 25

ஆபரணங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டவன்; ராட்சஸப் பெண்டிருக்குப் பிரியமானவன்; ராட்சஸர்களுக்கு சுகத்தைக் கொடுப்பவன்; 'மதுபானம் செய்தது போதும்' என்று அடங்கி விட்டவன்; இவ்விதமாக, மிக அழகான கட்டிலில் தூங்கும் வீரனான ராட்சஸ மன்னனை அனுமான் பார்த்தார். (7-11)

பெரிய பாம்பைப் போல பெருமூச்சு விட்டுக் கொண்டிருக்கும் இராவணனை நெருங்கிய வானரசிரேஷ்டர், மிகவும் அச்சம் அடைந்தவர் போல மிகவும் வேதனைப்பட்டு கொஞ்சம் பின்னடைந்தார். (சீதையைத் தேடி வந்த நான், அவளை அபகரித்த பாவியை, முதலில் காணநேரிட்டதே? ஐயோ' - என்று வருந்தி, பின்வாங்கினார் - என்றபடி) (12)

பிறகு, படிக்கட்டில் ஏறி வேறொரு மேடையை அடைந்து, தூங்கிக் கொண்டிருந்த ராட்சஸ மன்னனை அனுமான் இமைகொட்டாமல் பார்த்தார். (13)

பெரிய நீர்நிலையில் ஆண் யானைகளும், பெண் யானைகளும் நீராடிக் கொண்டிருக்கும்போது, மதங் கொண்ட யானை ஒன்று வந்து இறங்கியவுடன் ஆண் யானைகள் மெல்ல வெளியேறி, பெண் யானைகள் மட்டும் இருப்பதைப் போல தூங்கிக் கொண்டிருக்கும் ராட்சஸ மன்னனின் கட்டில் விளங்கிற்று. (14)

அவர், அந்தக் கட்டிலில், ராட்சஸ ராஜனுடைய கைகளைக் கண்டார். (எப்படிப்பட்ட கைகள்?) தங்கத் தோள்வளைகள் போடப்பட்டிருந்தன; இந்த்ரதுவஜத்துக்கு ஒப்பானவை; ஐராவத யானையின் தந்தங்களின் நுனிகளுடைய உரசலால் ஏற்பட்ட காயங்களின் வடுக்களைக் கொண்டவை; (பலிச் சக்ரவர்த்தியை பகவான் காவல் காத்துக் கொண்டிருந்த போது, எதிர்த்து வந்த இராவணனைத் தாக்கிய) விஷ்ணுசக்ரத்தால் ரணப்படுத்தப்பட்டவை; வஜ்ராயுதத்தால் கீறப்பட்ட நிமிர்ந்த தோள்களைக் கொண்டவை; புஷ்டியானவை; ஒன்றோடொன்று சமமாக இருப்பவை; உடலுக்கு ஏற்ற அளவோடு இருப்பவை; பலம் உடையவை; நல்ல லட்சணத்துடன் கூடிய நகங்கள், கட்டை விரல்கள் உடையவை; அழகான விரல்கள்-உள்ளங்கைகளோடு இருப்பவை; சூழல் தடிபோல் உருண்டு, திரண்டு இருப்பவை; யானைத் துதிக்கை போல் செம்மையாக அமையப் பெற்றவை; வெண்மையான படுக்கையில் கிடக்கும் ஐந்து தலை நாகம் போன்ற கைகளைக் கண்டார், அனுமான். (15-18)

முயல் ரத்தம் போல் ஆழமான சிவப்பு நிறமானதும், மிகவும் குளிர்ச்சியான நல்ல மணமுள்ள, சிறந்த சந்தனங்களால் பூசப்பட்டவைகளும், நன்றாக அலங்கரிக்கப்பட்டவைகளும் உத்தமப் பெண்டிரால் பிடித்து விடப்பட்டவைகளும், சிறந்த வாசனைகளுடன் கூடியவைகளும், யசுஷ-பன்னக-கந்தர்வ-தேவ-அசுரர்களை அலறச் செய்பவைகளும், படுக்கையில் கிடந்தவைகளுமான அந்தக் கைகள், மந்தரமலைக் குகைகளில் கோபம் கொண்ட இரு பெரும் சர்ப்பங்கள் உறங்குவதைப் போல் இருப்பதைப் பார்த்தார். (19-21)

மலைக்கு ஒப்பான ராட்சஸத் தலைவன் அனைத்து லட்சணங்களும் கொண்ட அந்தக் கைகளால், சிகரங்களையுடைய மந்தரமலை போல் பிரகாசித்தான். (22)

தூங்குகின்ற அந்த ராட்சஸ மன்னனுடைய முகத்திலிருந்து புறப்பட்ட பெரிதான மூச்சுக் காற்று, மா, புன்னாகம் ஆகியவற்றின் வாசனையோடும், சிறந்த தாழம்பூவின் வாசனையோடும் அறுசுவை உண்டிகளை உண்டதனால் ஏற்பட்ட வாசனையோடும், மதுபானங்களின் வாசனையோடும், அந்த வீட்டையே நிரப்புவது போல் வெளிக் கிளம்பிற்று. (23,24)

முத்து-மணிகளால் அலங்கரிக்கப்பட்ட தங்கக்கிரீடம் கொஞ்சம் நழுவிவிருந்தது; குண்டலங்களுடைய ஒளி முகமெங்கும் பரவிக் கொண்டிருந்தது; (இராவணன்) செஞ்சந்தனம் பூசப்பட்ட, மாலைகளால் அழகு செய்யப்பட்ட, உயர்ந்த, அகலமான மார்பு பொருந்தியவன்;

- ரக்தசந்த₃நதி₃க்₃தே₄ந தத₂ா ஹாரேண ஸோபி₄நா ।
பீநாயதவிஸாலேந வக்ஷஸாபி₄விராஜிதம் ॥ 26
- பாண்டரேணாபவித்₃தே₄ந செக்ஷளமேண க்ஷதஜேக்ஷணம் ।
மஹார்ஹேண ஸுஸம்வீதம் பீதேநோத்தமவாஸஸா ॥ 27
- மாஷராஸிப்ரதீகாஸம் நிஸ்ப்ஸ்வஸந்தம் பு₄ஜங்க₃வத் ।
க₃ாங்கே₃ மஹதி தோயாந்தே ப்ரஸுப்தமிவ குஞ்ஜரம் ॥ 28
- சதுர்பி₄: காஞ்சநைர்தீ₃பைர்-தீ₃ப்யமாநசதுர்தி₃ஸம் ।
ப்ரகாஸீக்ருதஸர்வாங்க₃ம் மேக₄ம் வித்₃யுத்₃க₃ணைரிவ ॥ 29
- பாத₃மூலக₃தாஸ்சாந்யா த₃த₃ர்ஸ ஸுமஹாத்மந: ।
பத்நீ: ஸ ப்ரியப₄ர்யஸ்ய தஸ்ய ரக்ஷ:பதேர்க்₃ருஹே ॥ 30
- ஸஸிப்ரகாஸவத₃நாஸ்சாருகுண்ட₃லபூ₄ஷிதா: ।
அம்லாநமால்யாப₄ரணா த₃த₃ர்ஸ ஹரியூத₂ப: ॥ 31
- ந்ருத்த-வாதி₃த்ரகுஸலா ராக்ஷஸேந்த்₃ரபு₄ஜாங்கக₃ா: ।
வராப₄ரணத₄ாரிண்யோ நிஷண்ணா த₃த்₃ருஸே ஹரி: ॥ 32
- வஜ்ரவைடு₃ர்யக₃ர்ப₄ாணி ஸ்ரவணாந்தேஷு யோஷிதாம் ।
த₃த₃ர்ஸ தாபநீயாநி குண்டலாந்யங்க₃த₃ாநி ச ॥ 33
- தாஸாம் சந்த்₃ரோபமைர்வக்த்ரை: ஸுபை₄ர்லலிதகுண்ட₃லை: ।
விரராஜ விமாநம் தந்நப₄ஸ்தாராக₃ணைரிவ ॥ 34
- மத₃வ்யாயாமகி₂ந்நாஸ்தா ராக்ஷஸேந்த்₃ரஸ்ய யோஷித: ।
தேஷு தேஷ்வவகாஸேஷு ப்ரஸுப்தாஸ்தநுமத்₄யமா: ॥ 35
- அங்க₃ஹாரைஸ்ததை₂வாந்யா கோமலைர்ந்ருத்தஸாலிநீ ।
விந்யஸ்தஸுப₄ஸர்வாங்கீ₃ ப்ரஸுப்தா வரவர்ணிநீ ॥ 36
- காசித்₃ வீணாம் பரிஷ்வஜ்ய ப்ரஸுப்தா ஸம்ப்ரகாஸதே ।
மஹாநதீ₃ப்ரகீர்ணேவ நலிநீ போதமாஸ்ரிதா ॥ 37
- அந்யா கக்ஷக₃தேநைவ மட்₃டு₃கேநாஸிதேக்ஷணா ।
ப்ரஸுப்தா ப₄ாமிநீ ப₄ாதி ப₃ாலபுத்ரேவ வத்ஸலா ॥ 38
- படஹம் சாருஸர்வாங்கீ₃ பீட்₃ய ஸேதே ஸுப₄ஸ்தநீ ।
சிரஸ்ய ரமணம் லப்த₃வா பரிஷ்வஜ்யேவ ப₄ாமிநீ ॥ 39
- காசித்₃வம்ஸம் பரிஷ்வஜ்ய ஸுப்தா கமலலோசனா ।
ரஹ: ப்ரியதமம் க்₃ருஹ்ய ஸகாமேவ ஹி காமினீ ॥ 40
- விபஞ்சீம் பரிக்₃ருஹ்யாந்யா நியதா ந்ருத்தஸாலிநீ ।
நித்₃ராவஸமநுப்ராப்தா ஸஹகாந்தேவ ப₄ாமிநீ ॥ 41

சிவந்த கண்களை உடையவன்; சற்று விலகியிருந்த வெண் பட்டாடை தரித்தவன்; உளுந்துக் குவியல் போன்றிருப்பவன்; பாம்பைப் போல் மூச்சு விடுபவன்; பெரிய கங்கா நதியின் நடுவில் தூங்குகின்ற யானை போன்றவன்; நான்கு திசைகளிலும் சுடர்விடும் நான்கு தங்கமயமான தீபங்களால் மின்னல் கூட்டத்தால் ஒளிரும் மேகம் போல், பிரகாசப்படுத்தப்பட்ட அங்கங்களை உடையவன்; (25-29)

மனைவிகளிடம் பிரியமுள்ளவன், பேருடல் கொண்ட ராவணனுடைய காலடியில், அவனுடைய மனைவிகள் கிடப்பதையும், அந்த ராட்சஸனுடைய மாளிகையில் பார்த்தார். (30)

முழுநிலவு போல் ஒளிரும் முகமுடையவர்களும், அழகான குண்டலங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டவர்களும் வாடாத மலர்களை ஆபரணங்களாகக் கொண்டவர்களுமான மங்கையர்களை வானரவீரர் கண்டார். (31)

நாட்டியம், வாத்தியம் ஆகியவற்றில் திறமை பெற்றவர்கள் சிறந்த அணிகலன்களை அணிந்து கொண்டவர்களாக ராட்சஸேந்திரனுடைய தோளிலும், மடியிலும் படுத்துத் தூங்குவதைக் கண்டார், வானரர். (32)

தங்கத்தால் செய்யப்பட்டு வஜ்ர-வைரூரியம் இழைக்கப்பட்ட குண்டலங்கள் பெண்களின் செவி நுனியில் தொங்குவதையும், தோள்வளைகளையும் கண்டார். (33)

நட்சத்திரக் கூட்டங்களால் ஆகாயம் பிரகாசிப்பதைப் போல, சந்திரனுக்கு ஒப்பான அழகிய குண்டலங்களையுடையனவும், மங்களம் நிறைந்தவைகளுமான அந்தப் பெண்ணரசிகளின் முகங்களால் விமானம் போன்ற அந்தக் கட்டில் பிரகாசித்தது. (34)

காமகேளிக்கைகளால் களைப்படைந்தவர்களும், சிற்றிடை உடையவர்களுமான ராட்சஸ மன்னனின் பத்னிகள் ஆங்காங்கே படுத்துத் தூங்கிக் கொண்டிருந்தார்கள். (35)

அங்க அசைவுகளுடன் நர்த்தனம் செய்த நல்ல நிறம் கொண்ட ஒரு நங்கை அங்கங்களைப் படுக்கையில் அதே நிலையில் வைத்துப் படுத்து அப்படியே தூங்கிப் போனாள். (36)

பெரிய நதியில் போய்க் கொண்டிருந்த தெப்பக் கட்டையைத் தற்செயலாக அடைந்த தாமரைக் கொடி போல, இன்னொருத்தி வீணையை தழுவிக் கொண்டு நன்றாகத் தூங்கினாள். (37)

கருங்கண்ணாளான மற்றொரு மடந்தை, கைக்குழந்தையை மிக்க பிரேமையுடன் இடுப்பில் வைத்துக் கொண்டிருப்பவளைப் போல, மட்டுகம் என்ற தாளவாத்தியத்தை கழுக்கட்டில் அணைத்தபடியே தூங்கினாள். (38)

அழகிய நகில்களையுடைய சர்வாங்க சுந்தரியான மற்றொருத்தி, வெகு நாட்களுக்குப்பின் கணவன் உறவை அடைந்தவள் போல படகம் என்ற இசைக்கருவியை இறுகக் கட்டிக் கொண்டு உறங்குகிறாள். (39)

தாமரைக் கண்ணாளான இன்னொருத்தி மிகவும் ஆசையோடு, தனிமையில் இஷ்ட நாயகனைச் சந்தித்து, காமத்தைத் தீர்த்துக் கொண்ட காமினி போல், புல்லாங்குழலைக் கட்டிக் கொண்டு தூங்குகிறாள். (40)

நாட்டியக்காரியான மற்றொரு அழகி (ஏழு தந்திகள் கொண்ட) விபஞ்சீ என்னும் வீணையை அணைத்துக் கொண்டு, தன் நாயகனோடு இருப்பவள் போல, உறக்கத்தின் வசப்பட்டாள். (41)

- அந்யா கநகஸங்காஸார்-ம்ருது₃பீநைர்மநோரமை: ।
ம்ருது₃ங்க₃ம் பரிபீட்₃யாங்கை₃: ப்ரஸுப்தா மத்தலோசநா ॥ 42
- பு₄ஜபார்ஸ்வாந்தரஸ்தே₂ந கக்ஷகே₃ந க்ருஸோத₃ரீ ।
பணவேந ஸஹாநிந்த₃யா ஸுப்தா மத₃க்ருதஸ்ரமா ॥ 43
- டி₃ண்டி₃மம் பரிக்₃ருஹ்யாந்யா ததை₂வாஸக்த-டி₃ண்டி₃மா ।
ப்ரஸுப்தா தருணம் வத்ஸமுபக்₃ஹ்யேவ ப₄மிநீ ॥ 44
- காசித₃ாட்₃ம்ப₃ரம் நாரீ பு₄ஜஸம்யோக₃பீடி₃தம் ।
க்ருத்வா கமலபத்ராக்ஷீ ப்ரஸுப்தா மத₃மோஹிதா ॥ 45
- கலஸீமபவித்₄யாந்யா ப்ரஸுப்தா ப₄தி ப₄மிநீ ।
வஸந்தே புஷ்பஸப₃லா மாலேவ பரிமார்ஜிதா ॥ 46
- பாணிப்₄யாம் ச குசௌ காசித் ஸுவர்ணகலஸோபமௌ ।
உபக்₃ஹ்யாப₃லா ஸுப்தா நித்₃ராப₃லபராஜிதா ॥ 47
- அந்யா கமலபத்ராக்ஷீ பூர்ணேந்து₃ஸத்₃ருஸாநநா ।
அந்யாமாலிங்க₃ய ஸுஸ்ரோணீம் ப்ரஸுப்தா மத₃விஹ்வலா ॥ 48
- ஆதோத்₃யாநி விசித்ராணி பரிஷ்வஜ்யாபரா: ஸ்த்ரிய: ।
நிபீட்₃ய ச குசை: ஸுப்தா: காமிந்ய: காமுகாநிவ ॥ 49
- தாஸாமேகாந்தவிந்யஸ்தே ஸயாநாம் ஸயநே ஸுபே₄ ।
த₃த₃ர்ஸ ரூபஸம்பந்நாமபராம் ஸ கபி: ஸ்த்ரியம் ॥ 50
- முக்தாமணிஸமாயுக்தைர்பூ₄ஷணை: ஸுவிபூ₄ஷிதாம் ।
விபூ₄ஷயந்தீமிவ தத் ஸ்வஸ்ரீயா ப₄வநோத்தமம் ॥ 51
- கெ₃ளரீம் கநகவர்ணாங்கீமிஷ்டாமந்த:புரேஸ்வரீம் ।
கபிர்மந்தே₃ாத₃ரீம் தத்ர ஸயாநாம் சாருருபிணீம் ॥ 52
- ஸ தாம் த்₃ருஷ்ட்வா மஹாப₃ாஹுர்பூ₄ஷிதாம் மாருதாத்மஜ: ।
தர்கயாமாஸ ஸீதேதி ரூபயௌவநஸம்பத₃ா ।
ஹர்ஷேண மஹதா யுக்தோ நநந்த₃ ஹரியூத₂ப: ॥ 53
- ஆஸ்பே₂டயாமாஸ சுசும்ப₃ புச்ச₂ம்
நநந்த₃ சிக்ரீட்₃ ஜகெ₃ள ஜக₃ாம ।
ஸ்தம்ப₄ாநரோஹந்நிபபாத பூ₄மௌ
நித்₃ர்ஸயந் ஸ்வாம் ப்ரக்ருதிம் கபீநாம் ॥ 54

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத்₃ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதி₃காவ்யே
ஸுந்த₃ரகாண்டே₃ த₃ஸமஸ்ஸர்க₃: (10) ॥

மயங்கிய கண்களையுடைய பொன்னிறம் வாய்ந்த, மென்மையான, புஷ்டியான மனத்தைக் கவரும் அங்கங்களைக் கொண்ட இன்னொருத்தி, மத்தளத்தை அணைத்துக் கொண்டு தூங்கினாள். (42)

குற்றமற்றவளும், சிறுத்த வயிறுடையவளும், காமவிளையாட்டால் களைப்படைந்தவளுமான இன்னொருத்தி புஜத்தின் பக்க இடைவெளியில், அக்குளில் பணவம் என்ற இசைக் கருவியை வைத்துக் கொண்டு தூங்கி விட்டாள். (43)

அதுபோலவே, டிண்டிமம் என்ற வாத்தியத்தில் பெரு விருப்பமுடைய மற்றொரு அழகி, தன்னுடைய இளம் குழந்தையை கட்டியணைத்துக் கொண்டிருப்பவள் போல், ஒரு டிண்டிமத்தை அணைத்துக் கொண்டு தூங்கினாள். (44)

காமத்தால் மெய்மறந்தவளும், தாமரை இதழ் போன்ற கண்களை உடையவளுமான மற்றொருத்தி ஆடம்பரம் என்ற இசைக்கருவியை இரு கைகளாலும் கட்டியணைத்தவாறே நன்றாகத் தூங்கினாள். (45)

கலசத்தைக் கவிழ்த்து தூங்கிக் கொண்டிருந்த மற்றொரு மங்கை வசந்த காலத்தில் தண்ணீர் தெளிக்கப்பட்ட புஷ்பங்கள் நிறைந்த மாலை போலத் தோற்றமளித்தாள். (46)

உறக்கத்திடம் தோற்றுப் போன ஒருத்தி, தங்கக் குடங்கள் போன்ற இரண்டு மார்பகங்களையும் இரு கைகளால் மறைத்து மூடிக் கொண்டு தூங்கினாள். (47)

செந்தாமரை இதழ் போன்ற கண்களை உடையவளும், முழு நிலவுக்கு ஒப்பான முகத்தை உடையவளும், காமத்தால் கலங்கியவளுமான மற்றொருத்தி, அழகிய பின்பாகத்தைக் கொண்ட மற்றொருத்தியை கட்டிக் கொண்டு தூங்கினாள். (48)

காமவேகம் கொண்ட மற்றும் சில சிறந்த நாரீமணிகள், தம்மிடம் ஆசை கொண்ட நாயகர்களை அணைத்துக் கொண்டது போல, பலவிதமான இசைக் கருவிகளை தம் மார்போடு இறுக அணைத்துக் கொண்டு தூங்கிக் கொண்டிருந்தார்கள். (49)

அந்த வானரர் அந்தப் பெண்கள் கூட்டத்திலிருந்து விலகி, தனியான ஓர் இடத்தில், அழகான படுக்கையில் படுத்துக் கொண்டிருக்கும் அழகு நிறைந்த ஒரு பெண்மணியைக் கண்டார். (50)

முத்து, மணிகள் கோர்த்த அணிகலன்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டவளும், அந்த மாளிகையையே தனது ஒளியினால் அழகு செய்கின்றவளும், பொன்னிறமுள்ளவளும், பொன்னிற அங்கங்களை உடையவளும், ராவணனுக்குப் பிரியமானவளும் அந்தப்புரத்து அரசியும், அங்கு படுத்துக் கொண்டிருப்பவளும் அழகிய தோற்றமுள்ளவளுமான மண்டோதரியைப் பார்த்ததும் தோள்வலிமையுடைய வாயுகுமாரர் அவளுடைய உருவம்-யௌவனம் காரணமாக அவளை சீதை என்று எண்ணினார். வானரத் தலைவர் பெரும் சந்தோஷத்தால் மிகவும் ஆனந்தப்பட்டார். (51-54)

தோளைத் தட்டினார்; வாலை முத்தமிட்டார்; ஆனந்தக் களிப்படைந்தார்; கூத்தாடினார்; பாடினார்; உல்லாசமாக நடந்தார்; வானரங்களின் இயற்கையான குணத்தைக் காட்டுவது போல தூண்களில் ஏறி, மேலிருந்தவாறே, பூமியில் குதித்தார். (55)

ஆதிகாவ்யமான ஸ்ரீமத் இராமாயணம்

சுந்தரகாண்டத்தில் பத்தாம் ஸர்க்கம் நிறைவடைந்தது (10).

ஏகாத்ஸஸஸர்க்:

பாநபூமி விசய:

- அவதூய ச தாம் புத்தி₄ம் ப₃பூவாவஸ்தி₂தஸ்தத₃ா ।
ஜக₃ாம சாபராம் சிந்தாம் ஸீதாம் ப்ரதி மஹாகபி: ॥ 1
- ந ராமேண வியுக்தா ஸா ஸ்வப்துமர்ஹதி ப₄ாமிநீ ।
ந பே₄ாக்தும் நாப்யலங்கர்தும் ந பாநமுபஸேவிதும் ॥ 2
- நாந்யம் நரமுபஸ்த₂ாதும் ஸுராணாமபி சேஸ்வரம் ।
ந ஹி ராமஸம:கஸ்சித் வித்₃யதே த்ரித₃ஸேஷ்வபி ॥
அந்யேயமிதி நிஸ்சித்ய பாநபூ₄மௌ சசார ஸ: ॥ 3
- க்ரீடி₃தேநாபரா: க்லாந்தா கீ₃தேந ச தத₂ாபரா: ।
ந்ருத்தேந சாபரா: க்லாந்தா: பாநவிப்ரஹதாஸ்தத₂ா ॥ 4
- முரஜேஷு ம்ருத₃ங்கே₃ஷு பீடி₂காஸு ச ஸம்ஸ்தி₂தா: ।
தத₂ாஸ்தரணமுக்த₂யேஷு ஸம்விஷ்ட₂ாஸ்சாபரா: ஸ்த்ரிய: ॥ 5
- அங்க₃நாநாம் ஸஹஸ்ரேண பூ₄ஷிதேந விபூ₄ஷணை: ।
ரூபஸம்லாபஸீலேந யுக்தகீ₃தார்த₂ப₄ாஷிணா ॥ 6
- தேஸகாலாபி₄யுக்தேந யுக்தவாக்யாபி₄த₄ாயிநா ।
ரதாபி₄ரதஸம்ஸுப்தம் த₃த₃ர்ஸ ஹரியூத₂ப: ॥ 7
- அந்யத்ராபி வரஸ்த்ரீணாம் ரூபஸம்லாபஸாலிநாம் ।
ஸஹஸ்ரம் யுவதீநாம் து ப்ரஸுப்தம் ஸ த₃த₃ர்ஸ ஹ ॥ 8
- தே₃ஸகாலாபி₄யுக்தம் து யுக்தவாக்யாபி₄த₄ாயி ச । 9
- தாஸாம் மத்₄யே மஹாப₃ாஹு: ஸுஸுபே₄ ராஷஸேஸ்வர: ।
கே₃ாஷ்டே₂ மஹதி முக்த₂யாநாம் க₃வாம் மத்₄யே யத₂ா வ்ருஷ: ॥ 10
- ஸ ராஷஸேந்த்₃ர்ஸ ஸுஸுபே₄ தாபி₄: பரிவ்ருத: ஸ்வயம் ।
கரேணுபி₄ர்யத₂ாரண்யே பரிகீர்ணோ மஹாத்₃விப: ॥ 11
- ஸர்வகாமைருபேதாம் ச பாநபூ₄மிம் மஹாத்மந: ।
த₃த₃ர்ஸ கபிஸார்தூ₃லஸ்தஸ்ய ரக்ஷ:பதேர்க்ருஹே ॥ 12
- ம்ருக₃ாணாம் மஹிஷாணாம் ச வராஹாணாம் ச ப₄ாக₃ஸ: ।
தத்ர ந்யஸ்தாநி மாம்ஸாநி பாநபூ₄மௌ த₃த₃ர்ஸ ஸ: ॥ 13
- ரௌக்மேஷு ச விஸாலேஷு ப₄ாஜநேஷ்வர்த₄ப₄க்ஷிதாந் ।
த₃த₃ர்ஸ கபிஸார்தூ₃லோ மயூராந் குக்குடாம்ஸ்தத₂ா ॥ 14
- வராஹவாத்₄ரீணஸகாந் த₃தி₄ஸௌவர்சலாயுதாந் ।
ஸல்யாந் ம்ருக₃மயூராம்ஸ்ச ஹநுமாநந்வவைக்ஷத ॥ 15

ஸர்க்கம் 11 பானசாலையில் தேடுதல்

(ஆனால்,) உடனே, பேரறிவாளரான அனுமான் 'இவள் சீதை' என்ற மனப்பிரமையை உதறித் தள்ளிவிட்டு, இது குறித்து வேறுவிதமாக சிந்திக்கத் தொடங்கினார். (1)

'ஸ்ரீராமன் உடன் இல்லாத அந்தப் பேரழகி தூக்கம் கொள்ள மாட்டாள்; உணவு உண்ண மாட்டாள்; அலங்காரம் செய்து கொள்ள மாட்டாள்; பானபாத்திரத்தைத் தொடவும் மாட்டாள். (2)

வேறொரு ஆடவனை - அவன் தேவேந்திரனாகவே இருந்தாலும் - நெருங்க மாட்டாள். இராமனுக்கு ஈடானவர் தேவர்களிலும் எவருமில்லை. இவள் வேறொருத்தி' என்று நிச்சயித்துப் பானசாலையில் அங்குமிங்கும் அலைந்தார். (3)

அங்கே, விளையாட்டினால் ஆயாசமடைந்த பெண்கள்; பாட்டுப்பாடி களைத்துப் போன சிலர்; நாட்டியம் ஆடித் துவண்டு போன சிலர்; குடிபோதையில் மயங்கிய சிலர்; முரவம் என்னும் வாத்தியங்களிலும், மிருதங்கங்களிலும், சிறிய ஆசனங்களிலும், உயர்ந்த விரிப்புகளிலும் இருந்து கொண்டே தூங்கும் சிலர்; அணிகலன்களால் அலங்கரிக்கப்பட்ட ஆயிரக்கணக்கான பெண்மணிகள் தத்தம் அழகைப் புகழ்ந்து பேசிக் கொண்டிருந்ததையும், இசை நுட்பங்களை தெளிவாக விளக்கிக் கொண்டிருந்ததையும், அந்த இடத்துக்கும் காலத்துக்கும் ஏற்றதான பேச்சுக்களை பேசுபவர்களையும், உள்ளும் புறமும் சுகத்தைக் கொடுக்கும் போகங்களை அனுபவித்துவிட்டு உறங்குபவர்களையும் வானரத் தலைவர் கண்டார். (4-7)

வேறோர் இடத்திலும், அழகை வர்ணிப்பவர்களும், இடம்-காலம் அறிந்து நடப்பவர்களும், சமயத்துக்கேற்ற சொற்களைச் சொல்பவர்களுமான ஆயிரக்கணக்கான உத்தமப் பெண்டிர் உறங்கிக் கொண்டிருப்பதையும் அவர் பார்த்தார். (8-9)

இப்படிப்பட்ட பெண்களின் நடுவில், பெரும் கைகளையுடைய இராவணன் ஒரு பெரிய கொட்டிலில் உத்தமமான பசுக்களின் மத்தியில் உள்ள ஒரு காளையைப் போல் விளங்கினான். (10)

அவர்களால் சூழப்பட்ட அந்த ராட்சஸேந்திரன், காட்டில், பெண் யானைகளால் சூழப்பட்ட பெருங்களிறு போல் விளங்கினான். (11)

எல்லா இந்திரியங்களாலும் அனுபவிக்கத்தக்க எல்லாப் பொருட்களாலும் நிறைந்து விளங்கும் பானசாலையை, பேருடல் கொண்ட ராட்சஸாதிபனின் மாளிகையில் அனுமான் பார்த்தார். (12)

மேலும், மான்-எருமை-பன்றிகளின் மாமிசங்கள் தனித்தனியே பிரித்து வைக்கப்பட்டிருப்பதையும் அவர் அந்தப் பானபூமியில் பார்த்தார். (13)

வானரசிரேஷ்டரான அவர், அகலமான தங்கப் பாத்திரங்களில், கொஞ்சம் சாப்பிடப்பட்டு மீதி வைக்கப்பட்ட மயில்களையும், கோழிகளையும், சிங்கம் நிகர் வானரர் பார்த்தார். (14)

தயிர் மற்றும் ஸௌவாச்சலம் (ஒருவகை உப்பு) கலந்து பக்குவப்படுத்தப்பட்ட பன்றிகளையும், வார்த்ராணஸத்தையும் (கருமையான கழுத்து, சிவந்த தலை, வெண்மையான இறக்கை உடைய பறவை) முள்ளம்பன்றி, மான், மயில் ஆகியவைகளையும் அனுமான் பார்த்தார். (15)

- க்ரகராந் விவித₄ந் ஸித்₃த₄ந் சகோராநர்த்₃த₄ப₄க்ஷிதாந் ।
மஹிஷாநேகஸல்யாம்ஸ்ச ச்ச₂ாக₃ாம்ஸ்ச க்ருதநிஷ்டி₂தாந் ॥ 16
- லேஹ்யாநுச்சாவசாந் பேயாந் பே₄ஜ்யாநி விவித₄நி ச ।
தத₂ாம்லலவணோத்தம்ஸைர்விவிதை₄ ராக₃ஷாட₃வை: ॥ 17
- ஹாரநூபுரகேயுரைரபவித்₃தை₄ர்மஹாத₄நை: ।
பாநப₄ஜநவிக்கிப்தை: ப₂லைஸ்ச விவிதை₄ரபி ॥ 18
- க்ருதபுஷ்போபஹாரா பூ₄ரதி₄கம் புஷ்யதி ஸ்ரியம் ।
தத்ர தத்ர ச விந்யஸ்தை: ஸுஸ்லிஷ்டை: ஸயநாஸநை: ।
பாநபூ₄மிர்விநா வஹ்நிம் ப்ரதீ₃ப்தேவோபலக்ஷயதே ॥ 19
- ப₃ஹுப்ரகாரைர்விவிதை₄ர்-வரஸம்ஸ்காரஸம்ஸ்க்ருதை: ।
மாம்ஸை: குஸலஸம்யுக்தை: பாநபூ₄மிக₃தை: ப்ருத₂க் ॥ 20
- தி₃வ்யா: ப்ரஸந்நா விவித₄: ஸுரா: க்ருதஸுரா அபி ।
ஸர்க்ராஸவ-மாத்₄வீக-புஷ்பாஸவ-ப₂லாஸவா: ॥ 21
- வாஸகூர்ணைஸ்ச விவிதை₄ர்த்ருஷ்டாஸ்தைஸ்தை: ப்ருத₂க் ப்ருத₂க் ।
ஸந்ததா ஸுஸுபே₄ பூ₄மிர்மால்யைஸ்ச ப₃ஹுஸம்ஸ்தி₂தை: ॥ 22
- ஹிரண்மயைஸ்ச விவிதை₄ர்ப₄ஜநை: ஸ்ப₂ாடிகைரபி ।
ஜாம்பூ₃நத₃மயைஸ்சாந்யை: கரகைரபி₄ஸம்வ்ருதா ॥ 23
- ராஜதேஷு ச கும்பே₄ஷு ஜாம்பூ₃நத₃மயேஷு ச ।
பாநஸ்ரேஷ்ட₂ம் தத₂ா பூ₄ரி கபிஸ்தத்ர த₃த₃ர்ஸ ஸ: ॥ 24
- ஸோ஽பஸ்யச்ச₂ாதகும்ப₄நி ஸீதே₄ர்மணிமயாநி ச ।
ராஜதானி ச பூர்ணாநி ப₄ஜநாநி மஹாகபி:॥ 25
- க்வசித்₃ர்த₄ாவஸேஷாணி க்வசித் பீதாநி ஸர்வஸ: ।
க்வசிந்நைவ ப்ரபீதாநி பாநாநி ஸ த₃த₃ர்ஸ ஹ ॥ 26
- க்வசித்₃ ப₄க்ஷயாம்ஸ்ச விவித₄ந் க்வசித் பாநாநி ப₄ாக₃ஸ: ।
க்வசித் அந்நாவஸேஷாணி பஸ்யந் வை விசசார ஹ ॥ 27
- க்வசித் ப்ரபி₄ந்ந: கரகை: க்வசித்₃ாலோலிதைர்க₄டை: ।
க்வசித் ஸம்ப்ருக்தமால்யாநி மூலாநி ச ப₂லாநி ச ॥ 28
- ஸயநாந்யத்ர நாரீணாம் ஸுப்ராணி ப₃ஹுத₄ா புந: ।
பரஸ்பரம் ஸமாஸ்லிஷ்ய காஸ்சித் ஸுப்தா வராங்க₃நா: ॥ 29
- காசிச்ச வஸ்த்ரமந்யஸ்யா: ஸ்வபந்த்யா: பரித₄ாய ச ।
ஆஹ்ருத்ய சாப₃லா: ஸுப்தா நித்₃ராப₃லபராஜிதா: ॥ 30
- தாஸாமுச்ச₂வாஸவாதேந வஸ்த்ரம் மால்யம் ச க₃ாத்ரஜம் ।
நாத்யர்த₂ம் ஸ்பந்த₃தே சித்ரம் ப்ராப்ய மந்த₃மிவாநிலம் ॥ 31